

A.

Arms of See of Salisbury.

[redacted]

JOANNIS CORNELII DE PAUW
NOTAE
IN
PINDARI
OLYMPIA, PYTHIA, NEMEA, ISTHMIA.

TRAJECTI ad RHENUM,
Apud NICOL. MUNTENDAM, *Bibliop.*

CIƆ IƆ CCXXXXVII.

LECTORI.

Habes hic Notas meas in Pindarum: Eas excipient aliæ ſimiles in alios Auctores priſcos; quos cum integro contextu edere, ſupervacaneum foret, quia vel ſatis ſunt obvii, vel nuper exercuerunt prela. Quod in Æſchylo feci, feci etiam in Pindaro: Metrum curavi, & ſententiam verborum explicui; collata denuo prima Editione Aldi, & altera ſecuta Callhergi; cum hanc ad me transmiſiſſet amiciſſimus *Gronovius* meus, illam idem Vir plurimum reverendus, *Hieronymus De Wilhem*, cujus humanitati Æſchyli Aldinam debeo. In re Metrica Schmidium nunc ſequuntur omnes: Nullo jure & imperite: Ille enim ſyllabas numeravit ſolas, & ſic Metra & Metrorum pedes non modo miſcuit, ſed etiam longe plurima mutavit, quæ κατα ισοδυναμιαν optimo jure ſtare

possunt; ut syllabas syllabis opponeret, ineptissime præterea brevissimas producens & longissimas corripiens solo arbitrio suo. Rectius se habent Metrica antiqua; sed quæ unius non sunt Technici, haud dubie vero contexta ex plurium observatiunculis, qui nec ejusdem ætatis, nec ejusdem fuerunt ingenii: Mala enim miscentur bonis, & non pauca in illis reperiuntur, quæ ineptiæ sunt meræ: Adhæc Scribarum imperitia & mutilata & corrupta sunt sæpius, neque dicunt hodie, quod dicebant olim, cum ex parentum calamo exibant: Ea igitur rite examinans, Technicorum errores notavi; Scribarum παρoραματα, quatenus licuit, correxi; & rem Metricam ita explanavi, ut obices supersint nulli, qui morari possunt: Metra nunc accurate sunt distincta, & accurate etiam sunt distincti Metrorum pedes, omnisque confusio, quam recentiores Technici induxerunt, a nobis est sublata; cum antea in Anacreonticis ab illis decepti, ipsi etiam scripserimus quædam, in quibus non

non eſt ille rei Metricæ nitor, quem Hephæſtionis eruditio nobis præſcribit: Annotemus ea hac occaſione breviter: Jonicus non jungitur cum Choriambo: & Verſus Παρα δ' ἱςιην καθισας, ſi mediam in ἱςιην producas, Anapæſticus eſt Dimeter Brachycatalectus; ſi corripias, Epichoriambicus Dimeter Acatalectus: Sic enim Antiſpaſtus pro Dijambo præcedit. Jonicus non amat Epitritum primum: Verſiculi igitur, Θιασω τερπομαι κυρων: Δι' ὁν αμπαυεται λυπα: Απαλην παιδα κατεχων, ſunt Antiſpaſtici Dimetri Catalectici, quorum Antiſpaſtus integer eſt quinqueſyllabus. Ditrochæus proprie dictus non copulatur cum Epitrito quarto: & Verſus Ον δ' εχω δραμειν, ουκ οιδα, Antiſpaſticus eſt Dimeter Acatalectus, ex Antiſpaſtis duobus integris: Ditrochæus enim eſt Antiſpaſtus bonus. Antiſpaſtus non ſociatur cum Jonico a minore: Verſiculus igitur Επειδη βροτος ετεχθην, pro Antiſpaſtico Dimetro Acatalecto ex duobus Antiſpaſtis habendus eſt propter ſyllabæ poſtremæ αδιαφοριαν: ut & alter Ερως,

ρως, Ἱμερος, γελωντες: Nam Ditrochæus, ut dixi, Antiſpaſtus eſt bonus. Pæon tertius fugit Jonicum a minore: & ſumta poſtremæ αδιαφορια, omnes illi Verſiculi vel pro puris Pæonicis, vel pro puris etiam Antiſpaſticis Dimetris Acatalectis haberi debent: Pæon ſcilicet tertius, vel Pæon eſt, vel Antiſpaſtus. Idem Pæon tertius amicus non eſt Choriambo: Quare Δολερον νοον μεροπων. Verſusque ſimiles, ſunt Epichoriambici Dimetri Acatalecti, ſumto Antiſpaſto pro Pæone. Pæon tertius reſpuit etiam Epitritum tertium & Jonicum a majore: & ſumendus Antiſpaſtus cum Syzygia Jambica ἑπτασημω, ut Verſus, Οταν εις φρενας τας εμας: Δολιοις, απις', ανδανοις, ſint Antiſpaſtici Glyconii. Pæon ſecundus non diligit Choriambum: & Verſiculus Υπ' αμπελον ευπεταλον, eſt Anapæſticus Dimeter Brachycatalectus, a Jambo incipiens. Pæon quartus non jungitur cum Choriambo: Verſiculus Τι καλον εςι βαδιζειν, vel Anacreonticus eſt producta prima in καλον, vel Aſynartetus Dimeter

ter Catalecticus, ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico acciso. Idem Pæon quartus non jungitur cum Epitrito primo vel Antispasto: & Versus Οταν ὁ Βακχος εισελθῃ, Antispasticus est Dimeter Catalecticus, cum Antispasto quinquesyllabo. Epitritus primus cum Ditrochæo; Epitritus primus cum Choriambo; Epitritus primus cum Antispasto; & Epitritus primus cum Bacchio; pedes sunt irregulares, & efficiunt Antispastica πολυσχηματιςα. Epitritus quartus non amat Anapæstum: & Versiculus Εισελθῃ μεθυδοτας, est Antispasticus Dimeter Catalecticus, ex uno Antispasto integro, & uno Antispasto acciso: Alter sequens Μηδεν μοι και ὑμιν εςω, pro *Ditrochæo* sumto Antispasto, Antispasticus est Dimeter Acatalectus. Proceleusmaticus non copulatur cum Jonico: & Versus Χ' ὑπο τα πεταλα δυναι, Antispasticus est Pherecratius, converso Proceleusmatico in Antispastum quinquesyllabum, qui duas breves habet pro una longa. Molossus non connectitur cum

cum Ditrochæo: & Versiculus Την ψυχην μȣ χαρωσον, est Antispasticus Pherecratius ατακτος cum Antispasto in longam desinente. Bacchius non amat Molossum: & si Πλεον χρυσȣ νευρα maneat, vel tres sunt Spondei pro tribus Dactylis producta prima loci privilegio, vel duobus Spondeis Æolice Jambus præmittitur. Antibacchius etiam Molossum non amat: & si Αιγλαν τε λαμπρυνοις retineatur, Jambicum est Dimetrum Brachycatalectum. Atque hoc obiter; ut benignitati illorum Semonum occurram, qui nimio me & mea corrigendi ducuntur studio: Tu Lector vale, & non mihi, sed veritati ubique fave. Trajecti ad Rhenum, Idib. Februar. A. CIↃ IↃ CCXXXXVII.

Gods of a Lower Rank

J O-

JOANNIS CORNELII DE PAUW

NOTÆ

IN PINDARUM:

EDIT. OXON.

****

IN OLYMPIA.

ODE I.

Col. 3. Ατε διαπρεπει νυ-] Trochaicum Ithyphallicum, ut Colon præcedens: Nam prima in ἀτε eſt brevis: Metricus de Choriambico ineptit. 7. Μηκεθ' ἁλιου σκοπει &c.] Quid hæc ad αεθλα? Nihil certe, nihil: Et nugatur Poëta, ſi ita ſcripſerit: Legendum arbitror plane, Ει δε εσθλα γαρυεν Ελδεαι φιλον ητορ, Μηκεθ' ἁλιυ σκοπει Αλλο &c. Optima eſt aqua, ſplendidum eſt aurum: ſed ſi egregia canere vis, mi anime, vel Solem cane, vel cane Olympica: Nihil quippe præſtantius eſt revera Sole, & quæ cum Sole comparari poſſunt, Olympi-

 cis:

cis: Sic ἐννοια est satis apta, & verba etiam satis apte cohærent: Scis, quid de his Galli eruditi. In concursu vocalium Character est Pindaricus. 9. Ἐν ἁμερᾳ] Pro Epitheto est, & cum θαλπνοτερον, φαεινον arcte cohæret: Alias ineptiret Poëta. 10. Ἐρημας δι' αιθερος] Antispasticum Dimetrum Catalecticum: Ditrochæus est Antispastus bonus: Metricus, το δεκατον, αντισπαστικον επιωνικον διμετρον καταληκτικον. ου λεγεται &c: Ridicule: Sed delendum videtur αντισπαστικον, quod adjectum a stipite: Junge Scalam ad Col. Epodi 12: Ipse Antispastus etiam plane alienus ab Jonicis. 15. Σοφων μητιεσσι κελαδειν] Metricus, το ιε. διμετρον κατ' αντιπαθειαν υπερκαταληκτον· αντισπαστος γαρ και παιων πρωτος και συλλαβη. Excidit vox & legendum, αντισπαστικον διμετρον κατ' αντιπαθειαν υπερκαταληκτον: Pæon primus efficit Trochæum, quem Antispastus non amat: Inde αντιπαθεια Metrici: Sed Pæones & Antispasti non junguntur: Ego Colon pro vero Antispastico Dimetro Acatalecto habeo: Pes scilicet secundus est Syzygia Jambica ἑπτασημος, Dactylo sumto κατα διαλυσιν pro Spondeo.

16. Κρονε παιδ', ες αφνεαν ἱκομενες] Verum etiam Antispasticum Trimetrum Catalecticum, nec de αντιπαθειᾳ cogito cum Metrico. ἱκομενες κελαδειν bonum est, & bonum etiam ἱκομενοις αμφιβαλλεται, non tertium αυδασομεν ἱκομενοι: Id enim verborum cohærentiam

tiam turbat. 17. Μαχαιρᾳν Ιερωνος ἑστιαν] Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum: Antiſpaſtus primus eſt quinqueſyllabus: De Phalæcio balbutit Metricus. 18. Θεμιστειον ὁς αμφεπει Σκαπτον] Θεμιστειον adjective nota: Θεμιστεον eſt apud Heſychium: Hic ſyllaba longa requirebatur: Non inepte etiam ſcribere potuiſſet Lyricus Θεμιστευον σκαπτον a Θεμιστευω: Imo id figuratius & grandius fuiſſet. 22. Αγλαϊζεται δε] Ita ſcriptum ακαταλληλως, ut recte Antiqui Interpretes obſervant: δρεπων μεν, αγλαϊζομενος δε: Metri neceſſitas effecit. 27. πασσαλυ] Non ita Dores: Alia innumera id genus: Moneo ſemel in principio. 28. ει τι τοι Πισας τε] Πισας ſolet primam producere: Hic corripitur propter Metrum Trochaicum, ut & alibi apud Noſtrum: cui Simonidem adjungit Scholiaſtes: Pro οὑτω δε, οἱ παρα Πινδαρῳ και Σιμωνιδῃ legendum in Scholiis οἱ περι Πινδαρον και Σιμωνιδην, phraſi notiſſima. 35. Συρακοσιον, ἱπποχαρμαν] Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Tribrachys eſt pro Jambo. 37. Δε οἱ κλεος παρ' ευανορι Λυδυ] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Dijambo in principio: Metricus peſſime Jambicum cudit. 38. Πελοπος αποικιᾳ· τυ μεγασθενης] Metricus ιαμβικα δυο πενθημιμερη και συλλαβη: Ego malo Aſynartetum ex Jambico Dimetro Brachycatalecto & Trochaico Penthemimeri: Id enim rotundius.

39. Ερασσατο γαιαοχος Ποσειδων] Asynartetum ex duobus Penthemimeribus Jambicis.

43. Η θαυματα πολλα] *Sane miracula sunt multa :* θαυματα est substantivum, & hæc optima lectio. 46. Δεδαιδαλμενοι ψευδεσι ποικιλοις] Antispasticum Trimetrum Brachycatalectum : Antispastum excipiunt Jambica, & Anapæstus est pro Jambo.

57 μειων γαρ αιτια] μειων ad καλα præcedens pertinet: Bona de Diis fingere, minor est culpa, quam de illis fingere prava: Id omne, quod de Diis fingitur, culpa est: sed ea minor, si bona, quam si mala de illis fingantur: Et hoc respicit sequentia, quæ ipse narraturus est: Neptunum enim fingit forma pueri captum, non Cererem aut quemquam Deorum alium γαστριμαργον & ventri deditum: φαμεν una cum καλα referendum ad ipsos μυθȣς: Sic sententia est optima. 66. Χρυσεαισι τ' αν' ιπποις] Ita legendum: Nam copula requiritur. 68. μεταβασαι] *transiisse:* rapuisse & cum rapto transiisse. 69. Ενθα δευτερω χρονω] Incpta lectio, & inepti, qui eam tuentur: Locus est corruptus, & legendum absque dubio, Ενθ' ανωτερω χρονω Ηλθε και Γανυμηδης. 80. Τραπεζαισι τ' αμφιδευτατα κρεων, Σεθεν &c.] Locus difficilis, & non eodem modo lectus & intellectus olim: Dicam uno verbo: Legendum puto, Τραπεζαισι τ' αμφι δευτα τα κρεων Σεθεν διεδασαντο και φαγον. αμφι vel adverbium vel præpositio

ſitio eſt: αμφι τραπεζαισι διεδασαντο, vel τραπεζαισι διεδασαντο αμφι: δευτα τα κρεων σεθεν, τα κρεα σεθεν δευτα: membra tua lebeti immerſa: δευτος a δευω: Sic ne literam mutare neceſſe, & ſententia eſt perſpicua: Quæ alii ſcribunt, non ſunt unius aſſis: Si αμφι δευτατα jungas, ut Athenæus junxit, neque menſis ſecundis conveniunt fercula, neque bonum eſt κρεων διεδασαντο: Locus enim non eſt τῳ μεριχῳ: Alia prætereo: Unus ex Antiquis, δευτατα, η τα εσχατα, η τα βεβρεγμενα τῳ αἱματι: Ineptiit miſer: Nam cocta non poterant βεβρεγμενα eſſe αἱματι, neque δευτατα βεβρεγμενα eſſe poteſt; ſed in Libris fortaſſe repperit δευτα, quod ego poſui. Erunt, qui αμφι cum δευτα connectent: αμφιδευτα τα κρεων: idque non ineptum quoque: Eo autem opportunius & δευτα, & αμφιδευτα eſt, quod de ipſa immiſſione nihil præcedat: τε ταμον κατα μελη αμφ' ακμαν ὑδατος πυρι ζεοισαν. 91. Τανοἱ Πατηρ ὑπερκρεμα- σε, καρτερον αυτῳ λιθον] οἱ πατηρ arcte jungendum: *pater ejus:* οὑ πατηρ, dativus pro genitivo, ut ſæpe: Sic αυτῳ recte ſequitur: Interpretes non bene. 97. Μετα τριων τεταρτον Πονον] De Siſypho, Tityo & Ixione intelligo; & ſcribendum Μετα τριων τεταρτος, ne oratio ſit male hiulca: εχει μετα τριων τεταρτος: Perſona perſonam requirit: τεταρτον ad rem & πονον ſe refert, neque ſic convenit: Quin & per ſe pravum eſt, quia de tribus nihil præceſſit, & απαλαμον

 λαμον

λαμον βιον τυτον ipſum ternarium excludit, neque τεταρτον πονον etiam ad βιον apte accedit: απαλαμον βιον τουτον, εμπεδομοχθον πονον, cum μετα τριων τεταρτος, optima ſunt. 110. Λαχναι νιν μελαν γενειον ερεφον] νιν ερεφον cohæret, & ad μελαν γενειον ſubaudiendum κατα, ut verba ſint apta: Niſi legendum forte, Λαχναι νιν μελαγγενειον una voce: Sic μελαγγειος habemus, ut notum: *eum*, *cui barba erat nigra:* Et hoc non rejiculum certe.

111. Ετοιμον ανεφρονλισεν γαμον] ετοιμον, ſi Neptunus annueret: Ita accipe: 120. ει τι Ποσειδαον ες χαριν &c.] ει χαρις τις εραστε προς εχωμενον: Ipſum amorem Neptuni reſpicit eumque in memoriam revocat Deo, ut annuat: Ita unus ex Antiquis perbene. 127. ολεσαις] Alii Libri ολεσαις: ad Doriſmum apprime, quo participii poſtrema ex Idiomate brevis, adjectione literæ producebatur: Vide, qui de Dialectis ſcripſerunt. 137. ουδ' ακραντοις εφαψατ' ων επεσσι] ουδ' εφαψατο θευ επεσσι ακραντοις: Ita ſupple: Interpretes non bene. 140. εν πτεροισιν τ' ακαμαντας ιππυς] ιππυς εν πτεροισιν pro ιππυς πτερωτυς: Elegans & equeſtris eſt locutio: Benedictus riſum meretur. 144. Τεκε δε λαγετας εξ] Edit. Ald. Roman. & pleræque aliæ, A τεκε λαγετας εξ: Quod hic habemus, requirit ſententia & συνεχεια verborum, ſed non requirit Metrum: Colon enim eſt Trochaicum, quod in principio æque Dactylum

lum admittit, ac Tribrachyn: De pedum ισοδυναμια non cogitarunt Interpretes.

145. Αρεταισι μεμαλοτας] *qui virtutibus fuerunt curæ:* hoc Emphaticum. 146. Εν αἱμακουριαις] Celebris eſt locus Plutarchi in Vit. Ariſtidis, ubi inter alia, και τον ταυρον εις την πυραν σφαξας, και κατευξαμενος Διϊ και Ερμη χθονιω, παρακαλει τυς αγαθυς ανδρας τυς ὑπερ της Ελλαδος αποθανοντας επι το δειπνον και την αἱμακουριαν. Quæ ſi rite conſideres, minus probabile eſt, quod de epheborum feſto hic ſcribit Triclinius: An κουρος in voce Bœotica quæſivit, & inde commentum Grammatici? Si Plutarchum ſequamur, a κορεω & κορος non male deducitur, ſed αἱμακωρια Bœotice præſtat. 159. α- ει παραμερον] Hæc arcte jungenda: αει de continuis, quæ ſeſe conſtanter excipiunt, pulchre dicitur: Sic παραμερον, & αει παραμερον. 163. ἱππικω νομω] Quia κελητι vicerat: Et νομω vertendum *modo:* Vox Muſica eſt νομος, & idem, quod τονος & τροπος: Si ἁρματι viciſſet Hieron, ἁρματειον νομον accinuiſſet: Eoque pertinet ſequens, Ει δε μη ταχυ λιποι, Ετι γλυκυτεραν κεν ελπομαι Συν ἁρματι θοω κλεϊξειν, Επικουρον &c. De ἁρματειω νομω Plutarchus Orat. 2. de fort. Alexandri: Alibi forte plura: Interpretes hæc non intelligunt.

164. Αιολῃΐδι μολπα] Habuimus ſupra, Αλλα Δωριαν α- πο φορμιγγα πασσαλου Λαμβαν', ειτι τοι &c. Unde apparet, Pindarum

non distinxisse τονον Αιολιον a τονῳ Δωριῳ, quos distinxerunt postea alii: Vide Ptolemæum in Harmonicis & ejus Interpretes: τονος Δωριος erat gravis sibique constans: cui proinde non convenit illud ποικιλον & αιολον, de quo hic Commentatores. 167. Καλων τε ιδριν αλλον, η δυ-] Ita Schmidius ex duobus Libris Palatinis: Alii omnes, Καλων τε ιδειν αλλον και δυ-, & Καλων τε ιδριν αμα και δυ-: Utrumque respuit Metrum Jambicum, cui amica est lectio Palatina: Durum tamen αμφοτερα Καλων ΤΕ ιδειν, Η δυ-: An in quibusdam Libris fuit olim, Καλων τε ιδριν αμα γε και δυ-, vel Καλων γε ιδριν αμα τε και δυ-: in quibusdam vero, Καλων τε ιδριν αλλον, ιδε δυ-? In utroque est Tribrachys pro Jambo, & Metrum licite variat: Si αλλον η præferas, pro Καλων τε rectius scribas Καλων γε. Ad Hieronem autem hoc referendum, non ad ipsum Pindarum, & ιδριν ponens pro comparante est, & τῳ κυριωτερον respondet.

172. τεαισι μηδεται, Εχων τετο κηδος, Ιερων, Μεριμναισιν] τεαισι μηδεται μεριμναισιν arcte cohæret, & εχων τετο κηδος est pro casu quarto: Sic Sermonis indoli satisfit: Interpretes male εν subaudiunt. 175. Ετι γλυκυτεραν κεν ελπομαι Συν αρματι &c.] Illud γλυκυτεραν perperam nectitur cum επικουρον οδον λογων: Nihil enim durius aut ineptius: Patet ex interpretamentis: Ad μεριμναισιν pertinet, & γλυκυτεραν positum pro γλυκυτεραν μεριμναν: εν

δε

δε μη ταχυ λιποι, ετι γλυκυτεραν σου μεριμναν συν αρματι θοῳ ελπομαι κλεϊξειν: Hoc facile & perſpicuum. 179. Εμοι μεν ων Μοισα καρτερωτατον βελος αλκα τρεφει] De Lyrica Poëſi accipe in genere, ne ineptus ſui ipſius laudator ſit Auctor. 187. προφαντον σοφια] σοφια, η ποιητικη, & σοφοι, οἱ ποιηται.

ODE II.

Col. 1. Αναξιφορμιγγες ὑμνοι] ὑμνοι, οἱ εστε ανακτες φορμιγγος: *qui regitis Lyram*: quorum partes ſunt primæ & præcipuæ in Lyra: Ad hymnorum præſtantiam pertinet. Elegantiſſime etiam ſcribere potuiſſet Vates, Αραξιφορμιγγες ὑμνοι: Hymni, a quibus eſt quod pulſetur Lyra, & ſine quibus eſſet plane muta: Pindaricum vere. 2. Τινα Θεον, τιν' Ηρωα] Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: Antiſpaſtus integer eſt quinqueſyllabus: Jonicum Metrici eſt nimis ambiguum, & iſta accifa nihil definiunt. 3. Τινα δ' Ανδρα κελαδησομεν] Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum: Metricus inepte, αντισπαστικον διμετρον ακαταληκτον: Sumit ſcilicet poſt Antiſpaſtum Syzygiam Jambicam επτασημον; cum Antiſpaſtus ſecundus ſit ejusdem indolis, cujus eſt primus: Ita intellige bonum, εις ποδας τεσσαρας τους δισυλλαβους μεταλλασσεται, ὡς και ενταυθα· ορα γαρ. ἡ δευτερα συζυγια ιαμβικη εστιν οικεια τῳ αντισπαστῳ. Ita diſtinguendum: Nunc prava diſtinctione iſta ſenſu carent.

4. Ητοι Πισα μεν Διος] Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Antibacchiis, vel quia Antibacchios non admodum diligunt Lyrici, Asynartetum potius Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Nam Dactylum in fine Jambici Dimetri Brachycatalecti ponere non audeo, quanquam ibi pro Anapæsto recte stat Spondeus. Metrici Choriambicum iterum nimis est ambiguum. 5. Ολυμπιαδα δ' εστα-] In Versu Antistrophæ sequentis est Jambus pro Tribrache. 6. σεν Ηρακλεης] Antispasti in oppositis variant. 7. Ακροθινα πολεμε] Pæonicum Dimetrum Acatalectum ex Cretico & Pæone: Jonicum Metrici vagum etiam & ambiguum: Pro τῳ Ιωνικῳ αρχομενον apud eum scribendum τῳ Ιωνικῳ αρχομενῳ: Ita vocat Jonicum mutilum. ακροθινα πολεμε, *summum belli cumulum*: partem belli postremam: postremum, quod bellum ibi gerens fecit: θις, ακροθις: *Cumulum adferre, cumulum accedere* norunt omnes: Male de spoliorum primitiis cogitant Interpretes: Sic ακροθινια scribere debuisset Pindarus: Neque id appositum de ipso agone. 8. Θηρωνα δε τετραοριας] Epionicum Dimetrum Acatalectum: Metricus accurate minus Ιωνικον, & apud eum corrupte υπερκαταληκτον pro ακαταληκτον: In τετραοριας vel τετραο vel οριας Tribrachys est: Difficilior enim est Synizesis, & sic adest τετρωριας. 9. Ενεκα νικαφορου] Pæoni-

cum

cum Dimetrum Acatalectum ex Pæone & Cretico: qui recte notatur ad marg. edit. Brubacch. Metricus inconcinne pro eo Pæonem primum habet mutilatum: Pes primus est Pæon quartus, & Metrici τριτος in τεταρτος ad marg. edit. Brubacch. recte etiam mutatur. 11. Δικαιον ξενον] Antispastus in oppositis variat. 14 ορθοπολιν] Forma vocis nova, ab ορθοω: ορθοοπολιν: Legere vero præstat conjunctim, Ευωνυμων τε πατερων Αωτον ορθοπολιν: Sic verba aptius cohærent: καμοντες enim sequitur, πατερων respiciens. 17. Σικελιας τ' εσαν Οφθαλμος] Malo Σικελιας τ' εσαν Οφθαλμοι: Syllaba nihilominus recte corripitur, quia Diphtongus sequitur: Vulgatum indigum est. 30 Εν δικα τε και παρα δικαν] Trochaicum Dimetrum Acatalectum, cum Tribrache in fine: Metricus primam in δικαν corripit, & de Epichoriamco ineptit misere. 32. Χρονος ὁ παντων πατηρ] Pæonicus Dimeter ex Pæone & Cretico. 35. Εσλων γαρ ὑπο χαρματων] Recte Metricus, Επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Pro Jonico est Pæon secundus, ut sæpe: Et sic nugantur lepide, qui εσλων pro εσθλων requiri putant, non pedum, sed syllabarum considerantes indolem: Hic εσθλων, ut vides, e textu ejectum est, idemque factum a Schmidio: Ego εσθλων, in prima Epodo diligo, ut Metrum sit certius, ideoque ipsum Vatem ita studio scripsisse suspicor.

38.

38. Ανεκας ολβον υψηλον] De ανεκας Alii aliter: Non accedo: ανεκας jungendum cum υψηλον, non cum πεμπη, & αυξησις in eo Pindarica: Junge Stephanum in Append. Thesauri V. Ανεκας. 51. Λεγοντι δ' εν και θαλασσᾳ] Pro και εν θαλασσᾳ: Nota: poteſt venire uſui. 58. Ουδ' ἁσυχιμον ἁμεραν Οποτε &c.] Recte intelligunt quidam de die unoquoque, quem vivimus, & neſcimus, an tranquille *finiemus* & tranſigemus propter rerum humanarum inconſtantiam: Sic commode ſequitur, Ροαι δ' αλλοτ' &c, & male Tautologus non eſt Auctor: τελευτασομεν, διαξομεν. 65 Ουτω δε μοιρ', ἁ, τε πατρωϊον Τωνδ' εχει &c.] τε poſt ἁ non placet hic: Scribe ἁ γε πατρωϊον: τωνδ', *horum*, melius, quam τονδ', *hunc*: διττογραφιαν noſti.
70. Εξ οὑ περ εκτεινε Λαϊον μοριμος υἱος] Aut Λαϊον contrahendum in Diſyllabum, aut habendum pro Anapæſto propter vocalem appoſitam: Vide Colon Epodi præcedentis: In Epodo poſtrema etiam eſt Anapæſtus pro Spondeo, & iſta variatio pedum non peccat, quia Trochaicum in locis paribus & Spondeum & Anapæſtum admittit: In Periodico autem hoc Trimetro Acatalecto, pes vel ſecundus vel quartus eſt hicce. 78. Νεοις εν αεθλοις] νεοις, τοις πρεπουσι νεοις, τοις δι' αγωνος: Ita Antiquus Scholiaſtes recte: Sequentia alio pertinent, & ſic aptum adeſt diſcrimen: νεων αεθλοις. 80. Αδραστιδαν Θαλος αρωγον δομοις]

μοις] Αδραστιδαν θαλος arcte copulandum, ut copulandum etiam arcte αρωγον δομοις: Vide Schmidium: Αδραστεϊδαν, quod in omnibus est excepto uno Palatino, non mutandum: Tribrachys enim est pro Jambo, & Αδραστεϊς non deterius, quam Αδραστις: Nasutulo Trisyllabum displicuit. 82. Οθεν σπερματος εχοντα ριζαν, πρεπει &c.] Ita Schmidius ex ingenio: Non intercedo: Bonum tamen est εχοντι pro εχουσι, ubi τωνδε V. 66. præcedit, & λοιπω γενει V. 29. Theronem & Xenocratem respicit, fratrisque etiam mentio fit statim: Retento autem εχοντι, sequitur novo spiritu Πρεπει τον Αινησιδαμε &c: idque in his Lyricis appositum: Quare nihil potius muto, & distinctionem τελειαν post ριζαν ex aliis editis repono. 85. Εγκωμιων τε μελεων Λυραν τε τυγχανεμεν] εν δια δυοιν: μελεων λυρικων, εγκωμιων λυρικων. 87. Ολυμπια μεν γαρ αυτος &c.] αυτος hic vertendum est *solus*, ut in istis Homeri, Τυδειδης δ' αυτος περ εων, προμαχοισιν εμιχθη: Id tamen minus conveniens hic propter Antithesin, quæ sequitur, & victoriam Theronis opponit victoriæ fratrum communi: Πυθωνι Δ' ομοκλαρον ες αδελφεον: Mallem, scripsisset Auctor, Ολυμπια μεν γαρ οιος: Od. præced. habuimus οιος εν ορφνα Απυεν. 98. των τε και των Καιρον] Et δυσφρονων & ευτυχων: Ad præcedentia enim hæc respiciunt, το τυχειν & δυσφρονα, ibi memorata: καιρον, tempus: Divi-

Divitiæ virtute ornatæ ferunt facile & doloris & lætitiæ tempus, id est, dolorem & lætitiam ipsam: Φερειν est ὑπομενειν, 99. βαθειαν ὑπεχων Μεριμναν αγροτεραν] Profundam subiens sollicitudinem consequendi quod sibi conducat: Et hoc etiam ad τυχειν & δυσφρονα pertinet: In rebus difficilibus πλουτος αρεταις δεδαιδαλμενος anxie excogitat ea, quibus læta sibi venetur: αγροτεραν recte ad αγραν referunt Interpretes, eoque indicatur ipse venandi successus: Dicuntur autem hæc Ethice & γενικως, ut ex sequentibus apparet: Ideoque αγωνιας etiam in præcedentibus γενικως accipio de omnibus, quæ sunt periculosa & magnam animi contentionem desiderant: Sic locus est egregius & omnia sibi constant. 106. Τα δ' εν ταδε &c.] τα δε a θανοντων μεν pendet: Punctum igitur minus, & τα cum litera exigua requiritur.

108. φρασας] Malo φρασαις, ut Iambus sit certus. 110. Ισα δ' εν ἁμεραις ἀλι- ον εχοντες] Ισα pro Ισον, quod præcessit: Durior est variatio, quam exegit Metrum: Aldina, Ισαις δ' εν νυκτεσσιν αιει, Ισαις δ' εν ἁμεραις ἀλι-: Legi posset salvo Metro, Ισαις δε νυκτεσσιν αιει, Ισαις δ' ἁμεραις ἀλι-: Sed nihil muto.

114. τες αλλα χερων] Ald. & Pal. tertius, τες εν χερος ακμα: quod Schmidius pro Scholio habet: Inepte: Nihil enim redolet minus, quam Scholion: Et Dochmaicum etiam bonum est ita scriptum: Apertius tamen & signatius αλκα χερων.

χερων. 116. Κειναι παρα διαιταν] Κειναι habent omnes, neque moveo; sed propter adjuncta, fateor, meo judicio elegantissime legeretur Κλειναν παρα διαιταν: Attende. 126. ετελλαν] ετελεωσαν: Nota: Hesychius, Τελλον, εποιουν: Et Τελλεται, επιτελει, φαινεται, γινεται, ανυεται: Nam ita legendum pro επιτελειν φαινεται: τελω, τελεω: τελω, τελλω: τελω, τελος: τελλω, τελλις: Idem Hesychius, Τελλις, ὁλον, ταξις, μορος: Ita lego pro μερος: Plura alias. Palatini tertii εσ]ειλαν non fert Metrum. 129. Νασον] Casaubonus cum Pal. primo Νασος: Non obloquor. 130. περιπνεουσιν] Casaubonus περιεπουσιν: Quo jure? Idne aptius & melius? Ibid. αν- θεμα δε χρυσου φλεγει] ανθεμα χρυσου, flores optimi & omnium venustissimi: χρυσος & χρυσουν, quicquid excellit & præstat. 132. Τα μεν χερσοθεν, απ' α- γλαων δενδρεων] Alios flores terræ, alios arboribus tribuunt Interpretes: Inepte, si vera sit lectio, quam hic habemus: Nam τα μεν χερσοθεν απ' αγλαων δενδρεων separari non potest, & solos flores arboreos promit: Id certum: Et hoc igitur sumendum, aut legendum, Τα μεν χερσοθε, κ' απ' α- γλαων δενδρεων: Sic separatio locum habet: χερσοθε pro χερσοθεν ob Metrum: Talia plura: Probabilis est suspicio, quia flores ex ipsa terra non omissurus videtur Poëta. 134. Υδωρ δ' αλλα φερβει] Ineptissime Scholiastes antiquus, ροδα, υακινθον, ια intelligit, quia

ταυτα

ταυτα ὑδατι τρεφεται: Sentiunt omnes, neque verbum addendum: Tu missis ineptiis, intellige flores, qui in aqua & aquæ superficie nascuntur: Tales, ut nosti, plures: Sic hi commode opponuntur præcedentibus.

135. Ορμοισι των χερας ανα- πλεκοντι και στεφανοις] Mira locutio: Nam qui κεφαλας subaudiunt, ut στεφανοις habeat quo commode referatur, balbutiunt misere: Sic mallem cum aliis dicere, ὁρμοισι και στεφανοις χερας αναπλεκοντι scriptum esse præpostere pro ὁρμους και στεφανους αναπλεκοντι χερσι: Quanquam id etiam durissimum profecto: Perbene scripsisset Poëta, Ορμοισι των χερας αναπλεκοντι και κεφαλας: χερας, brachia, ut notum: Nihil accommodatius: ὁρμοις και στεφανοις male etiam Tautologum hic: An ita scripsit revera Pindarus? Id perquam probabile, & qui hic in Scholiis scribit, ὁρμοις ουν λεγει τοις ἑλιγμασιν, οἱς τας κεφαλας στεφανουνται και τας χειρας: quod etiam exprimit sequens, ὁρμοις, τοις ἐνερμασιν οἱς τας χειρας στεφανουνται και τας κεφαλας: ipsum κεφαλας, credo, in Libris invenit. 137. Βουλαις εν ορθαις] εν abundat: Nihil frequentius.

138. Ον πατηρ εχει Κρονος ἑτοι-] Ald. & Pal. tertius, Ον πατηρ εχει γας ἑτοι-: An mutilate forsitan pro Ον πατηρ εχει μεγας?

140. Ποσις ὁ παντων Ρεας] ὁ Ρεας cohæret, & nihil planius. 152. Φωναντα] Pro φωναεντα nota: Dubito tamen, an ipsi Dores non

non scripserint φωναέντα τρισυλλάβως per Synizesin: Sic enim & vox erat signatior, & sonus ab α circumflexo parum vel nihil discrepabat. 153. Δε το παν, ἑρμηνέων] παν hic sine dubio corripuit Pindarus: Nihil enim certius ex Metro: Neque miror; διχρόνον enim est α, & mensura variat, similiter ut υ & ι: Πισα ι brevi habuimus: Alia alibi: Ridiculi sunt Magistelluli, qui in istis sibi fingunt leges aheneas. Το abesse non potest: Alias ἐς Δε ἅπαν, ἑρμηνέων reponerent fortasse barbatuli. 156. λαβροι Παγγλωσσια] Ita legendum: Aristidis παγγλωσσιας mihi perquam suspectum: Jota adscriptum scis quot errores excluserit. 168. μητιν᾽ ἑκατον Γε ετεων πολιν, Φιλοις ανδρα &c.] μητινα πολιν jungo, & ἑκατον ετεων dictum παροιμιακως de longissimo temporis intervallo: Ita nos etiam loquimur hodie. 171. αφθονεστερον τε χερα] Malo χερι, ut πραπισιν præcedit. 176. Το λαλαγησαι θελων] Ingratum est το, & vix convenit loco: Scribendum puto, Τι λαλαγησαι θελων: Sic nihil venustius Græce. 177. Κρυφον τε θεμεν εσθλων, κακοις Εργοις] κρυφον est ab Aristarcho: Libri ante eum κρυφιον: Nimis nasutus fuit homo: Nam Anapæstus in loco primo Versus Jambici non peccat, nec Jambum requirunt Jambi oppositi: Ubi autem κρυφος pro κρυφιος? ubi κρυφος pro κρυψις? Viri Grammatici hoc est commentum, & nihil aliud, ut

ut ſic etiam εσθλων expediret: χρυφος εσθλων ſcilicet ſubſtantive recte dicitur, cum contra adjective dicatur prave: Hoc vident omnes: Alii εσθλων cum αινον jungunt, & ſic vocem explanare ſtudent: quo nihil durius aut ineptius: Quæ præterea in Scholiis ſunt, omitto; & legendum arbitror Κρυφιον τε θεμεν εσθλον, κακοις Εργοις: Id planum & perſpicuum: εσθλον, ſcilicet αινον, quod contra κορος primas agit, & vox apte reſpicit. 178. Επει ψαμμος αριθμον περιπεφευγεν] Ita legunt omnes, & ψαμμος pro caſu primo habent: Inepte, ſi quid video: Sententia enim miſere flacceſcit voce ita accepta: Dicam, quod ſuſpicor, tribus verbis: Aut Doricum ψαμμος pro ψαμμυς hic habemus, aut pro ψαμμος ſcribendum eſt ψαμμω in caſu patrio, qui cum αριθμον cohæreat: Sic ſententia eſt bona, & Poëta dicit, quod debet: ψαμμος αριθμον Dorice eſt ψαμμυς κατ' αριθμον: ψαμμω αριθμον ψαμμυ αριθμον, ut dixi: Utrumque apte nectit περιπεφευγεν cum ὁσα χαρματα, & facit ut numeros habeat Periodus: Sic autem poſt περιπεφευγεν pro puncto collocandum eſt Comma, ut recte habent Editi quidam. Illud addam hic in fine: Verſus iſte, Φιλεοντι δε Μοισαι, in Stropha ſecunda ex ſcripturæ diſcrepantia ortus eſt: Fuit ſcilicet in quibuſdam, ϱα Σεμελα· Φιλε- οντι μιν δε Μοισαι, pro ϱα Σεμελα· φιλει Δε μιν Παλλας αιει: idque annotatum originem dedit gibbo: In altera lectione Antiſpaſtus

tispastus variat & nihil sane, quod ineptum videri queat: Præfero tamen, quod nunc habemus.

ODE III.

Εις Θεοξενια] Inepta Inscriptio: Theoxenia non celebrantur in hac Oda: εν Θεοξενιοις aptum fuisset: Ita Recentiores suo more.

Col. 1. Τυνδαριδαις τε φιλοξεινοις αδειν] Metrico εγκωμιολογικον καταληκτικον: Ego malo Prosodiacum ανακλωμενον Trimetrum Catalecticum propter ea, quæ ipse Metricus de προσοδιακω scribit: ανακλωμενον, quia Choriambus præcedit Jonicum: In Metrici Scala post δευτερε ιαμβικε, λιπουσης συλλαβης omnino requiritur. 2. Καλλιπλοκαμω &c.] Apud Metricum ex edit. Brubacch. scribendum, ὅτι ταις προσοδοις και προξενησεσι: προξενεω, προξενησις: Et ad vocem Θεοξενια alludit Grammaticus. 3. Κλειναν Ακραγαντα &c.] Metricus, προσοδιακον διμετρον. εις &c. Scribe προσοδιακον τριμετρον: ad Col. sequens διμετρον ὑπερκαταληκτον rectum est. 5. Υμνον ορθωσας ακαμαντοποδων] Metricus, προσοδιακον τριμετρον καταληκτικον απο τροχαϊκης συζυγιας αντι &c. Ineptit: Admisso Ditrochæo Prosodiacum manere non potest Prosodiacum: Pedum enim alternatio cessat: Alibi rectius dicitur Epichoriambicum Pindaricum ex Sapphico: Quin & Trochaicum Dimetr. Hypercatal. esse potest: Duo enim Dactyli contigui non vitiant. Pro

ορθωσας malo ορθωσαις, ut vere longa sit syllaba.

6. Ιππών αωτον] Si Interpretes audiamus, ιππων αωτος dicitur υμνος: An recte? Haud puto: Nam αωτον ιππων ipsos ιππυς requirit & respicit, neque vagatur extra vocis adjectæ terminos: Vide alia gemella: Res est perspicua: Aliud igitur dictum, quam quod dictum opinantur illi: Legendum, Θηρωνος Ολυμπιονικαν Υμνον ορθωσαις, ακαμαντοποδων Ιππων αωτῳ: *Erigens hymnum Theronis Olympionicam pedes- indefessorum equorum flore:* quo scilicet victoria obtenta: αωτῳ ιππων ακαμαντοποδων idem, quod ιπποις ακαμαντοποσι: equis præstantissimis, quorum pedes non fatigantur: Sic αωτον indolem servat, & vocis adjunctæ præstantiam notat, ut debet: Ολυμπιονικαν autem & ιππων αωτῳ sese respiciunt mutuo. 8. νεοσιγαλον] Penultimam correptam nota: Sic de Dorismo non cogitandum cum Interpretibus: σιγαω, σιγα, σιγαλος, σιγαλεος, σιγαλοεις, νεοσιγαλος.

9. Δωριῳ φωναν εναρμοξαι πεδιλῳ Αγλαοκωμον] Hæc & præcedentia nonne indicant, hanc Oden novo Metro novoque Rhythmo conscriptam esse? Tale quid latere videtur mihi: Ignoramus vero ea, quia Musicam ignoramus antiquam: De Θεοξενιοις hic non cogitandum, ac si illa novum quid ingessissent: Ita ineptuli, qui Inscriptionem, credo, dederunt ineptam. Metricus hic, στησιχορειον, εκ μονων επιτριτων δευτερων. η δε πρωτη συζυγια και τεταρτον

τεταρτον λαμβανει, διαλυομενυ τυ πρωτυ μακρου, εις δυο βραχεα: Quid illud postremum? An scribendum forte, ἡ δε πρωτη συζυγια και τεταρτον παιωνα λαμβανει, διαλυομενου &c? ut secundi Epitriti indolem explicet, & ejus rei exemplum quasi suggerat in Colo 18: Si Θευμοροι scilicet in Θεομοροι dissolvas, Epitritus secundus ea διαλυσει recipit quartum Pæonem: Hoc quisque videt: Et sic improbabilis non est suspicio mea: Fors & Θεομοροι fuit revera in Libris quibusdam: Et ita, ut nunc video, Aldina. 14. βοαν αυλων] κιθαριστηριων, qui citharæ comites perpetui: Diximus aliquid alibi. 17. Α, τε Πισα με γεγωνειν] απο κοινυ repetendum πρασσει: Nihil enim aliud præcedit: Et hæc durior est Ellipsis: An ipse Pindarus forte scripsit, Α, τε Πισα με γεγωνει? alta & clara voce clamat me, ut canam: Ita commode γεγωνει accipi potest, idque Pindaricum revera. 21. Ατρεκης Ελλανοδικας βλεφαρων &c.] Illud βλεφαρων cum sequenti υψοθεν jungunt Interpretes: Nimis coacte profecto, & præterea etiam languide: Nam αμφι κομαισι non indiget υψοθεν βλεφαρων, ut quid sit, intelligatur: An ατρεκης βλεφαρων ανηρ jungendum? Id perquam probabile mihi: Vir, cujus oculi nil nisi verum vident: υψοθεν per se potest etiam esse perquam Emphaticum: Nam ex loco eminentiori data videntur præmia ab Hellanodicis. Colon hoc simile Colo 5. Strophæ: Vide ibi. 23. Αμφι κομαισι &c.]

&c.] In Metricis delendum est punctum post αναχλωμενον: αναχλωμενον απο χοριαμβου διμετρον αχαταληχτον. 24. χοχρωα χοσμον &c.] Simile primo Strophæ: Ubi Prosodiacum diximus. 26. Αμφιτρυωνιαδας] Metricus, δαχτυλιχον πενθημιμερες. εν δε τῃ πρωτῃ επωδῳ, ἡ δας μαχρα, συναιρεσιν επαθε των βραχεων· ἅπερ εισι, το μεν ἑν, του δαχτυλου· το δε ἑτερον, ἡ συλλαβη: Quid sibi volunt postrema? Credo eum, qui ista scripsit, in Libris suis pro Αμφιτρυωνιαδας invenisse Αμφιτρυωνιδας: quod ita accepit, ut Versum Penthemimerem effingeret, ac si δας longa, ex duabus brevibus contracta esset, quarum una Dactylo cedebat, altera constituebat syllabam: Sic nihil scilicet deerat, & Penthemimeres exire poterat: Scriptura inepta, & commentum ineptum hominis inepti. 27 Μναμα των Ουλυμπιᾳ &c.] Metricus, στησιχορειον διμετρον, ὑπερχαταληχτον. Vitium apertum: Scribe τριμετρον αχαταληχτον: Colon simile in Stropha. 28. πεισας] πεισαις. 30. Διος αιτει] αιτει haud dubie est verbum: De αιτει substantivo nugatur bonus Eustathius; a quo deceptus fuit Menagius in Amœnitat. Jur. Civil. & Vossius in Etymologico: Hic ipse locus refutat hominem: αιθουσα omnes novimus: An αιθος pro œeco, qui a sole calet, alicubi adhibitum fuit, & sic αιθος & αιτος confudit ille? Videbimus alibi distinctius. 31. σχιαρον τε φυτευμα, ξυνον ανθρωποις στεφανον τ᾽ αρετας] Alii rectius distin-

diſtinguunt, σκιαρον τε φυτευμα ξυνον ανθρωποις, στεφανον τ' αρετας. 33. Ηδη γαρ αυτω] Ηρακλει: αυτῳ ab αντεφλεξεν regitur. 34. Πατρι μεν βωμων ἁγισθεντων] *Aris Jovi conſecratis*: Aræ Jovi erant conſecratæ, ſed nondum in illis propter Agones ſacrificatum: Sic nihil præpoſterum hic, ut autumabant Interpretes Antiqui. 45. πορευειν] Male pro πορευεν: Talia in his millena: Moneo ſemel. 46. ν' Ιστριαν νιν. Ενθα Λατους] Editiones Antiquæ & plerique Libri, ν' Ιστριανην: quod Schmidium mutaſſe miror: Nam ſic exacte Spondeus reſpondet Spondeis in oppoſitis, cum ν' Ιστριαν νιν contra Trochæum opponat Spondeis: Nam νιν brevis eſt: Et ſic ſibi adverſus eſt Schmidius, ipſeque quod ponit, deſtruit: Mihi Ιστριαν νιν ideo non diſplicet: ισοδυναμους enim pedes legitimos admitto promiſcue. Tertia lectio fuit, ν' Ιστρια νιν: quam ſi probes, mutata diſtinctione ſcribendum, ν'. Ιστρια νιν ενθα Λατους Ιπποσοα &c: Id apertum. 54. Αντιθεισ' Ορθωσιᾳ, εγραψεν ἱεραν] ἱεραν eſt Tribrachys pro Trochæo vel Spondeo: Metricus non dubito, quin pro ἱεραν legerit ἱραν: Alias de Colo hoc ſcripſiſſet, quod de Colo poſtremo Strophæ ſcribit: Epitritum ſcilicet ſecundum in fine primum etiam Pæonem accipere: qualis eſt γραψεν ἱε. 57. Τοθι δενδρεα θαυμαινε &c.] Arbores, quas cervam perſequens, ea occaſione in Scythia videbat: Non enim propter

 arbo-

arbores, ſed propter cervam Scythiam petierat: Peſſime Antiquus Interpretes ad illud ſuperius, Δη τοτ' ες γαιαν πορευειν θυμος ωρμαιν' Ιστριαν νιν: Δια τουτο παραγενεσθαι πρoεθυμηθη εις την γην του ἱερου ποταμου, εις την Σκυθιαν: ut umbram loco induceret: Sic Vates balbutiret, & ασυστατα narraret: δη τοτε ibi ad tempus referendum: celebrato agone primo; poſt primum agonem, contigit, quod hic narratur. Interpres ambigue ιμερος εσχεν vertit *deſiderium habebat*: Recte Benedictus *deſiderium cepit*: Moneo, quia lubricus eſt error, in quem incidit Antiquus Interpres, & alii fortaſſe cum eo. 62. Ιλαος αντιθεοισι νισσεται] Haud dubie legendum αντιθεοισιν, ut Verſui bene ſit. 63. Συν βαθυζωνου διδυμοις παισι Ληδας] Colon Steſichoreum laborat, niſi δυ in διδυμοις hic produxerit Pindarus: Idne ſtatuendum? Per me licet: διχρονον enim eſt υ, cujus menſura variat: Alias ſcribendum, vel Συν βαθυζωνου διδυμοισι παισι Ληδας, vel Συν βαθυζωνοιο διδυμοις παισι Ληδας: Sic vel Dactylus eſt pro Trochæo, vel Anapæſtus pro Spondeo, & pedes Trochaici licite diſcrepant: Vide & judica: Aldina certe pro διδυμοις habet διδυμοισι. 75. Ει δ' αριστευει μεν ὑδωρ, κτεανων Δε χρυσος αιδοιεστατον· Νυν &c.] Manifeſto hic victoriam Olympicam aquæ & auri præſtantiam vincere declarat, ut longe pluris facienda ſit ea, quam vel aqua vel aurum: Et hoc confirmat ſuſpicionem

nem meam Ode prima: Non philosophatur ibi Poëta, ut male putant Interpretes, sed cum vulgo loquitur, & de aqua & auro dicit, quod dicebant passim omnes in vita communi, habita ratione usus fructusque: Apage, apage igitur istam aquæ præstantiam ex intimis Philosophiæ penetralibus petitam: De usu aquæ cogitandum est solo, qui sane optimus: Sic scimus, quid voluerit Pindarus, & ineptierunt strenue, qui olim αεροβατουντες, εσθλα ea de causa mutarunt in αεθλα: Ego nunc de mea conjectura non dubito. Istud Colon, Δε χρυσος αιδοιεστατον, laborat misere: Jonicum enim esse non potest, & pro Jonico Dijambum vel Epitritum tertium habet in principio: Mendum leve irrepsit, & legendum arbitror, Δε χρυσος ~~αοιδεστατον~~: ab αιδοιος est αιδοιεστατον: ab αοιδος, αοιδεστατον: Utriusque vocis eadem est indoles, & ut αιδοιος est *venerabilis*, ita αοιδος est *decantatus*: Quid censes? An dubitas de suspicione mea?

ODE IV.

Col. 1. Ελατηρ υπερτατε βροντας] Epichoriambicum Dimetrum Hypercatalectum, quia Antispastus pro Syzygia Jambica præcedit: Metricus de Prosodiaco ανακλωμενῳ ineptit: Pæon tertius non potest per ανακλασιν fieri Jonicus, quia Choriambi prima longa esse debet ipsa. 2. Ακαμαντοποδος] Metricus, αναπαιστικον διμετρον ακαταληκτον: Imo μονομετρον:

Sciunt omnes: Esse etiam potest Antispasticum Dimetrum Brachycatalectum.

4. Υπο ποικιλοφορμιγγος αοιδας] Metrico Jonicum Trimetrum Brachycatalectum, prima longa resoluta: Non obloquor: Sed Anapæsticum Dimetrum Acatalectum etiam non displicet: 5. Ελισσομεναι] Pæon secundus est pro Jonico. 7. Ξεινων δ'ευ πρασσοντων, εσαναν] λογαοιδικον Metrico: Apud quem pro εξ αναπαιστυ και ιαμβυ legendum εξ αναπαιστων και ιαμβυ: Novum tamen, quod ante Jambum Spondei sint omnes: An forte Jambicum Dimetrum est ατακτον cum Spondeo in secundo loco? Ita Lyrici non semel: Recentiora, de quibus Metricus, non curo: Pro συμπυκτοι αναπαιστοι legendum etiam in Metricis συμπτυκτοι αναπαιστοι: Res est nota satis. 8. Αυτικ' αγγελιαν] Metricus, Φερεκρατειον, λειπυσης της τελευταιης συλλαβης, ηγουν εξ επιτριτων: Obscurius est illud εξ επιτριτων: Dicam verbo: Ita vocat, quæ tres pedes habent Disyllabos cum una syllaba: Ea enim, ut pes quartus, ad tres alios accedit, & sic επιτριτον efficit: Tale Φερεκρατειον, de quo sermo hic: In Epodo mox similiter habes τροχαϊκον επιτριτον: quod infra ad Od. 8. recurrit: Neque sic differunt επιτριτον & εφθημιμερες: Cur autem Magister Colon non simpliciter dixit Antispasticum Dimetrum Brachycatalectum? An bonus sibi sumsit intricatius illud, ut eruditior videretur? Corcula ista novi. 10. Αλλ'

ω Κρο-

ω Κρονυ παι, ὀς Αιτναν εχεις] Metricus, επιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. επιωνικον — και παλιν υστερον ιαμβον: Pro υστερῳ ιαμβῳ ego malo Jonici dimidium: Poſtrema Coli eſt indifferens, ut ipſi pueri ſciunt: Sic Jonicum magis ſe exſerit. 11. Ιπον ηνεμοεσσαν εκατογ-] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον, διαλυθεντων των ποδων: Pes ſecundus eſt Dactylus, quartus Tribrachys: Colon etiam eſſe poteſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, ſi Antiſpaſtum ſecundum facias quinqueſyllabum: Ιπον, *prelum:* Optime.
12. Τυφωνος] De prima producta male dubitat Schmidius: Tyrones ſciunt. 14. Δεκευ χαριτων εκα-] Jonicum Dimetrum Catalecticum, vel Jambicum potius Dimetrum Brachycatalectum: Ald. & Palat. C. Δεξαι pro Δεκευ: Nec Jonicus in Jonico cedit Pæoni, nec Jambo Spondeus in Jambico. 19. Οχεων] οχεων vel κωμος, vel φαος: Præpoſitio male ſubauditur. 25. Χαιροντα τε ξειιαις πανδοκοις] Vitium apertum: Scribe Χαιροντα τε ξενιαις πανδοκοις: Sic Epionicum Epionicum eſt, & gemello ſuo reſpondet: In eo παι ante vocalem corripitur. 31. Α περ Κλυμενοιο παιδα] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον. κειμενης εμπροσθεν συλλαβης, μεμιγμενον τοις τροχαιοις: Illud κειμενης εμπροσθεν συλλαβης vento ſervit, & aliunde irrepſit. 33. Ελυσεν εξ ατιμιας] Metricus, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Scribe ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: ατι eſt Jambus,

bus. 34. Χαλκοισι δ' εν εντεσι νικων] Metricus, προσοδιακον, απο τροχαϊκυ αναλυομενυ διμετρον υπερκαταληκτον: Dele illud απο τροχαϊκυ αναλυομενυ: quod ad ſequens Colon pertinet: προσοδιακον διμετρον υπερκαταληκτον bonum eſt & perſpicuum; Editio Brubacch. ad marginem περιοδικον pro προσοδιακον: quod pravum eſt, ſi ſcribas, ut nunc ſcribitur: Dicam verbo: Aldus pro Χαλκοισι habet Χαλκεοισι: Eo recepto, Colon poteſt eſſe Periodicum Dimetrum Hypercatalectum: Χαλκεοισι eſt Ditrochæus, δ' εν εντεσι νικων Syzygia Jambica ἑπτασημος cum ſyllaba: Inde Periodicum illud. 35. Δρομον, εειπεν Υψιπυλεια] Metricus, διμετρον υπερκαταληκτον επι χοριαμβῳ, απο τροχαιου αναλυομενον: Scribe απο τροχαιου αναλυομενου, ut præcedit ad Colon præcedens loco alieno: Colon eſt Epichoriambicum propter Syzygiam Trochaicam reſolutam: Δρομον εειπεν: Ita Metricus: Poteſt etiam eſſe Trochaicum Dimetrum Acatalectum.

37. Ουτος εγω' ταχυτατι] Metricus, δακτυλικον διμετρον καταληκτικον: Imo τριμετρον: Ita corrige. 38. Χειρες δε και ητορ ισον] Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Nam prima in ισον hic longa eſt: Metricus, περιοδικον· οἱον ιαμβος διπλους, και εξ αρχης, και εκ τελους αρχομενος: *Jambus apparet* διπλους, *ſive a principio, ſive a fine numeres:* Hoc pertinet ad ſyllabarum τυπον, qui revera talis: --u--u-u: Magiſtri eſt

acu-

acumen, & nihil aliud: Sic tamen conſtat eum pro Χειρες legiſſe Χερες: Alias enim ιαμβον διπλουν ſtricte ita & diſtincte non commemoraſſet. Ουτος εγω' ταχυτατι &c. *Ille ego: vidiſti pedum agilitatem: æque agiles mihi & manus, & cor:* ut pedibus vici, ita & manibus & corde vincere queam: & curſu vincere & pugna ſtataria poſſim: Nam & manus mihi ſunt agiles, & animus mihi eſt promptus: Nihil ſignatius: Interpretes non intellexerunt: ισον ταχυτατι ſe refert ad pedum agilitatem, cujus ſpecimen hic ediderat Erginus. 39. Φυονται δε και νεοις] Metricus, περιοδικον τροχαϊκον, απο ιαμβου, καταληκτικον: Nihil ineptius: Talia Periodica non dantur: Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum. 41. Θαμα, και παρα τον αλικιας] Pæonicum Trimetrum Brachycatalectum: Metricus, τροχαϊκον επιτριτον. τȣ πρωτȣ ποδος αναλυομενȣ, ετι δε και τȣ δευτερȣ: quod verum eſſe non poteſt, niſi in Libris ſuis invenerit, Θαμα, παρα τε τον αλικιας: Nam ſic θαμα πα, & ρα τε τον, Trochæi ſunt reſoluti: In copulis iſtis erratum & variatum millies.

ODE V.

Col. 1. Υψηλαν αρεταν, και] Dactylicum Trimetrum, aut Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: Apud Metricum ſcribendum, δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον, ει σπονδειον &c, pro

pro τριμετρον καταληκτικον. 2. Στεφανων αωτον γλυκυν] Antiſpaſticum Dimetrum Acatalectum cum Syzygia Jambica ἐκτασημῳ: Inepte Metricus Jonicum vocat: Nam Pæones tertii ita non junguntur cum Jonicis. Per αωτον γλυκυν male Interpretes antiqui & novi ὑμνον intelligunt: Errorem ſimilem correximus Od. 2: αρεταν ὑψηλαν αωτον, στεφανων αωτον, eſt αρετας ὑψηλοτατας, στεφανους αγλαους; & ad ipſum αρεταν, ad ipſum στεφανων ſe refert το αωτον: Iſta acciperet Camarina animo hilari; eaque mox vocat δωρα ακαμαντοποδος απηνας και Ψαυμιδος: Nam per appoſitionem dicuntur illa. 3. Των Ουλυμπια] Antiſpaſticum Dochmaicum: Aldus, Των Ολυμπια: Eo pertinet Metrici Ithyphallicum, qui nimis calide Colon hoc dimenſus eſt, neglectis Antitheticis: Ita erratum etiam alibi, & mox in hac ipſa Oda. 6. Ακαμαντοποδος τ᾽ απηνας δεκευ] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum cum Syzygia Jambica in medio: Metricus, αναπαιστικον. συγκειται δε, εκ δυο αναπαιστων και βακχειου. ὁπερ περιεχει τα αναπαιστικα ὡς καταχλεις: Quæ plane inepta ſunt: Nam απηνας, βακχειος, non poteſt eſſe καταχλεις, ubi ſequitur δεκευ: Hoc ipſi pueri vident: An forte in Libro ſuo repperit homo, Ακαμαντοποδος τε δεκευ απηνας, & ad iſtam lectionem notavit, συγκειται δε εκ τριων αναπαιστων και βακχειου· ὁπερ &c? Sic bonum eſt, quod dicit, ſed abludunt Antithetica, & ad iſtam

iſtam normam redigi non poſſunt: Quare ſic iterum Magiſter erraſſet hic, ut in Notula præcedenti eum erraſſe vidimus. 9. Καμαρινα, λαοτροφον] Aldus & Palat. C. Καμαριναν λαοτροφον: Inde Metrici προσοδιακον εκ του απ' ελασσονος και χοριαμβου, erroris notati exemplum certum: Cola enim Antithetica una cum hoc, ſcripto Καμαρινα, Antiſpaſtica ſunt Dimetra Acatalecta cum Syzygia Jambica επτασημῳ, & Proſodiaca eſſe non poſſunt.
10. Βωμους εξ διδυ-] Dactylicum Dimetrum Acatalectum aut Antiſpaſticum Dochmaicum. 13 Υπο βουθυσιαις, αεθλων τε πεμ-] Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, ut ſextum: Metricus, ὁμοιον τῳ εκτῳ· αναπαιστικον: Ex eo apparet, hominem ibi non legiſſe aliter, ſed ineptiiſſe revera turpiter. 15. Ιπποις, ἡμιονοις τε, μοναμπυκι-] Metricus, διμοιρον επους: Partes duæ Heroici: quatuor nempe Dactyli vel Spondei: Bonus Schmidius id non intellexit: Vide quid comminiſcatur. 17. Αβρον νικησας ανεθηκε, και] Simile 15, & διμοιρον etiam επους: Pro νικησας malim iterum νικησαις. 18. Ον πατερ' Ακρων' εκαρυξε, και] Recte Metricus, εγκωμιολογικον. παρα τας τελευταιας συλλαβας. το γαρ πληρες &c, ſi ſcribas, ut ipſe ſcripſit, εγκωμιολογικον παρα την τελευταιαν συλλαβην: Syllaba una deeſt in fine. 29. Κολλᾳ τε σταδιων θαλαμων &c.] Recte de lignis advectis intelligunt per fluvium, ex quibus thalami con-

construebantur: ὑψιγυιον αλσος θαλαμων Pindaricum est ex asse, ut & κολλα. 34.
Αει δ' αμφ' αρεταισι πονος δαπα-] Legendum Αιεί ob Metrum: Et ita Ed. Rom. & aliæ quædam: δε, quod hic habemus, pendet a μεν V. 24: αειδει μεν, αιει δε αμφι &c: Verbo moneo, ut nexum melius perspicias. Επωδος κωλων ιθ.] Ineptiunt, qui hæc pro επῳδῳ habent: Nam nunquam επῳδος similis fuit Strophæ & Antistrophæ; & eo ipso, quod aliquid dicatur επῳδικον, Metrorum diversitas inducitur certa: Vide Hephæstionem pag. 68. Enchiridii: Quin & longe alia indoles επῳδων, quam στροφων & αντιστροφων: Nam cum στροφαι & αντιστροφαι cantarentur a sese vertentibus vel ad dextram vel ad sinistram, επῳδοι contra cantabantur a stantibus: Res est nota, & ad istud discrimen accommodata haud dubie ipsa ratio Metrica. Quare vel in tres Strophas æquales cum Metrico distinguenda est Oda, vel cum Editione Aldina in Strophas, Antistrophas & Epodos hoc modo,

Στροφη.

Υψηλαν αρεταν, και
Στεφανων αωτον γλυκυν,
Των Ουλυμπια,
Ωκεανου θυγατερ,
Καρδια γελανει,
Ακαμαντοποδος τ' απηνας δεκευ,
Ψαυμιδος τε δωρα.

Αντι-

Αντιστροφη.

Ος ταν σαν πολιν αυξων,
Καμαρινα, λαοτροφον,
Βωμες εξ διδυ-
μους εγεραρεν, εορ-
ταις θεων, μεγισταις
Υπο βουθυσιαις, αεθλων τε πεμ-
πταμεροις αμιλλαις.

Επωδος.

Ιπποις, ημιονοις τε, μοναμπυκι-
α τε. τιν δε κυδος
Αβρον νικησας ανεθηκε, και
Ον πατερ' Ακρων' εκαρυξε, και
Ταν νεοικον εδραν.

Στροφη.

Ικων δ' Οινομαου και
Πελοπος παρ' ευηρατων
Σταθμων, ω πολι-
αοχε Παλλας, αει-
δει μεν αλσος αγνον
Το τεον, ποταμον τε Ωανον, εγ-
χωριαν τε λιμναν,

Αντιστροφη.

Και σεμνες οχετες, Ιπ-
παρις οισιν αρδει στρατον,
Κολλα τε σταθι-
ων θαλαμων ταχεως
Υψιγυιον αλσος,
Απ' αμαχανιας αγων ες φαος

 Τονδε

Τονδε δαμον αστων.

Επωδος.

Αιει δ' αμφ' αρεταισι πονος δαπα-
να τε μαρναται, προς
Εργον κινδυνω κεκαλυμμενον·
Ευ δε εχοντες, σοφοι και πολι-
ταις εδοξαν εμμεν.

Στροφη.

Σωτηρ ὑψινεφες Ζευ,
Κρονιον τε ναιων λοφον,
Τιμων τ' Αλφεον
Ευρυ ρεοντα, Ιδαι-
ον τε σεμνον αντρον,
Ικετας σεθεν ερχομαι, Λυδιοις
Απυων εν αυλοις,

Αντιστροφη.

Αιτησων πολιν ευα-
νοριαισι τανδε κλυταις
Δαιδαλλειν· σε τ' Ο-
λυμπιονικε, Ποσει-
δανιοισιν ἱπποις
Επιτερπομενον, Φερειν γηρας ευ-
θυμον, ες τελευταν,

Επωδος.

Υιων, Ψαυμι, παρισταμενων. Υγι-
εντα δ' ει τις ολβον
Αρδει, εξαρκεων κτεατεσσι, και
Ευλογιαν προστιθεις, μη ματευ-
ση Θεος γενεσθαι.

Schmi-

Schmidius, qui Editione Aldina usus fuit, ea de re nihil, forte propter paucula leviter ibi turbata: Tu vide & judica. Illud addam: Sunt, qui hanc Odam propter absentiam Epodi, & ista Scholiastæ statim in principio, αὐτη ἡ ῳδη, ἐν μεν τοις εδαφιοις ουκ ἡν· εν δε τοις Διδυμε ὑπομνημασιν, ελεγετο Πινδαρου, ex Pindaricarum numero expungunt: Et hi non minus graviter errant, quam qui ex Stropha faciunt Epodum: Oda enim tota quanta est, Pindarum ciet, & si alia ulla, ejus majestate & ingenio dignissima est: Quid autem Scholiastæ ἐν τοις εδαφιοις? An quod Schmidius credidit, ita vocat *originalia*? Haud puto: Nam ubi εδαφιοις eo significatu? Hercule, vox adjective ne reperitur quidem Græce; & nimium tribueretur ineptientibus, si concederemus *Libros originales* ignorasse Odam: Dicam uno verbo: Locus est corruptus, & scribendum absque dubio, αὐτη ἡ ῳδη, ἐν μεν τοις ἐλαχιστοις ουκ ην, ἐν δε &c: Paucissimi erant Libri, a quibus hæc Oda exulabat, & Didymus in suis Hypomnematibus eam adscribebat Pindaro: Hoc bonum & perspicuum: Δ & Λ millies commutantur: Inde error proclivis. 42. Ευρυ ρεοντα, Ιδαι-] An prima in Ιδαιον hic corripitur? Vix puto, & scribo, Ευρυ ρεοντ', Ιδαι-: Spondeus pro Dactylo: quod Nasutulis displicuit: Et ita Aldina. 53. Υγι- εντα δ' ει τις ολ-βον Αρδει] Novum est illud ἀρδει de eo, qui

 felici-

felicitatem & divitias possidet: *rigat, humectat*: Sed ἐξαρκέων κτεάτεσσι arctius cum eo jungendum: Felicitatem rigat lætioremque efficit, qui forte sua est contentus, eo ipso, quod sic forte sua contentus sit: Quare egregie sane adjunctum illud vim verbi exprimere potest: Ut & alterum sequens καὶ εὐλογίαν προστιθεὶς: Id enim ὄλβον etiam ἄρδει: Gnomica in his Pindari sunt multa & egregia.

ODE. VI.

Col. I. Χρυσέας] Metricus, χρυσέας, ἀμφίμακρος, ἢ ἀνάπαιστος: id est, vel Amphimacer est, vel Anapæstus: quem haud dubie sumsit hic in Jambico: Ita Grammatici aliquando: Et prima in χρυσέος etiam alibi in his corripitur. 2. προθύρῳ θαλάμου Κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν &c.] Abruptus & confragosus est locus: quem ego ita scribendum arbitror,

Χρυσέας ὑποστάσαντες εὐ-
τειχεῖ προθύρῳ θαλάμου
Κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον,
Πάξομεν' ἀρχομένους τ' ἔργου πρόσωπον
Χρὴ θέμεν τηλαυγές.

Ὡς, ὅτε θαητόν ἐστι μέγαρον, χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας πάξομεν' ἀρχομένους τε ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές: τε post ἀρχομένους est pro καὶ: *ita etiam*: μέγαρον, ædes: θάλαμος, pars ædium interior & honoratior: Sic omnia sunt planissima: ἀρχομένους

μενους bonum, nec pravum αρχομενου: Sume quod lubet: Posterius paulo secretius, & sic magis fere Pindaricum. 7. Βωμῳ τε μαντειῳ] Alii Βωμῷ τε μαντειῳ: quod non deterius Dorice. 8. συνοικιστηρ] Hoc propter majores dicitur Agesiæ: Illi συνοικιστηρες Syracusarum, non Agesias: Interpretes non distinguunt hic inter συνοικειν & συνοικιζειν, συνοικετης & συνοικιστης: Periti sciunt, & error est satis putidus. 10. Κεινος ανηρ, επικυρσας αφθονων] Metricus, εγκωμιολογικον, λειπουσης της εσχατης: Malo Prosodiacum Trimetrum Catalecticum: Id receptum magis & notum: επικυρσαις etiam mavult Metrum.
15. Ουτε παρ' ανδρασιν, ουτ' εν ναυσι κοιλαις] Audacior oppositio & apta minus. 23. Επτα δ' επειτα πυραι νεκρων τελε-] Prosodiacum, ut Strophæ decimum: Pro τελεσθεντων sine dubio legendum est τελεσθεισων, ad πυρὰν, nec Atticismum illum ego agnosco. 28. Μαντιν τ' αγαθον] Metricus, Ιωνικον μονομετρον, ὑπερκαταληκτον· η αναπαιστικον διμετρον η μονομετρον. ὡς θελεις γαρ τους αναπαιστους λαμβανεις: Etiam κατα μονοποδιαν Anapæstos numeravit bonus.
31. Νυν παρστι Συρακοσιῳ] Durissimum est παρστι pro παρεστι, & quod ego probabo, cum aliud simile mihi allatum fuerit ex loco syncero & indubitato: Multa Nasutuli in his ob Metrum, quod non satis intelligentes, curabant quovis modo: indeque credo, παρστι hoc: Dicam, quod suspicor: Legendum

 forte,

forte, Ανδρι κωμου δεσποτα Νυν παρ τι Συρακοσιῳ: παρ pro παρα & παρεστι: τι pro κατα τι: quod temperat prudenter, ne in laudando Poëta videatur nimius, ante μεγαν ορκον, & illud de ſe dictum, Ου φιλονεικος εων, Ουτ' ων δυσερις τις αγαν: Comparo, & modeſte comparo, cum quoquam rixari nolens: Hoc ſane opportunum & planum: Unus ex Antiquis Interpretibus, εις δε το μαντις, και πολεμιστης απο κοινου το αγαθος. όπερ εξεστιν ειπειν και τῳ Αγησιᾳ τῳ δεσποτῃ του ὑμνου. τι δε αυτῳ παρεστιν, ὁ και τῳ Αμφιαραῳ· και μαντις και ανδρειος τα εν μαχαις: Qui non aliter legiſſe videtur: Attende modo: Sic ipſa ſuſpicio mea fuit in Libris antiquioribus, quos boni illi Critici non viderunt. Alterum addam: In Editione Aldina eſt, τα και Ανδρι κωμου δεσποτα Παρεστι Συρακουσιῳ: Et hoc bonum quoque: Nam Pæon ſecundus eſt pro Jonico, & αντιθεσιν non vitiat: Hoc certum, ſed ignotum Suaviculis, qui ſyllabas ponderant ſolas: Vide igitur & elige: Νυν non requiritur, & rectius fere abeſt, quam adeſt: Συρακουσιῳ abſque dubio inimicum eſt Metro, & mutandum in Συρακοσιῳ. 35. Τουτο γε οἱ σαφεως μαρτυρῃ-] Metrico προσοδιακον: Sed Proſodiaca ita non cuduntur cum Jambo: An Pyrrichius eſt, dimidium Jonici a minore? Haud puto: Nam Jonici ſeſe excipere non ſolent: & ſic alternatio eſt nulla. Quare credo, Colon eſſe Aſynartetum ex Dactylico

Di-

Dimetro & Jambico Monometro. 37. Ω Φιντις] *O Phintis*: Sic recte Interpres: Et mihi nomen proprium videtur: De Etymo videndum: Apud Hesychium est, Φιντω, συντιθη: Si φινω sit συντιθημι, Φιντις aurigæ nomen est aptum: Quin & nomen proprium simul & appellativum esse potest: φιω, φινω: φιω, Φιμος, δεσμος, κημος, επιστομιον; φιμοω, δεσμευω, εμφραττω, αγχω, επιστομιζω: φινω, Φινως, nomen proprium celebre, Φιντις: Hæc non abhorrent a vero: ω φιλτατε non video, quam Emphasin hic habeat. 47. σαμειρον γ' ελθειν] γ' male a Libris quibusdam abest: Sic enim corruit Versus. 52. Κυριῳ δ' ει μηνι] Κυριῳ longe melius, præsertim hic, quam Καιριῳ: Oculati vident. 54. πορσαινειν δομεν] *dare ut curaret*: Interpretes male: πορσαινειν est curare, curam gerere. 55. Βρεφος γ', ὁς ανδρων] Et hic γ' Jambicum sustentat. 62. Χολον ου Φατον οξεια μελετα] χολον οξεια μελετα pro χολον συν οξεια μελετα: & iram & curam utramque acrem: Notissima est Ellipsis: Aldus οξεια μελετα jungit cum ωχετ' ιων μαντευσομενος: Non male etiam. 65. Ταυτας περ' ατλατου παθας] Non placet περ' pro περι: Scribo περ ατλατε, ut Tribrachys sit pro Jambo: Ineptuli, qui Metrum non intelligebant, mutarunt. 73. Ηλθε δ' ὑπο σπλαγχνων ὑπ' ωδινος τ' εραστας] ὑπο σπλαγχνων male vertitur *ex visceribus*: Nam ita non loquuntur Græci; Aut

ὑπὸ σπλαγχνων accipiendum, ut sequens ὑπ' ὠδῖνος, quatenus venter & viscera operam quoque præstant in partu; aut scribendum απο σπλαγχνων ὑπ' ω- δινος ερατας: Sic *ex visceribus* aptum est: Pro Ηλθε δ' legendum haud dubie Ηλθεν δ': Alias Jambicum non potest esse Jambicum. Schmidium non moror.

78. αμεμφει Ιῳ μελισσαν] Locutio audacior & Pindarica: αμεμφει ιῳ μελισσαν est veneno, sed quod comparari poterat cum melle, neque eo erat deterius in nutriendo: Ut το αμεμφες & bonitatem illius veneni designaret Pindarus, adjecit μελισσαν, quod pro Epitheto est ipsoque μελισσωδει: tali veneno inculpato, quod pro melle erat & esse poterat: Sic αμεμφει ιῳ μελισσαν Emphasin suam habet & indolem refert Auctoris: Interpretes ridicule ipsum mel intelligunt: Nam cui bono & usui igitur dracones? Nonne sic ipsæ apes fuissent pro nutriculis adhibitæ? Ambages vides ineptas: Attende autem ad δαιμονων βουλαισιν: Inde enim ιος ille αμεμφης μελισσαν.

91. ιων ξανθαισι και παμπορφυροις Ακτισι βεβρεγμενος αβρον Σωμα] An ακτισι βεβρεγμενος est vel esse potest apta locutio? Non video: ακτινες enim non humectant, sed siccant, sed illustrant, si earum indolem spectemus: Sciunt omnes, & ubi animum advertunt, dubitabunt mecum, an Pindarus scripserit, quod hic scripsisse creditur: Legendum suspicor, ιων ξανθαισι και παμπορφυροις

Αχραισι

Ακραισι βεβρεγμενος ἁβρον Σωμα: *violarum flavis & purpureis summitatibus humectatus tenerum corpus:* ακραι ιων sunt violæ, ipsi violarum flores: illi enim violarum sunt *summa:* In quibus repositus erat puer, ne durum solum corpori noceret, & ut mollis maneret violarum mollitie cutis tenella: βεβρεγμενος sic delicatissimum sane: Humor violarum humectans cutem incumbentem, & durum & siccum ab ejus teneritudine arcebat: Nihil signatius, aut exquisitius: Ut ιων ακραισι emendamus hic, ακρ' επ' ανθη καβαινων est apud Hephæstionem in Lyrici fragmento pag. 44. Vide ibi. 106. μεταλλασει τε μιν] Hoc inepte dicitur post αντεφθεγξατο αρτιεπης πατρια οσσα, & recte exponi non potest: Apparet ex Interpretum commentis, quæ omnia ejusdem sunt pretii: Non dubito, quin locus leviter sit corruptus, & scribendum opinor plane, Αντεφθεγξατο δ' αρτιεπης Πατρια οσσα, μετα πλασει τε μιν· Ορσο &c: μετα μιν πλασεν, *ad eum accessit:* πλαω, πλαζω: Sic nihil appositum magis, inprimis ubi φαμας οπισθεν sequitur: Vocem quæ ad te accessit, sequere: Vident, qui oculis uti possunt. 110. αλιβατον] Scribe ἀλιβατον, & ab ἀλιος, non αλιτειν deriva: Id enim requirit Metrum. 111. θησαυρον διδυμον Μαντοσυνας] De πυρομαντια & ενθουσιασμῳ recte explicant. 112. τοκα μεν φωναν ακουειν Ψευδεων αγνωστον] Repete ex sequenti-

bus ἀπο κοινȣ, κελευσειν: τοκα μεν κελευσει ἀκουειν φωναν ψευδεων ἀγνωστον· ευτ' αν δε — βωμῳ, τοτ' εὐ κελευσε χρηστηριον θεσθαι. Nunc vocem Apollinis audiret, eique ut fallere nesciæ crederet: dein vero agonibus ab Hercule institutis, oraculi sedem sibi conderet, & vaticinandi arte concessa uteretur: Non statim consulentibus responderet, sed id faceret post agones ab Hercule institutos: Sententia verborum est apertissima: Et tamen sunt cum inter antiquos, tum inter novos Interpretes, qui hæc referunt ad θησαυρον διδυμον μαντοσυνας, ac si τοκα & τοτε exponerent θησαυρον illum διδυμον: Quo nihil hercule ineptius. 116. Πατρος θ' ἑορταν τε κτισῃ πλειστομβροτον] Duplex copula peccat: Scribe Πατρος θ' ἑορταν γε κτισῃ, vel Πατρος γ' ἑορταν τε κτισῃ. 118. τοτ' αν] Hoc cum præcedenti τοκα μεν cohæret, ut dixi: Ineptissime autem ibi τοκα Dorice, hic τοτε scribitur communiter: Talia in his sexcenta; & suo ore ne partem quidem dimidiam loquitur Pindarus calculo meo. 120. Εξ οὑ πολυκλειτον καθ' Ελλανας γενος Ιαμιδαν Ολβος ἁμ' ἑσπετο] Ineptit Scholiastes antiquus, qui ἑσπετο cum casu quarto constructum putat: Linguæ enim indoles certissima obstat: Sic scribendum fuisset Εξ οὑ πολυκλειτῳ καθ' Ελλανας γενει Ιαμιδαν Ολβος ἁμ' ἑσπετο: neque id recusasset Metrum, sed auribus fuisset forte minus acceptum: Et tamen Græculum

culum ita errantem sequuntur hodie Editores: Indignor sane, præsertim ubi distinguere licet statim perbene, Εξ οὗ πολυκλειτον καθ' Ελ- λανας γενος Ιαμιδαν. Ολβος αμ' ἑσπετο· τιμωντες δ' αρετας &c, & ipsa illa distinctio etiam habetur in Palat. C. & Edit. Roman. Nihil ridiculum magis: Prima in Ιαμιδαν, quæ hic producitur, supra V. 74. in Ιαμος corripitur. 126. οἱς ποτε πρωτον περι δωδεκατον Δρομον γ' ελαυνοντεσσιν αιδοια &c.] Longe signatius Aldus πρωτοις pro πρωτον: οἱς πρωτοις ελαυνοντεσσι περι δωδεκατον δρομον: Vident omnes: πρωτον ambiguum: πρωτοις victorem designat aperte: Ne dubites igitur.

132. λιταις θυσιαις] λιταις haud dubie est a λιτος, & λιταις θυσιαις ευσεβειας jungendum arcte: In eo scilicet vera pietas, nec sacrificia sumtuosa amant Dii, sed sincera: Sic Colo Prosodiaco bene est, quod concidit, si λιταις a λιτη pro λιτανευτικαις sumas: Ejus enim prima corripitur. 140. Δοξαν εχω τιν' επι Γλωσσα ακονας λιγυρας, Α μ' εθελοντα προσελκει Καλλιροοισι πνοαις] Ita omnes Libri: Sed quid est ακονας λιγυρας, si rite expendas? Dicam uno verbo: Interpretes non expediunt, quanquam verbosi: Ego vix dubito, quin ipse Pindarus scripserit, Δοξαν εχω τιν' επι Γλωσσα ακοας λιγυρας, Α μ' &c: ακοας, *famæ*: δοξαν ακοας λιγυρας: Sic & λιγυρας, & προσελκει καλλιροοισι πνοαις, aliaque concinunt, & de ipsa fama dicuntur egregie:

Eruditi

Eruditi probabunt; alios non curo. 151. Γνωναι τ' επειτ'] Scribe Γνωναι δ' επειτ': Hoc enim opponitur præcedenti πρωτον μεν, ut συνεχεια docet. 159. Φοινικοπεζαν Αμφεπει Δαματρα] An Φοινικοπεζα, quia a quærendo filiam laſſa, pedes habebat eo colore? Sciunt omnes ex vita communi, nec diſplicet: Pedes rubros vel rubicundos certe inter præſtantes non referam, atque difficilis adeo ſum in Epitheto ita accipiendo, ut ab Interpretibus accipitur: Matrem & filiam hic habemus, & de raptu haud dubie cogitandum. Obſerva autem φοινικοπεζαν αμφεπει Δαματρα ante λευκιππυ τε θυγατρος εορταν propter rigorem Metri: Alias uno ductu ſcripſiſſet Vates, φοινικοπεζας αμφεπει Δαματρος λευκιππυ τε θυγατρος εορταν: Talia notanda in tranſitu, ut ea, quæ Pindarus ſcripſit volens, diſtinguamus ab illis, quæ nolens ſcripſit & coactus. 166. Αγησια δεξαιτο κωμον] κωμον, pompam, ubi in Siciliam redux, victor intrabit urbem: De hymno perperam cogitant Interpretes: Αγησια κωμον, ipſum Αγησιαν κωμαζοντα: Sic recte ſequitur, Οικοθεν οικαδ' απο Στυμφαλιων Τειχεων ποτινισσομενον, &c: Res eſt perſpicua. 179. σαλακατοιο ποσις Αμφιτρι-] Monometrum Jambicum hic conſtat ex duobus Jambis; in oppoſitis ex Spondeo & Jambo: quæ ſibi non adverſa ſunt, neque neceſſe ut ποσις γ' Αμφιτρι- ſcribas cum fulcro: Qui Colon pro Proſodia-

co

co habebant, id adhibere non poterant non, ut ruenti adessent. 180. ευτερπης αιθος] Recte ευτερπης: ευτερπης Metrum respuit.

ODE VII.

Col. 1. α- φνειας απο χειρος ελων] αφνειας απο χειρος dictum pro αφνεια χειρι: *manu diviti, opulenta:* απο & *ab*, ut vulgo accipitur, non convenit, & Interpretes errant: ελων, *sumens*, ut donet. 3. Αμπελυ ενδον] Ita editum hic ex uno Libr. Bodlej. Alii omnes, tam MSS. quam Impressi, Ενδον αμπελυ ordine inverso: qui non mutandus: Ditrochæus enim rectissime in Versu Trochaico opponitur Epitrito secundo, & de pedibus ισοδυναμοις hic cogitandum: Bonus Schmidius, ut Spondeum haberet, ι ante λ producebat: Quo nihil ineptius & a Prosodia alienius. 5. Νεανια γαμβρω] Ita Schmidius contra omnium Librorum auctoritatem, qui constanter Νεανια γαμβρω exhibent: Rectissime: Nam in Jambico Jambus perbene opponitur Spondeo, neque alter alteri obest: Error est similis præcedenti: Ubi autem νε pro νε in ista voce? Dubito, an ullibi, & durissima est Epenthesis. 6. Οικοθεν οικαδε] Cohæret cum δωρησεται, non cum προπινων, a quo Commate distinguendum est. 15. ιλασκομαι] παθητικως accipiendum: *propitius sum, faveo, amicum me præbeo:* Sic ικωντεων peraccommodum

modum est, & comparatio constat.
16. Ουλυμπια Πυθοι τε] Plerique Libri Ολυμπια: Perbene ad Νεανια in Colo opposito.
19. χαρις ζω- θαλμιος] Eodem pertinet, quo φαμαι αγαθαι: Benedictus perperam ad Musam Pindaricam refert: Dicam semel: Ineptissimus sui laudator fuisset Pindarus, si Benedictum & alios ei similes sequamur Interpretes: Ab illorum enarratiunculis cavendum tibi, Lector: Non male de Poësi sua sensit Vates, sed laudes ei non tribuit adeo insanas: Cum temperamento igitur ubique accipiendum, quod eo spectat, & ipsa Poësis intelligenda praecipue γενικως.
21. Θ' αμα μεν φορμιγγι, παμφω-] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Recte: καταληκτικον ad marg. Ed. Brub. ineptit.
22. εν εντεσιν αυλων] εντος, instrumentum: Inde εντυω, εντυνω, εντευω: Inepte Scholiastes Antiquus, εντεα ειπε, παρα το εντος εχειν την φωνην: Noto in transitu ut rideas. 24. Διαγορα] Prima in Διαγορα hic producitur, a Διος, *Dialis*: Dialia & divina loquens: In nomine impii Diagorae corripitur apud Comicum. 26. Αελιοιο τε νυμφαν] Metrico δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον, vel ut est ad marg. Edit. Brub. καταληκτικον: utrumque enim bonum: Addit η προσοδιακον διμετρον ακαταληκτον: quod ad Colon Strophae postremum etiam notare debuisset. 27. Ροδον ευθυμαχαν, Οφρα &c.] Rectius ευθυμαχαν ad πελωριον

πελωριον ανδρα refertur: ad ευθυ & vocis indolem modo attende. 28. Οφρα πελωριον ανδρα παρ' Αλ-] Metricus, περιοδικον. διπλους τροχαιος: Periodicum Dimetrum Acatalectum ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico: Trochæus primus est resolutus; & resolutus etiam est Jambus postremus: τροχαιος διπλους dicitur, quia Trochæi duo stant in principio. 30. πυγμας αποινα] Hoc arcte copulandum cum στεφανωσαμενον: Similiter apud Comicum est in Equit. εστεφανουν μ' ευαγγελια: Illud πυγμης etiam ευθυμαχαν vindicat Diagoræ. 33. Ασιας ευρυχορου] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος διμετρον ακαταληκτον: imo καταληκτικον, & ita scribendum. 34. Τριπολιν νασον πελας] Metricus, προσοδιακον διμετρον καταληκτικον: Non probo: Nam dimensio est ambigua, ut quisque videt: Colon est Jonicum Dimetrum Catalecticum cum Ditrochæo acciso. 35. Εμβολῳ] Recte Aldina & Rom. editio εμβολω: Ασιας ευρυχορου νασον τριπολιν jungendum: & εμβολω, ut mihi videtur, ad ipsam Insulam referendum, quæ continentem Asiam versus εμβολου formam refert: Minus appositum, quod Alii de Lycia & Lyciæ loco scribunt, si verba spectes: Appositissimum vero illud, quod nos dicimus, ubi Jalysus, quam tenuit Damagetus, ad εμβολον accedebat, & non longe a Lindo aberat, quæ in εμβολῳ erat sita. Probabiliter Meursius

in

in Rhod. Grammaticum, qui Odæ Epigraphen illustravit, scripsisse putat, Ταυτην την ῳδην, αναχεισθαι φησι Γοργων εν τῳ της Λινδιας Αθηνας ιερῳ, χρυσοις γραμμασι, pro Σεληναιας & Αηναιας Αθηνας, quæ nunc in Libris nostris extant: Eum vide: Id etiam ad hujus loci sententiam pertinet. 39. σαι λογων, Ηρακλεος] Ita Schmidius reclamantibus omnibus Libris: qui constanter σαι λογον, Ηρακλεος: Rectissime, si sententiam & Syntaxin respicias: Nam ξυνον requirit λογον, eoque carere non potest volens: At versus alia est conditio, ejusque mensura λογων respuit: Trochaicus enim est Euripideus: Dicam verbo: quod ipsa vox præstare non potest, præstare debet fulcrum, legendumque ne Metrum labascat, σαι λογον γ', Ηρακλεος.

47. Ο, τι νυν και εν τελευ- τᾳ φερτατον ανδρι τυχειν] Rectius legeretur τυχει vel τυχῃ: τυχεω antiquum: *fit:* Aldina etiam, Οτι νυν ει και τελευ-: An ita ipse Poeta, ut certior esset pes Jonicus? 53. εκ θαλαμων Μιδεας] *Ex cubili Mideæ.* 57 ελθων] Non ita Dores, sed ενθων: Moneo in transitu, ut de Idiomate neglecto cogites. 59. ναων πλοων] Cohæret & Pindaricum est. 74. παισιν Φιλαις] τοις Ηλιαδαις: V. Meursium in Rhodo. 83. Λαθας ατεκμαρτα νεφος] Ita Schmidius: Libri omnes ante eum ατεκμαρτον: Verissime, si Colon sit Prosodiacum: Sed & Anapæsticum esse potest: & sic ατεκ-

 μαρτον

μαρτον non peccat, quia Anapæſti & Dactyli in Anapæſticis promiſcue adhibentur.

86 Καιτοι γαρ αιθουσας εχοντες] Malo και τοι γαρ αιθουσας: τοι, ουτοι, ut notum: Id aptius & expreſſius. 87 Σπερμ' ανεβαν φλογος ου] Nota ου ſic in fine Coli & Pericopes: Propter Metrum id factum. 88. Τευξαν δ' απυροις ιεροις Αλσος εν ακροπολει] αλσος male explicant ναον: Nam ita voce non utuntur Græci: De loco igitur accipe arboribus conſito in arce, ubi ara Minervæ ab Heliadibus fuit extructa, quemque propter ipſas arbores αλσος vocabant, & pro luco Minervæ ſacro habebant: τευξαν recte dicitur de luco, ut de omnibus aliis, quæ hominum manibus & opera fiunt. 89. Κεινοισι μεν ξανθαν αγαγων νεφελαν, Πολυν υσε χρυσον] Subaudiendum eſt nomen Jovis: quod duriſſimum ſane, & vix tolerabile: An locus male habet, & ſcribendum, Ζαν οισι μεν ξανθαν αγαγων νεφελαν, Πολυν υσε χρυσον? Ζαν pro Ζευς Dores: *Jupiter quibus:* Non diſplicet profecto, & facilior eſt Criſis, quam multi putabunt: Pro κεινοισι olim Dorice ſcriptum fuit τηνοισι: τηνος, κεινος: Id proxime ad Ζην οισι accedit, & ipſum Ζην pro Ζαν probabiliter in Libris ab Idiomate degenerantibus: Ζαν, Ζην, οισι, τηνοισι, κεινοισι: Sentis jam? Imo de Idiomate cogitandum ſedulo, ubi lectio ſuſpecta occurrit; quia ſic mendi origo ſeſe aperire poteſt. Viſne aliud, quod mihi incidit,

dum hæc poſtrema ſcribo? Legere etiam potes, Κεινοισι μεν Ζαν Ανταγαγων vel Αντ' αγαγων νεφελαν, Πολυν ὑσε χρυσον: αντα, *palam:* Judica: Hoc paratius, ſed elegans minus & eruditum. 91. αυτα Δε σφισιν ωπασε τεχναν Πασαν, επιχθονιων, &c.] Ita επιχθονιων a κρατειν pendet: In aliis τεχναν πασαν επιχθονιων jungitur: Non male etiam: Nam κρατειν cum caſu quarto conſtruitur plus ſemel. 95. ζωοισιν ἑρπόν- τεσσι θ'] *viventibus & gradientibus:* θ' non negligendum: Vivunt & gradiuntur quaſi eorum ſimulacra: ἑρπειν pro βαινειν Dores: ζωοισιν pro ζωσιν: Interpretes putide *animalibus reptilibuſque.* 98. Δαεντι δε και σοφια Μειζων αδολος τελεθει] δαεντι δε και σοφια μειζων τελεθει αδολος: σοφια μειζων hic dicitur γενικως, & ars eſt quævis præſtantior: De comparatione non cogitandum: Ea autem perito videtur carere dolo, & ipſa arte conſtare ſola abſque ullis præſtigiis: Eam pro arte, non pro præſtigiis habet peritus artifex: Reſpicit Auctor ad illud ipſum, quod de operibus Dædaleis mortalium ſimpliciſſimi crediderunt primo: Ea ſcilicet Magica eſſe, non naturalia, & ita non arte, ſed ſolis præſtigiarum fallaciis potuiſſe adornari: Vide Euripidem in Hecuba V. 836. & ibi Scholiaſtem: Locus eſt inſignis, & de quo alias diſtinctius: Nunc perſpicua plane eſt horum verborum ſententia. 110. αμπαλον] αναπαλον: Euſtathius hinc

hinc ad Iliad. A. 119. Θεων δ' ορκον μεγαν μη παρφαμεν] *Deorum vero jusjurandum magnum non præterdicere:* non contradicere jurijurando, sese jurijurando non opponere: Sic commode sequitur, Αλλα Κρονω συν παιδι νευσαι: Elegans & nativum est παρφαμεν eo sensu: Et inde lux istis Hesychii: Παρφασις, παραινεσις, συμβουλια, παρηγορια, η απατη. Et Παρφαμεν, παραβηναι άπαντα: præterloqui, aliter atque aliter loqui, verbis decipere, transgredi: Posterius παραβηναι illustrat Scholiolon Cod. Palat. παραβηναι, cujus parentem παρβαμεν pro παρφαμεν legisse autumat Schmidius: nullo, ut nunc vides, jure: Alius Grammaticus in Lib. Barocc. παρφαμεν apte παρειπειν exponebat. 122. Φαεινον ες] Nota Proceleusmaticum pro Dactylo: De Synizesi non cogito. 124. εσσεσθαι] Omnes Editi priores & Libri MSS. excepto uno Palatino, εσεσθαι: quod Schmidius mutavit, ignorans vim Asynarteti, cujus postrema est indifferens: Ita errant, qui non Metra, sed syllabas tenent. 133. επι προτερων Ανδρων] Languet prout vulgo exponitur: Credo επι hic idem esse, quod περι, *præ aliis tempore prioribus:* επι pro *supra* notum est: inde σημασια ista.

135. ών είς μεν Καμειρον, Πρεσβυτατον τε Ιαλυσον ετεκεν &c.] Ita legendum absque dubio: Inter Antiquos fuerunt ineptuli, qui πρεσβυτατος scribebant pro πρεσβυτατον, & απο ante ών subaudiebant; digni, qui ab omni-

bus exsibilentur: Ut nihil aliud dicam, ad τε modo attende post πρεσβυτατον: Emphasis autem non inelegans in πρεσβυτατον cum Ιαλυσον juncto, quia Damagetus urbem cognominem tenebat, & sic honoratius illud Jalysi honorabat quodammodo Damagetum. 143. Ιστατα] Ita omnes præter unum Schmidium, qui Εστατα mavult: Nescio, quo jure. 148, χλεινα τ' εν Ισθμω Τετρακις ευτυχεων· Νεμεα τ' αλλαν επ' αλλα] Rectius distinguas, χλεινα τ' εν Ισθμω Τετρακις· ευτυχεων Νεμεα τ' αλλαν επ' αλλα: Sic enim minus aspera est Ellipsis in αλλαν επ' αλλα: quod præter νικαν, sic etiam ipsum τυχην ex ευτυχεων sibi adsciscere potest. Vident periti. 153. τα τ' εν Αρκαδια Εργα] εργα idem, quod sequens αγωνες: *ea quæ fiunt in Arcadia.* 156. Αιγινα, Πελλανα τε, νικων-] Quia omnia hic sunt copulata, scribendum videtur, Κ' Αιγινα, Πελλανα τε: In Aldina est, Πελλανα τ', Αιγινα τε νικων-, cum duplici copula: Plane contra legem Metri, neque scribere volo, Αιγινα τε Πελλανα τε, quia copula ita geminata, parum est jucunda: Nam Metrum Anapæstum Jambo oppositum non abnueret. 158. ουχ ετερον λιθινα Ψαφος εχει λογον] ουχ ετερον λογον ego etiam refero ad ἐξακις præcedens: Nihil facilius & naturalius: Potest autem ψαφος ad *calculum* istum alludere, & eo etiam intuitu placuisse Poëtæ. 159. νωτοισιν Αταβυριου Μεδεων] νωτοισιν μεδεων pro εν νωτοισιν μεδεων:

μεδεων: μεδειν casum tertium non amat: Secunda in Αταβυριου producitur, ut vides: Recte: Nam αταν in nomine isto quæsivisse videntur ipsi Græci; eoque refero, quod hic legimus in Scholiis, εισι δε χαλκαι βοες εν αυτῳ, αἵτινες, ὅταν μελλει ατοπον τι γενεσθαι, μυκωνται: Et βυριον teste Hesychio οικημα: Quare ab ipso mugitu, qui erat calamitatis index, ita vulgo mons dici potuit non incommode: Bochartus cum Phœnicibus suis balbutit: Hesychius, Αταβυριον, ορος ενθα θηρια συναγονται: Id ad ατης οικημα etiam accedit: Plura forte alias: Inquies; sic prima officit, quæ in ατη etiam longa: Ita est; ideoque scriptum suspicor primo τοις Αταβυρια: Spondeus pro Dactylo, quem hic etiam sustulerunt Nasutuli.

168. ἅτε οἱ πατερων Ορθαι φρενες εξ αγαθων Εχραον] Male jungunt εξεχραον: Ordo verborum est, ἅτε ορθαι φρενες εξ αγαθων πατερων οἱ εχραον: Sic nihil aptius aut expressius: ορθαι φρενες sunt φρενες ipsius Diagoræ, quæ ex probis patribus derivatæ. 170. Μη κρυπτε κοινον Σπερμ' απο Καλλιανα- κτος, Ερατιδαν τοι &c.] Distinctio male habet: Scribe cum Aldo & Cantero, Μη κρυπτε κοινον Σπερμ' απο Καλλιανα- κτος. Ερατιδαν τοι συν χαριτεσσιν εχει Θαλιας και πολις· εν Δε μια μοιρα &c. μη κρυπτε, Ζευ: *Eratidarum equidem cum gratiis habet urbs etiam læta convivia: At uno momento temporis illa turbari possunt, si tu non adspires, Deorum pater:*

 Clau-

Claufula eft elegans & appofita: De Callianacte recte Schmidius: Ερατειδαι funt tribules ita dicti ab uno ex Diagoræ majoribus: quorum θαλιας propter hanc ipfam victoriam ideo nominatim celebrat Pindarus, una cum ipfis illorum χαριτεσσιν: πολις eft Damageti Jalyfus.

ODE VIII.

Col. 1. Ματερ ω χρυσοστεφανων] Metricus, τροχαϊκον επιτριτον, η χοριαμβικον. επιτριτον idem, quod εφθημιμερες: Diximus fupra: Pro χοριαμβικον fcribere debuiffet επιχοριαμβικον: Tale enim eft propter Trochæos pro Jambis fumtos. 2. Αεθλων Ουλυμπια] Ita Schmidius cum Palat. A. & B. Omnes alii, tam MSS. quam editi, Αεθλων Ολυμπια: Quo admiffo Colon eft Jonicum Dimetrum ανακλωμενον: Pæon enim tertius fit Jonicus, quia fequens Jonicus a longa incipit: Atque hoc bonum quidem & receptum, fed ab Antitheticorum eft menfura difcrepans; quæ abfque ανακλασει funt recta Jonica cum Ditrochæo mutilato: An difcrepantia ifta ufus fuit Poëta? Potuit fane: At quia adjectione unius literæ facile tolli poteft, tutius fit fere hic pro Ολυμπια fcribere Ουλυμπια: Metricus nimis curte, Ιωνικον απ' ελασσονος. τριτου παιωνος, αντι Ιωνικȣ: De ανακλασει enim debuiffet loqui, quia Pæon tertius in Jonicis non habet locum, fi ανακλασις abfit: Quin &

& in eo peccat Magiſtellus, quod ſic unius Strophæ primæ meminerit aliis neglectis.

3. Δεσποιν' αλαθειας· ινα μαντιες ανδρες] Aſynartetum ex Penthemimeri Jambico & Trimetro Dactylico. 4. Εμπυροις τεκμαιρομενοι, παραπει-] Metricus, επιχοριαμβικον Πινδαρικον, η ιαμβελεγος: Ineptit η ιαμβελεγος: Nam Trochæi hic pro Jambis: Rectius eſt επιχοριαμβικον. 10. Αννεται δε προς χαριν ευ- σεβεων ανδρων λιταις] De his alii aliter: Dicam, quod res eſt, tribus verbis: Libri antiqui diſcreparunt, & in quibuſdam fuit, ut hic habemus, Αννεται δε προς χαριν ευσεβεων ανδρων λιταις: in quibuſdam vero, Πληρεονται προς χαριν ευ- σεβεων δ' ανδρων λιται: Ex iſta diſcrepantia ortum eſt αννεται λιται, balbuties mera, quam boni Grammatici pro Schemate Pindarico habent, a Libris corruptis & male interpolatis decepti: Videbimus ſuis locis, tam hic in Pindaro, quam alibi: Quod hic proſtat, eruditius & alteri præferendum. 13 Τονδε κωμον] Hanc lætitiam, hanc exſultantium pompam: Ita, ut indicavi jam, accipiendum ubique in his, ſi alia non obſtent. 20. Ζηνι γενεθλιῳ· ὁν μεν · Εν &c.] Ita Schmidius ex Palat. B. Alii Libri aliter: Aldus ὁς σε μεν Εν &c: Optima lectio eſt, ὁς σε Εν Νεμεᾳ προφατον· Αλκιμεδοντα δε &c: Vident periti, & ὑμμε præcedens probat: μεν ex διττογραφια acceſſit. 21. Εν Νεμεᾳ προφατον] Metricus,

cus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Legit, ut in Libris quibusdam est, προφαντον pro προφατον: Sic enim Colon est Choriambicum Dimetrum Catalecticum: At illud προφατον propinat nobis Dactylicum Dimetrum Hypercatalectum; qua mensura etiam sunt Antithetica, arripienda ideo certo certius: Et hic Magistellus ad primam Epodum attendit, alias sequentes non curans.

22. Αλκιμεδοντα δε παρ Κρονυ λοφῳ] Metricus, εγκωμιολογικον· παρα την τελευταιαν συλλαβην: Malo Asynartetum ex Dimetro Dactylico & Trochaico Penthemimeri: Sic à norma vulgata minus receditur, nec nominum inducitur confusio. 26. Εξενεπε, κρατεων] ασυνδετως ita & nude venit Εξενεπε, ut fere displiceat: An distinguendum forte, Ην δ' εσοραν καλος· εργῳ Τ' ου κατα ειδος ελεγχων, Εξενεπε, κρατεων Παλα, δολιχηρετμον &c?

27. Παλα, δολιχηρετμον Αιγιναν πατραν] Metricus, προσοδιακον τριμετρον ακαταληκτον. ὁ πρωτος εξ ιαμβων. αδιαφορος. ὁ β, χοριαμβος. Scribe ὁ πρωτος εξ ιαμβυ: Pes primus Prosodiaci in Epodo hac est Pæon secundus pro Jonico a majore, & sic Colon incipit a Jambo, si pedes simplices sumas: Id autem αδιαφορον, neque Antitheticis obstat, quæ ab Jonico incipiunt: Ita intellige Metricum, qui hic dicit, quod debet. 28. Ενθα Σωτειρα Διος ξενιυ] Asynartetum ex Monometro Trochaico & Monometro Anapæstico, aut Dactylicum

ctylicum Hepthemimeres cum Cretico pro Dactylo in principio: Metricus ineptit, Ιωνικον απ' ελασσονος τροχαϊκης συζυγιας πρωτυ και τριτου παιωνος, κατα το συνηθες των Ιωνικων και τριμετρων βραχυκαταληκτων: Pæon tertius non miſcetur cum Jonicis, nec talia dantur Jonica: Poſt των Ιωνικων pone Comma, & ſcribe και τριμετρον βραχυκαταληκτον: Ea menſura eſſet Colon: και manere poteſt, licet abundet: πρωτυ pro πρωτυ ποδος ſcriptum eſt abſolute. 29. Παρεδρος ασκειται Θεμις] Bonus Schmidius & Editores Angli hic primam in Παρεδρος producunt; ac ſi Jambus non poſſet opponi Spondeo in loco primo Verſus Jambici: Nihil indoctius aut ineptius: Mirum, quod παλα paulo ante reliquerint intactum. 30. Ο, τι γαρ Πολυ, και πολλα ερπει] *Quicquid enim multum & varie agitatur & motitat ſeſe*: πολυ eſt pro adverbio, & πολυ και πολλα cohæret: Ejiciendum igitur Comma, nec πολλα denegandum ipſi ſententiæ. 33. Δυσπαλες. Τεθμος δε τις &c.] Poſt Δυσπαλες pro puncto majori pinge punctum minus: Cohærent enim ſequentia, & κιονα δαιμονιαν ad rectam χερσιν & *Juſtitiam* pertinet. 50. καπετον] Pro καπεσον & καππεσον, id eſt, κατεπεσον ob Metrum: Simile καβαινων pro καββαινων apud Hephæſtionem, & alia alibi.

51. Αυθι δ' ατυζομενω, πνοας βαλον] Scribe, Αυθι τ' ατυζομενω, πνοας βαλον: δ' recte ſequi-

 tur

tur post μεν in Εἰς δ' εσορουσε: Nihil apertius. 59 αλ- λ' ἁμα πρωτοις αεξεται Και τετρατοις] αρξεται bonum est de πρωτοις, sed vix bonum est aut bonum esse potest de τετρατοις; neque cum duobus illis recte jungitur: Suspicor aliud dedisse Pindarum: Legere potes perbene, αλ- λ' ἁμα πρωτοις ερρεται Και τετρατοις: *succumbet, capietur, peribit:* Hesychius, Ερρεται, φθαρειται: ερρω, ερρομαι. 66. Αποπεμπων Αιακον Δευρ' αν' ἱπποις χρυσεαις, Και Κορινθου δειραδ'] Distingue post Δευρ', ut αποπεμπων Αιακον δευρ' sic interponatur, & επ' Ισθμον ποντιαν και Κορινθου δειραδα cohæreant apte: Δευρο ad superius τανδ' ἁλιερκεα χωραν se refert, & paulo durius est: Si dedisset Pindarus, Αποπεμπων Αιακον Δωμ', αν' &c, id ego sane prætulissem. 70. Τερπνον δ' εν ανθρωποις ισον εσσεται ουδεν] Adsentior illis, qui cum sequentibus hæc jungunt. 71. Ει δ' εγω Μειλησια εξ αγενει-] Idem est Μειλησια, an Μειλησια, & idem etiam Μειλησια, an Μελησια scribas: Nam Epichoriambicum illud in principio & Ditrochæum & Epitritum secundum admittit promiscue: Hoc certo certius, ipseque Ditrochæus naturalior Epitrito, quia eandem mensuram Trochaicam servat: Syllabarum mensores talia ignorant; & Μειλησια probabiliter est a nasutulis, qui inter eos familiam ducebant. 74. Και Νεμεᾳ γαρ ὁμως Ερεω ταυταν χαριν] De Melesia hoc sine dubio acci-

accipiendum, qui imberbis etiam in Nemeis vicerat: Pro Και Νεμεᾳ malim fere Καν Νεμεᾳ.

76. Ταν δ' επειτ' ανδρων μαχαν Εν παγκρατιῳ] Scribe potius, Ταν τ' επειτ': ανδρων aperte ciet Melesiam: Timosthenes & Alcimedon αγενειοι. 78. Ειδοτι ραϊτερον] Colon Dactylicum requirit ραιτερον ipsa scriptura: Simile αισσειν pro αΐσσειν, & alia id genus: ειδοτι cum Emphasi dicitur de experto: απειρατων sequitur. 81. Κεινα δ' εκεινος αν ειποι] Idioma fuit Τηνα δε τηνος αν ειποι: Moneo in transitu. 90. Εν τέτρασι παιδων απεθηκατο γυιοις] Penthemimeres Jambicum requirit Εν τετρασιν παιδων: Et ita recte Editi quidam.

92. και επιχρυφον οιμον] Cui κωμος opponitur vincentium. 96. Αρμενα πραξας ανηρ] Scribe πραξαις: Dicam semel; ita legendum, quoties syllaba vere longa requiritur Metro, ut hic in Trochaico Euripideo 99. Χειρων αωτον Βλεψιαδαις, επινικον] αωτον χειρων επινικον jungendum, & ejicienda distinctio, quæ a plerisque Editis recte abest: De hymno iterum male cogitant Interpretes: αωτον χειρων est *manuum præstantiam*, *manus præstantes*, quæ victorias pepererunt Blepsiadis: 103. Καννομον ερδομενον] Καννομον pro κατα νομον: Et sic ερδομενων certe scribendum potius: Nimis enim coactum est, Commate posito post μερος, κατα νομον ερδομενον per appositionem referre ad τι μερος & sic interpretari: Si τω adesset, non intercederem: Εστι δε και

το

το θανοντεσσι μερος, το καννομον ερδομενον: Periti vident, & perſpicuum eſt diſcrimen.

104. Καταχρυπτει δ' ου κονις &c.] Neque verſa vice ſepulchrum occultat mortuorum cognatorum gloriam cognatis: Viventes mortuos, mortui viventes, facinoribus ſuis egregiis honorant & condecorant: Sententia eſt mutua, & de gloria ad mortuos tranſeunte præcedens, de gloria vero tranſeunte ad vivos, hoc poſterius dicitur: Qui aliter accipiunt, errant, nec ad καταχρυπτει attendunt.

106. Ερμα δε θυγατρος ακουσας Ιφιων Αγγελιας] *Simulac hoc nunciatum fuerit Iphioni:* Non neceſſe, ut αγγελια προσωποποιηται cum Interpretibus: Floridior eſt locutio; & αγγελια recte tribuitur Mercurio nunciorum & κηρυκων præſidi. 107. ενεποι κεν Καλλιμαχῳ] Iphion & Callimachus hic: quorum unus ſine dubio avus Alcimedontis: Id enim aperte docet præcedens illud, Πατρι δε πατρος ενεπνευσεν μενος, Γηραος αντιπαλον: Alter Alcimedontis cognatus; quo gradu, incertum: Uterque vivus & ſpirans: Ineptum enim, quod de mortuo patre & avunculo balbutiunt quidam: Qui nuncium acciperet primus, fors ipſe avus: ſed hoc etiam incertum neque nugari placet: Ενεπνευσεν ſupra figurate dicitur: Id apparet hinc.

109. ον σφιν ωπασεν Ζευς γενει] σφιν γενει pro σφων γενει: Dativus eſt Poëticus: Interpretes & hic & alibi in iſtis errant.

ODE

ODE. IX.

Col. 1. Το μεν Αρχιλοχȣ μελος] Metricus, αναπαιστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον εις δισυλλαβον: Poteſt etiam eſſe Antiſpaſticum Glyconium. 2. Φωνᾳ εν Ολυμπιᾳ] Ita malo etiam ego, ſi Ολυμπιᾳ ſit pro Epitheto: εν ſcilicet abundat, ut ſæpe, & Φωνᾳ εν Ολυμπιᾳ vertendum *voce Olympica*, id eſt, magna, qualis requiritur Olympiæ, ut audiatur ab omnibus: Φωναεν Ὀλυμπιᾳ, *vocale in Olympia*, bonum eſt per ſe, ſed Κρονιον παρ οχθον facit, ut hic conveniat minus propter ταυτολογιαν.

3. Καλλινικος ὁ τριπλοος κεχλαδως] Si ſequamur Grammaticum, qui hic ſcribit, Το μεν Αρχιλοχȣ μελος, ὁ τοις νικωσι τα Ολυμπια επηδετο, ην τριστροφον· κοινως δυναμενον ἁρμοζειν επι παντος νικηφορȣ· δια το και της πραξεως αυτης ψιλον εχειν τον λογον· μητε δε ονομα, μητε ιδιωμα, αγωνισματος, longe aliud fuit μελος, quod in Herculem compoſuit Archilochus: Ω καλλινικε χαιρ᾽ αναξ Ηρακλεες, Αυτος τε και Ιολαος, αιχμητα δυο: ut ex ipſis nominibus apparet, quæ erant nulla in iſto Olympico; Et adſtipulatur Eratoſthenes, qui ὑμνον, non επινικιον, fuiſſe ſcribit illud, cujus initium ſunt adſcripta: Cum autem τριστροφος eſſet ὑμνος ille, ter, ad ſingulas nempe Strophas ſemel, ut εφυμνιον, Τηνελλα καλλινικε accedebat: Idemque factum videtur in altero Olympico: Nam ſic Emphaticum eſt Καλλινι-

κος

κος ὁ τριπλοος κεχλαδως, ubi Το μεν Αρχιλοχου μελος præcessit: Τηνελλα Καλλινικε pro μελει haberi non poterat: τριστροφον igitur illud cantabatur, & cuique Strophæ accinebatur Τηνελλα καλλινικε: Sentis? hoc appositissimum: Sic autem constat, quam male vulgo Τηνελλα cum Versu Strophico Archilochi connectatur: Edunt enim, Τηνελλα Καλλινικε χαιρ' αναξ Ηρακλεις: Et contra mentem Poëtæ, & contra legem Metri: Ω Καλλινικε χαιρ' αναξ Ηρακλεες, quod posuimus, hic ab Eratosthene sumsimus, & purum putum est. κεχλαδως & κεκλαδως idem: χλαζω & κλαζω, ψοφεω: Si res esset mei arbitrii, mallem tamen κεκλαδως, quam κεχλαδως, hoc loco: quia χλαζω de murmurante quovis, κλαζω autem de ore dictum. videtur distinctius: Hesychius, Κλαζοντες, κραυγαζοντες. Κλαζων, βοων: Plura alias. 5. χθον, αγεμονευσαι] Jambicum Penthemimeres aut Jonicum Dimetrum Brachycatalectum: Pes primus variat, ut ex Antitheticis vides: Ut eum æquaret, bonus Schmidius malebat hic, Κρονιῳ παρ' . χθῳ αγεμονευσαι. 6. Κωμαζοντι] Nota: hoc κωμον aperte explicat in his, & probat vocem non de hymno, sed exsultantium pompa accipiendum esse: Ειδικωτερον est, quod notat hic Græcus Interpres, εθος δε ην κωμαζειν την νικην εσπερας τοις νικηφοροις, μετ' αυλητου· μη παροντος δε αυλητου, εις των εταιρων ανακρουομενος, ελεγε, Τηνελλα Καλλινικε. Ita legen-

gendum: Nunc nullo ſenſu legitur ες περας τοις νικηφοροις: Plura alibi. 10. Δια τε φοινικοστεροπαν] Metricus, περιοδικον, επιτριτος τροχαιος: Scribendum ſine dubio, περιοδικον, η επιτριτος τροχαιος: Nam iſta ſunt plane diverſa, & diſtingui debent: επιτριτον τροχαιον intelligo; & tale eſt Colon, cujus Trochæus primus eſt reſolutus, & Trochæus ſecundus variat, ut quisque metiens videt: Sed quid περιοδικον? Non adſequor: Periodus enim in his nulla: Aut ineptit Magiſter, aut loquuntur Scribæ: Poſterius malo, & ſcribendum ſuſpicor χοριαμβικον: Tale ſcilicet eſſe poteſt Colon, ſumtis Trochæis pro Jambis: χοριαμβικον pro επιχοριαμβικον habuimus etiam alibi, nec iſta diſtinguunt ubique Magiſtri: Ita legere igitur ſufficit, neque επιχοριαμβικον requiritur: Utroque modo variat Metrum, quod Schmidium æquo animo tuliſſe miror: Sed ſibi ſimilis non erat ille. 11. Σεμνον τ' επινειμαι] Illud επινειμαι perquam durum eſt & ingratum, inprimis ubi σεμνον ejus lateri adhæret, & Δια φοινικοστεροπαν præcedit: *invade, depopulare:* an vitium hæret leve, & ſcribendum, Σεμνον τ' επινεισαι? Heſychius, Νεισεται, εισερχεται. Νεισαντο, επορευοντο. Et Επινεισεται, επιλευσεται: Hoc aptum & conveniens. 15. Πελοψ εξαρατο καλλι-] Metricus, επιωνικον ατακτον, σπονδειον εχων τον δευτερον: Vix puto, & nimia eſt αταξια in Epionico: Ego Colon Anapæſticum eſſe arbitror

bitror Hepthemimeres cum Jambo in primo loco more Archilochi: Sic nihil novum & αταχτότερον hic. 16. στον εδνον Ιπποδαμειας] Metricus, επιωνικον καθαρον διμετρον, ακαταληκτον: Hoc falsum est, si Antithetica conferas, quorum duo sunt ατακτα, ut præcedens, neque in ordinem cogi possunt Critices πειθαναγκη: Bonum enim Schmidium non moror, qui regulis suis Prosodiacis ex quovis facere potuit quidvis: An in his ita dissonus fuit Pindarus? Vix credo, & hoc etiam Colon Anapæsticum Hepthemimeres, sicuti antecedens, esse puto: quod proinde ita stabiliendum fulcro, στον εδνον γ' Ιπποδαμειας: Ad ejus normam vero redigenda Antithetica, ut in progressu videbimus: Sic abigimus, quod revera absonum est, & via media incedimus tuti. 22. Εξ Οποεντος, αι- νησαις ε και υιον] αινησαις non est participium hic, & distinguendum, ut ea de re apertius constet, Κλειναις εξ Οποεντος· αινησαις ε και υιον: Et ita præter Benedictum, Aldus & Editor Romanus. 27. Θαλλει δ' αρεταις ι- σαν και Κασταλια, παρ' Αλφεου τε ρεεθρον] Propter και, τε malim, Θαλλει δ' αρεταις ι- σον και Κασταλιαν, παρ' Αλφεου τε ρεεθρον: παρα ad utrumque pertinet postpositum: Aldus & Editor Romanus τε pro και habent: quod lectionem illam magis adhuc exigit: Neque Metrum vitiat τε: Nam utroque modo Colon est Glyconium,

&

& Antiſpaſti variant millies: Schmidius non intellexit. 30. στεφανων αωτοι] Coronæ egregiæ, & pro coronarum floribus, id eſt, omnium præſtantiſſimis, haberi poſſunt & debent. 32. τι ματερ' αγλαοδενδρον] Ut Colon ſit Anapæſticum Strophico ſimile, legendum τι ματερα αγλαοδενδρον: Anapæſtus eſt pro Spondeo: Imperiti mutilarunt vocem, ne vocales concurrerent, cum eo concurſu delectetur ubique Pindarus. 38. Ει συν τινι μοιριδιῳ παλαμᾳ] Anapæſticum Dimetrum Acatalectum: Inepte Metricus, προσοδιακον τριμετρον καταληκτικον· ὁ πρωτος, Ιωνικος απο μειζονος· ὁ β, χοριαμβος· ὁ γ, Ιωνικος απ' ελασσονος: Nam ita non ſolent jungi Jonici adverſi, præſertim in Proſodiacis. 39. Εξαιρετον Χαριτων νεμομαι] Metricus, τριμετρον επιωνικον βραχυκαταληκτον: Errat, ut ſupra: Pæon tertius nunquam eſt pro Jonico, niſi ανακλασις accedat, quæ hic nulla: Colon eſt vel Aſynartetum ex Monometro Jambico & Monometro Anapæſtico, vel Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum: Antiſpaſtus ſtat in medio. 40. Καπον· κειναι γαρ ωπασαν] Metricus, διπλους τροχαιος, και διπλους ιαμβος: Vitium eſt manifeſtum: Scribe, διπλους σπονδειος, και διπλους ιαμβος: Ut in Jambelego Dactyli cum Jambis, ita in hoc Colo Spondei, qui pro Dactylis ſunt, cum Jambis copulantur: Et ſic Aſynartetum hic habemus ex Dimetro Dactylico & Monometro Jambico.

41. Τα τερπν'. Αγαθοι δε] Metricus, Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, αδιαφορον κατα την αρχουσαν: Sic Pæon secundus est pro Jonico: Colon etiam esse potest Jambicum Penthemimeres. 42. Και σοφοι κατα δαιμον' ανδρες] Aut Antispasticum Dimetrum Hypercatalectum, aut Trochaicum Dimetrum Acatalectum: De Antispastico Metricus: κατα δαιμονα: δαιμονα hic a θεοις distinguit Pindarus, & μοιραν, ειμαρμενην, fatum, intelligit: cujus ductu & imperio viri & vere sapientes, & vere strenui fiunt: Sic non ineptiunt, quæ cum επει de Hercule sequuntur, contendente cum ipsis Diis.

45. σκυταλον] Ita scribas, an σκυταλην, res eodem redit: Sciunt omnes, Synonyma esse ista: τριοδοντος σκυταλην perperam jungit Schmidius: τριοδοντος εναντα jungendum est. 50. ουδ' Αΐδας ακινηταν εχε ραβδον] *non quietam habuit virgam*: ea usus fuisset contra Herculem. 52 Βροτεα σωμαθ' α' καταγει] Inepte Schmidius, Βροτεα σωματα α' καταγει: Et de ισοδυναμια adjicit, quæ non intelligebat ipse: Diximus ad Stropham primam. 58. Το καυχασθαι παρα καιρον] Colon Anapæsticum bonum & certum.

70. Κτισασθαν λιθινον γονον] Si ita legas, variat Antispastus: Κτησασθαν Antispastum exhibet aliis gemellum: Hoc tamen bonus Schmidius corruptum censet hic: Ita sibi constabat Metricus: Ego animi sum dubius: Nam

Κτη-

Κτησασθαν recte exponi poteſt *ſibi compararunt:* quod ignoraſſe etiam videtur ille: Ideo ſcilicet ſententiam curavit ſibi relicto Metro: Editio Aldina & Romana etiam Κτησασθαν. 73 Αιγυν. Αινει δε παλαιον] Αιγυν debet eſſe Jambus: Scribe igitur cum fulcro, Αιγυν γ'. Αινει δε παλαιον: Nihil certius.

74. Μεν οινον, ανθεα δ' υμνων] Labaſcit Colon Anapæſticum, fulcro quoque ſuſtentandum: Lege, Μεν οινον γ', ανθεα δ' υμνων.

79. Αντλον ελειν] αντλον hic eſt mare, & loca alia, in quibus commorantur & habitant aquæ: Perbene Benedictus *in ſuos ſinus rediiſſe:* Qui αντλον interpretantur την χυσιν και την ρυσιν του υδατος, errant longe: Notiſſima eſt prima vocis ſignificatio.

82. κοραν τε φερ- τατων Κρονιδαν] Ita ſcriptum pro κορας τε φερτατω Κρονιδαν: Ad Protogeniæ enim & Jovis amores reſpicitur, ex quibus Locro natus filius: Numerus pluralis pro ſingulo: Id infrequens non eſt, nec ego improbo; ſed cur ipſum illud ſingulum non ſumſit Poëta hoc loco, adeo concinnum & appoſitum? Sane ita ipſe forſan olim manu ſua: Durum enim eſt, ne quid diſſimulem, φερτατων Κρονιδαν de uno Jove, ita απλως.

83. εγ- χωριοι βασιληες αιει] Elegans eſt Emphaſis in αιει: Reges uno ordine ſibi ſuccedentes: ſucceſſione non interrupta: Periti ſciunt, & verbo moneo. 86. Ταν παιδ' απο γας Επει- ων Οπουντος] Filiam O-

puntis, non filiam Deucalionis, facit Pindarus Protogeniam, & in eo discessit ab aliis: Nugantur, qui istud dissidium tollere student, Deucalionem statuendo binominem: Sic enim de Epeorum imperio nondum constat; nihilque frequentius, quam ejusmodi dissidia, in Mythologicis. 88. Μιχθε Μαιναλιαισιν εν] Libri omnes constanter Μιχθη: quod Schmidius mutavit ob Metrum, cum paulo ante V. 70. pro Κτησασθαν scripsisset Κτισασθαν: quæ levitas sane est desultoria: Ego Μιχθη lubens retineo: Antispastus enim licite variat, nec Glyconii indolem mutat: Quin & de μιχθε pro μιχθη dubito: De μιχθεν pro μιχθησαν certa res est.

91. ποτμον εφαψας] *mortem annectens*: mortem afferens: Venustum est εφαψας.

100. πασεν λεων τε διαιταν] Huic Anapæstico etiam adferenda est medela: Scribe nulla mutatione, πασεν λαον τε διαιταν: Aldus λαων pro λεων. 103. βαν, ιδ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται] Plerique Libri, βαν, οἱ δ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται: Utrumque admittit Phalæcium, & Antispastus uterque bonus: Aptius autem revera, βαν· οἱ δ' Αρκαδες, οἱ δε και Πισαται, si attendas. 108. Τευθρανος πεδιον μολων] Ita bonus Schmidius iterum, ne quid detrimenti caperet res Metrica: Risum meretur: Antispastus iterum variat licite, & Librorum omnium Τευθραντος purum putum est: De ipso Τευθρανος non necesse ut loquar.

115.

115. Νοον γ'. Εξ ού Θετιος γο-] γ' a quibusdam Libris pessime abest: Nam sic Colon Anapæsticum concidit. 116. νος ουλιῳ μιν εν αρει] Laborat etiam Colon hoc, neque Antithesin servat: Legendum, νος ουλοιῳ μιν εν αρει: Nihil facilius aut paratius.
124. Τ' ηλθον τιμαορος Ισθμιαι-] Colon est justo longius: Nec de Synizesi hic cogito: Scribe, Τ' ηλθον τιμωρος Ισθμιαι- . 126. ὁτ' αμφοτεροι κρατησαν Μιαν εργον αν' ἁμεραν] Epharmostus cum Lampromacho Isthmia vicerat eodem die: Ita hoc intelligendum: De Olympicis non loquitur amplius Poëta, quia victoria illa jam celebrata, Odes ὑποκειμενον præcipuum: Ei annectit alias nunc victorias: quarum prima Epharmosto communis cum Lampromacho; cujus proinde simul hac occasione meminit: Res est aperta: Sed sic nullus ego dubito, quin paulo ante scribendum sit, Προξενια δ', αρετα Τ' ηλθον τιμωρος Ισθμιαις Τε Λαμπρομαχυ μι- τραις: Nisi enim copula accedat, ita nude & incongrue ad Lampromachum transit, ut omnibus, qui artem loquendi callent, id displicere debeat sane: Vocula adjecta omne incongruum tollit. 130. Ται δε και Νεμεας Εφαρ- μοςῳ κατα κολπον] Ex Ται δε colligo, Epharmostum etiam bis Nemea vicisse: Ita enim hæc nectit Poëta, ut aliter intelligi non possint commode: Attende modo ad ται post αλλαι δυο χαρμαι, suffragabe-

ris mihi: Hæc autem arctius cum verbis præcedentibus copulanda, ut Epharmoſtus & victoriæ, quas Epharmoſtus reportaverat ſolus, rite diſtinguantur a Lampromacho & victoriis, quas cum Lampromacho reportaverat ſimul: Εφαρμοστῳ longius paulo ab Αλλαι δε δυ' εν Κορινθε πυλαις diſtat, & quod ordo non dicit, dicere debet interpretatio.

134. Οια δ' εν Μαραθωνι, συ-] Libri omnes Οιον: Perbene: Antiſpaſtus variat, & Οιον αγωνα aptiſſimum eſt: Schmidius iterum Οια, ut Metrum curet: Id mandandum ſcilicet ei. 135. συ- λαθεις αγενειων] Ereptus imberbibus: Seſe eripiens ex numero imberbium: imberbium numero ſeſe ſubducens: Locutio Pindarica.

152. Το δε φυᾳ, κρατιστον ἁπαν] Schmidius καρτιστον: In his ipſis ſibi non conſtitit homo.

156. Ανευ δε θεȣ, σεσιγα- .μενον γ', ȣ σκαιοτερον χρη- μ' ἑκαστον] Encomium præcipue meretur, quod natura præſtat: Ea vero, quæ uſu & doctrina comparantur, ſi publico Encomio careant, ideo non deteriora ſunt, aut deteriora videri debent: Hic ſenſus, cui ſequentia pulchre conſentiunt. 158. μ' ἑκαστον. Εντι γαρ αλλαι] Anapæſticum poſtremum, quod ope noſtra indiget: Scribe etiam hic cum fulcro, μ' ἑκαστον γ'. Εντι γαρ αλλαι: Sic Antithetica optime conſpirant: Erunt, quibus hoc loco diſplicebunt fulcra vicina: Et illi legere poterunt, Ανευ δε θεȣ, σεσιγα- μενον τ', ου σκαι-

σκαιοτερον χερ- μ' ἑκαςον γ'. σεσιγαμενον τε pro και σεσιγαμενον: Mihi ea non displicent; quanquam Emphasis est in και σεσιγαμενον, quæ adblandiri potest. 166. Αιαντεον γε δαι- θ', ὁς Οιλιαδα νι- κων επεσ]εφανωσε βωμον] Pro Αιαντεον plerique Libri Αιαντειον: Sic etiam τειον Jambus esse potest: τι ὁς τ' Οιλιαδα sine dubio officit Metro: Legendum, θ' ὁς τ' Οιλιαδα νι- : Nam sententia copulam requirit, & Jonicum, pedem domesticum, non respuit Metrum: Alias legendum, Αιαντειον τε δαι- θ' ὁς Οιλιαδα νι-: Aldus Αιαντειον τε, Palatinus A. Αιαντεον τε: uterque τε pro γε: Schmidius hic suo more. De Οιλιαδα non dubitandum, quanquam Libri fere omnes Ιλιαδα exhibent: Ea de re aliquid alibi.

ODE X.

Col. 1. Τον Ολυμπιονικαν αναγνωτε μοι &c.] *Dignoscite, qua parte mentis meæ mihi pictus sit:* in quo sit apud me pretio, ut ut oblitus fui, suo tempore hymnum ei scribere: Pictura in mente ad ipsum pretium respicit, & locutio ista non ignota etiam est hodie. 3. Εμας γεγραπται. Γλυκυ γας αυτῳ] Metricus, τριμετρον ιαμβικον ὑπερκαταληκτον. ὁ τριτος δακτυλος πανταχȣ: Vitium apertum: Scribe ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον. 4. Μελος οφειλων, επιλελαθ'. Ω] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον διῃρημενου του πρωτου ποδος: De pede tertio id etiam notare debuisset, & notavit forsan, ut mu-

 tilata

tilata sint verba: διῃρημένου του πρωτȣ και τριτου ποδος. 5. Μοισ'] Haud dubie pro Μοισα: Musam & Veritatem alloquitur Pindarus, eisque ερυκέτον apte tribuit: αναγνῶτε præcedens respicit omnes eos, qui μελος vel audirent, vel legerent: Ista sunt rite distinguenda, ut ipsa verba dictant: Metricus de Colo hoc, καταληκτικον πενθημιμερες, η αναπαιστικον διμετρον βραχυκαταληκτον, η προσοδιακον διμετρον ακαταληκτον: Quid καταληκτικον πενθημιμερες? Nescio, neque ipse Metricus dixisset: Nihil enim significat aut significare potest: Vel corruptum igitur est plane, vel aliunde perperam insertum hic cum aliqua labe: Anapæsticum Dimetrum, & Prosodiacum Dimetrum perspicua sunt. 6. Αλαθεια Διος] Metricus, Αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: An alii hoc habuerunt pro Dactylico Penthemimeri, prima producta loci privilegio, & eo pertinet præcedens δακτυλικον πενθημιμερες, quo modo scilicet scribendum pro καταληκτικον πενθημιμερες? Id perquam probabile mihi. 7. Ορθα χερι ερυκετον ψευδεων] Metricus, επιωνικον τριμετρον καταληκτικον· ἡ πρωτη συζυγια Ιωνικη· ἡ δευτερα ιαμβικη· ειτα τροχαιος, οικειος τῃ Ιωνικῃ συλλαβῃ: Jambi & Trochæi ita non placent mihi in Epionico: Colon Pæonicum Trimetrum Hypercatalectum esse puto ex Antibacchio, Pæone tertio, Antibacchio & syllaba: Verba Metrici in fine leviter sunt corrupta: Scribe, ειτα προ-

τροχαιος, οικειος τῃ Ιωνικῃ, συλλαβη, vel και συλλαβη. 9. Εκαθεν γαρ επελθων ὁ μελλων χρονος] ὁ μελλων χρονος, *cunctans, moras nectens tempus*: id est, tempus, quo mora commissa est, & ego cunctatus fui: Interpretes ineptiunt: *futurum tempus* post ἑκαθεν επελθων Baubonis sermo est. . 13. Ψαφον ελισσομεναν] *Calculum contra me latum* propter moram: την καθ' ἡμων λοιδοριαν, ut recte unus ex Interpretibus Græcis. 15. κοινον λογον] hymnum, qui publice legitur.

17. Νεμει γαρ Ατρεκεια πολιν Λοκρων] Metricus, χοριαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον — ειτα χοριαμβος. ειτα πυς ἁπλυς: Recte, si Λοκρων aliaque gemella pro Trochæo & Choriambi dimidio sumas: Et sic Metrici πυς ἁπλυς accipi potest. In Scholiis hic, απονεμει γαρ ἡ τραχεια πολις. τινες οὑτως: Quorsum illud? Et quod præcedit τραχεια δε εικοτως αν λεγοιτο, λοφωδης &c? Dicam: Fuerunt, qui pro Νεμει γαρ Ατρεκεια πολιν Λοκρων legerunt Νεμει γαρ ἁ τραχεια πολις Λοκρων: Et eo pertinet τινες οὑτως: *ita quidam:* Inepta lectio & inepta interpretatio: Quanquam enim νεμει ἁ τραχεια πολις sic ad antecedens χαριν referebant, non poterant non ridiculi videri eo ipso paulo eruditioribus; præsertim ubi ἁ τρα est Spondeus & sic Metri ratio pessime temeratur: Vident omnes: Facessant igitur Critici illi inficeti, & æternis tenebris damnetur commentum adeo insulsum.

18. Ζεφυρίων· μέλει τε σφισι Καλλιόπα] Metricus, προσοδιακον τριμετρον ακαταληκτον· ο πρωτος, τροχαιος τε δευτερου ποδος λελυμενου. ειτα Ιωνικε απο μειζονος. ειτα χοριαμβε: Non accedo: Nam in Prosodiacis pedes esse debent alternantes: Colon est Asynartetum ex Trochaico Penthemimeri, & Penthemimeri Dactylico: Apud Metricum vero scribendum τε πρωτε ποδος λελυμενε, & Ιωνικος απο μειζονος. ειτα χοριαμβος. 21. Δ' εν Ολυμπιαδι νικων, Ιλα φερετω χαριν] Metricus, Ιωνικον τετραμετρον καταληκτικον, τε τριτε παιωνος αντι τε απ' ελασσονος κειμενου, και τροχαιου, και συλλαβης: Non sequor Magistrum: Nam Jonici contrarii ita non solent necti, nec Pæones tertii pro Jonicis sumi: Colon est Asynartetum ex Jambico Penthemimeri, & Dactylico Trimetro Acatalecto: Jambus unus est resolutus: Solent aliquando Lyrici Spondeum adhibere pro Jambo in locis paribus: Quod si factum velis hic, Colon etiam haberi potest pro Jambico Trimetro Acatalecto cum Spondeo in quarto loco: Vide & judica: Pro Ιλα Palat. C. & Aldus Ιολα: Recte, ubi de Dactylico Trimetro constat: Nec tamen deterius Ιλα, deductum ab ιλαω vel ειλεω: Id enim Spondeum exhibet: Υλα Metrum respuit, quia primam corripere solet, quam hic ipsum Jambicum sibi desideraret longam: πυκτας est primus singulus, non quartus pluralis.

22. Αγησιδαμος, ως Αχιλει Πατροκλος] Me-

Metricus, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον, εξ Ιωνικου: Jambicum Trimetrum Brachycatalectum apertum eſt: Sed quid εξ Ιωνικου? Neſcio, & male repetitum credo ex ſequenti articulo: Pro Αχιλει cave, ſcribas Αχιλλει: Sic enim concidit Colon. 23. Θηξας δε κε Φωτ' αρετᾳ, ποτι] Metricus, προσοδικον τριμετρον βραχυκαταληκτον· εξ Ιωνικου του απο μειζονος, και ποδος ἡμισεος: Scribe, εξ Ιωνικου του απο μειζονος, χοριαμβου, και ποδος ἡμισεος: πους ἡμισυς eſt ex mente Metrici Jonicus a minore dimidius: Et ſic male iterum copulantur Jonici contrarii, præcipue in Proſodiaco: Errat; & Colon eſt Anapæſticum Dimetrum Catalecticum: φωτ' αρετᾳ nunc omnes Libri: Fuerunt olim, qui φυντ' αρετᾳ habebant, ut ex Scholiaſte apparet, qui ita legit in ſuis: Utrumque bonum eſt, ſed melius & ſignatius fere φυντ' αρετᾳ. 25. νηρ, Θεου συν παλαμᾳ] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον απο τροχαϊκης συζυγιας: Non eſt Jonicum Dimetrum: Nam παλαμᾳ nihil definit: Tu ſume igitur, vel Trochaicum Ithyphallicum, vel Pæonicum Dimetrum Acatalectum, ex Cretico & Pæone primo. 27. Εργων προ παντων βιοτῳ φαος] φαος βιοτῳ ad απονον χαρμα apponitur, & εργων προ παντων ejus præſtantiam indicat: Facinus, quod vitæ ſplendor eſt, & aliis facinoribus præſtat: Qui εργῳ ſcribunt, balbutiunt: Sic & ſenſus, & conſtructio eſt impedita: απονον includit εργῳ,

&

& προ παντων molestum est absolute: In re clara verbis parco. 29 Θεμιδες] Plerique alii Editi cum Aldo & Calliergo Θεμιτες: Dorice magis, ut sciunt Periti: Moneo in transitu. 30. ὃν αρχαι- ω σαματι παρ Πελοπος Βιη Ηρακλεος] Unus Aldus hic magno discrimine, ὃν αρχαι- ω σαματι παρ Πελοπος Βωμον ἐξαριθμον Ηρακλεης Εκτισατο. cujus nulla habenda est ratio, ut ex sola αντιθεσει omnes perspiciunt statim: Pro Αγωνα δ' ἐξαιρετον in Libris quibusdam male scriptum videtur Βωμον δ' ἐξαριθμον, & ex ista discrepantia annotata ortum pessimum illud lectionis monstrum: Sic vides, quo Scholiastæ verba pertineant: Ille enim in interpretando secutus est Libros, qui Aldinum illud exhibebant. 34. ὡς Αυγεαν λατριον Ακονθ' ἑκων μισθον ὑπερβιον Πρασσοιτο] Insolens ὑπερβατον των λατριον & ὑπερβιον nota.

37. δαμασε χαλκει- νευς Ηρακλεης] και Emphasin habet, & rationem indicat alteram, ob quam Molionidas interemit Hercules: Prima præcessit ὡς Αυγεαν &c. Socii interemti, ratio altera: Atque inde και.

41. Μυχοις ἁμμενον Αλιδος] Pro ἁμμενον Libri quidam ἁμενον: Rectius, si ab ἡμαι veniat: Nam consonantem in ista voce geminare non necesse: Sed ad ἁπτομαι perbene referri potest ἁμμενον: quod valet *hærentem, nexum* Elidis recessibus, & aptum hercule est: 54. περι δε παξας, Αλτιν μεν

μεν ὀγ' εν καθαρῳ Διεκρινέ] Locus difficilis, cujus interpres eſt Pauſanias in Eliacis Lib. 5. cap. 10. Πολλα μεν δη και αλλα ιδοι τις αν Ελλησι, τα δε και ακουσαι θαυματος αξια. μαλιστα δε τοις Ελευσινι δρωμενοις, και αγωνι τῳ εν Ολυμπιᾳ μετεστιν εκ θεȣ φροντιδος. Το δε αλσος το ἱερον τȣ Διος, παραποιησαντες το ονομα, Αλτιν εκ παλαιȣ καλουσι. και δη και Πινδαρῳ ποιησαντι ες ανδρα Ολυμπιονικην ᾳσμα, Αλτις επωνομασται το χωριον. περιπαξας διεκρινε cum σταθματο arcte copulandum eſt: Hercules lucum ſacrum dimenſus eſt patri ſupremo, eumque circumſepiens, locum, quem Αλτιν vocant indigenæ, ſic ſeparavit a locis profanis, ſacriſque addixit uſibus: Sententia eſt perſpicua, & διεκρινε εν καθαρῳ ita accipiendum: Grammatici ab αλδω derivant αλσος: Eos ſequitur Pauſanias, & αλσος mutato σ in τ, ut ſolent Dores, αλτιν dictum fuiſſe putat Dorice: Non improbo; ſed αλσος & αλσις diſtinguere malo: Sic locus ſacer pulchre dictus eſt αλσις & αλτις, quia ejus religione & celebritate creverat Piſa: αλτις Ολυμπιας, αλτις Πισας: incrementum Olympiæ, incrementum Piſæ: Nihil accommodatius, præſertim ubi ſic αλτις & αλσος commode etiam diſtinguuntur in hoc Pindari loco: Nunc omnia ſunt apta & perſpicua; quæ ſi alios ſequamur, obſcura ſunt & inepta: Ubi αλτις pro αδυτῳ? Quid Didymi Αλιν? Quicquamne inſicetius hic? Fuerunt Libri, qui Αλιν habe-

bebant; sed eos Aristodemus non injuria corruptos censuit, Αλτιν pro Αλιν scribens: Scholia, Αριστοδημος γραφει αντι Αλιν, Αλτιν. ουτω γαρ τον περι την Ολυμπιαν τοπον καλεισθαι. και τον Δια εξ επιθετε, Αλτιον: Quod Pausanias dicit, dicit etiam Aristodemus, neque aliter intelligendus est: In sequentibus, ubi Didymi sententia refertur, pro Διδυμος δε κατα χωραν ιων την γραφην legendum est κατα χωραν εων την γραφην, *in loco relinquens scripturam*, non mutans, ut Aristodemus: Noto εν παροδω: Scholia enim corrigere non constitui.

61. Νωνυμος, ας Οινομαος αρχε] Media in νωνυμος producta non displicet: υ enim litera est διχρονος, eaque facilius producitur in voce mutilata, quam in voce integra: Pes primus in Antitheticis, ut vides, variat: ας secretius est: Scholiastes hic, ας, αντι τε εως. και εστιν επιρρημα χρονικον: Similiter Hesychius, Ας, εως, οπως, μεχρις ου: An ω in α mutatum Dorice? Vix puto, & de Ellipsi cogito: Dicam verbo: ας vel secundus est singulus, vel quartus pluralis: Utrumque ημερας sibi desiderat: ης ημερας: ας ημερας: quo tempore, quamdiu: Sic nihil facilius.

68. Κατεφρασεν, οπα ταν πολεμοιο δοσιν] Versus laborat: Nam pes primus esse debet Trochæus resolutus; secundus, Trochæus verus: Scribe vel Κατεφρασεν γ', οπα ταν πολεμοιο δοσιν: vel Καὶεφρασεν, χ' οπα ταν πολεμοιο δοσιν: Sequitur και πενταετηρίδ' οπως: Et sic optimum est χ' οπα pro και οπα. ibid.

ταν

ταν πολεμοιο δοσιν Ακροθινα διελων εθυε] ταν δοσιν ακροθινα πολεμοιο idem, quod τα ακροθινια πολεμοιο: ακροθις hic Epithetum eſt, & δοσις ακροθις munus lautum, quod alte accumulatum eſt, & cumulum conſtituit ingentem: ακροθινα πολεμȣ Od. 2 aliud: Interpretes non intellexerunt, nec hic, nec ibi. 74. εν δοξᾳ θεμενος, Ευχος εργῳ καθελων] *in honore ſe collocans, ubi gloriam opere acquiſiverat,* ſibi decerpſerat. 82. Πυγμας Φερε, Τιρυνθα ναιων πολιν] Primam in Τιρυνθα hic ſine dubio corripuit Pindarus: Nam Antiſpaſtus non poteſt adhiberi pro Pæone: Niſi legendum, Πυγμας Φρε, Τιρυνθα ναιων πολιν: Nam ſic Antibacchii tres ſeſe excipiunt: φερε pro Φερε & εφερε: Periti ſciunt: Et hoc ſane arridet mihi, & facile depravari potuit.

84. Απο Μαντινεας Σαμος αειδετο] Ita recte legitur ex Palat. A. & B. quibus adſtipulatur Mſ. Bodlej: Nam verbum requiritur, quo aliquid de Samo prædicatur, ut in præcedentibus ubique verbum eſt tale: Nihil apertius: Et ſtultitiam debent omnes, qui ut σαμ' Αλιρροθιου defenderent, neſcio quæ commenti ſunt ſibi: Peſſima lectio eſt, quæ & ſententiam & Metrum jugulat: Et tamen dubito, an in eo non lateat aliquid, quod optimum erat & vere Pindaricum: Visne conjecturam? Scribendum forte, Αν' ιπποισι δε τετρασιν Απο Μαντινεας Σαμος αλιρροθει? αλιρροθος, maris ſtrepitus: αλιρροθεω, maris

ris strepitum cieo: Id elegantissimum & eruditum de Samo, qui equis suis volans, omnesque prævertens, excitabat clamorem, qui maris strepitum exprimebat horrisonum: επιρροθος & επιρροθεω norunt omnes: Simile αλιρροθεω, quod hic μέλαβατικον statuo, & eo ipso secretius est: Quid ais? Hoc vere Pindaricum est, & minus notum facile Αλιρροθιου produxit: Sic Metrum etiam optime habet, neglecto augmento correpta licet prima: Nam Syzygia Jambica ἑξαζημος perbene opponitur Syzygiæ Jambicæ ἑπτασημῳ: Quare ne quid dissimulem, vix dubito, quin illud ipsum ex Pindari calamo profluxerit, & alterum αειδετο sit a Correctoribus non ineptis.

85. Κακοντι Φραστως ελασε σκοπον] Ita legendum, aut Ακοντι Φραστως δ' ελασε σκοπον, ut in plerisque est: Pes primus, ut dixi, variat: Aldus contra Metri normam hic, Ακοντι δε Φραστως ελασε σκοπον. 86. Πετρῳ δ' Ενικευς εδικε μακος] Ita Schmidius: Nescio, cur recesserit a Libris, qui habent ordine contrario, Μακος δ' Ενικευς εδικε πετρῳ: De nomine Ενικευς & ejus mensura videndum: Media debet esse longa: Ενιπευς nomen esset notius & mensura certius: εδικε μακος Pindaricum est: *longitudinem jecit*: Casus quartus ab ipso εδικε regitur: Jungendum autem cum hoc εδικε μακος sequens ὑπερ ἁπαντας: χερα κυκλωσας per se subsistit: Interpretes vulgo non bene. 89. Παραιθυξε μεγαν] Παραιθυξε

μαιθυξε rectius, quam παρεθηξε: Nam & secretius est, & Metro convenientius: Omnes Antispasti in his a Jambis incipiunt: Cur id mutandum? 92. Αειδετο δε παν τεμενος] An ex hoc αειδετο sumserunt Critici V. 84. suum αειδετο? 95. Επωνυμιαν χαριν νικας αγερωχυ] Colon hoc ab omnibus sibi oppositis discrepat: Nam pro Jonico a minore habet Epitritum primum: An ita ipse Poëta? Cras credam, non hodie: Locus est corruptus, & suspicionem adferam, quæ vera videtur: Scribendum conjicio, Επωνυμιαν, Χαρι, νικας αγερωχυ: Ipsam *Gratiam* alloquitur, & propter institutum festum, & propter Epinicium Agesidamo debitum & nunc solutum: Hoc & Metro amicum, & sententiæ conveniens: Quid enim επωνυμιαν χαριν νικας αγερωχυ? An quod Interpretes vacillantes narrant? Sic επωνυμον scribendum fuisset, non επωνυμιαν, quod nomen substantivum est, non nomen adjectivum: Attende: Hoc præter Metrum aperte statuminat suspicionem nostram: Κελαδησομεθα, Χαρι, ut grati nunc recolamus temporis antiqui memoriam grate, επωνυμιαν νικας αγερωχου, id est, επωνυμον νικαν αγερωχον: Hoc facile, & ut Metro, ita & sententiæ accommodum.

96. Κελαδησομεθα, βροντὰν και πυρπαλαμον βελος] βροντὰν pro quarto casu habent: Male: Sic enim verba cohærent male: Scribe Κελαδησομεθα, βροντᾶν και πυρπαλαμον βελος:

ut βροντᾶν sit genitivus pluralis Dorice: βροντᾶν πυρπαλαμον βελος Διος grandius dictum a Pindaro, qui talia captabat: De uno fulmine sermonem esse apparet ex sequenti, αιθωνα κεραυνον αραροτα & ἀπαντι κρατει, quod appositio & præcedentis est επεξηγησις: Vident omnes. 103. ἡκοντι νεοτατι Τοπαλιν ηδη, μαλα δε &c.] ἡκοντι ad πατρι referendum est, qui sane ἡκειν νεοτατι sic satis jejune dicitur, inprimis si ipsum νεοτατι consideres cum ἡκοντι junctum: Vix dubito, quin leve mendum irrepserit, & legendum sit, Αλλ' ὡς τε παις εξ αλοχου πατρι Ποθεινος ἡκων, τι νεοτατι Τοπαλιν ηδη, μαλα δε τοι θερ- μαινει φιλοτατι νοον· Sic sententia apta est, & post τι sequitur perbene μαλα δε: Attende, mihi suffragaberis.

108. Θνασκοντι σ'λυγερωτατος] Variat Antispastus, ut vides: Similis ille Coli 58. Ubi bonus Schmidius primam in Τιμασας corripiebat, ut hic primam in Θνασκοντι corripit, ne dissimiles adessent: Nihil ineptius & imperitius: Θανοντι non adamabat sententia: Ideo Θνασκοντι sumsit Poëta. 115. εχοντι δ' ευρυ κλεος Κοραι Πιεριδες Διος] Repete τιν απο κοινου: εχοντι τιν Πιεριδες ευρυ κλεος: Habent vero Pierides famam amplam, qua te celebrent: εχοντι pro παρεχοντι nimis durum videtur mihi: Aldus τρεφοντι pro εχοντι: quod eodem spectat, sed Metro obest: Scholiastæ αυξουσι id interpretatur. 120. ρατον

τον δ᾽ Αρχεστρατου αινησα· τον ειδον] Ægrotat Colon in Syzygia Jambica, quæ Jambum in primo, Spondeum in secundo loco habet, contra Jamborum leges, & Antitheticorum normam: Legendum est trajecta voce, μελιτι Δ᾽ ευανορα πολιν καταβρεχων, παιδα Αρχεστρατου ερατον αινησα· τον ειδον: Sic Metrum resplendescit: Nam Tribrachys recte opponitur Anapæsto, nec Syzygia Jambica hæc longior est illa, quam Antithetica exhibent: Id certum, & pueri vident, si digitos consulant: Schmidius & Editores Angli de Metro balbutiunt misere: Notas modo inspice: δ᾽, quod hic post ερατον adest, ab aliis editis exulat, nec locum habere potest, ubi post μελιτι præcessit: Et sic Syzygia Jambica non ægrotat, sed plane nulla est. 123. ἁ, τ᾽ αναιδεα Γανυμηδει τον ποτμον α-] Aldina, Romana, & pleræque Editiones aliæ pro τον ποτμον legunt θανατον: Sic Jambicum Dimetrum quidem exit, sed quod ab Antitheticis nimium discrepat: Quare τον ποτμον scribendum absque dubio, & θανατον habendum pro interpretamento: Postremam in αναιδεα hic produxit Pindarus Atticorum more, ut Grammatici volunt: αναιδης, αναιδεεα, αναιδεα: Qui accentus amant, pro δέα hic scribere debent δεᾶ, ut de productione constet: Nunc pedes hujus Coli ab aliorum oppositis discrepant.

ODE XI.

Col. 1. Εστιν ανθρωποις ανεμων ὁτε πλειστα] Non placent, quæ Metricus de his primis Colis fcribit: Jejuna enim funt & coacta: Dabo meliora: Colon hoc Afynartetum eft, vel ex Monometro Trochaico Acatalecto & Dactylico Trimetro, vel ex Trochaico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæftico: Id planum & perfpicuum. 2. Χρησις· εςιν δ' ουρανιων ὑδατων] Simile Colon Od. 8. V. 4. Ubi Metrici Epichoriambicum Pindaricum non improbavimus: Id tamen revera etiam pravum; quia Sapphicum Hendecafyllabum, ad quod Pindaricum referunt Magiftri, in καταχλειδι ipfo Dijambo etiam Choriambicum eft, & Anapæftus ibi pro Dijambo, nec ad Jambicum, nec ad Trochaicum accedens, turbat totius Coli menfuram: Quare nullus ego dubito, quin Pindarus ifta pangens, de Sapphico non cogitaverit, & in animo habuerit Afynartetum vel ex MonometroTrochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæftico: Sic turbæ ceffant omnes.

3. Ομβριων παιδων Νεφελας] Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum, aut Trochaicum Hepthemimeres. 4. Ει δε συν πονῳ τις ευ πρασσοι, μελιγαρυες ὑμνοι] Recte Metricus, μικτον εκ διμετρου τροχαϊκου, και ἡμισεως επυς: μικρον pro μικτον eft Operarum error.

5.

5. Υςερων αρχαι λογων τελλεται] τελλεται cum μελιγαρυες υμνοι inepte jungunt multi, ut sic Pindaricum σχημα sibi fingant, quod nunquam in mentem venit, aut venire potuit Vati erudito: Haud dubie distinguendum, μελιγαρυες υμνοι Υςτερων αρχαι λογων, τελλεται Και πιστον ορκιον μεγαλαις αρεταις: ut verbum, quod in primo articulo stare debuisset, stet in secundo articulo, & figura exeat Alcmanicæ contraria: Nihil facilius: Commune igitur est τελλεται articulo primo, & vi sua ibi adest: Metri necessitas ad talia, longeque duriora, adigit Poëtas: Id sciunt, qui in his paulo sunt exercitatiores: Bonus Schmidius legens perquam languide μελιγαρυς αοιδη, ei apponebat αρχαι: sic malum commutans malo: Lepide nonne? 6. Και πιστον ορκιον μεγαλαις αρεταις] Metricus, ιαμβικον τριμετρον ακαταληκτον, η ιαμβελεγος. Jambelegum malo & tibi commendo: Duo Anapæsti juncti non ita placent in Pindaro: τριμετρον ακαταληκτον corruptum est, & scribendum τριμετρον βραχυκαταληκτον: Tyrones vident.

15. ζεφυριων Λοκρων γενεαν αλεγων] Colon simile Colo Strophæ secundo: Trochæus primus in Tribrachyn est resolutus. 16. Ενθα συγκωμαξατ'. Εγγυασομαι Μη μιν, ω Μοισαι, φυγοξενον στρατον, Μηδ' &c.] Pessima distinctio: Nam συγκωμαξατ' ω Μοισαι cohæret, & εγγυασομαι μη μιν, κατ' υπερβατον interponitur: συγκωμαξατ' ω Μοισαι· εγγυασομαι. μη

 μιν

μιν αφιξεσθαι &c. Distinctionem igitur ita corrige: μιν ad γενεαν se refert, & φυγοξενον στρατον cum sociis appositio est: Interpres hic & Demetrius imperite μιν cum φυγοξενον στρατον jungunt: Nam sic balbutit oratio, & Μη τιν', ω Μοισαι, φυγοξενον στρατον scribere debuisset Pindarus. 19. Ακροσοφον δε και αιχματαν αφιξεσθαι. Το γαρ] Metricus, εγκωμιολογικον, επιλαμβανον: quia Dactylum postremum Dactylis præcedentibus adsumit, επιλαμβανει: Encomiologicum est Ακροσοφον δε και αιχματαν αφιξε: huic accedit σθαι το γαρ, & ab isto Dactylo επιληψις: Commentum Grammatici etiam est futile: Colon est Asynartetum, vel ex Dactylico Penthemimeri & Jambico Dimetro Acatalecto, vel ex Dactylico Trimetro Acatalecto & Trochaico Hepthemimeri. 21. Ουτ' εριβρομοι λεοντες, Διαλλαξαιντο ηθος] Bonum est Colon primum: secundum, pravum: Metricus, Το θ, Ευριπιδειον. Το ι, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: Legit in Libris suis, & ita nunc legendum denuo, Ουτ' εριβρομοι λεοντες διαλλαξαιντο ηθος: Sic utrumque Colon bonum est, & mensuram istam Metrici exhibet: Quid tibi videtur de Schmidio; de Editoribus aliis? In MS. Bodl. A. & C. 71. ita etiam legi annotant; & tamen vulgatas cantarunt nænias.

ODE XII.

Col. 1. Λισσομαι παι Ζηνος Ελευθεριου] Metricus, ιαμβελεγος λειπουσης της πρωτης συλλαβης· η του τελους καταχειμενου επι την αρχην: Plane ineptum est illud posterius, η του τελους &c. Nam si syllabam a fine ad principium Coli transferas, Elegiacum syllaba caret: Exemplum, quo syllaba a fine ad principium transferri posset, habes hic Versu sexto, & in Oda præcedenti habuimus Versu primo: Quale sit Colon hoc, ibi diximus: Ψε, quod ante Λισσομαι extabat in uno Libro Palatino, dignum est Morbonia: Nam & sententiam, & Metrum vitiat: Una Τυχα Σωτειρα hic invocatur: Id certius certo: Non convenit igitur Ψε, quod alteram adjungit uni, quæ nusquam est: An Imperiti apud Metricum legentes illud λειπουσης της πρωτης συλλαβης, Σε forte adjecerunt, ex quo factum deinde Ψε? Potest: Illud evidens, ipsum Scholiastam de una etiam cogitasse, non de duabus: Nam eo aperte pertinet ικετευω ουν σε: Neque obstat, quod Ειρηνης meminerit: Nam sic interpretando vocat ipsam Τυχαν Σωτειραν, cujus beneficium omne hic in restituta pace: Quare paulo liberior quidem, sed peraccommoda est interpretatio illa: Neque ambigere debuissent Interpretes, ubi istam Ειρηνην suam filiam facit Ελευθεριου Διος, & sic non obscure declarat se de ipsa Τυχη Pindarica sentire: Nihil perspicuum magis.

2. Ιμερα ευρυσθενε' αμ-] ευρυσθενε' dictum putant pro ευρυσθενει vel ευρυσθενεῖ: Quo jure ignoro: Nam talis Apocope exemplo caret: Tu ea omissa scribe Ιμερα·ευρυσθενει αμ-: Nam Diphthongus nihilominus recte corripitur a vocali sequente: Pueri sciunt: Metrico Colon est Epichoriambicum: Ego malo fere Trochaicum Hepthemimeres.

3. Φι πολει] λισσομαι αμφι πολει: Optime: De alia lectione non cogitandum.

6. Καγοραι βουλαφοροι &c.] De Metro diximus ad Od. praeced. 7. ται δ' αυ κατω] Ita recte Schmidius: Aldina, Romana, Editionesque aliae ante eum cum Versus Trochaici pernicie, τα δ' αυ κατω. 20. Ενδομαχας ατ' αλεκτωρ] ενδομαχας optimum est, & Erasmus in ενδομυχας male mutat: Sic enim sententia & comparatio vim omnem amittit: Quin & ενδομυχος, non ενδομυχας Graece dicitur: Et dubito summopere an id mutasset Pindarus. 23. Ει μη ςασις αντιανειρα] Metricus, προσοδιακον και συλλαβη: Vocula excidit, credo, & legendum, προσοδιακον διμετρον και συλλαβη: Esse etiam potest Anapaesticum Hepthemimeres. 26. 27. Και δις εν Πυθωνι &c] Trochaica: In Stesichoreo puro Trochaei & Spondei alternant: Metricus breviter: quem sic verbo illustro: Θερμα Νυμφαν λυτρα βασταζεις, ut Atlas βασταζει ουρανον: Fulcimen es thermarum & urbis.

27. ὁμιλε- ων παρ' οικειαις αρουραις] Vix pla-

placet de loco, quem adierat, ut inquilinus, relicta patria: An scribendum ὁμιλε- ων παροικειαις αρȣραις, una voce? Non displicet, præcipue in Pindaro, qui ut οικειος dicitur de patriis, ita παροικειος dicere potuit de incolatu acquisitis: Imo id elegans & eruditum: Nam sic post αμερσε πατρας honeste Ergotelis παροικιας meminit: Non erant αρουραι οικειαι, sed παροικειαι; quæ juxta patrias erant & patriis æquales: Ad παρα & ejus σημασιαν attende: ὁμιλειν παρ' αρουραις etiam rudius est: ὁμιλειν αρουραις contra venustum.

ODE XIII.

Col. 1. Τρισολυμπιονικαν επαινεων] Metricus, αντισπαστικον, τριμετρον καταληκτικον, απο πρωτȣ ποδος αδιαφορȣ και τροχαιȣ. ὁ τριτος πȣς παρηνομηθη. ὁ γαρ αντισπαστος απο β, τροχαιȣ, ὁπερ πασχει κατα μεσον: Tertius Antispastus incipit a Trochæo: Id improbat Magister, nullo jure: Nam Ditrochæus Antispastus est bonus: Habuimus in præcedentibus, ipseque Metricus probavit: Sed non ab iisdem hæc Metrica: β τροχαιος est αινε: Et sic Antispastus *patitur in medio:* νε est τȣ αινεων medium: & τροχαιος β, Trochæus alter post και: Moneo in gratiam rudiorum, qui ista non intelligunt. 2. Οικον ἁμερον αστοις] Metricus, φερεκρατειον: Sic Ditrochæum habuit ille pro Antispasto bono: Alter Colon dixisset forte Asynartetum Catalecticum, ex Mono-

 me-

metro Trochaico & Monometro Jambico.

3. Ξενοισι δε θεραποντα, γνωσομαι] Metricus, ιαμβος τριμετρος βραχυκαταληκτος. ὁ β, πους ἀπανταχου βραχυς: Scribe ἀπανταχου τριβραχυς. 5. Προθυρον Ποτειδανος, αγλαοκουρον] Metricus, διπλη περιοδος. και διπλους ιαμβος αρχομενος: Periodicum a Jambis incipiens, & in Jambos desinens, interposita Syzygia Trochaica: Inde διπλη περιοδος: Non obloquor: Hoc tamen Colon etiam commode pro Antispastico Trimetro Acatalecto haberi potest, interjecta Syzygia Jambica ἑπτασημῳ. 6. Εν τα γαρ Ευνομια ναιειν. κασιγνη-] Metricus, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον απο ιαμβικου, και Ιωνικου απ' ελασσονος, και τροχαϊκης συλλαβης της οικειας: Vitium apertum: Scribe saltem, και τροχαϊκης συζυγιας της οικειας. Pro Εν τα γαρ Ευνομια Alii Εν τα δε Ευνομια: Utrumque bonum.

8. Ασφαλες βαθρον, και ὁμο-] Metricus, επιχοριαμβικον, απο διποδιας τροχαϊκης χοριαμβικης και χοριαμβου της και βραχειας ουσης δια την καταληξιν: Hæc etiam vitiata sunt: Lege trajecta voce, απο διποδιας τροχαϊκης και χοριαμβου, της χοριαμβικης και βραχειας ουσης δια την καταληξιν: Colon etiam esse potest Trochaicum Hepthemimeres: Perquam ridicule Schmidius ob Metrum Librorum omnium lectionem constantissimam mutavit, & pro ται τε, βαθρον πολιων Ασφαλης Δικα, και ὁμο-, scripsit ται τε, Δικα πολιων Ασφαλες βαθρον, και ὁμο-: Nam utrumque Metro ad amussim congruit, & ipsi pueri sciunt primam in βαθρον esse an-

ancipitem: Monere pudet: Cave igitur, mutes: βαθρον πολιων nomini Δικης recte præmissum, quia ὁμοτροπος sequitur de Ειρανᾳ; & eadem de causa Ασφαλης a βαθρα Poëtice translatum ad Δικαν: Qui talia contrectant, judicio carent & Poëtarum scripta e manibus deponere debent: Sed ita sapiunt Nasutuli: ὁμοτροφος etiam placebat illis pro ὁμοτροπος: Quis credat, nisi oculis videret? 10. Ανδρασι πλουτου, χρυσεαι]·Metricus, Ευριπιδειον. αἱ δε αποδοσεις, επει μονοσυλλαβοι εισιν Ιωνικαι απ' ελασσονος: Euripideum pueri vident: Sed quid reliqua? Dicam: Ad præcedens προσοδιακον η αναπαιστικον pertinet, & legendum, αἱ δε αποδοσεις, επει ὁμοιοσυλλαβοι εισιν Ιωνικαι απ' ελασσονος: Anapæstus & Jonicus a minore sunt ὁμοιοσυλλαβοι, & inde αποδοσεις ac retributiones illæ: Quid dicat Metricus, nunc quisque videt: Hoc Euripideum etiam Prosodiacum esse potest, sed ανακλωμενον, ut loquuntur Magistri, quia Choriambus præcedit Jonicum. 11. Παιδες ευβουλου Θεμιτος] Metricus, η χοριαμβος, η τροχαιος επιτριτος: χοριαμβος hic est pro επιχοριαμβος vel επιχοριαμβικον: τροχαιος επιτριτος est Trochaicum Hepthemimeres: Et sic dicit Metricus de Colo hoc, quod ego dixi de Colo 8. præcedente. 12 Εθελοντι δ' αλεξειν ὑβριν, κορου Ματερα θρασυμυθον] Perplexum est κορου ματερα θρασυμυθον, quicquid cum Interpretibus comminiscaris: Stephanus legebat φθορου Ματερα θρασυμυθον: Potuis-

tuisset acutius & convenientius, κοτου Μαλερα θρασυμυθον: Id vident omnes: An ita scriptum ab ipso Vate? 25. Ται Διωνυσου ποθεν εξεφαναν] Metricus το αυτο, ad præcedens εγκωμιολογικον: Inepte, & quid pro quo scriptum: Ad mentem Metrici est ιαμβελεγος, λειπουσης της πρωτης συλλαβης: Mihi est Asynartetum, de quo ad Versum 2. Od. xi. Sed peccat εξεφαναν, cujus penultima longa est, ab εξεφηνα: Legendum, ut Metro bene sit, vel εξεφανον, vel εξεφανεν: Aldus proxime ad verum εξεφανε: An id pro Schemate Pindarico habuerunt etiam Ineptuli? χαριτες εξεφανε pro χαριτες εξεφανον. 26. Συν βοηλατᾳ χαριτες] Metricus, ὁμοιον τῳ α της στροφης: Quod manifeste corruptum est: Scribe, ὁμοιον τῳ η της στροφης: Colon octavum Strophæ Epichoriambicum vel Trochaicum est: Syzygia Trochaica in his Epodi variat, & vel Ditrochæus est, vel Epitritus secundus: eademque variatio in Strophicis; Metricus in prima Stropha Ditrochæum invenit, qui etiam est in hac Epodo prima; & sic Ασφαλης Δικα, και ὁμο- ibi legit, ut legerunt omnes cum Libris, quotquot erant: Bonus tamen Schmidius ideo etiam suo arbitrio refixit Librorum decreta: Quicquamne ineptius? Monere omisi ad Stropham: Διθυραμβῳ βοηλατᾳ de præmio quoque dictum autumo: Dithyrambo, qui bovem abigit victori, vel bovem ad victorem agit. 27. Διθυραμβῳ; τις δε ἱππει-] Metricus, Ιωνικον διμετρον

τρον ακαταληκτον: Nihil falſius: Eſt Trochaicum Dimetrum Acatalectum: An Ineptulus primam in Διθυραμβῳ corripuit, & ſic Jonicum hic confinxit ſibi? Poteſt. Alias ſcribendum forte, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον, ut culpa ſit penes Amanuenſes: Pro τις δε ιππει- Aldina τις γαρ ιππει-: quæ lectio etiam in Scholiis. 28. οις εν εντεσσιν μετρα] Recte Benedictus, τας εν ιππειοις οπλοις συμμετριας: εντεα tamen generalius ad *currus* etiam extendi poteſt: ιππεια εντεα, quicquid ad rem equeſtrem, & ea, quibus inſtructior eſt equus, pertinet: Didymus cum ſubtiliſſimis ſuis commentis riſum meretur: Et riſum etiam meretur, quod de Didymi ſententia narrat Schmidius: Dores εν pro εις utuntur: Id captabat etiam Grammaticus hic, ut Scholiaſtes diſerte monet: ο Διδυμος ετεραν αποδιδωσιν ουτως εχουσαν. την εν προθεσιν, αντι του εις κειμενην, συναπτεον προς τα μετρα: εν *præpoſitionem pro* εις *poſitam:* Tyrones intelligunt: Quid tamen Schmidius? Scribit, *Lectionem, quam Didymus adfert,* ιππειοις εν προθεσιν pro εις προθεσιν, *vel metrum ſolum rejicit:* Nonne perquam ridicule?

31. μοι εθηκ'; Εν δε Μοισ' αδυπνοος] Metricus, επιωνικον αταχτον. ο γαρ β, σπονδειος εστιν, ειτα ημισυ συζυγιας: Obſcurum hoc, & mutilatum: Scribe, ο γαρ β, ιαμβος, σπονδειος εστιν: Pro altero Jambo eſt Spondeus: δε Μοισ' αδυπνοος alterius Jonici eſt dimidium: Sic perſpicua ſunt iſta: Reliqua, γινεται δε επι τοις επιω-

ἐπιωνικοις ἡ αταξια. ὡς ἐν τῳ· Ω καλλιστη πολι πασων ὁποσας κλεων ἐφορα, non respiciunt Versum hunc, sed in genere notantur de Epionicis, in quibus magna sæpe licentia: Lege igitur, γινεται δὲ ἐπι τοις ἐπιωνικοις πολλη αταξια· ὡς ἐν τῳ· Ω καλλιστη &c. Junge Hephæstionem pag. 60. unde hæc petita: Illud addam: Non necesse, ut ἐπιωνικον sumamus ατακτον: Nam Colon commode Antispasticum Dimetrum Hypercatalectum esse potest, posito Antispasto quinquesyllabo in principio: idque præferendum haud dubie.

33. Ουλιαις αιχμαισιν] *Perniciosis mucronibus*; *perniciosis hastis*; quæ sunt flores in horto Martis. 34. Ὑπατ' ευρυ ανασσων Ολυμπιας] Ὑπατ' Ολυμπιας, ευρυ ανασσων: Ita construendum. 53. τρια μαν Εργα ποδαρκης ἁμερα. Θηκε καλλιστ' αμφι κομαις] τρια εργα, *tres coronas:* εργον, παν το εργασθεν: Hesychius, Εργον, ενωτιον: Plura alias: Interpretes ineptiunt. 59. Τερψια θ' ἑψοντ' Εριτι- μῳ τ' αοιδαι] De lectione hujus loci olim disceptatum: Haud dubie vera est, quam hic habemus: Nam & abstrusior est fideque historica nititur, & aperte eam requirit verborum cohærentia: Ineptit enim Πτοιοδωρῳ συν πατρι, si Τερψια θ', Εριτιμῳ τ' non sequatur: Id vident, qui vel modice attendunt: Cum Ptœodoro igitur Thessali patre Isthmia vicerant Terpsias ille & Eritimus: quos eo nomine adhuc celebrare debebat

bebat Poëta: Eo enim pertinet ἔψοντο μακρότεραι ἀοιδαὶ: Prolixiora & magis extensa carmina: Nisi forte legendum ἔψαντ': quod Encomia illis jam cantata designaret: Res est ambigua, & si Isthmia haberemus omnia, confirmatius de ea possemus loqui: Quanquam & sic promittere potuisset Vates, quod non præstitit: Sed ubi ad ἀριστεύσαντι & hanc ipsam Oden attendimus, probabilius fere est ἔψαντο, quam ἔψοντο. 64. ὡς μὰν σαφὲς Οὐκ ἂν εἰδείην &c.] Si ad hæc attendas, pro πολέσιν rectius longe scripsisset Poëta πάντεσι: Sed Metrum obstitit: & inde temperamentum: Eadem de causa παῦρος alibi sumtum pro μηδεὶς &c. Sciunt, qui paulo attentius hæc legerunt. 69. Ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς, Μῆτίν τε γαρύων &c.] Recte ἐν κοινῷ ad γαρύων referunt quidam: Nam ἐν κοινῷ σταλεὶς non recte dicitur: Distinctionem igitur tolle post σταλεὶς, ut de Hyperbato constet. 78. Τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδανου &c.] Τὰ δὲ accurate separandum a sequentibus: Scriptum enim pro Ἐκεῖνα δὲ: *Illa vero*, quod attinet: scilicet *opera bellica:* De *prudentia* enim locutus fuerat, Sisyphum & Medeam celebrans; atque adeo ad alteram laudationis partem transire debebat: Σίσυφον μὲν καὶ Μήδειαν: Τὰ δέ: Particulæ μὲν & δὲ monstrant nexum, & μῆτιν τε πόλεμόν τε præcesserat: Ista igitur quod attinet; καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ — ἐδόκησαν, τοὶ μὲν — οἱ δέ:

Cohæ-

Cohærent illa arcte, & verba ſic perſpicua ſunt: Interpretes balbutiunt. 85. Τοισι μαν εξευχετ', εν α-] Metrum Epichoriambicum vel Trochaicum certo requirit μαν pro μεν: Et ſic recte Schmidius ſyllabas ponderans. 100. Κυαναιγις εν ορφνα κνωσσοντι οἱ] Si ita ſcripſit Poëta, Verſus dedit plane diſſonos, & Antiſpaſticum αταχτον oppoſuit Antiſpaſticis καθαροις: Res eſt evidens: Idne feciſſe eum dicemus? Haud puto, & Amanuenſes mutaſſe, quod ille ſcripſerat, prorſus mihi perſuadeo: Scribe, Κυαναιγις εν ορφνα ὑπνωντι ὁι: Voces ſunt affines, & prima in ὑπνωντι eſt anceps: Sed addam aliud, quod nunc mihi opportune in mentem venit: κνωσσειν haud dubie eſt a ſono, quem edunt ſtertentes: Apud Heſychium autem legimus, Κνȣς, ὁ εκ τȣ αξονος ηχος, λεγεται δε και κνοη, και ὁ των ποδων ψοφος, ὡς Αισχυλος Σφιγγι: κνοος, κνȣς, κνοη: Inde perbene fit κνοαω: An verbum illud hic habemus, & legendum κνοωντι ὁι? Id hercule non diſplicet: Sic autem κνωσσοντι eſt ejus interpretatio, & illud ipſum a κνοαω optime deducitur: κνοαω, κνοω, κνωσσω: Quid ais? Sic locus minima mutatione reſtituitur, & Lingua eadem opera ditior evadit: Imo hoc nunc unice placet mihi. 101. τοσα ειπειν] Ita ſine dubio ſcribendum ob Metrum. 111. Δαμασιφρονα χρυσȣν. Ενυπνιῳ] Plerique Editi & Libri MSS. Δαμασιφρονα χρυσον. Ενυπνιῳ: quod

quod sententia amat, sed Versus respuit: Scribendum cum fulcro, Δαμασιφρονα χρυσοτ γ'. Ενωπνιῳ: Nihil apertius. 114. Καρταιποδ' αυρυν Γεαοχῳ] Mera barbaries, quam Schmidius invexit, ut Metrum suum curaret: Alii Editi cum Libris MSS. Καρταιποδ' αυερυν Γεαοχῳ: Recte, si αυ ερυν scribas disjunctim, uti ubique scribendum est: Nam & Anapæstus ερυν in loco tertio Jambici commode opponitur Jambo; & ποδ' αυ ε perbene pro Tribrache haberi potest, qui Jambo par, in loco secundo: Periti sciunt, & bonus syllabarum mensor id ignorabat propter imperitiam ipsius Metri: Unus Aldus pro αυερυν habet αναρυν: Voluit, credo, ανερυν: quæ διττογραφια est nota, & omnem etiam barbariem a Versu abigit: Ego αυ ερυν & hic, & alibi præfero. 115. Θεμεν Ιππεια βωμος ευθυς Αθανα] Media in Ιππεια corripitur a vocali sequente: Ms. Bodl. & α. Ιππια: quod apertius Metrum servat, & hic præstat fere. 117. κου- φαν κτισιν γ'] Ad κουφαν Emphatice appositum πληροι: Eruditus ore in primis fuit Poëta: Animus est ubique advertendus. 121. αμφιγενυ] Decurtate pro αμφι γενυϊ: Talia plura sunt in Poëtarum scriptis propter αναγκην Metricam: Et nec γενυι in Dissyllabum contracto, nec αμφι γενυν indigemus: Aldus plene γενυϊ, idque in Bodl. etiam erat. 125. Αιθερος ψυχρας απο κολ- πων ερημυ] Ad Bellerophon-

phontem & βαλλων pertinent: Ex alto contra Amazonas pugnabat Bellerophon: Paraphraftes ridicule ad Amazonas refert: Verbo moneo. 130. Διασιγασομαι αυτω μοgον] Aldus, Διασωπασομαι ὁι μοgον εγω: Sic Synizefis eft in Διασωπασομαι pro Διασιωπασομαι, & pro Spondeo eft Dactylus in Jambico, aut Antifpaftus alter quinquefyllabus pro quadrifyllabo in Antifpaftico: Vide quæ de menfura diximus ad primam Epodum: Et hæc paulo duriora fane, fed non illicita aut prava: Visne aliquid, quod talia mihi fuggerunt? Liberior forte fuit Pindarus in Libris Antiquis, quam nunc eft in Libris Nostris, & multa a Nafutulis mutata, ut plane confona haberent in oppofitis: Illud certum, in Antiquioribus Membranis pro Διασωπασομαι adfuiffe ipfum Διασιωπασομαι, contrahendum in pronunciando ad iftum modum: Nam ita Græci, quibus labia erant vere Græca. 131. Φατναι Ζηνος αgχειαι δεχονται] Ita Aldus & plerique Editores: Alii αρχαιαι: αρχειαι pro αρχαιαι Pindarice dictum putant Interpretes: An recte, dubito: Diftinguendum forte inter αρχαιαι & αρχειαι, ut hoc pofterius ab αρχη veniat ea notione, qua pro imperio & principatu dicitur: αρχη, αρχειος, ut αρχη, αgχειον: principalia, regia Jovis præfepia: Id longe dignius certe hic, quam præfepia Jovis antiqua: Attende; placebit, credo. 135. χαρτυνειν χεροιν] ερειδειν

δια

δια των χειρων recte exponit Scholiastes νεωτερος: *valide mittere, ingerere manibus:* Pindaricum. 136. Μοισαις γαρ αγλαοθρονοις εκων, Ολιγαιθιδαισιν τ' εβαν επικουρος] εκων est *volens*, non *cedens*, & sumitur proprie: επικουρος autem hic υπηρετης, ut est in Scholiis Antiquis; & non modo de Ολιγαιθιδαισιν, sed etiam de Musis dictum æquo jure: Copula scilicet post Ολιγαιθιδαισιν stat, & istam communionem aperte indicat: Interpretes non bene. 138. Ισθμοι, τα τ' εν Νεμεα] Ισθμοι arcte copulandum cum επικουρος εβαν, & similiter etiam sequens τα τ'.εν Νεμεα: Prius locum, posterius cum loco res memorat, & ista diversitas non indigna est Pindaro: Interpretes verba ita constituunt per Ellipsin, ut non possint non perplexa evadere: Sic scripsisset Poëta, Ισθμοι τ' ά τ' εν Νεμεα, ut ά cum copula præcedenti etiam ad Ισθμοι se referret: Periti vident: Erunt, qui ita malent, & Ισθμοι τ' pro Ισθμοι θ', Nasutulos fallens, errorem induxisse existimabunt levem: Non obloquor, ita sentiant, si velint: Res minima est. 139. αλαθης τε μοι εξορκος επεσσεται] εξορκος pro ὁρκος nota: Rarissimum est & μονηρες fortasse: Quanquam dubito, an non legendum sit, αλαθης μοι εξ ὁρκος επεσσεται, ut εξ pro εξω positum sit, & indicet *jusjurandum verum publice se secuturum:* εξαγγελος Hesychio, ut notum, αγγελος, ὁ τα εσω γεγονοτα τοις εξω αγγελ-

γελλων: In iſta voce εξ ita ſumitur: Quin & εξορκος ſic manere poteſt junctum, ut publicum intelligatur jusjurandum, quod palam profertur omnibus: Attende: Sic vocis Energiam adſequi potes. 149. Διι τουτ' Ενυαλιῳ τ' εκδωσομεν πρασ-] Διι τουτ' Anapæſtus eſt in διποδιᾳ Jambica pro Spondeo: Nihil certius: Schmidium cum duriſſima ſua Synizeſi rideo: Mox ipſe Tribrachyn pro Trochæo admittit in πολιες. 151. οσ- σα, και εν Θηβαις, οσα τε. Αρκασ' ανασσων &c.] Hæc male copulantur: Diſtingue, οσ- σα και εν Θηβαις. οσα τε Αρκασ' &c. Priora dicuntur θαυμαςικως absque verbo: Poſterius a μαρτυρησει pendet: Quin & rectius pro οσα τε ſic legeretur ſane οσα δε: Attende. 154. Λυκαιυ βωμος αναξ, Πελλανα τε, και &c.] Paulo plenius diſtinguendum poſt αναξ: Sequentia enim cohærere non poſſunt arcte: βωμος αναξ ad ανασσων, dicitur erudite & Emphatice: Ad talia attendendum, quia Poëtam χαρακτηριζουσι: Αρκασ' ανασσων, id verbo addam propter Interpretes, ſcriptum pro εν Αρκασιν ανασσων: Locus victoriæ notatur ſcilicet: Sed quid ανασσων? quo pertinet? An ad Xenophontem? Id numerus ſingulus jubet: Et tamen falſiſſimum ſimul & ineptiſſimum eſt: Nam ille tot victoriis per totam Græciam non erat inſignis: Quid multa? De Xenophontis familia hic agitur, & legendum eſt absque dubio

dubio αιασσον, pro ηιασσον, abjecto augmento in gratiam Metri: Sic nihil accommodatius etiam, ad ipsam Syntaxin: Vitium est longe apertissimum, quod omnes præterierunt, & ego hic paulo festinantior, etiam præteriissem fere. 162. η ὡς ιδεμεν] η ὡς δυνασθαι ιδειν· η οὑτω· το πληθος &c. in Scholiis est Antiquis: Plura, quam oculus capere possit: Interpretes non bene. 163. Αλλα κουφοισιν εκνευσαι ποσιν] Colon a gemellis plane dissidet, & si ita scripsit Poëta, in Metrici αταχτοις commisit αταξιαν maximam: Sed Amanuenses loquuntur, & eorum negligentia est corrigenda: Scribe, Ανα κουφοισιν εκνευσαι ποσιν Ζευ τελει: Ανα Ζευ, *O Rex Jupiter:* Hoc & sententia & Metro convenientissimum, facileque ab imperitis corruptum: Scis, quomodo λ duplex pingatur. 164. Ζευ τελει, αιδω διδους] Ita perbene legitur: Imperite Camerarius, Ζευ τελε', αιδω διδους, vel αιδῳ τε διδους: Nam, ut nihil aliud dicam, istas ineptias aperte respuit Metrum: Aldus perperam Ζευ τελει: Id hominem fefellit.

ODE XIV.

Ειδος Μονοστροφικον] Et quidem ανομοιον, absque ulla σχεσει: Cujus exemplum aliud in Pindaro hodie non extat. Col. 1. Καφησιων ὑδατων λαχοι-] Metricus, Σαπφικον εννασυλλαβον: Recte, si Syzygiam Jambicam

 in

in principio pro Syzygia Antiſpaſtica ſumas: Cur non dixit Jambicum Dimetrum Acatalectum: An Anapæſtum metuit in loco tertio? 2. σαι, αἱ τε ναιετε καλλιπωλον ε-] Metricus, Φαλαικιον: Nihil in his, quod Phalæcium conſtituat: Legendum, ut Metricus legit, σαι, αἱ ναιετε καλλιπωλον ἑδραν: Aldus,

Καφησιων ὑδατων λαχοισαι,
Αι τε ναιετε καλλιπωλον ἑδραν,

Diſcreparunt Libri; & ſi iſtam ταξιν ſequaris, Colon prius eſt Jambicum Dimetrum Hypercatalectum; poſterius, Phalæcium: Metricus ita ordinare non potuit, ut εννεασυλλαβον probat, & αἱ pro αἱ τε legit in Colo altero, ut dixi. 3. ἑδραν, ω λιπαρας αοιδιμοι βασιλειαι] Metricus, εκ χοριαμβε και Ιωνικε απ' ελασσονος τριμετρον ακαταληκτον: Mutilus eſt, & ipſe ſcripſit, εκ χοριαμβε, διϊαμβε και Ιωνικε απ' &c. Pedes autem enumeravit male: Nam ita Choriambi & Jonici non nectuntur: Colon eſt Choriambicum Trimetrum Catalecticum: Choriambum ſcilicet ſequuntur Jambica, & βασιλει eſt pro Jambo: Metricus, ut vides, ſic ad Colon præcedens retulit ἑδραν: quod ſi cum Colo hoc nexum maneret, ex Choriambico Trimetro Catalectico efficeret Jambicum Trimetrum Catalecticum: Sic autem Colon præcedens cum σαι in principio, ut hic legitur, eſſet

esset Jambicum Trimetrum Brachycatalectum: In eo etiam discreparunt Libri: Neque id mirum, ubi αντιθετικον non aderat, quod modum ponere poterat. 4. Χαριτες Ορχομενε] Metricus, Φερεκρατειον ατελες: Recte: Antispastus est quinquesyllabus. 5. Παλαιγονων Μινυαν επισκοποι] Metricus, επιωνικον απ' ελασσονος τριμετρον ακαταληκτον: Imo καταληκτικον: & ita scribendum: Addere debuisset ανακλωμενον: Nam ανακλασις est in επισκ: Et ob ipsam illam ανακλασιν malo hic Colon Jambicum Trimetrum Brachycatalectum. 7. Συν γαρ ὑμιν τα τερπνα και τα γλυκεα] Metricus, εκ παιωνων δυο, και αντισπαστικε πενθημιμερες: Videtur Pæones pro Creticis sumsisse: Sic enim duos habere possumus Pæones Creticos, & Antispastum quinquesyllabum cum syllaba, qui Penthemimerem efficit: Συν γαρ ὑ | μιν τα τερπ | να και τα γλυκε | α: Sed ubi tale Metrum, & quale Colon? Balbutit Magister, & Colon est Periodicum Trimetrum Catalecticum, a Trochæis incipiens & in Jambos desinens: Pro πενθημιμερες scribendum est apud Metricum πενθημιμερες. 9. Ει σοφος, ει καλος, ει τις αγλαος] Metricus, εκ δακτυλικης διποδιας και τροχαϊκης και ιαμβικης βασεως πενθημιμερες: Inepte: Scribe, και τροχαϊκης βασεως πενθημιμερες vel πενθημιμερους potius, abjecto και ιαμβικης, quod a manu imperita accessit, & Metrico tribuere nolo, quia nimis rude est: Colon sic Asynartetum di-

cendum ex Dactylico Dimetro Acatalecto & Penthemimeri Trochaico. 10. Ανηρ' Ουτε γαρ Θεοι] Metricus, εξ αντισπαστου πενταση μου, και τροχαϊκης καταληξεως: καταληξις τροχαϊκη est Antispastus accisus: Nam Ditrochæus est Antispastus bonus: Si aliter intellexit Magister, erravit: Quid πενταση μου? Nescio & scribendum videtur επτασημου: Talis est Antispastus, producta prima in Ανης: Sed cur επτασημου sumsit potius, quam εξασημου, correpta prima in Ανης? Id Mysticum, ut multa alia in Magistrorum scriptis: Ανερ. Ουτε Antispastus est πεντασημος: Sed ita Magistrum legisse hic, quis credat?

14. Ταμιαι εργων εν ουρανῳ] Jonicum Dimetrum Hypercatalectum cum Syzygia Trochaica: Metricus, εξ Ιωνικης βασεως απ' ελασσονος και τροχαιου, εφθημιμερες: Corrupte: Legendum, και τροχαιου πενθημιμερους: τροχαιου pro τροχαϊκου. 15. Χρυσότοξον θεμεναι] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος εφθημιμερες: Χρυσοτοξον pro Syzygia Trochaica habuit, & θεμεναι pro Jonico mutilato: Sic Metrum est incertum & vagum: Tu igitur mecum Trochaicum Ithyphallicum sume, correpta postrema.

16. Παρα Πυθιον Απολλωνα θρονους] Metricus, εξ Ιωνικης βασεως απ' ελασσονος και ιαμβικου ἡμιολιου αταχτου: Ιωνικην βασιν sumsisse videtur quinquesyllabam Παρα Πυθιον, resoluta postrema: Sic Απολλωνα θρονους Jambicum est ἡμιολιον ex tribus pedibus Disyllabis, cujus medius

dius λωνα fuit Metrico pro Spondeo: Alias Jambicum ον Απολλ habuiſſet triſyllabum Anapæſtum, & pro Jonico vero fuiſſet Pæon: Quod dubito, an voluit Magiſter: Qui tamen hic minus peritus, etiam ſumto primo: Nam Colon perſpicue eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum, & nec Epionico puro, nec Epionico ατακ]ω indigemus.

17. Αιναον σεβοντι πα]ρος] Metricus, εκ χοριαμβικου και ιαμβικου εφθημιμερες: Corrupte iterum: Scribe, ἐξ χοριαμβου, και ιαμβικου πενθημιμερους: Menſura hic aliter indicatur, quam in ſuperioribus: Non unius ſcilicet ſunt hæc Metrica: Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum omnes intelligunt ſtatim. 20. Τ' Ευφροσυνα, Θεων κρατιςῳ παιδες] Metricus, εκ χοριαμβῳ και ιαμβῳ ἑφθημιμερες: Lege iterum, και ιαμβῳ ἑφθημιμερους: Choriambicum Trimetrum Catalecticum: Quod etiam pro Trochaico Trimetro Brachycatalecto perbene haberi poteſt. 21. Επακοοι νυν' Θαλια τε ε-] Metricus, Αλκμαιωνειον δεκασυλλαβον: Nomen nota vulgo corruptum leviter: Choriambicum eſt Trimetrum Brachycatalectum: Choriambus ſtat in medio: Habuimus etiam ſupra Od. 2. in Epodo, & Od. 10. in Stropha. 24. 25. Κουφα βιβωντα, Λυδιῳ γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ] Metricus, Το ς, χοριαμβικον ἑφθημιμερες. Το ζ, εξ αντισπαςικης και ιαμβικης κατακλειδος: Legit in Libris ſuis,

Κουφα βιβωντα, Λυδῳ
Γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ,

Sic Cola exeunt, quæ ille nominat: Aldus, Κουφα βιβωντα, Λυδιῳ Γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ: quod proxime accedit: Et hic igitur difcreparunt Libri: Hæc recepta Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum, & Jambicum Dimetrum Brachycatalectum vel Jonicum Dimetrum Catalecticum exhibent: Illud non præterundum: ιαμβικης καταχλειδος improprie dictum hic: βασιν enim denotat totam, ut χοριαμβικης præcedens; cum vulgo, ut notum, accipiatur aliter, & καταληξιν defignet: Sed fic Magifter ille: Nifi, πῳ ad Colon fequens retulerit cum Libris fuis, ibique legerit, πῳ, 'ν μελεταις τε αειδων, vel πῳ, μελεταις τε αειδων: Sic enim χον 'εν τροκαταχλειδα Jambicam exhibet proprie dictam: Et hoc non rejiculum certe: Attende & judica: Supra ad Col. 10. Strophæ primæ recte eft τροχαϊκης καταχλειδος. 26. Εν μελεταις τε αειδων] Metricus, εκ χοριαμβικου εις αντισπαστικον: Cur non fumfit Profodiacum Dimetrum Acatalectum, vel Acatalectum Dactylicum Trimetrum? An ifta vulgatiora defpexit homo, ut eruditior videretur?

27. Μολον' ουνεκ' Ολυμπιονικος ἁ Μινυεια] Metricus, εξ Ιωνικης βασεως και τε πεντασημου, και χοριαμβικου, και Ιωνικου απο μειζονος: Nullus ego dubito, quin in Membranis fuis repererit, Μολ' οὑνεκ'

ουνεκ' Ολυμπιονικας ἁ Μινυεια: Sic enim locum habere poteſt, quod de menſura ſcribit, non aliter: Μολ' ουνεκ' O eſt Jonicus πεντασημος, Pæon ſecundus, qui ſæpe ſumitur pro Jonico a majore: εξ Ιωνικης βασεως και τυ πεντασημυ Ιωνικυ: και explicat, & quæ intelligenda ſit βασις Ιωνικη, docet: λυμπιονι Choriambus eſt: κας ἁ Μινυ Jonicus a majore: εια Spondeum aut Trochæum, vel ipſe omiſit, vel omiſerunt Scribæ ignavi: Et ſic locum ita diſtinxit ille ac legit, Θαλια τε ε- ρασιμολπε, ιδοισα τονδε Κωμον επ' ευμενει τυχα Κουφα βιβωντα, Λυδω Γαρ Ασωπιχον εν τροπω, 'ν μελεταις τε αειδω, Μολ', ουνεκ' Ολυμπιονικας ἁ Μινυεια Σευ εκατι. Non male profecto: Tu Thalia accede vel præcipue ad feſtivitatem hanc: Id enim mihi αειδοντι certe debes: Nec mihi ſolum, ſed urbi etiam ipſi, hac victoria propter te maxime honoratæ: Quare ita legere potes: Nec de menſura male ſenſit, ſed eam obſcurius indicavit: Colon enim eſt, ſi ſcripturam ejus ſequamur, Proſodiacum Tetrametrum Brachycatalectum, in quo pedes alternant rite: εια enim Trochæus & Choriambi eſt dimidium: Quod hic habemus, Colon eſt Antiſpaſticum Trimetrum Hypercatalectum, quod poſt Antiſpaſtum primum habet Syzygias Jambicas: Si pro Ολυμπιονικος legeretur Ολυμπιονικας cum Metrico, Colon eſſet Anapæſticum Trimetrum Catalecticum: Sic autem diſtinguendum

dum etiam ſine dubio: Θαλια τε ε- ρασιμολπε, ιδοισα τονδε Κωμον επ' ευμενει τυχᾳ Κουφα βιβωντα. Αυδιᾳ γαρ Ασωπιχον εν τροπῳ, Εν μελεταις τε αειδων, Μολον, οὑνεκ' Ολυμπιονικος ἁ Μινυεια Σευ ἑκατι. Apparebit mox paulo apertius. 28. Σευ ἑκατι, μελαντειχεα δομον] Metricus, Ασκληπιαδειον: Ex eo conſtat, cujus revera pretii ſit νυν, quod MSS. Angl. Scholiaſtes & Aldus inter μελαντειχεα & δομον interponunt: Sic enim Aſclepiadeum habemus, quod abſque eo Aſclepiadeum eſſe non poteſt: Lege igitur certo, Σευ εκατι· μελαντειχεα νυν δομον. 29. Φερσεφονας ιθι αχοι] Metricus, δακτυλικη τριποδια: Aut Proſodiacum Dimetrum Acatalectum: αχοι eſt vocandi caſus abſque dubio: Cum Aglaia & Euphroſyna, Thalia præcipue feſtum hoc præſentia ſua honoraret: cujus lætitia ſic foret tanta, ut ejus Echo ad ipſos Inferos penetrare poſſet: Ideoque Poëta eam confidenter compellat, patrique victoriam filii nuntiare jubet: Echo ſcilicet victoriæ a Thalia celebratæ non poterat non ipſam victoriam nunciare diſerte: εννοια eſt mere Pindarica: Et ſic conſtat certo, poſt Σευ ἑκατι diſtinguendum eſſe τελεως, & ſequentia hæc ab illis præcedentibus accurate eſſe ſeparanda: Quod bonus Schmidius non vidit, qui perquam ruſtice & inepte ipſam Thaliam ad Inferos detrudit. Thalia maxime Poëtica curabat: Hinc apparet, cur eam Pindarus

εξαιρε-

εξαιρετως alloquatur: Id addo propter Interpretum balbutiem: Visne aliud, quod mihi opportune ſuccurrit? Ευφροσυνη in ſuperioribus vocatur φιλησιμολπε, & mox Thalia ſimiliter plane εϱασιμολπε: Iſtane Tautologia tibi placet, & a Pindaro videtur profecta: Fallor, ſi oculos paulo acutiores habes, aut id, quod mihi diſplicet, etiam diſpliciturum eſt tibi: Quid igitur? Suſpicor ibi legendum eſſe plane, φιλησιδορπε Τ' Ευφροσυνα: Sic nihil appoſitum magis: Et concinit, quod de Diis præcedit, Ουτε γαϱ Θεοι Σεμναν Χαριτων ατεϱ Κοιρανεοντι χορους, Ουτε δαιτας. Si autem attendas ad ea, quæ nunc dicimus, Metrici Μολε ſeſe commendare profecto nobis incipit magis: Id verbo etiam addo. 30. Πατρι κλυταν Φεϱοισ' αγ-] Choriambicum Dimetrum Catalecticum: Metricus, δακτυλικον εφθημιμεϱες: Aut Amphimacrum pro Dactylo ſumſit, aut legit in Libro ſuo, Πατϱι κλυταν Φροισ' αγ-: φϱοισα pro φεροισα: εφθημιμερες corruptum eſt haud dubie, & mutandum in πενθημιμερες.
31. γελιαν, Κλεοδαμον οφρα ιδοισ', υι-] Metricus, εξ αντισπαστου και ιαμβικου, εφθημιμεϱες. Scribendum iterum, ut ſupra, και ιαμβικου εφθημιμεϱους: Pro οφρα ιδοισ' alii οφρ' ιδοισ': Res eodem redit: Hoc Tribrachyn, illud Jambum promit in Jambico Hepthemimeri: Bonus Schmidius in iſtis cum oculis ſuis lippientibus videbat diſcrimen majus. 34. Εστεφα-

φαινωσε κυδιμων αεθλων] Metricus, ἐκ χοριαμβικου και ιαμβικου, ἑφθημιμερες: Hic etiam ſcribendum, και ιαμβικου ἑφθημιμερους. 35. Πτεροισι χαιταν] Illud Πτεροισι ego refero ad folia oleaſtri, quæ pinnas referunt, & oblonga in acutum deſinunt: Id venuſtum in Pindaro: Interpretes Dithyrambice nimis.

****

NOTAE
IN PYTHIA.

ODE I.

Col. 2. νος και ιοπλοκαμων] Metricus, πενθημιμερες ὑπερκαταληκτον, ὁμοιον τῳ. Μηνιν αειδε θεα: Scribe, πενθημιμερες δακτυλικον, ὁμοιον τῳ &c. ὑπερκαταληκτον cum πενθημιμερες copulari non poteſt: διμετρον δακτυλικον ὑπερκαταληκτον conveniret: Periti ſciunt: Poſtea δακτυλικον πενθημιμερες recte ſequitur. 3. Συνδικον Μοισαν κτεανον] Metricus, ἑνδεκασυλλαβον Σαπφικον· ῳ το πρωτον ὁλον εκ Σαπφους γεγραπται· εστι δε διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον, και χοριαμβικον: Quæ plane inepta ſunt, & ab imperitis corrupta: Scribe, οκτασυλλαβον Σαπφικον· εστι δε διμετρον τροχαϊκον καταληκτικον, η ακα-

η ακαταληκτον επιχοριαμβικον: ſcilicet διμετρον: Tale enim eſt Colon: Poteſt etiam ſcribi, εστι δε μονομετρον τροχαϊκον ακαταληκτον και χοριαμβικον: ſcilicet μονομετρον: Elige: Hoc ad vulgata propius accedit: Pro το πρωτον όλον εκ Σαπφους rectius legeretur το πρωτον όλον της Σαπφους: Sed ſic minus recte forſan ipſe Magiſter. 4. Τας ακουει μεν βασις, αγλαϊας αρχα] Metricus, Πινδαρικον εκ Σαπφικου. συγκειται δε, εκ τροχαϊκης συζυγιας, και χοριαμβικης, και Ιωνικης απ' ελασσονος, και συλλαβης: Mihi Colon eſt Aſynartetum, vel ex Trochaico Monometro & Dactylico Hepthemimeri, vel ex Trochaico Penthemimeri & Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto: Vide quæ ad Od. XI. Olymp. dixi. 5. Πειθονται δ' αοιδοι σαμασιν] Metricus, αντισπαστικον, ὑπερκαταληκτον: Vox διμετρον excidit, & ſcribendum, αντισπαστικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Illud αοιδοι aperte probat, βασιν de greſſu & ſaltatione intelligendum eſſe: σημασιν, *ſignis*, imperiis: σημαινειν norunt omnes. 6. Αγησιχορων ὁποταν των φροιμιων] Metricus, συνθετον εκ τε λεγομενε προσοδιακε, και ιαμβικης συζυγιας: Non accedo: Nam Proſodiacum requirit pedes alternantes: Aut Aſynartetum eſt ex Anapæſtico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Monometro; aut Anapæſticum Dimetrum Hypercatalectum in Diſyllabum.

7. Αμβολας τευχης ελελιζομενα] Aſynartetum, ut monui ad Od. XI. Olymp. Metri-

tricus hic etiam aliter: διαφεροντος του τεταρτου intelligendum de quarto Colo hujus Strophæ: Sed pro διαφεροντος rectius legeretur διαφερον: Alias post Σαπφικου distinguendum.

8. Και τον αιχματαν κεραυνον σβεννυεις] Metricus, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον: Vitium apertum: Scribe τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον: σβεννυεις recte etiam Aldus. 10. δει ανασκαπτω &c.] Ab operis hic perperam omissum δ', quod omnes habent: δει δ' ανα.

11. κειαν πτερυγ' αμφοτερω-] Metricus, προσοδιακον, παρα την ιαμβικην συζυγιαν: Ita scripsit, respiciens ad Colon sextum, cui ex mente ejus annexa est Syzygia Jambica: Moneo, ne male intelligas. 16. Αδυ κλαϊστρον, κατεχευας] Non displicet κλαϊστρον: κλειστρον, κληϊστρον, κλαϊστρον: Sunt, qui de κλειστρον pro κλειθρον dubitant: Et illi legere possunt κλαϊθρον: κλειθρον, κληϊθρον, κλαϊθρον: Utrumque facilius, quam vel Schmidii εγκατεχευας, vel γε inter Αδυ & κλαιστρον interpositum: quod ego tamen Schmidiano mallem: Nam post επι præcedens, εγκατεχευας revera sordet: Ipsum κλαιστρον δισυλλαβως, naturale minus, quam κλαϊστρον: Nam a κλειω, κληϊω, Dorice fit κλαϊω: Et similiter Doricum κλαϊξ naturalius, quam κλαιξ, ut scribendum est: Sciunt Grammatici; & consulere potes Interpretes Theocriti ad Idyll. 6. Nobis leviter ea indicare sufficit. 17. Υγρον νωτον] *Molle, flexibile tergum*: υγρον eo significa-

tu

tu notum: Credo, respici ad motum, quo membra ipso somno agitantur: Sic nihil convenientius etiam ad κνωσσων: Attende: Eruditissimus fuit Poëta, & multa apud eum in recessu. 20. ιαινει καρδιαν Κωματι] Uno verbo, *sopis Martem:* κωμα est somnus altus: Qui aliter interpretantur hoc ipso loco, ineptiunt: Αρης ιαινει καρδιαν κωματι, τεαις ῥιπαισι καταὸχομενος: Illecebræ sunt in ipsis ῥιπαις: Pueri vident: Aldus etiam perperam Κωμῳ pro Κωματι ex interpretamento pravo, quod in textum irrepsit. 23. τοιδα σοφια, βαθυκολ-] Ita Aldus: Non displicet: Alias in τοϊδα duæ breves sunt pro una longa, & ipsa longa resoluta Jonicum efficit quinquesyllabum. 27. Πιεριδων αϊοντα] Metricus, προσοδιακον διμετρον ακαταληκτον: aut Trimetrum Dactylicum. 29. Ος τ' εν αινα Ταρταρῳ] *Quique in horrendo Tartaro.*
30. ται, Θεων πολεμιος] Metricus, διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον: Corruptus est, & ipse scripserat, διμετρον τροχαϊκον βραχυκαταληκτον: Tribrachys est pro Trochæo. 31. Τυφως εκατοντακαρανος· τον ποτε] De mensura egi ad Col. 6. Strophæ. 34. Ται Θ' υπερ Κυμας αλιερκεες οχθαι] Metricus, Το δεκατον ομοιον, εκεινε υπερκαταληκτου οντος: Inepte: Nihil enim simile: Mutilata sunt verba, & scribendum saltem, ομοιον τῳ τεταρτῳ της στροφης, εκεινε υπερκαταληκτου οντος: Junge, quæ Metricus scribit ad Col. 7. Strophæ, & Col. 4. Epodi:

Nos aliter: Et hoc etiam Asynartetum vel ex Trochaico Monometro & Dactylico Trimetro, vel ex Trochaico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæstico. 38. Νιφοεσσ' Αιτνα, παντες, Χιονος οξειας τιθηνα] Ante χιονος οξειας τιθηνα Epithetum convenientius adhibere potuisset Pindarus, quam est νιφοεσσα: Id enim nimis Synonymum: An ipse scripsit forte, Νεφοεσσ' Αιτνα, παντες Χιονος οξειας τιθηνα? νεφοεσσα a νεφος, ut alia id genus, & ipsum νιφοεσσα a νιφος: Hoc certe accommodatius: Inquies; ουρανια præcedit, quod *altissimum* sonat, & sic etiam peccat: Sed diversa ratio est utriusque, & Emphasin habet κιων ουρανια, νεφοεσσα Αιτνα: id est, Ætna, columna aëria, ea altitudine, ut verticem ejus cingant nubes: Vides, & nihil in eo Tautologum: Judica igitur. 40. απλατε πυρος αγνοταται Εκ μυχων παγαι] Quod de θεω scribunt Interpretes, elucidare potest το αγνοταται: Dubito tamen, an ad ipsum Jovis fulmen non respexerit Pindarus, quod amburens Typhonem, ignem purissimum emittit, & qualem in summi Jovis telo inesse convenit: Ignis, qui ex Typhone exit, est ipse ille ignis, quo fulmen Jovis coruscat, & sic non potest non purissimus esse & αγνοτατος: Ipsa sulphuris puritas, si attendas, inde manare potuit Mythologis: Quicquid sit, vel hoc, vel illud in animo habuit Poëta, Epitheto utens: Trans-

Transposuit autem ista duo, απλατου, αγνοται: Nam naturalius fuisset sane, απλατοι πυρος αγνοτατε εκ μυχων παγαι: Id quisque videt, cui oculi non lippiunt: Nunc alterum tribuit alteri: Nisi Amanuenses forte loquantur, & ipse Poëta naturam secutus fuerit hic: Quod non nolent multi: Ego nihil affirmo. 43. ροον καπνε Αιθων'] Fumum, cui inest flamma: Fumum, qualem emittere solet flamma assurgens & erumpens: De natura hic cogitandum, & flamma, quæ interdiu non videtur propter lucis splendorem: De nocte sequitur. 44. αλλ' εν ορφναισιν, πετρας Φοινισσα κυλινδομενα φλοξ ες &c.] Si ita reliquerit Pindarus, hic certe ineptiit: Nam fingere, montem non interdiu, sed tantum noctu, saxa evomere, nihil aliud revera est, quam ineptire: Hoc omnes sentiunt statim: Quod de voce πετρας & verbo φερει commenti sunt quidam, ut illam indecentiam tollerent, non potest cuiquam probari paulo humaniori: Visne aliud, quod mihi in mentem venit? Leviter forte corruptus est locus, & ipse Vates scripserat, αλλ' εν ορφναισιν, τεφρας Φοινισσα κυλινδομενα φλοξ ες βαθει- αν φερει ποντε πλακα συν παταγῳ: Quod interdiu est ροος καπνε αιθων, noctu est φλοξ κυλινδομενα φοινισσα: & tunc in summo noctis silentio, audias etiam strepitum, quem edunt τεφραι, de aëre cadentes in maris superficiem: Vides? Hoc bonum & naturale,

neque sic quicquam dicitur, quod distinctionem commode adhibitam vitiet: Facillima autem mutatio, & facillime etiam locus depravatus a Nasutis, ut grandius quid adesset in Scripto grandi: τεφραὶ scilicet & adusta leviora præstare non poterant, quod præstant πετραι: Atque hinc illud egregium a Corculis egregiis. 47. Κεινο δ' Αφαισ7οιο κρουνους ἑρπετον Δεινοτατους αναπεμπει] Αφαισ7οιο κρουνους cohæret, & ignis copiam indicat: ἑρπετον est Typhon, qui vel olim *serpens*, vel tunc ἑρπετον, sub monte *repens* & motitans sese. 50. Θαυμα δε και παριοντων ακουσαι, Οἱον Αιτνας &c.] Male abundat illud παριοντων: Nam τερας μεν θαυμασιον προσιδεσθαι, θαυμα δε και ακουσαι, οἱον Αιτνας εν &c, rotundum est & bonum: Et posterius non magis παριοντας sibi requirit, quam prius; similiterque παριοντες narrare poterant quod viderant, ut quod audiverant: Hoc perspicuum, si animum advertas: Fallor, aut una litera peccat, & scribendum est, τερας μεν θαυμασιον προσιδεσθαι· θαυμα δε και παρεοντων ακουσαι, Οἱον Αιτνας εν μελαμφυλλοις δεδεται &c. παρεοντες, qui ibi adsunt; qui ibi habitant: Prius oculis videbant advenæ; posterius ab incolis accipiebant auribus: Hoc bonum: θαυμασιον προσιδεσθαι, id verbo addam, syncera lectio est: θαυμασιον τι ιδεσθαι extenuat mentem Poetæ, & τι non convenit hic: ιδεσθαι vero longe melius, quam πυθεσθαι: quod plane ineptit. 54. στρωμνα δε χαρασσοισ',

σοισ', απαν νωτον ποτικεκλιμενοι κειται] Non dubito, quin χαρασσοισα στρωμνα una cum νωτον κειται indicet Typhonis motum, quo ipsius terræ efficiebatur motus: Sic enim θαυμα illud implicite & non invenuste commemoravit Poëta: Et hoc ipsum illud erat, quod ab incolentibus audiebant advenæ, audituque non minus erat mirum, quam alterum adspectu: Sic omnia in hoc loco sunt perspicua & apta: Si verba in uno Typhone hærerent, & nihil aliud hic indicarent, vel nullum adesset θαυμα, vel nihil certe, quod pro θαυματι sese exereret: Actum externum igitur recte adjunximus ex mente Pindari.

56. Ειη, Ζευ, τιν ειη ανδανειν] Ita legendum est, & legit etiam Aldina: Romana cum aliis male, Ειη, Ζευ, ειη τιν ανδανειν.

58. του μεν επωνυμιαν] κατα του μεν επωνυμιαν: επωνυμιαν vox est substantiva: Diximus etiam supra. 64. Ναυσιφορητοις. Δ' ανδρασι πρωτα χαρις Ες πλοον ερχομενοις] Omnes Libri excepto uno Aug. αρχομενοις: quod Schmidius mutavit; nullo jure: Nam optimum est αρχομενοις, si Ες πλοον ad πρωτα χαρις referas, ut faciendum est, & fecit sine dubio Pindarus; qui sic paulo secretius locutus est more suo: Scholiastem, ut Schmidius asseverat, ερχομενοις legisse, ego non video. 72. σι τε ιπποις τε κλυταν] Ita scribendum, ut Colo Jonico bene sit: Schmidii ineptias non moror. 74. Λυκιε, και Δαλοι' ανασσων] Schmidius pro Δαλοιο

αναοσων, quod in omnibus editis fuit ante eum, Δαλοι' αναοσων: Non improbo: Dactylus tamen in loco tertio Trochaici non peccat, & λοιο α etiam pro Tribrache haberi potest: Λυκιε Tribrachys est certus, isque etiam in Versu opposito Epodi praecedentis: Quid tamen bonus Schmidius? Vide & ride.

77. Εθελησαις ταυτα νοῳ Τιθεμεν, ευανδρον τε χωραν] Optima lectio, si ταυτα ευανδρον τε χωραν arcte jungas: haec, quae voveo, ipsamque regionem viris egregiis bene instructam, in animo tibi reponas, O Phaebe: τιθεμεν νοῳ elegans: Id enim curare est, ut νου εκβαλλειν est negligere & contemnere: Nihil apertius aut facilius: Interpretes sibi habeant commenta sua. 86. Μακρα δ' εκριψαις αμευσασθ' αντιους] Hesychius in Lexico, Αμευσασθαι, αμειβεσθαι, διελθειν, περαιωσασθαι: Quod forte ex hoc ipso loco desumtum: Quae de veriverbio scribunt Grammatici, non sunt unius assis; & misere nugantur, qui a Dorico αμος deducunt: Syllabae enim mensura aperte obstat, ut hic ipse locus ostendit: Alibi accuratius: Nunc illud notabo tantum: Apud Hesychium est in V. Αμη: σιδηρουν σκευος, και σκαφη, εις ἣν εβαλλοντο εριφων ποδες προς το μη βαινειν: Ab isto αμη in posteriori significatione venuste deduci posset αμευσασθαι, quando de victoria dicitur plena: αμευσασθαι αντιους, ita vincere adversarios, ut in αμην quasi conjecti, haedorum instar sese movere nequeant: victoriam de illis reportare, qua &

& animo & corpore fracti sunt: αμη, αμευω, αμευεσθαι: Attende, & considera hoc: Alibi plura, ut dixi: Pro Μακρα δε ριψαις ex Cod. 71. recte scriptum hic, Μακρα δ' εκριψαις: Schmidius suo more. 87. ὁ πας χρονος ολβον μεν οὑτω, και &c.] οὑτω, *ut nunc:* Quæ de divitiarum elargitione & aurea cithara scribit Schmidius, probabit nemo paulo oculatior: De præsenti Hieronis felicitate loquitur sine dubio Poëta. 91. Ηκεν αμμνασειεν οἱαις Εν &c.] αμμνασειεν: ita legendum, & accipiendum de Hierone, non de tempore: Hercule, in memoriam sibi revocet Vir eximius, quibus &c: Id non injucundum erit, eique commendo: καματων επιλασιν de morbo & morbi doloribus recte exponitur; Illorum memoria erat tristis: Hæc facinorum egregiorum in bello læta: Nihil convenientius. 94. ἁνιχ' εὑρισκοντο Θεων παλαμαις τιμαν] Quo pertinet εὑρισκοντο? Ad tyrannos Siculos respondent Interpretes: Quod adeo insulsum, ut nihil magis: Quid enim in his, quod eos subindicet? Ne γρυ, ne γρυ: Aut balbutiit Poëta, aut legendum est, οἱαις Εν πολεμοισιν μαχαις Τλαμονι ψυχᾳ παρεμειναν, ἱν' εὑρισκοιτο Θεων παλαμαις τιμαν, Οἱαν &c. Hoc longe apertissimum est, & nemo dubitet, quin ex ipsius Pindari calamo exierit. 101. και τειρομενον μεταλλασ-] Metrum temeratur in μεταλλασ-, & media non potest esse brevis: Dicam

cam uno verbo: Legendum, Φαντι δε Λαμνοθεν ελ- κει τειρομενον μεταλασ- σοντας ελθειν: λαζω, λαζομαι, λαμβανω: Inde μεταλαζω, cujus futurum eſt μεταλασσοντας: appoſitum hic, quemadmodum & præſens μεταλα- ζοντας: Id Pindaro notiſſimum, recentioribus fuit ignotum: Non dubitandum autem, quin ita ſcripſerit Poëta: Nam id luce meridiana clarius oſtendit Λαμνοθεν, quod ut cum μεταλλασσοντας concilient Interpretes, vocem *abducendum* affabre intrudunt: Apage, apage ineptias: Res eſt perſpicua: De λαζω vide Etymologum M. 109. Ουτω δ' Ιερωνι Θεος ορθωτηρ πελοι] Θεος patitur Synizeſin, & Metrum adamuſſim conſtat: Bonus Schmidius id non obſervabat pertica ſua! Nihil tritius. 113. Πειθεο μοι, ποιναν τεθριππων] Pes primus Trochaici variat, & pro Tribrache hic eſt Dactylus: Alias Πιθεο legendum. 128. ὡν κλεος αν- θησεν αιχμας] ὡν αιχμας κλεος: αιχμας cum ὡν cohæret. 130. Ζευ τελει' αιει δε τοιαυ- ταν, Αμενα &c.] Si ita legas & diſtinguas, verba ſunt perplexa: Vix dubito, quin ipſe Poëta ſcripſerit, Ζευ τελει αιει γε τοιαυ- ταν, Αμενα παρ' ὑδωρ, Αισαν αστοις και βασιλευσιν, διακρινειν ετυμον λογον ανθρωπων: *Fac ut vera hominum fama tribuat talem fortunam &c.* 135. Υιῳ τ' επιτελλομενος, δαμον γεραιρων τραποι &c.] Hæc varie accipiunt Interpretes, & varie accipi poſſunt: Ego in iſtis

istis mihi non satisfacio, & mutata unica literula scribendum suspicor plane, Συν τοι τιν κεν αγητης ανηρ, Υιον τ' επιτελλομενος, δαμον τε γε- ρων τραποι συμφωνον εφ' ησυχιαν: Sic nihil planius aut decentius: επιτελλομενος, præcipiens, monens: γερων egregium: Sic longam vitam precatur Hieroni: γεραιρων dignum ipsa Morbonia. 147. Δουλειας. Αιρεομαι] ει Diphthongus corripitur a vocali: Si Δουλιας malis, per me licet: Bonus Schmidius hic plane desipit: Colon est Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum, ut vidimus ad Epodum primam: Angli αι in αιρεομαι corripiunt ad mentem Schmidii? Quid ais? Sic nova cuditur Prosodia. 148. Αθηναιων χαριν, Μισθον] χαριν, μισθον Αθηναιων vocat: Eleganter & acute. 150. Προ Κιθαιρωνος μαχαν] Ad Platæas, duce Pausania. 151. Ταισι Μηδοι μεν καμον αγκυλοτοξοι] Longe præstat aliorum Librorum lectio, Ταισι Μηδειοι καμον αγκυλοτοξοι: Vident omnes, qui in his aliquid vident: Ταισι post μαχαν figura est προς το σημαινομενον: De duplici victoria enim sermo est: Verbo moneo, ne cespites. 152. Παρ δε γε ταν ευυδρον ακταν] Dactylus iterum pro Trochæo, ut in Colo Epodi præcedentis Πειθεο: Editio Romana cum aliis quibusdam, Παρ δε ταν ευυδρον ακταν: Sic ipse Trochæus adest: Sume quod placet. 154. Δεινομενευς τελεσαις] Recte Interpres, *ubi prius perfecero:* Sic victoriam

 istam

istam filiorum Dinomenis præponit Poëta victoriis Græcorum ad Salaminem & Platæas: Quod an non sit nimis blandum, genioque Nostri conveniat, dubito: An ipse scripsit forte? παιδεσσιν ὑμνον Δεινομενευς τελεσαι- μ', ὃν εδεξαντ' αμφ' &c. 161. Αιανης ταχειας απαδις] Difficillima est vox απαδις, & quæ Portus comminiscitur, aperte respuit Metrum: Nam απα Trochæus esse debet: Pueri vident & sentiunt: Dicam quod suspicor: ἡπαρ & ἡπας non differre autumo, & ista voce *præcordia* denotari credo: ἡπαρ ὑπο πραπιδων, & ϛηθος, ὁθι φρενες ἡπαρ εχουσιν, ex Homero nota sunt, & significationem istam statuminant, præsertim ubi sedes τȣ επιθυμητικȣ dicitur ἡπαρ, & ipsum illud hic commode intelligitur: ἡπας, ἡπαδος: Sic legendum esset ταχειας ἁπαδας. De Etymo τȣ ἡπαρ Grammatici inepte: Ad ἡπιος forte pertinet, & ἡπω idem olim, quod ἡπιαω: ἡπω, ἡπιος: ἡπω, ἡπαρ, ἡπας: Quin & ἡπις, ut ἡπας, sic potuisset dici: ἡπις, ἡπιδος: cujus plurale ἡπιδας & ἁπιδας hic haberemus: Attende: Hæc verisimillima sunt, & ut sententiæ, ita Metro certe amica: Αια est Trochæus; & eo respiciens Metricus scribit in Scala, τȣ πρωτȣ ποδὸς της πρωτης συζυγιας διαφερουσης. 165. Μη παρει καλα] Nihil syncerius: Sequentia probant, & tota cohærentia loci: Apage Schmidii παριεις.

169. Ει τι και φλαυρον παραιθυσ- σει, μεγα &c]

Si

Si quid leve minus bonum emicet, id statim in te videtur grave: Egregia de principe sententia: φλαυρον, non rectum, pravum.

172. πολλοι μαρτυρες αμφοτεροις πισται] De patre & filio; de principe & civibus intelligi potest æquo jure. 173. Ευανθει δ' εν οργα παρμενων] Perbene οργα: Similiter Æschylus in Prometheo Vincto, Οργης νοσουσης εισιν ιατροι λογοι: Diximus ibi: Pindarus ita etiam alibi. 176. Εξιει δ' ὡσπερ κυβερνατας ανηρ Ιστιον ανεμοεν, Μη &c.] Εξιει, ut supra παριει: Hic tamen probarem, quod ibi improbavi: Scripserim enim lubens, Εξιεις δ' ὡσπερ κυβερνατας ανηρ Ιστιον ανεμοεν, Μη δολωθης &c. Sic verba hiulca, aptissime cohærent: Sis splendidus, sed ita, ut isto splendore non cogaris sordida lucra captare, quo splendori satisfacias: Egregium monitum, & quod Poëta expressit verbis egregiis: Talia enim εξιεις ιστιον ανεμοεν, ὡσπερ κυβερνατας ανηρ: Interpretes non moror, qui humilia hic etiam cogitant: ὡσπερ optimum est: ὡς τις sorderet hoc loco: Aldus Ιστιον ανεμοεν πετασας, haud dubie ex interpretamento: cujus vestigia etiam in Aliis: Quare verbo moneo. 178. Μη δολωθης ω φιλε &c.] In his discreparunt Libri: Bonum est, quod hic habemus: Nec malum istud Aldi, Μη δολωθης, ω φιλε, κερδεσιν ευ- τραπελοις. οπιστομβροτον αυ-, si unum οπιστομβροτον excipias, quod pro οπιθομβροτον irrepsit: Sic

scili-

ſcilicet pro Jonico quadriſyllabo hic etiam adeſt Jonicus quinqueſyllabus, ut in Colo gemello Antiſtrophæ primæ, ſi pro τοιδα ſcribamus τοϊδα. Illud addam: Erunt, qui pro Εξιει, Μη δολωθης ſcripturi ſunt Εξιει, Μη δολωθεις: Ego alterum præfero Εξιεις, Μη δολωθης, quia naturalius eſt & monenti convenientius. 179. Οπιθομβροτον αυχημα δοξας &c.] Virtus vivit poſt funera, maximé per Poëtas & Hiſtoricos Oratoresque: Hæc dicuntur γενικως, ut ex Cræſi & Phalaridis exemplis apparet, & alia ſunt a præcedentibus. 184. Ου φθινει] Φθινει hic primam corripit, ut ſæpe alibi apud Poëtas antiquos: Schmidius non audiendus.

189. κοινωνιαν Μαλθακαν παιδων οαροισι] Elegans & Pindarica appoſitio ad μιν: De Ellipſi non cogitandum. 191. Ευ δε παθειν, το πρωτον αθλων] Ita bonus Schmidius contra omnes Libros, qui conſtanter exhibent Το δε παθειν ευ: ut ſcilicet Dactylum haberet: Quo jure, ex Antitheticis conſtat & Metri Trochaici indole: Si pro αεθλων, quod in plerisque Libris, ſumere velis αθλων, potes: Alias vel Synizeſin adhibere debes, vel πρωτον α habere pro Dactylo, quem locus tertius Trochaici non reſpuit.

ODE II.

Col. 3. Τεμενος Αρεος, ανδρων] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Non impro-

probo: Malo tamen fere Antispasticum Dimetrum Catalecticum, cum Antispasto quinquesyllabo. 5. Δαιμονιαι τροφοι] Metricus, χοριαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vel Dactylicum Dimetrum Acatalectum.
7. Φερων μελος ερχομαι] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, διμετρον καταληκτικον, της πρωτης συλλαβης διαφορε σης: Pæon secundus ex mente Magistri hic ubique est pro Jonico a majore: Vide gemella: Ego, quia ubique Pæon est, Colon pro Jambico Dimetro Brachycatalecto habere malo. 8. Αγγελιαν τετραοριας ελελιχθονος] Metricus, χοριαμβικον, τριμετρον ακαταληκτον: Recte: Prima Syzygia est Choriambica: duæ sequentes sunt Jambicæ ἐπτασημοι. 10. Τηλαυγεσιν ανεδησεν Ορ-] Metricus, επιωνικον, διμετρον ακαταληκτον: Mihi placet magis Jambicum Dimetrum Acatalectum. 12. Ποταμιας ἑδος Αρτεμιδος] Metricus, διμετρον επιχοριαμβικον ακαταληκτον: Ποταμιας εδος habuit pro Syzygia Trochaica: quod difficilius sane: Quare Colon mihi videtur potius Antispasticum Dimetrum Acatalectum, ex Antispasto quinquesyllabo & Syzygia Jambica ἑξασημῳ, pede postremo pro Tribrache sumto. 13. Τας ουκ ατερ, κεινας αγαναισιν εν] Metricus, τριμετρον ιαμβικον ακαταληκτον: Corrupte: Lege βραχυκαταληκτον. 17. χερι διδυμα] Ita recte Aldus: χειρι non fert Jambicum: Hoc autem commode ad Hieronem referri potest: Sic τι-
θησι

Θησι κοσμον habet, quod ornat; & sententia est plenior: *Hieronis manui geminæ.*

21. Εν δ' ἁρματα πεισιχαλινα καταζευ- γνυη σθενος ἱππειον] ἁρματα post διφρον adeo Tautologum est, ut illud Poëtæ eruditissimo tribuere nec ausim, nec velim: Scripserat ipse, nisi egregie fallor, Ξεστον ὁταν διφρον, Εν δ' ἑρματα πεισιχαλινα καταζευ- γνυη σθενος ἱππειον: ἑρματα sunt ζυγα & lora, quæ faciunt, ut vere currui junctus sit equus, eaque non minus bene, quam ἁρματα, πεισιχαλινα dicuntur figurate: ἑρμα ab ειρω vulgo deducitur, & vox est πολυσημος: Periti sciunt: Interpres Antiquus ipsum ἁρματα, ζυγα και σειρας exponens, ineptit Græculorum more, qui sententiæ ductu arripiunt, quicquid se calamo offert: Vox ea significatione occurrit nullibi: Et sic saltem αρμενα scripsisset Poëta. 27. Κελαδεοντι μεν αμφι Κινυ- ραν πολλακις Φαμαι Κυπριων] Κινυραν Κυπριων jungendum: Id suadet εννοια Poëtæ de extero: λιπαραν απο Θηβαν, & αλλος ανηρ αλλοις βασιλευσιν præcedit, Λοκρις vero παρθενος sequitur.

29. Χρυσοχαιτας προφρονως] Spondeus pro Trochæo in secundo loco: Licita est variatio, & boni Interpretes frustra laborant: Aldus tamen Χρυσοχαιτα προφρονως.

31. Ιερεα κτιλον] ἱερεα ἡγεμονα: *Sacerdotem primarium:* Hesychius, Κτιλος, τιθασος, πραος, ἡγεμων. 33. Ποιτινος αντι εργων] Nihil ineptius est, quam quod de ποιτινος cornican-

tur

tur Interpretes: Haud dubie scribendum Ποι τινος: quod apertum est & facile: Ita scilicet ordinanda sunt verba, Αγει δε ποι χαρις οπιζομενα τινος αντι φιλων εργων: *Eo impellit gratia colens aliquem propter facta amica:* οπιζεσθαι cum casu patrio norunt ipsi pueri: Dicuntur hæc γενικως, ut illa Αλλοις δε τις ετελεσσεν αλλος ανηρ Ευαχεα &c. Et ut ibi Cinyræ, ita hic Hieronis exemplum apponitur ειδικως. 35. Ζεφυρια προ δομων] Metricus, παιωνικον διμετρον καταληκτικον: Ex duobus scilicet Pæonibus primis: Nam postrema est indifferens: Esse etiam potest Antispasticum Dimetrum Brachycatalectum, sumto Antispasto quinquesyllabo: Neque id deterius. 37. Πολεμιων καματων εξ αμαχανων] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον ακαταληκτον Πινδαρικον, απο τροχαιυ εις τροχαιον: Πολεμιων κα, Antispastus quinquesyllabus, revera Ditrochæus esse potest, & talis, sed accisus, certo certius est μαχανων: Id voluit Magister, qui Pindaricum vocat ea de causa: Nimis, credo, Scholastice: Nam Ditrochæus aliis etiam est Antispastus bonus: Neque necesse, ut Πολεμιων κα sit Ditrochæus: Antispastus enim esse potest, similis medio: Ad λυσιν modo attende; nihil apertius: Pro τριμετρον ακαταληκτον ipse Metricus scripsit τριμετρον καταληκτικον. 38. Δια τεαν δυναμιν, δραμεισ' ασφαλες] Metricus, συνθετον απο παιωνος, και διμετρου Ιωνικου ακαταληκτου, τυ, τε ανακλω-

κλωμενου, και τυ απο μειζονος: Ineptit Magiſter; Nam ut de Pæone nihil dicam, ita non concurrunt Jonici contrarii; & ανακλασει non eſt locus, quia Jonicus a majore ipſe indiget, quod habet, ut Jonicus a majore maneat: Vident omnes, qui in his aliquid vident: Colon eſt, vel Antiſpaſticum Trimetrum Catalecticum, cum Antiſpaſto quinqueſyllabo, & Syzygia Jambica in medio; vel Trochaicum Trimetrum Brachycatalectum, more Pindarico & Steſichoreo in Jambum deſinens: Illud δραμεισ' ex uno Libro C. 71. hic invexerunt Editores Angli: Omnes alii cum Libris aliis conſtanter δρακεισ': Pro aureis ſumſerunt ænea: Nam optimum eſt δερκεισ', & vere Pindaricum: δερκεσθαι, *videre*, *vivere*: Homericum, Ουτις εμευ ζωντος και επι χθονι δερκομενοιο, ipſi pueri tenent: ασφαλες optimum quoque pro ασφαλως. 40. Ιξιονα φαντι ταυτα] Metricus, Ιωνικον διμετρον κατακλειομενον, εκ τροχαϊκης διποδιας: In hoc Colo eſt Jonicus; in aliis Pæon ſecundus pro Jonico: Cur non ſumſit Jambicum Hepthemimeres? An unus Spondeus tribus Jambis oppoſitus id prohibebat pondere ſuo? Vides, quid Magiſtris tribuendum ſit. 43. Τον ευεργεταν αγαναις αμοιβαις] Metricus, Πινδαρικον, δια το πολλακις τον Πινδαρον αυτω κεχρησθαι. συγκειται δε εξ αντισπαστικυ χοριαμβυ και ιαμβυ και συλλαβης: Hic de Pindarico verum perhibet: Junge Hephæſtionem in Enchi-

chiridio pag. 46. Scribendum autem εξ αντισπαστου, χοριαμβου, και ιαμβου και συλλαβης.

44. Εποιχομενους τινεσθαι] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, ακαταληκτον: Ne unus etiam in his eſt Jonicus, ſed Pæon ubique ſecundus, ut in altero Strophæ ſeptimo: Et cur igitur aſpernatus iterum fuit Jambicum? Mirum eſt Grammaticorum ingenium: Quia dictum, Pæones ſecundos aliquando adhiberi pro Jonicis a majore, id factum voluerunt multi ubique: Sic ſcilicet minus trita captabant ſtrenui: Επερχομενους, quod in Lib. Aug. & MS. γ. erat, interpretamentum eſt του Εποιχομενους: Nihil apertius.

52. Αλλα νιν ὑβρις εις αυαταν ὑπεραφανον Ωρσεν] αυαταν debet eſſe Anapæſtus: Et ſic ſcribendum eſt αFαταν, & αατα ſumtum pro ατα duas priores ſyllabas corripit: In αασαν ἀάσας, αασεν, αασατο & αασαμην apud Homerum, ut notum, ſyllabarum menſura variat; Nihilque obſtat reverà, quominus duas priores ſyllabas in αFαταν corripere poſſimus: Ut vulgo profertur αυαταν, Anapæſtus eſſe non poteſt, & Metrum peſſime temeratur: Hoc perſpicuum: Sed an Æolicum αFαταν hic convenit? Dubito ſummopere: Nam ubi εις αFαταν ὑπεραφανον Ωρσεν ita præcedit, inepte profecto ſequitur, Ταχα δε παθων εοικοτ' ανηρ, Εξαιρετον ελε μοχθον: Id enim plane Tautologum, neque aliud αFαταν, quam μοχθον εξαιρετον: Hoc adeo certum & evi-

 dens,

dens, ut dubitare possit nemo utut dubitare adsuetus: Et quid igitur? An ita balbutiit Poëta eruditus? Cras credam, non hodie; & aliud subesse suspicor, quod tibi impertiam breviter: ὑβρις hic est animi insolentia ex nimia fortunæ benignitate: Ista ὑβρις Ixionem ωρσεν εις απαταν ὑπεραφανον: απατα est omnis improbitas, quæ fit adhibita techna, & animo doloso: Ad talem improbitatem petulantia Ixionem adegit fortuna ebrium: Idque explicant sequentia: Primo enim per dolum interfecit socerum: Dein vero Junonem, cujus amore captus erat, insidiose ad stuprum sollicitavit; & propter geminam illam απαταν, ανηρ εοικοτα παθων, εξαιρετον ἑλε μοχθον: Vides? Hæc apta sunt & optime sibi constant: Quare perquam probabile mihi fit, pro εις αϜαταν scripsisse ipsum Pindarum εις απαταν: quod ita mutarunt Nasutuli de Æolismo perperam cogitantes, ut eruditionem suam ostentarent: Nisi forte αταν pro damno sumserit Poëta, quo alter alterum afficit, & sic cladem, quam socer & Juno ab Ixione fuerunt passi, non cladem, quam propter maleficia sua passus est Ixion, intellexerit: Quod ab usu Linguæ abhorret, & ineptit sane respectu ipsius Junonis, quæ ista Ixionis audacia damnum sensit nullum, pessimumque delusit nebula: Quare arridet quod posui, & locus mihi plane suspectus manet: Αλλα νιν α μακρον γ᾽

ουχ

ουχ υπεμεινεν pendet, & poſt Ωρσεν pro puncto collocandum eſt Comma. 57. Ηρως ὁτι τ' εμφυλιον αἱμα πρω-] Colon Jambicum non eſt ſanum: Nam ὁτι Pyrrichius eſt, & locum ſecundum vitiat: Scribendum vel Ηρως ὁτι γε, vel Ηρως ὁτι τε εμφυλιον αἱμα πρω-: Sic Tribrachys commode eſt pro Jambo: ὁτι τε ſequens videtur ὁτι τε præcedens malle; ſed arctior ille nexus non eſt neceſſarius, & ὁτι γε æque bonum. 69. Ειδος γαρ υπεροχωτατα Πρεπεν &c.] Optima lectio, ſi recte intelligatur: Dicam verbo: υπερoχωτατα ειδος cohæret, & ad ουρανια θυγατερι Κρονυ ſe refert: *Junoni formam præſtantiſſimæ:* Hoc vere Græcum: Interpretum balbutiem non curo. 71. ἀν τε δολον Αυλᾳ θεσαν Ζηνος παλαμαι] Malim fere ἀν γε δολον: ἀν, *quam:* ἀν pro εκεινην hic durius eſt: Ita Schmidius.

77. Ταν πολυκοινον ανεδε-] ον ανε eſt Tribrachys pro Jambo in Verſu Choriambico Dimetro Catalectico cum Syzygia Jambica acciſa, neque peccat ſane: Si tamen cum Schmidio legere malis ανδε-, quia calamo erat præſto, per me licet. 81. ουτ' εν Θεων νομοις] Poſt εν ανδρασι non deterius fuiſſet εν Θεων δομοις: Nihil tamen muto. 84. εμιγνυτ' εν Παλιου σφυροις] Galeni εμιγνυτ' αν πολιοσφυροις mihi ſuſpectum eſt, & ab Amanuenſibus videtur profectum, ut ipſe Galenus legerit, quod hic habemus. 89. επι ελπιδεσσι] *ut ſperat, ut vult:* Sic appoſi-

 tum

tum επι & venustum. 92. ετον κιχε, και θαλασσαι-] Bonus Schmidius ex una Aldina, ητον, κιχε, ut Spondeum haberet in loco primo, qui in his ipsis variat: Ubi αιητος pro αιετος? Ipsum illud Aldinum mihi ab operis esse videtur. 97. δακος αδινον] Recte: αδινον ab αδην est: αδικον languet præ eo: *animal noxium & grave*, quod ego fugere debeo: Hæc dicit propter superiora, ne maledicus videatur: Alibi etiam ita Pindarus. 101. πιαινομενον] *ditatum*, proprie & significatione prima: Id apparet ex πλουτειν sequenti: Archilochus lingua maledica benignam nummorum copiam sibi comparaverat; & tamen τα πολλα erat εν αμαχανιᾳ: Fieri enim non potest non, quin maledici continuo sibi metuant ab illis, quibus maledixerunt. 101. Το πλου- τειν δε συν τυχᾳ ποτμου Σοφιας, αριστον] το πλουτειν σοφιας cohæret, & συν τυχᾳ ποτμȣ per se subsistit, neque duo ista miscenda: Prius sapientiam, posterius opes & meliorem fortunam denotat: Nihil apertius. 104. Τυ δε σαφα νιν εχεις, ελευθερᾳ φρενι πεπαρειν] Ejice distinctionem post εχεις: Nam ista cohærent arcte: *Tu vero manifeste id potes mente libera & ingenua patefacere atque ostendere:* νιν, vel το πλουτειν σοφιας συν τυχᾳ ποτμȣ, vel το πλȣτειν σοφιας συν τυχᾳ ποτμου, ειναι αριστον: πεπαρειν est ενδειξαι, σημηναι, ut apud Hesychium exponitur: qui & Πεπαρευσιμον, ευφραστον, σαφες, in-

interpretatur: πεπαρεω, πεπαρευω, πεπαρευσιμον: Verbum eſt bonum & appoſitum hic: Qui mutant, riſum debent: Emphaticum vero ελευθερα φρενι de Principe, qui neminem metuit: Et eo pertinet ſequens, Πρυτανι, κυριε &c. Interpretes hic miſere ineptiunt: Nihil de donis, nihil de ſe Pindarus in his.

112. Χαυνα πραπιδι παλαιμονει κενεα] Legendum puto κενεα, adverbialiter pro κενεως: παλαιμονει idem, quod παλαιει: παλαιω, παλαιμων, παλαιμονεω: παλαιω, παλαισμων, παλαισμοσυνη: Heſychius, Παλαιμων, ὁ Ηρακλης: Cui junge Etymolog. M. parentem.

123. Ποτι ἁπαντα λογον Επαινειν] ποτι επαινειν ἁπαντα λογον pro κατα ἁπαντα λογον.

125. κατα Φοινισσαν εμπολαν] Merces Phœniciæ erant in pretio: Ideo illis aſſimilat hoc ειδος; non ut ſtipem ſibi mendicaret, & eo animo id compoſitum & miſſum diceret: Generoſior mihi videtur Pindarus. 129. Θελων] το Καστορειον, ut αιδω Παφιαν θελουσαν ηδη in Anacreonticis, quod perperam mutabat Canterus. 131. Γενοι' οιος εσσι, μαθων] Ita legendum, ut Metro bene ſit: *Sis qualis es, id ipſe edoctus probe:* Et hic diſtinguendum τελεως: Sequentia, καλος τοι Πιθων παρα παισιν, αιει Καλος· ὁ δε Ραδαμανθυς ευ &c, arctius cohærent, & novam ſententiam conſtituunt: *Simiolus ſemel pulcher viſus pueris, illis ſemper videtur pulcher: Rhadamanthus vero &c.* Alii aliter: ita ego:

Qui καλος τοι Πιθων cum μαθων jungunt, ridiculi sunt. 138. Οια ψιθυρων παλαμαις ἑπετ' αιει Βροτων] Hæc partim ερωτηματικως, partim θαυμαστικως dicuntur, & accurate distinguenda sunt a præcedenti ουδ' απαταισι θυμον Τερπεται ενδοθεν: Alias hic haberemus pessimum illud Schema Pindaricum, & ἑπεται penderet ab απαταισι, verbum singulare a nomine plurali: Vident, qui attendunt, & distinctionem nostram probabunt: quæ orationem etiam efficit longe fortiorem: Sic enim cum majore Emphasi sequitur Αμαχον κακον &c. 140. διαβολιαν] Secunda in διαβολιαν hic etiam producitur: Ob brevium concursum, an propter α Doricum pro η, videbimus alias. 144. Ατε γαρ ειναλιον πονον ο-] Ita per me licet, cum Schmidio scribas: Non necesse tamen: Nam sive Epichoriambicum sive Antispasticum sumas, ειναλιον stare potest κατα ισοδυναμιαν, & in Trochaico revera melior est Tribrachys, quam Dactylus, in Antispastico autem Antispastus πεντασημος non deterior ἑξασημω: Periti sciunt. 145. αβα- πτιστος ειμι, φελλος ὡς] Ad calumnias apud Hieronem in Pindarum ingestas, ego refero, quod legimus in Scholiis, Θρασυδαιος τις ἑταιρος ην Πινδαρου· Ιερων δε επεπολεμηκει Θηρωνι τω Θρασυδαιου πατρι. εικος ουν διαβεβλησθαι τον Πινδαρον τω Ιερωνι. ὁθεν απολογουμενος εις τουτο πασαν αναφερει παραινεσιν. Sic causa probabilis adest. 147. Ὑπερ ἑρκος

ἕρκος ἅλμας] *Extimum* est septum: Inde ἕρκος hic pro superficie: Interpretes verba perdunt, & non dicunt quod debent

148. Αδυνατα δ' επος εκβαλειν] Αδυνατα δ' elegantius est, quam Αδυνατον δ', ubi επος κρατιον accedit, sed Metrum sibi non requirit: Dactylus enim in loco secundo Trochaici non peccat: Plerique Libri Αδυνατον δ': Ut antea indicavi, suspicor Pindarum in Antiquioribus Exemplaribus fuisse liberiorem.

150. Δολιον αστον] Hæc & sequentia γενικως dicuntur & Ethice: Sapientem vero & magnanimum in illis se prodit Poëta: Quare quod de munerum petitione, merce Phœnicia, & aureá cithara scribitur, inter Scholasticorum commenta refero non injuria.

151. Σαινων ποτι παντας αγαν] Colon Jambicum laborat: Nam α in αγαν brevis est: Legendum suspicor, Σαινων ποτι παντας αρα: α in αρα est anceps, ut nemo nescit.

155. λυκοιο δικαν υποθευσομαι, Αλλ' αλλοτε πατεων ὁδοις σκολιαις] Strenue subcurram viis variis, ut eum observem, & sciam ubi sit, quidque in me machinetur: Egregium hoc, ut ostendat, se nolle invadere inimicum, sed contra inimicum sese tueri: Interpretes non intelligunt, & injuriam faciunt humanissimo Pindaro. 163. τα κεινων] Alii τα 'κεινων: Scribæ loquuntur: Ipse Poëta Idiomate suo scripsit τα τηνων: Moneo in transitu: Ubique in eo peccatum: τοτε & τοτ' hic

hic etiam habemus: Et tamen sunt ineptuli, qui a Scribis Dialectorum notitiam petunt.

164. Τοτ' αυ δ' ἑτεροις εδω-] Ita Schmidius contra omnes Libros, qui constanter habent, Τοτε δ' αυθ' ἑτεροις εδω-: quod paulo liberius est, sed Metrum non vitiat: Anapæstus enim pro Jambo sumitur millies: Idne denegabimus Lyrico, quia rigidi Grammatici contra stant? 166. δε ταυτα γε νουν ιαινει φθονερων. Σταθμας] Sic etiam Schmidius, ut Anapæstum haberet Anapæsto oppositum: Omnes Libri uno consensu, δε ταυτα νοον ιαινει: Sic in διποδια Jambica commode Tribrachys opponitur Anapæsto. 167. ἑλκομενοι] In numero hic variant & variarunt Libri: ἑλκομενος, ενεπαξεν, μηχανατα: bonum: Et bonum quoque ἑλκομενοι, ενεπαξαν, μηχανωνται, pro quo Aldus cum MSS. Angl. μητιονται: Ista vero confusa prava. 173. Ζυγον γ' αξηγει. Ποτι κεντρον δε τοι] Exciderat fulcrum, ut millies, idque MS. Angl. γ. recte reposuit, ne Colon Choriambicum concideret: γενικως hæc omnia dicuntur, ut monui, ideoque fulcrum etiam bonum: Apage illud *mihi*, quod in Versione Latina ex Schmidio. 175. Αδοντα δ' ειη Με τοις αγαθοις ὁμιλειν] ἁδοντα, *placentem*, legendum sine dubio: Et hoc voto generalia pulchre concludit optimus Pindarus.

ODE

ODE III.

Col. 1. Ηθελον Χειρωνα κε Φιλλυριδαν] Metricus, ὁμοιον τῳ, αμβολας τευχης ελελιζομενα: Colon est septimum Od. 1. Pyth. 8. Φηρ' αγροτερον] Hæc non separanda, & recte Scholiastes antiquus hoc de corpore, sequens de animo accipit: Nihil planius aut apertius.

9. Νυν εχοντ' ανδρων φιλον' οι-] Metricus, προσοδικον: Aperto errore: Colon est, vel Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum, vel Trochaicum Hepthemimeres: Et sic apparet, quam inepte Schmidius pro Νοον, quod omnes Libri habent, scripserit Νυν: Nam Tribrachys est pro Trochæo, neque Synizesis adhibenda in ista voce. 11. Τεκ]ον' αναδυνιας] Ita Schmidius: Omnes Libri constanter Τεκνον ανωδυνιας: Nam Palatinus C. superscripta litera correctus fuit ab aliquo Grammatico: Elegantissima est antiqua lectio, si τεκνον ανωδυνιας referas ad ipsum Chironem, cujus matrem Philyram figurate ανωδυνιαν fingere & vocare potuit Pindarus: Sic apposite etiam duo Synonyma separantur, & personis tribuuntur diversis: Chironi scilicet τεκνον ἁμερον ανωδυνιας γυιαρκέος: Æsculapio vero παν]οδαπαν αλκτηρα νουσων: Quæ de uno Æsculapio sunt nimia, præsertim ubi sic omnia de discipulo, nihil de magistro dicitur, quod ad Medicinæ peritiam pertineat: Attende: Sic non mutabis, quod

omnes Libri tuentur auctoritate sua: Κρονος est tempus: Eique commode jungitur uxor, cujus dos erat ανωδυνια, quia in ipso tempore est, quod omnibus medetur, omnesque dolores tollit: Eo respicere potuit Pindari eruditio: Ego certe hic Libros sequor: Post γυιαρκεος sic ponendum Comma. 13. αλκτηρα νουσων] Ita legere Metrum Encomiologicum jubet. 14. Φλεγυα] Φλεγυια etiam perperam Aldus & Calliergus: Id ipsum Metrum respuit. 18. Εις Αϊδα δομον, εν Θαλαμῳ, κατεβα] Hæc mera balbuties est, si Interpretes audias: Ego nullus dubito, quin ipse Pindarus manu sua scripserit, Τοξοισιν ὑπ' Αρτεμιδος, Εις Αϊδα δομον εκ Θαλαμω κατεβα: Sic nihil aptius: Idioma decepit miseros, & sic εκ in εν mutatum: Vident omnes. 25. Αλλον αινησε γαμον, κεῦβδαν πατρος] Metricus ad Versum Strophæ in Scala, χοριαμβικον τριμετρον καταληκτικον: Talis esse potest Versus iste: Nam αρχεος Ασ Choriambus est: Sed in hoc & aliis gemellis ne Choriambi quidem extat vestigium, si recte metiamur: Dicam verbo: Aut erravit Magister solam Stropham considerans, aut corruptus est a Scribis & legendum, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον: Talis est Versus: Hic scilicet litera εφελκυστικη apponenda: Αλλον αινησεν γαμον, κευβδαν πατρος: In Versu Strophæ vero γυιαρκεος fulcro stabiliendum: γυιαρκεος γ', Ασκλαπιον: Sic omnia

nia ſibi conſtant. 28. Ουκ εμειν' ελθειν τραπεζαν νυμφιαν] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον καταληκ]ικον, Πινδαρικον: A mala manu huc acceſſit Πινδαρικον: Nam Trochaicum Trimetrum Catalecticum eſt vulgare, absque Jambo, qui facit ut Trochaica Pindarica dicantur iſta: Pertinere poteſt nomen vel ad præcedens, vel ad ſequens Colon: Id paret ex illis, quæ ſupra jam habuimus in Metricis: νυμφιαν invexit Schmidius ſuo arbitrio, & Editores Angli invenerunt in uno Ms. C. 71. Alii omnes νυμφιδιαν conſtanter: Recte, vel ſaltem non male, ubi certo certius Dactylus pro Trochæo eſſe poteſt. 31. Οια παρθενοι φιλεοισιν εταιραι] Metricus, ὁμοιον τῳ, ται θ' ὑπερ Κυμας αλιερκεες οχθαι: Colon 34. Od. 1. Pyth. Metrum variat, & pro Syzygia Trochaica επτασημῳ, in hac Epodo prima eſt Syzygia Trochaica ἑξασημος: Nihil facilius aut planius: Quid tamen bonus Schmidius? Ut επ]ασημον habeat, ſecundam in παρθενοι producit uno decreto ſuo. 38. Οστις αισχυνων επιχω-] Metricus, διμετρον τροχαϊκον επιχοριαμβικον: An ipſe ſcripſit, διμετρον τροχαϊκον η επιχοριαμβικον? Colon revera vel Trochaicum vel Epichoriambicum eſt: Diximus ad Col. 9. Strophæ, quod huic ſimile, & ubi Metricus corruptus, ut conſtat etiam hinc. 39. ρια, παπ]αινει τα πορσω] Metricus, Ιωνικον απ' ελασσονος, διμετρον καταληκτικον: Imo ακαταλη-
κ]ον:

κτον: Et ſic corrige. 42. Εσχε τοιαυταν μεγαλαν αυαταν] Hic recurrit αυαταν, ut ſupra, & ſcribendum etiam αϝαταν, ut ſupra, ne Verſui fiat injuria: Sed quid? Dicam plus: Nonne etiam απαταν hic legeretur rectius? Ita hercule videtur mihi: οψεως απατη eſt hallucinatio: Simile λημαῖος απαῖη: Et attende: Non narratur hic pœna, ſed error Coronidis: Locique cohærentia eſt perſpicua: Quare ſuſpectum mihi eſſe incipit totum Æolicum αϝατα, quod ab Ineptulis forte, qui ſapiebant ſibi, & quidem in ſecretioribus: Tales enim errores etiam multi in Libris; Neque alibi αϝατα hoc, quam in duobus hiſce locis Pindaricis ſibi vicinis, quantum ego ſcio: Vide & cogita mecum: Plerique Grammatici α in αατα pro Pleonaſmo habent: Sic Digamma Æolico non poterat eſſe locus. 43. λημα Κορωνιδος] Ita legendum: λημμα dignum eſt Morbonia.

48. Πυθωνι τοσσ' εισαϊεν] Illud εισαϊεν a Schmidio eſt: Alii omnes εσαϊεν: An Jambus peccat in loco tertio Verſus Jambici?

50. κοινωνι παρ' ευθυτατῳ, γνωμαν πιθων, Παντα ισαντι νοῳ] Peccat Comma poſt ευθυτατῳ: Nam iſta cohærent, & παρα jungendum cum πιθων: γνωμαν παραπιθων κοινωνι ευθυῖατῳ, παῖα ſcilicet ισαντι νοῳ: πεπιθων ex Jonico faceret Proſodiacum, & dubio procul ſcribendum πιθων. 53. Ψευδεων δ' ουχ απτεται] *Ea, quæ falſa ſunt, non attingit:* Non

Non fallitur ipse: Interpres male. 56. αθεμιν τε δολον] Hoc etiam stabilit απαταν supra V. 42. 63. Ες κακον θρεψαις εδαμα-] Rectius Aldus εδαμασ-: Periti vident. 65. Αμα Δ' εφθαρεν, πολλαν τ' ορει πυρ εξ ενος] Sine dubio εφθαρεν scriptum est pro εφθαρησαν: Sic sequentia una cum επαυρον præcedenti longe aptiora sunt: Pro πολλαν τ' ορει Libri quidam non male πολλαν τ' εν ορει: Nam Dactylus pro Trochæo esse potest commode. 67. αϊστωσεν] Eodem redit, α in αϊστωσεν sit longa, an brevis: Nam Versus Encomiologicus ex duobus Asynartetis constat, quorum postrema est indifferens: Editores Metrum non intellexerunt: πυρ αϊστωσεν cohæret, nec ως subaudiendum, ut Grammatici volunt, εφθαρεν perperam accipientes. 72. Τλασομαι ψυχα γενος αμον ολεσσαι] Recte ολεσσαι: Qui servare potest, & non servat, idem facit occidenti: Hoc eruditius longe, quam Schmidii ολεσθαι: Et alia hanc εννοιαν statuminant hic. 75. Βαματι δ' εν πρωτῳ] Aristarchus εν Τριτατῳ: Hoc hominis ingenium prodit, & ita sapiunt Heroes. 77. Καιομενα Δ' αυτῳ διεφαινε πυρα] διεφαινε significare potest, quod Interpretes dicunt, ut sensum explanent, sed difficilius & coacte: An legendum forte, Καιομενα Δ' αυτῳ διεβαινε πυρα? διαβαινειν, divaricare crura: Id appositissime de flamma sese separante dictum hic: Schmidii διεχαινε ista

ista lenocinia non habet: hoc vere Pindaricum. 94. νοντας, η γυιοις πεgαπτων παντοθεν] Ita bonus Schmidius pro πεgιαπτων ne Dactylus staret in loco tertio Versus Trochaici contra Libros omnes, quotquot sunt: Sibilos hercule meretur, ut Metrum suum curet, barbara inducens pro Græcis: Ubi πεgαπτων pro πεgιαπτων? 97. Ετραπεν κακεινον &c.] Recte Editores Angli Ετραπεν ex Mss. suis: Alii Ετραπε cum Versus pernicie.

99. κομισαι] Ita etiam Aldus: Metrum dictat. 102. Ριψαις δι' αμφοιν, αμπνοαν Στερνων καθελεν] Durissimum est illud δι' αμφοιν: Alii rectius ejecta distinctione, δι' αμφοιν Στερνων jungunt: Sed sic αμπνοαν inter utramque vocem perquam dure interponitur: Ego ριψαις δια positum credo pro διαριψαις, postposita præpositione, ut sæpe, & distinguo, ut ea de re constet, Ριψαις δι', αμφοιν αμπνοαν Στερνων καθελεν: Sic nulla durities adest, & commode χερσι διαριψαις ad αμφοιν αμπνοαν στερνων καθελεν se applicat: καθελεν pro καθειλεν haud dubie requirit Metrum. 105. νος ενεσχηψε μορον] Colon Jonicum hic mavult, νος ενεσχηψεν μορον: Ipsa Phrasis non est ambigua. 108. Γνοντα το παρ ποδος, οιας ειμεν αισας] Recte Γνοντα: Sic Versus Encomiologicus sibi constat, quem evertit plane Γνοντας: *Scientem, quod ante pedes est* omnesque scire possumus statim: *qualis* nempe *simus sortis.* 109. Μη φιλα ψυχα βιον αθα-

αθανατον Σπευδε] *Ne quære vitam immortalem*: Hoc dicitur reſpectu Hieronis, cui Medicum vult, qualis erat Chiron, morbis omnigenis curandis aptum: Sequentia oſtendunt. 111. Ει δε σωφρων αντρον εναι'] Omnes Libri, Ει δε σωφρων αντρον εναιεν: Quod ita abrupit Schmidius, ut ſyllabis proſpiceret: Probare non poſſum, quia talis αποκοπη in his Pindaricis nullibi, ſi bene memini: Aliud igitur requiritur, ut Metro Trochaico vel Epichoriambico ſit menſura ſua: Lege, αποκοπη aliter inſtituta, vel Ει δε σωφρων αντρ' εναιεν, vel Ει δε σωφρων αντρα ναιεν: Diphthongus ante vocalem corripitur, ut nemo neſcit in tanta exemplorum copia: Ms. Angl. C. 71. peſſime εν ſyllabam poſtremam τυ εναιεν, transferebat ad Colon ſequens: Id enim ſic trucidatur plane: Nihil apertius.
117. σχειν ανδρασι θερμαν νοσων] Colon Jambicum requirit ανδρασιν θερμαν. 118. Η τινα Λατοϊδα Κεκλημενον, η πατερος] Perquam inepte hæc de ipſo Æſculapio & ipſo Apolline accipiunt plerique Interpretes: Nam & τινα γενικον eſt, & de diſcipulis agitur, quos ut magiſter mitteret Chiron: Talis autem non erat aut eſſe poterat Apollo: Res eſt evidens: Tu igitur γενικα ut decet, γενικως intellige cum Schmidio: Si in antro adhuc degeret Chiron, carminibus meis forte delinitus, viris egregiis vel ſeipſum medicum præberet, vel aliquem Apollinis aut Jovis di-

dictum filium; qui ſcilicet apud eum eſſet; ut artem Medicam addiſceret: πατερος ad Λατοΐδα relatum aperte deſignat Jovem Apollinis patrem: πατηρ ανδρων τε θεων τε hic non convenit: Attende autem ad Κεκλημενον; quod oſtendit Pindarum parum credulum in iſtis Deorum filiis: Diſtinctionem inſignem inter οντα & κεκλημενον haud dubie noſti. 120. Και κεν εν ναυσι μολον, I-] Hoc etiam Colon claudicat: Scribe, Και κεν εν ναυσιν μολον, I-. 124. Ος Συρακόσσαισι νεμει, βασιλευς Πραΰς αστοις] Ita male diſtinguitur: Nam νεμει non conſtruitur cum caſu tertio: Diſtingue, Ος Συρακοσσαισι νεμει βασιλευς, πραΰς αστοις: Sic caſus tertius convenit: Neque aliter antiquus Interpres ad initium Odæ. 133. κος ἑλε Κιρρᾳ ποτε] Quid ποτε? Illudne convenit? Cras credam, non hodie: Talis morator Hieroni non erat Pindarus: Et ipſa mora hic abſurda propter comitantem Medicum, qui recentem victoriam deſiderat: Scribendum autumo plane, Τους αριστευων Φερενι- κος ἑλε Κιρρᾳ ποσι: Sic nihil accommodatius: Verſui etiam adhibenda eſt medela: Lege κος ἑλεν Κιρρᾳ ποσι, vel ος ἑλ' εν Κιρρᾳ ποσι. 139. μελπονται θαμα] Id Metrum Jambicum ſibi requirit.

151. Λαγεταν γαρ τοι τυραννον δερκεται] Recte: τιν præcedit, & perſonam demonſtrat: Portus cum Verſus Trochaici diſpendio imperite, Λαγεταν γαρ τυ τυραννον δερκέται: τυραν-

τυραννον cum Emphasi accipiendum: qui solus imperat. 156. Καδμω· λεγονται μανβροτων] γε post λεγονται Jambicum Dimetrum proscribit, & recte omissum hic. 161. Ἀϊον Θηβαις, όποθ' Αρ- μονιαν γαμεν βοωπιν· Ο δε &c.] Verba sunt perplexa, & duo promiscue sumti, accuratius debuissent distingui: Id ego non dubito, quin Poëta fecerit, & infruniti Amanuenses neglexerint: Scribe, Ἀϊον Θηβαις· ό γ' όθ' Αρ- μονιαν γαμεν βοωπιν· Ο δε Νηρεος ευ- βουλου Θετιν παιδα κλυταν. Nihil apertius. 168. Διος δε χαριν Εκ προτερων μεταμει- ψαμενοι &c.] Διος χαριν μεταμειψαμενοι jungendum puto, ut χαριν a μεταμειψαμενοι pendeat: Sic longe convenientior & signatior est locus: εκ προτερων καματων μεταμειψαμενοι χαριν Διος: Interpretes Antiqui hic splendide ineptiunt: Credo illos εκ προτερων a καματων distinxisse: Alias non video, qui ita ineptire potuerint: Διος δε χαριν εκ προτερων μεταμειψαμενοι, καματων εστασαν ορθαν καρδιαν: Et sic Libri forte quidam perperam olim. 173. Τον μεν οξειαισι θυγα- τρες ερημωσαν παθαις Ευφροσυνας μερος] Nota ερημωσαν τον ευφροσυνας μερος: Minus obvium est. 189. Ολβος ουκ ες μακρον] Recte pro Ολβος δ' ουκ, ut Metro Trochaico bene sit. 190. Ος πολυς ευτ' αν επιβρισας εσπηται] *Quæ felicitas multa si ingruens sequatur:* Ad copiam pertinet επιβρισας, quæ insistat & urget. 191. Σμικρος εν σμικροις,

 με-

μεγας &c.] Parvus apud parvos, magnus apud magnos, ſic ſeſe efferens nunquam.

198. Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδον', ανθρωπων &c.] Ita cum Schmidio lego: ανθρωπων φατις ad Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδονα apponitur: Neſtorem & Sarpedonem, de quibus creber eſt hominum ſermo: Si ανθρωπων φατις eſſet caſus primus, legendum foret, Νεστορα και Λυκιον Σαρπηδον' ανθρωπων φατις Εξ επεων κελαδεν- νων, τεκτονες οια σοφοι, Αρμοσαν γινωσκεμεν. Α δ' αρετα &c: ανθρωπων φατις αρμοσαν γινωσκεμεν, pro γινωσκειν Dorice: τεκτονες οια σοφοι pro τεκτονες οιον σοφοι: Sic verba cohærent ſatis apte, & non neceſſe, ut Ellipſes advocemus ineptas & plane inauditas; ſed alterum præſtat, nec ab eo recedendum, præſertim, ubi ex Scholiis erui poteſt, tanquam ex Libris antiquis: κελαδεννων etiam Aldina. 205. Παυροις δε πραξασθ' ευμαρες] πραξασθ' aperte reſpicit præcedens αρετα, & illos, qui αρετᾳ præſtant, ſibique gloriam parant, quam κλειναι αοιδαι faciunt diuturnam: Qui de Poëtis & Poëſi accipiunt, munerum petitionem hic etiam Pindaro obtrudunt invito: Ego eum ita degenerem fuiſſe non puto: Et ipſum illud præcedens, Ει δε μοι πλουτον Θεος αβρον ορεξαι, Ελπιδ' εχω κλεος ευ- ρεσθαι κεν υψηλον προσω, mihi Satyrice dictum videtur in Poëtas mercenarios.

ODE

ODE IV.

Col. 4. Μοισα, Λατοιδαισιν οφειλομενον] Alii Λατοϊδαισιν: Non male, ſi dimenſionem vulgatam ſequaris, vel Aſynartetum ex Trochaico Penthemimeri & Anapæſtico Monometro ſumas: Dactylus enim pro Spondeo adhibetur perbene: Alterum Aſynartetum ex Monometro Trochaico & Dactylico Penthemimeri vix Dactylum admitteret propter Dactylos ſequentes: Diximus ad Od. XI. Olymp. οφειλομενον cum ουρον conjunctum non diſplicet quidem, ſed hic tamen, ne quid diſſimulem, mallem οφειλομενων: ουρον ὑμνων οφειλομενων Λατοιδαισιν Πυθωνι τε. 7. Διος αιητων παρεδρος] Ita Schmidius ex Aldina: Quid de αιητων ſentiamus, monuimus ſupra: Metricus, διμετρον Ιωνικον απ' ελασσονος ανακλωμενον: Legit, ut praeter Aldinam legunt aliæ omnes: Nam αιετων facit, ut ανακλασει ſit locus: Periti vident, & bonus Schmidius nec Metricum, nec ipſam ανακλασιν intellexit: Variat autem Colon, & unum adhuc ανακλωμενον refert Stropha β, δεσιν ανσπασαντες αμοις: Alia ſunt Jonica cum Syzygia Trochaica: Et hanc variationem nota: Et Jonicum rectum opponi poteſt Jonico ανακλωμενῳ, & utrumque Jonico habenti Ditrochæum pro Jonico.

9. λωνος τυχοντος γ', ἱερεα] Illud ἱερεα mihi perquam ſuſpectum eſt, & ab ineptulis vi-

 detur

detur profectum, qui in re Metrica erant pueri: Diphthongus ante vocalem recte corripitur & ρεια Jambus est: Lege igitur neglecto γ', λωνος τυχοντος ἱερεια: Tribrachys pro Spondeo est vel Jambo: Bonus Schmidius retento γ', contrahebat ιε in unam syllabam, ut ipsum Spondeum haberet ad captum suum. 10. Χρησεν, οικιστηρα Βαττον Καρποφορου Λιβυας· ἱεραν Νασον &c.] Prava distinctio: Scribe, Χρησεν οικιστηρα Βαττον Καρποφορου Λιβυας, ἱεραν Νασον ὡς ηδη λιπων Κτισειεν &c. Figura est notissima, & ita scriptum pro Χρησεν, ὡς οικιστηρ Βαττος Κτισειεν &c. 13. Κτισειεν ευαρματον] Metricus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Sic Choriambus mutilus excipit Syzygiam Jambicam, ipsumque Metrum est vagum & incertum: Quod ego non probo: Monuimus etiam ad Od. 2. Olymp. Colon est Asynartetum Dimetrum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Syzygia Jambica hic est ἑξασημος, quæ in aliis ἑπτασημος: Mirum quod bonus Schmidius non scripserit Κτισσειεν. 32. Διφρους τε νωμασοισιν αελλοποδας] τε hic non copulat, sed auget: *Currus etiam gubernabunt citos:* νωμασοισιν referendum ad Αστεων, & pro copula est δε post δελφινων: Ita τε pro και ponitur aliquando: Si vis tamen, ut cohærentia sit apertior, pro Διφρους τε scribere Διφρους γε, non refragabor. 34. σει, μεγα-

γαλαν πολιων ματροπολιν] Metricus, προσοδιακον τριμετρον καταληκτικον: Non accedo: Nam in Proſodiacis pedes alternare debent, ut monui non ſemel, & periti ſciunt: Colon eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum, in quo Dactyli ſunt pro Anapæſtis: Nihil frequentius: Errorem Metrici ſimilem correximus ad V. 38. Od. 9. Olymp. 37. Θεω ανερι ειδομενω, Γαιαν διδοντι ξεινια, Πρωραθεν Ευφαμος καταβας Δεξατ'] Non placet Θεω ανερι ειδομενω δεξατο, & ipſum Pindarum ſcripſiſſe arbitror Θεω ανερι ειδομενω, ut imperitos deceperit Idioma, & caſum ſecundum male acceperint pro caſu tertio: δεξασθαι τινος recte dicitur, non δεξασθαι τινι: Qui Linguam callent, vident ſtatim: διδοντι nihilominus manere poteſt perbene: ανερι γαιαν διδοντι ξεινια: De Colo 37. Metricus, ιαμβελεγος, τȣ πρωτȣ πενθημιμερους λειποντος μια συλλαβη: Nihil falſius aut ineptius, ſi gemella jungas & dinumeres: Bonus feſtinans hic etiam Epodum modo conſideravit primam: Colon eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum: cujus pedes omnes non ſunt iidem: Vide: Res eſt aperta. 39. Πρωραθεν Ευφαμος καταβας] Tribrachys hic ubique pro Jambo in fine: Metricus, το αυτο: Jambico præcedenti. 40. Δεξατ'· αισιον δ' επι οἱ Κρονιων] Syzygia Trochaica ἑξασημος eſt Δεξατ' αισι: Pro qua in aliis Syzygia Trochaica ἑπτασημος: Et ſic optim evariatur: Bo-

nus Schmidius mediam in αισιον producebat: Nonne egregie? 41. εκλαγξε βροντας, Ανιχ' &c.] Paulo plenius distinguendum est post βροντας: Nam Ανιχ' αγκυραν pendet a καταβας, & αισιον δε interponitur. 43. Ναϊ χρημναντων επετοσσε] επετοσσε, verbum est, quod nunc reperitur apud unum Pindarum: Interpretes non satisfaciunt: Dicam, quod suspicor: Ad θεω id pertinere autumo: θω, θεω, θοω, θοος, θοαζω: επιθω, επιθεω, επιθοω: θοω, εθοσα, ut αροω, ηροσα, ομοω, ωμοσα, &c. επεθοσα, επεθοσσα: Duplex mutata in simplicem a quibusdam, & inde επετοσα pro επεθοσα: Talia habemus multa: Sic satis apertum est verbum, & hic sensum habet perquam accommodum: επιθοειν, *cito supervenire, accurrere, sese ostendere:* Hic επετοσσα, alibi επιτοσσαις extat: Unde liquet επι esse præpositum, & τοσσα ipsum verbum exhibere: Plane ad mentem & suspicionem nostram: θυω festinandi notione non ignotum est cuiquam: Id etiam ad θεω haud dubie referendum est, & θοω statuminat: Gemella enim sunt θοω & θυω propter literarum affinitatem: θω, θεω, θοω, θυω: χρημναντων omnes: Et scio, quid dici possit: Sed vix dubito, quin ipse Pindarus scripserit κρεμναντων: κρεμναω & κρεμνημι a κρεμαω: κρημναω & κρημνημι a κρημνος: Non obscurum est discrimen: ποτι jungendum cum κρεμναντων: ποτικρεμναντων ναϊ αγκυραν χαλκογενυν: Interpretes perperam.

53.

53. ξεινοις ἀτ' ελ- θοντεσσιν] ἀτε ad επεων referri poteſt commode ſubaudito κατα.

55. Δειπν' επαγγελλοντι πρωτον] Pes primus eſt Trochæus, Trochaico proprius & domeſticus: Vide, quid Schmidius & Editores Noſtri dicant; ridebis, credo.

57. Φατο δ', Ευρυπυλος Γαιαοχου παις αφθιτου Εννοσιδα Εμμεναι] Γαιαοχου & Εννοσιδα de uno Neptuno vix placet ita junctum, inprimis ubi δα in Εννοσιδα Dorice eſt γα: Nonne ſcribendum, Ευρυπυλος Γαιαοχος παις αφθιτου Εννοσιδα Εμμεναι? γαιαοχος, terram tenens, poſſidens, id eſt, βασιλευς, rex, dominus: Id ſane Pindaricum & grandius.

61. Δεξιτερᾳ προτυχον] Ita ſcribendum: Bonus Chæris cum ſuo παρατυχον jugulabat Verſum: προ de loco dicitur, ut de tempore: Ridiculi ſunt Grammatici, cum vulgatas ſuas fabellas ipſis Auctoribus antiquis pro norma loquendi obtrudunt. 62. Ξεινιον, μαστευσε δουναι] Metrum Jonicum aperte requirit Ξενιον: Et ſic recte Aldus: ανακλασις etiam hic nulla: Si pro μαστευσε ſcripſiſſet Pindarus ματευσε, ea adfuiſſet. 63. Ουδ' απιθησε νιν] Recte Interpres Antiquus, ουδ' απιθη αυτον πεποιηκε προς την υποδοχην: *Neque non flexit eum:* νιν caſu tertio, ineptum eſt Schmidii commentum. 70. σπομεναν] *ſequutam*, ut vertitur vulgo: σπομεναν, non σπωμεναν, hic habemus: Tyrones ſciunt, & Editores Angli cum Schmidio perperam

subtractam. 74. τεσσι φυλαξαι. Των δ' ελαθοντο Φρενες] Lege, ut Jambelegus sibi constet, τεσσιν φυλαξαι· Των &c. 74. ἐν ταδ' αφθιτον να- σῳ] in mari *ad insulam hanc:* κατακλυσθεισαν εινάλια βαμεν συν αλμα præcedit. 83. επιγεινομενων] Schmidius επιγειναμενων: Nescio, quare. 88. Νυν γε μαν αλλοδαπαν] Aut Amphimacer est pro Dactylo, aut scribendum Νυν γε μεν αλλοδαπαν: Dactylicum enim est Penthemimeres: Mſs. Angl. μεν. 90. Εν λεχεσιν γενος] Illud εν λεχεσιν jungendum cum αλλοδαπαν: Mulieres non modo terra, sed etiam lecto peregrinæ: Sic εν λεχεσιν Emphaticum est, & Lemniacarum facinus peregrinum indicat commode: αλλοδαπον, novum, absurdum, & sic peregrinum vere: λεχεσιν amat Colon Dactylicum: Alii λεχεσι: Sic cæsura advocanda esset. 96. Φοιβος αμνασει θεμισσι] Longe rectius scribitur αμμνασει: Nam pro αναμνασει positum est: Pueri sciunt: Quod de litera deleta scribunt Editores, ut prima esset brevis, aperte demonstrat, eos in re Metrica fuisse talpas: Colon Trochaicum est Dimetrum Acatalectum: De Φοιβος aliud quid mussitaverat bonus Schmidius ad V. 55.

97. χρονῳ Δ' ὑστερῳ] δ' pro δη non placet, & δε non convenit: Aut delendum est Δ' cum Schmidio, aut legendum χρονῳ Γ' ὑστερῳ: Nisi in Libris quibusdam pro ὑστερῳ fuerit Δευτερῳ, & inde ortum sit Δ, vel anno-

annotata vel corrupta lectione diversa.

99. Νειλοιο προς πιον τεμενος Κρονιδα] Durum est Νειλοιο, præsertim ubi de Cyrena agitur, quæ longe remota a Nilo: An vitium forte delitescit, & vox antiqua, quam non capiebant Scribæ, ei originem dedit? Accipe suspicionem, quæ si non proderit, certe non nocebit: Legendum fortasse, Μειλοιο προς πιον τεμενος Κρονιδα: μειλισσω omnes norunt: Id factum sine dubio a μειλω: Nam μειλια adhuc habemus pro μειλιγματα, χαρισματα, δωρα: μειλω, μειλισσω, μειλιον: Hesychius, Μειλεῖν, αρεσκειν: Sic μειλεω adest, & si scribas Μειλειν, ut scripsit forte Hesychius, ipsum μειλω:. μειλω, μειλος: Ζευς μειλιχιος celeberrimus: Idem Ζευς μειλος: Vides? Sic nihil aptius esset hic: Judica igitur. 105. εν τουτῳ λογῳ] Pro τουτῳ λογῳ: Præpositio abundat. 113. Η μαλα δη μετα και Νυν, ὡστε φοινικανθεμου ηρος ακμᾳ, Παισι τουτοις &c] Locus paulo intricatior: Quod Interpretes comminiscuntur, ineptum est: μετα absolute peccat, & παισι τουτοις cum ista præpositione jungi non potest: Nam sic pessime balbutiisset Poëta egregius: Hyperbata ab Hyperbatis distinguenda, & modus in illis servandus: Ego legendum autumo mutata distinctione & mutato accentu, Η μαλα δη μέτα και Νυν. ὡστε φοινικανθεμου ηρος ακμᾳ, Παισι τουτοις ογδοον θαλλει μερος Αρκεσιλας· τῳ μεν &c. μέτα pro μετεστι: Id referendum

 ad

ad superius πεπρωμενον Βασιλε' αμφανει Κυρανας: Vaticinium illud adeo certum & verax, ut non modo regnaverit ille, sed & regnent nunc ejus posteri: Η μαλα δη μετα και νυν: Quod mox novo spiritu & nova sententia confirmat, dicens ὡστε Φοινικανθεμου ηρος &c. ασυνδετον apprime convenit, & Pindaricum est: αμφανει pro αμφανε sibi requirit Colon Trochaicum. 119. Απο δ' αυτον εγω Μοισαισι δωσω, και το παγ- χρυσον νακος κριου] αυτον και το παγχρυσον νακος κριου arcte cohæret: & Arcesilaum & vellus aureum: Schmidius ineptit. 124. Τις γαρ αρχα δεξατο ναυτιλιας] δεξατο præcedens Μινυαν respicit: τις αρχα ναυτιλιας δεξατο Μινυας; quodnam initium Minyas fecit nautas? ναυτιλια requirit ναυτας: eos qui sibi εδεξατο Μινυας? Sententia est perspicua, sed eruditior paulo: Ut δεξατο personam sibi desiderat, ita & δησεν, eademque est utriusque verbi conditio: Qui aliter accipiunt, errant. 147. Αλλ' απαν νωτον καταιθυσ- σον] Sed per totum tergum pendebant & se movebant splendidi: απαν νωτον pro καθ' απαν νωτον. 154. Ουτι πω οὑτος Απολ- λων; ουδε &c.] Recte omnes ante Schmidium, Ουτι πω οὑτος Απολ- λων· ουδε &c: Sic & hæc, & sequentia conveniunt, nec ita incongrue ab Apolline & Marte ad Otum, Ephialtem & Tityum transitur.

156. Εν δε Ναξῳ φαντι θανειν λιπαρα — Οφρα τις ταν εν &c.] Tale quid non contingat

gat huic Viro omnium admiratione dignissimo, qui propter animi & corporis præstantiam majora, quam conditio humana fert, sectari posset: Exempla ista allegat Thessalus, ut ostendat, quam caute ab illis, quæ humanam sortem superant, abstinendum sit, si quis plusquam humana corpore & animo possideat: Inde discat Heros ille eximius, quid faciendum sit, neque similia affectans sortem subeat similem: Admonitionem & votum continent illa: Nihil certius: Et tamen id animadvertit hactenus nemo, omnesque Interpretes, tam veteres quam novi, in his cæcutierunt misere. 169. πτηνας αριγνωτον πεδιλον] imo πτηναις, ut Spondeus sit certus: Repeto, ne observatiuncula animo tuo excidat. 175. πολιας Εξανηκεν γαστρος] πολιας pro λευκης, λαμπρης: Sic πολιος σιδηρος, & alia dicta: Venter gravidus splendet ipsa distensione sua, & album ventris sic fit splendidum: Ideo λαμπρης noto. 185. Ενιαυτους, ουτε εργον] Recte pro ουτ' εργον: Nam Colon est Jonicum Dimetrum: Aldus etiam ουτε. 186. Ουτ' επος ευτραπελον] Omnes ante Schmidium ευτραπελον: Eleganter & scite: ευτραπελος id, quod potest εντρεπειν, id est, pudorem injicere, facere, ut faciem præ pudore aliquis deflectat: Vident omnes, & scutica dignus est homo, qui vocem adeo appositam, quæ nullibi forte occurrit hodie præterquam in hoc

hoc loco, nobis surripuit inscitia sua: Ipsum ευτραπελον, credo, non vidit Scholiastes: Sed vel εκτραπελον, vel ipsissimum εντραπελον: Ad εκτραπελον pertinet, ὁ αν τις εκτρεψαιτο: ad εντραπελον, ὁ αν τις εντραπειη: Sic bonus in eo etiam cæcutivit. 187. Κεινοισιν ειπων] Ubi Χαρικλοις, Φιλυρας, & Κενταυρου κοραι præcedunt, ego plane scribendum puto, Κειναισιν ειπων fœminine: Ipsum Idioma nunc omitto, & vulgata sequor. 188. αρχαιαν κομιζων] αρχαιαν pro αρχαν impense probo, & bonum αρχαιαν κομιζων, sed non rejiculum sane Chæridis αρχαν αγκομιζων: Periti fatebuntur mecum. 193. Πελιαν αθεμιν] Ipsum Peliam non noverat advena. 194. Λευκαις πιθησαντα Φρασιν] φρενες λευκαι sunt mentes leves, & quæ fortuna sua elatæ, omnia pro lubitu agunt, non jus, sed fortunam suam consulentes solam: Interpretes non expediunt.

195. Αμετεραν αποσυ- λασαι βιαιως αρχεδικᾶν τοκεων] Peccat ἁμετεραν, & legendum sine dubio ἁμετερων: μιν est αρχην, & scriptum pro αυτην: Alii Libri νιν: Paulo melius fortasse: Nam de re frequentius adhibetur νιν, quam μιν; præsertim apud Pindarum: Qui αρχεδικαν legebant pro αρχεδικᾶν, non potuerunt μιν vel νιν scribere: sed vel μεν vel νυν scripserunt ejus loco: Id quisque videt, qui verba modo in ordinem cogit: Αμετερων αρχεδικᾶν cum μιν vel νιν haud dubie est vera lectio: Editores in Notis

tis hic cespitant misere: Res est aperta.

199. χαδος — θηκαμενοι] *exequias facientes:* Et sic επεμπον: Græcismus est purus putus. 202. χρυβδα πεμ-] Recte χρυβδα: Nam χρύβδαν Versum Jambicum jugulat.

204. κοινασαντες] A κοιναω vel κοινεω: In κοινασαντες, ω in α ita mutasse Dores, vix ac ne vix credo. 210. Ξειναν ἱκομαν γαιαν αλλων] Versus Jambicus passus est crurifragium: Scribe Ξειναν γε ἱκομαν γαιαν αλλων: Tribrachys est pro Jambo, & Scribarum imperitia excidit vocula: Pro Φης γε in Colo sequenti, Alii omnes Φης δε: Moneo, ne repetitio imprudenti displiceat. 214. θοντ' εγνω οφθαλμος πατρος] Ita Schmidius pro εγνων οφθαλμοι: Non improbo: Nam sic Colo Jambico bene est: Sed Ms. C. Angl. 71. habet θοντ', εγνον οφθαλμοι πατρος: quod mihi non displicet: Nam cur Dores non dixerint εγνον pro εγνωσαν, ut τιθεν dixerunt pro ετιθησαν, longa in brevem mutata? 225. Ευμενεοντες ανεψιον] Nota ευμενεοντες cum casu quarto, si vitium non subsit, & ευμενεοντες ανεψιῳ non scripserit Pindarus: *Benevole excipientes; benevolum sibi reddentes patruelem*, ne quid dissimulem, loci indoles & cohærentia non amat: Vide modo sequentia. 230. Πασαν εν ευφροσυναν τανυεν] Alii ες pro εν: Doricum hoc, nec improbo: Sed aptius esse aio hic, εν jungere cum τανυεν, ut sit εντανυεν πασαν ευφροσυναν: *intendit omnes lætitiæ vires:* Inter-

terpretes junge: eos titubantes videbis.

236. Συγγενεσιν παρεκοι- ναθ'] Ita Schmidius ex Palat. C. cui consentiunt Angl. Mss. C. & γ: Non obloquor: Fors tamen scriptum olim in Libris antiquioribus, Συγγενεσι vel Συγγενεσιν ποτικοι- ναθ': Nam sic facilius ex eo oriri potuit vitiosum Συγγενεσι πασι κοιναθ': Idioma decepit multos, erroresque invexit innumeros: ποτικοιναθ', προσκοιναθ': Et hoc confirmat κοινασαντες supra.

239. Θον μεγαρον Πελια δ'· εσσυμενοι] Ita perquam inepte Editores Angli: Nam δ' ita nunquam usurpasset Pindarus: Schmidius conjecerat, ut ex syllaba brevi faceret syllabam longam, Θον Πελια μεγαρονδ'· εσσυμενοι: Id bonum est, & sumendum, vel Θον Πελια μεγαρον γ'· εσσυμενοι, tibicines enim exciderunt millies, si ordinem verborum servas, qui in omnibus Libris est, excepto uno Angl. Ms. C. 71. in quo scriptum, Θον μεγαρον Πελια· εσσυμενοι: Nam sic nec δ' nec γ' requiritur, quia Πελια certo certius ultimam producit: Pueri vident: Et sic apparet, quam stolide Angli, ordinem mutantes, δ' Schmidii retinuerunt: Hercle, nihil stolidius unquam vidi. 240. Δ' εισω κατεςαν. Των δ' ακου-] εισω est a Schmidio: Omnes Libri uno ore, Δ' εσω κατεσταν: Ferre non potuit bonus Jambum in Versus Jambici principio: Quicquamne ineptius? Sed syllabas ponderabat, neglecto Metro. 249. Τραχειαν ερπον-

ἑρποντων προς επιβδαν δ᾽ ὁμως] Ut Jambelegus sanus sit, delendum est δ᾽ ante ὁμως, & corripienda postrema in επιβδαν: quod sic non dicitur Dorice pro επιβδην, sed α breve habet jure suo: Talia plura, quæ pro η, α breve, & contra adsumunt, idque sine dubio etiam est ex Idiomate: Quicquid sit, πιβδαν Dactylus esse debet, neque de longa hic cogitandum: In Editione Schmidii & Benedicti δ᾽ omittitur, & nihil tamen de ista omissione dicitur. 250. θεμισσαμενυς] θεμις, θεμιζω: Hesychius, Θεμιζετω, μαστιγυλω, νομοθετειτω, Κρητες. 255. μωνει᾽ τριταισι δ᾽ εν γοναις] Aut Jambus Spondeo opponitur, aut legendum μωνει᾽ τριταισιν δ᾽ εν γοναις: Angl. Ms. C. 71. μωνει᾽ τριταις δε εν γοναις: Sic Jambus abesse non potest. 258. Μοιραι δ᾽ αφι- σ]αντ᾽, ει τις εχθρα πελει Ομογονοις, αιδω καλυψαι] αφισταντ᾽ pro αφιστανται scriptum est, & sensus est, quem ex Antiquo Interprete tradit Benedictus: Nihil naturalius: Post Ομογονοις delendum est Comma, ut appareat αιδω καλυψαι ab εχθρα & πελει regi: Talis simultas, quæ pudorem abjicit. 261. Ου πρεπει γων χαλκοτοροις ξιφεσιν] Ita ipse Versus legere jubet: χαλκοτοροις, τοις τῳ χαλκῳ τιτιτρωσκουσιν est, ut monet Antiquus Interpres. 262. Ουδ᾽ ακοντεσσι μεγαλαν προγονων] Scribe Ουδ᾽ ακοντεσσιν μεγαλαν προγονων, ne Colon claudicet. 267. πλευτον πιαινων] πιαινων hic primam corripit: No-

Nota. 277. Αχα] Scribendum propriè αχη: αχη; ut αχην pro κατ' αχην: αχη, αχη, ἀχην: Hesychius, Αχη, αιχμη σιδηρυ, η ἡσυχια, η θεραπεια, η ιαματα. 278. Δ' ανταγορευσειν και Πελιας· Εσομαι Τοιος] Ita legendum: Εσσομαι Τοιουτος Versum Jambelegum, & Versum Trochaicum trucidat uno ictu: Editores Angli se Mss^tos secutos dicunt. 291. Ει μεταλλατον τι] Non improbo μεταλλατον; sed ubi ad loci ingenium & verborum cohærentiam attendo, longe accommodatius fore aio, ει μεταλλατ7ον τι: Somnium erat apertum & dubii plane expers; Vident omnes. 292. ο- τρυνει με τευχειν ναϊ πομπαν] *ut eo classem mittam:* Optimum est με, inprimis ubi præcessit, Αλλ' ηδη με γηραιον μερος ἁλικιας αμφιπολει. Σον δ' ανθος &c. Et sic perbene etiam sequitur, Τουτον αεθλον ἑκων Τελεσσον: Tu laborem istum pro me suscipe: ελθοντα προς Αιητα θαλαμους V. 285. etiam respicit ipsum Peliam. 294. Τελεσσον· και τοι μοναρχειν] Cum Aldo haud dubie scribendum Τελεσον: Nam Colon est Jonicum a minore. 296. καρτερος Ορκος αμμι μαρτυς εστω Ζευς &c.] Distinguere malo, καρτερος Ορκος αμμι· μαρτυς εστω Ζευς ὁ γενεθλιος αμφοτεροις: vel καρτερος Ορκος· αμμι μαρτυς εστω Ζευς ὁ &c. Pro αμμι Alii αμμιν: Id arripere debuisset Schmidius, ut in Trochaico Spondeus opponeretur Spondeo. 301. Αταρ Ιασων αυλος ηδη] Ita Schmi-

Schmidius: Libri omnes Αυταρ Ιασων: Non male: Nam Dactylus pro Trochæo non peccat. 302. εοντα πλοον Φαινεμεν παντα] Elegans & Emphaticum est εοντα: *existentem*, certam, non differendam, præsentem, decretam: Ita Græci ειναι, ον, οντες, &c, adhibere solent: Diximus alibi: εόντα Schmidii ineptias olet: παντα sententia requirit, & cum sententia Versus, si Epichoriambicum sumas cum Metrico: Si enim præferas mecum Asynartetum vel ex Monometro Trochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæstico, utroque modo πάντα stare potest, vel vi cæsuræ scilicet, vel Asynarteti privilegio: Periti vident: At sententiæ hic potior habenda est ratio, & sic παντα omnino præferendum: φαινεμεν παντα. 318. κε- χλαδοντας ήβα] κεχλαδοντας vox est non protrita: Idem significat, credo, quod πληθυοντας: χλαω, χλαζω, κεχληδα, κεχληδω, κεχληδων: κεχληδοντας ήβα, πληθυοντας ήβα: A χλαω & χλαζω est χληδος, σωρος, πληθος: Καλλινικος ὁ τριπλοος κεχλαδως Olymp. 9. V. 3. ab Etymologici M. Auctore similiter πληθυων exponitur: Non inepte; sed aliud ibi verbum: χλαζω, ηχεω, φωνης μιμητικον est: Inde κεχλαδως: Hesychius, Κεχληδεναι, ψοφειν, προσλαλειν: Legimus etiam ibi, Κεχλαδαν, χασκειν: & Κεχλαδουσι, χασκουσι: Quod aliud iterum: χαλαω, χλαω, extrita litera: Inde

κεχλαδᾶν & κεχλαδοῦσι: χλαω, κεχλαδα, κεχλαδαω, κεχλαδεω: Hæc pulchre congruunt: χλιδος aliud, & a χλιω deductum: quod proinde non confundendum cum χληδος: neque χληδαω cum χλιδαω: Plura alias: hæc sufficiunt hic. 319. τον δ' Ερυτον] ubi κεχλαδοντας ἥβα interponitur, legere præstat τον τ' Ερυτον: Nemo dubitet, qui Græce scit.

323. τυιν βασιλευς ανεμων] Pæon secundus pro Jonico: Nam τυ in τυιν corripitur: Aldus τυνιν βασιλευς ανεμων: Sic ipse Jonicus adest. 327. Ημιθεοισιν ποθον γ' ενδαιεν Ηρα] ενδαιεν Ημιθεοισιν, δαιεν εν Ημιθεοισιν: *accendit in Semideis*: Ita accipe. 330. Τον ακινδυνον παρα ματρι μενειν] Laborat Versus: Schmidius nihil monens edidit Τονδ' ακινδυνον: Quod coactum est: Ego scribo, Τον γ' ακινδυνον παρα ματρι μενειν: Tibicines, ut dixi, millies neglecti sunt: Sed Aldus, quem inspicio, habet, Ταν ακινδυνον: Optime: Dores enim αιωνα etiam extulerunt fœminine. 331. αλλ' επι και θανατῳ] *Sed etiam morte*, moriendo: επι θανατῳ pro θανατῳ abundante præpositione, elegans est Græce. 334. Ες δε Ιωλκον επει] Ita legendum sine dubio: χλεῖτας Ιωλκυ habuimus etiam supra in hac Oda: Apostrophe loca corrupit multa, & Pindarus, ut monui in principio, hiatus amat. 335. κατεβα ναυταν αωτος] Hoc purum putum est: Aldus κατέβαν αυταν αωτος: Lectio ineptissima, & ab operis, credo, pro-

profecta: In qua bonus Schmidius ostendere voluit acumen suum: Dicam verbo: αυτων αωτος non dicit, quod Auctor dicere voluit: Argonautas enim non designat, sed Argonautarum optimos, aliis relictis: Plane contra scopum Auctoris: ναυτων αωτος contra plane appositum: Omnes enim comprehendit, & præstantissimos simul vocat: ναυτων αωτος scilicet est ναυται αριστοι & ναυτων αριστοι: Vidimus etiam in præcedentibus, & locutionem non satis intelligunt Interpretes, eo ipso errantes. 339. θεοπροπεων] Hoc a Schmidio est: Omnes Libri constanter θεοπρεπεων: quod mirum fere: An θεοπρεπεων est ab adjectivo θεοπρεπης, & sic θεοπρεπεων ορνιχεσσι και κλαροισι ιεροις jungendum, ut ista auguria & istas sortes εξαιρετως dixerit Pindarus, quæ Diis conveniunt, & digna sunt, quæ voluntatem eorum declarant? Hoc non rejiculum sane: Sic ipsis illis auguriis & ipsis illis sortibus Mopsus navem ascendere fecisset exercitum, & θεοπρεπεων ορνιχεσσι και κλαροισι ιεροις αμβασε jungendum etiam esset arcte: Attende: Sic auctoritatem Librorum tueri possumus. 341. εμβολω Κρεμασαν αγκυρας υπερθεν] Κρεμασαν, ut supra V. 43. κρεμνανlων ex suspicione nostra. 345. και ωκυπορους &c.] Hæc stricte cum præcedentibus cohærent: Bonus Schmidius ineptit, & προσωποποΐας Pindaricas non intellexit. 347. Νυκτας τε, και ποντου κελευθους, Αματα τ' ευφρονα] In-

Ineptit illud και ποντου κελευθους, ubi præcessit κυμάτων ριπας ανεμων τε: Nam id ipsum est ποντου κελευθους: Quin & και ποντου κελευθους incongrue inter νυκτας τε αματα τε interponitur: Hæc certissima sunt, & faciunt, ut locus non possit non esse depravatus ab illis, qui nihil adamant sanum: Scribe, Νυκτας τε κατα ποντυ κελευθους Αματα τ' ευφρονα: Sic nihil aptius aut decentius: Tribrachys est pro Jambo: Id etiam fefellit miseros.

354. Αμπνοαν δ' ἥρωες ε- ςασαν Θεου &c.] Locus iterum ineptus, utut accipias, & ineptum etiam αμπνοαν εςασαν ipsa forma & indole sua: Non dubito, quin depravatus quoque sit a Corculis ineptis: Scribendum suspicor, Εν πνοαν δ' ἥρωες ε- ςασαν Θεου σαματι Πιθομενοι· εν Dores pro ες: εστασαν ες πνοαν, *ad ventum steterunt: steterunt ventum exspectantes:* Græcismus est elegans: De Noto sequitur: Pro εν πνοαν scriptum εμπνοαν & αμπνοαν: Nihil pronius: Sententia nunc est accommodatissima: Ms. C. 71. Αμπνοαν δ' οἱ ἥρωες Εσταν: Non male Versui: Nam Trochaicus, Αμπνοαν δ' οἱ ἥρωες, numeros habet suos, quia media in ἥρωες a vocali sequente potest corripi: Sive autem Εσ]αν, sive στασαν legas, Asynarteto bene est: Editores in Metro sunt pueri. 356. Πιθομενοι] Ita Schmidius pro Πειθομενοι, quod Libri habent omnes: Sic etiam Dactylus est hic in principio Versus Trochaici: Junge V. 301.

360.

360. ρησε τραχειαν εκ παλαμαν ακορος] Certo certius legendum est ταχειαν εκ παλαμαν: Nam prima in τραχειαν longa est, & Jambelego infligit vulnus lethale: Pueri vident: εκ παλαμαν ταχειαν, *manibus celeribus:* Apage, apage ineptum *e manibus:* Græcismum omnes tenent. 365. Θρηϊκιων αγελα Ταυρων υπαρχεν, και Θεοκτιστον λιθων βωμοιο θεναρ] Incerta lectio: Dicam paucis: Θεοκτιστον vertunt *a natura factum;* An recte, summopere dubito: Nam Θεος & Θεοκτιστον ita usurpare non solent Græci: νεοκτιστον longe certius, & etiam appositum plane: Facile enim βωμοιο θεναρ λιθινον struere poterant Argonautæ, qui ut diserte præmittitur, εσσαντο αγνον ibi Ποσειδαωνος ειναλιυ τεμενος, neque ad opus adeo leve advocandus erat Θεος απο μηχανης: Orpheus, Scriptor antiquus sine dubio, in Argonauticis V. 600. meminit βωμυ, ον λιθακεσσιν αρηροτα ετευξαν Heroes Rheæ: Alia prætereo: Res non indiget testimoniis: Ego certe νεοκτιστον præfero; quod aspernati sunt Nasutuli propter υπαρχεν nimis stricte sumtum; υπαρχω sæpe est simplex *sum*, & ita accipiendum hic: Ad sacrificium Neptuni erat illis taurorum grex, & ara recens structa ex lapidibus: Nihil facilius: De eo, quod antea aderat, non cogitandum: Id enim non exigit verbum: Scribendum igitur νεοκτιστον: Quid vero dicendum de λιθινον? Id optimum sane, si in

 loco

loco fecundo Jambici admittas Anapæstum, qui ibi admitti potest sine dubio perbene: Et sic diserte omnes Libri, excepto uno Ms. C. 71. in quo λιθων pro λιθινον: Fallor, aut Ineptulus, cui mens erat Schmidii, ita correxit ut syllabas haberet similes, ipsum Metrum vel negligens, vel non intelligens.

376. Ες Φασιν δ' επειτ' εν- ηλυθον] In ενηλυθον vide Idioma, neglectum in Ες Φασιν: εν Φασιν ενηλυθον haud dubie dedit Pindarus pro ες Φασιν εσηλυθον: Periti vident. 378. νωπεσσι Κολχοισι βιαν] Scribe ne Colon Jambicum claudicet, νωπεσσι Κολχοισιν βιαν.

381. τε- τραχναμον' Ουλυμποθεν, Εν αλυτῳ ζευξασα κυκλῳ] τετραχναμον ineptum est, & recte jam olim scripserunt quidam τετραχναμον', referendum ad αλυτῳ κυκλῳ: Similiter Od. 2. V. 74. habuimus τον τετραχναμον δεσμον Ixionis: Ουλυμποθεν est a Schmidio, qui ita legit pro Ολυμποθεν, quod in omnibus Libris est: Non improbo: Jambus enim requiritur & pes τρισημος: Sed ubi τετραχναμον' cum Apostrophe scripseris, nonne longe apertius & convenientius sit, τε- τραχναμονι Ολυμποθεν Εν αλυτῳ ζευξασα κυκλῳ? Ita puto hercule: Tribrachys est pro Jambo, & vox mutilata ab imperitis, ut syllabæ etiam numero essent pares. 394. αντιτομα στερεαν οδυναν] Eruditum est αντιτομα, habito respectu ad herbas, quibus præcipue in re Medica utebantur: Inspice Scholia anti-

tiqua: Orpheus etiam habet, quæ vocem ad herbas refectas pertinentem commendant: Notissimus' est locus in Argonauticis: Apage, apage αντιτονα, quod nihil ponit ειδικως, & sic ελαιω ineptum efficit: αντιτομα jam dicta commonstrans, facit ut appositissimum sit ελαιω: Vident qui judicio valent. 399. αρο[?]εον σκιμ[?]ατο, Και βοας] *aratrum sibi posuisset firmiter una cum bobus*, ut fieri solet ante juncturam. 401. Ξανθαν γενυων πνεον καιομενοιο πυρος] Lege, ut Jambelegus sibi constet, Ξανθαν γενυων πνευν καιομενοιο πυρος: γενυων est Anapæstus pro Jambo in Penthemimeri Jambico, & ejus postrema est πνευν contractum: Ita Dores, ut nemo nescit: Schmidii audaciam non curo, nec Editorum hic in notis balbutiem. 406. Ηλαυν'· αναβωλακιας δ' οργυι- αν σχιζε νωτον γας] Locus paulo difficilior, quem tibi enodabo paucis: Legendum vel Ηλαυν'· αναβωλακιᾳ δ' οργυι- αν, vel Ηλαυν'· αναβωλακιαις δ' οργυι- αν σχιζε νωτον γας: αναβωλακια est glebarum conversio, qua glebæ inferiores evadunt superiores: βωλαξ, αναβωλαξ, αναβωλακια: αναβωλακιᾳ numero singulari humilius est, quam αναβωλακιαις plurali: Et tamen illud hic mihi placet magis, quam alterum elatius: σχιζε νωτον γας αναβωλακιᾳ: οργυιαν, *ulnæ mensuram*: ea altitudine, ut ulnæ mensuram scinderentur & converterentur glebæ: Id perspicuum, & quæ contra hiscunt

boni Interpretes, non merentur cujusquam attentionem in his Heroicis, quæ vere μυθικα: Colon, ut vidimus, eſt Anapæſticum: Et ſic non male Spondeus poſitus eſt in fine pro Anapæſto: In una Epodo ſecunda Anapæſtus ſtat in principio pro Spondeo in aliis; hic in fine contra Spondeus pro Anapæſto: Jambelegus Metrici id vix admitteret: Si quis Anapæſtum præfracte vellet, commode profecto ſcribi poſſet, αναβωλακια δ' ορεγυιαν σχιζε νωτον γας: Ubi enim ad certiſſimum vocis Etymon attendimus, vix dubitandum, quin ορεγυια pro οργυια olim fuerit in uſu: Sic non modo in hoc loco habemus Dactylum, ſed quod mihi opportune in mentem venit, & haud paulo magis neceſſarium eſt, in loco Anonymi apud Hephæſtionem pro Θυρωρῳ ποδες ἑπτατοργυιοι etiam perbene legi poſſet Θυρωρῳ ποδες ἑπτορεγυιοι, cum Dactylo, quem ipſe Metricus invenit ſine dubio: Scis, quid de loco iſto ſcripſi, & contra me ſcripſit pædidiſſimus Magiſtellulus. 414. Ειχετ' εργυ· Πυρ δε νιν ουκ αιολλει] Laborat Metrum: Scribe, Ειχετ' εργυ· πυρ δε νιν ουκ αιολει: Sic penultima brevis eſt, ut eſſe debet: αιολω idem, quod αιολλω.

417. Βοεοις δησας αναγκας Εντεσιν &c] Ita Aldus: Non bene, niſi ita diſtinguas,

Σπασαμενος δ' αροτρον· Βοεοις δησας αναγκας

Εντεσιν αυχενας, εμβαλλων τ' εριπλευρῳ φυα Κεντρον &c. Libri variarunt haud du-

dubie, & in aliis recte etiam fuit, Σπασαμενος δ' αροτρον, Βοεοις δησεν γ' αναγκας Εντεσιν αυχενας· εμβαλλων τ' εριπλευρῳ &c. Fulcrum excidit iterum: De δησαις pro δησας, non necesse, ut moneam. 420. Κεντρον αιανες, βιατας] Prima διποδια hic est ἑξασημος. 422. Ιυξεν] Sic unus Palatinus C. Alii omnes ηυξεν: Res eodem redit, & pro ιυζω non dubito quin multi ηυζω: ιυζω, ι υζω: ηυζω, η υζω: Utrumque a sono, & quia ιυζω sæpe in gaudio adhibetur, non deterius certe ηυζω: Interpretes non intellexerunt, in voce quærentes, quod in ea non est.

426. στεφανοισι τε μιν Ποιας ερεπτον] Nota ερεπτον pro ερεφον: ερεφω, ερεψω: ερεπτω: Hoc verbum distinguendum ab altero significationis alterius: Nisi mendum forte subsit, & ipse Poëta scripserit, στεφανοισι τε μιν Ποιας εριπτον: φυλλοβολιας meminit hic Interpres Antiquus, eaque celeberrima & ubique obvia: Illud βαλλειν exprimeret hic εριπτον, & abstrusius paulo locutus fuisset Poëta eruditus: Attende: hoc non improbabile profecto, quia ερεπτω pro ερεφω revera nullibi occurrit: Ambiguum enim, quod apud Etymologum M. legitur: Videbimus alibi. 436. Ος παχει μακει τε πεντηκοντορον ναυν κρατει, Τελεσαν αν πλαγαι σιδηρου] Ita scribendum: Τελεσεν, cujus meminit Interpres Antiquus, quodque ut σχημα Πινδαρικον celebrat, non est unius assis & debe-

tur infrunitis Scribis: πεντηκοντοgον ναυν recte intelligendum: De lembo ſcilicet loquitur Pindarus, qui quinquaginta remis ab uno latere propellitur, & remiges ab utroque latere habet centum, ſedentes unum poſt alium recta linea; ſimiliter plane ut triremis dicitur navis, quæ tres remigum ordines habet ab uno latere, non partim in uno, partim in altero: Talis lembus eſt longus, ſed nequaquam latus: Et ſic Draco longitudine & latitudine ei non male aſſimilatur: Quia autem lembos ea longitudine conſtruere non erat moris, provide addit Poëta, Τελεσαν ἀν πληγαι σιδηgȣ: *quam ſecuri adornarunt naupegi:* quam conſtruxerunt forte fabri: Sic Emphatica eſt adjectio, quæ cæteroquin langueſcit miſere: Oculati vident. 439. Μακρα μοι νεισθαι κατ' αμαξιτον· ὠ- ρα γαρ συναπ]ει &c] Longe excurrere poſſem per viam regiam: Tempus enim & occaſio alterum alteri nectit: Novi vero & diverticulum aliquod breve, quod nunc calcandum eſt mihi, qui artis iſtius breviloquæ aliis dux ſum: Κτεινε μεν &c. Ita illa accipienda: Interpretes ineptiunt, & ὠgα συναπτει plane aliud eſt, quam quod illi dicunt: ὡρα pro *hora* vix etiam Antiquioribus fuit uſurpatum: Vere eruditi ſciunt. 444. Ποικιλονωτον οφιν, Ω'ρκεσιλα] Colon Anapæſticum titubat: Fulcrum adhibe & ſcribe, Ποικιλονωτον οφιν γ', Ω'ρκεσιλα.

445. Κλεψεν τε Μηδειαν συν αυ- τα, ταν Πε-

λι-

λιαοφονον] Ineptum est συν αυτα, & inepti sunt, qui interpretando id aptum efficere studenti: Itane quisquam locutus est unquam? Nugæ, nugæ: Legendum, Κλεψεν τε Μηδειαν συν αυγα: *Medeam cum splendore*, id est, vellere aureo, quod Solis instar splendebat mire: Pindarica est locutio: Ni ita legas, de vellere aureo hic ne γρυ: quod adeo absonum, ut nihil magis: Breviter igitur aureum vellus Medeæ adjunctum, & utriusque furtum sic commemoratum una: Schmidii εν αυτω dignum est ipsa Morbonia: Nam ubi δερμα, quod αυτω respiciat? Idne in vicinia? Nequaquam hercule: Quare sic ad οφιν referendum esset pronomen, perquam ridicule & stulte: Quod nos dicimus, bonum & Authenticum: Si aliud quærendum esset, non displiceret συν αωτω: Id enim & vellus aureum denotat perspicue, & Metrum Jambicum non vitiat, quia & Anapæstus & Tribrachys est pro Jambo: Et hoc commendasset forte bonus Schmidius, si rem Metricam tenuisset: Sed me tamen ab illa suspicione verissima non abduxisset sane: Πελιαοφονον conjunctim non improbo, sed fere Pindaricum magis autumo Πελιαο φονον divisim.

447. Εν τ' ωκεανυ πελαγεσσι μιγεν, Ποντω τ' Ερυθρω &c] Hic sine dubio per Ωκεανον intelligendum est mare exterum, per ποντον vero Ερυθρον mare Gaditanum, ubi insula Erythia: Ex eo in Syrtes fuerunt delapsi: quas su-

pe-

perantes, ad Lemnum accesserunt, & sic in reditu fecerunt ex mente Pindari, quod in abitu fecerant ex mente Aliorum; Ea est horum sententia: Alii aliter de Argonautarum illo itinere: Videbimus paulo distinctius alibi: Si Pindarica intelligas, ut dixi, in Oceanum magnum Argonautas deduxit eodem modo, quo Orpheus vulgo nominatus. 451. ξαντο χρισιν, εσθατος αμφις] Anapæstum hic pro Spondeo habemus in loco secundo Versus Trochaici: Recte, ut sciunt Periti; neque necesse, ut legamus, επεδει- ξαν χρισιν γ', εσθατος αμφις: quod cæteroquin se offert statim: Schmidius ineptit more suo, syllabas numerans, non pedes: αμφις pro αμφι ambiguum inducit, cujus meminit Interpres Antiquus: Cur αμφι non scripsit Poëta, quod certum & perspicuum? Non adsequor: nisi Idioma accesserit: quod nondum compertum mihi. 453. Περ αρουραις τοιλαχις υμετερας] Laborat Colon: Nam Trochæus esse debet pes primus: Scribendum est, Και συντευγασθεν. Και εν αλλοδαπαι- σι περ αρουραις τετακις υμετερας: Tribrachys est pro Trochæo; Aldus vitio contrario αρουραισι pro αρουραις.

455. Αμαρ η νυκτες] Hoc rectius dictum, quam Αματ' η νυκτες: Sic enim singulum præcedens, ostendit figuratum esse sequens plurale, quod minus naturæ convenit: Noto propter nasutulos verbo. 461. Ενθεν δ' υμμι

μι Αιδοι- δας] Αιδοϊ- δας omnes recte: Dactylus in loco quarto Trochaici: υμμι pro υμμιν haud dubie requiritur. 466. Ορθοβουλον μητιν εφευρομενοις] Ορθοβουλον μητιν dicitur in genere de prudentia, quæ desideratur ad urbes recte regendas, ut floreant cum locis subjectis: διανεμειν autem præcedens ab εφευρομενοις ορθοβουλον μητιν pendet Græcismo noto: *reperientibus ad gubernandum:* Interpretes non bene. 472. διδοι ψαφον περ' αυτας] Cum aliis scribo, διδοι ψαφον περ αυτας, ut περ ad διδοι vel εοισα pertineat: Nam ut jam monui supra, ista Apostrophe etiam non placet mihi: ψαφον αυτας optimum & eruditum: *sententiam sui: indicium sui:* Nemo dubitet, qui Linguam intelligat: Talia multa. 477. Μοχθον αλλοις αμφεπει Δυσταvον εν τειχεσιν] αλλοις εν τειχεσιν recte jungit & explicat Benedictus. 483. τρωμαν ἑλκεος] Optime interpres *os ulceris:* τραω, τιτραω, τρωμη. 485. σαι και αφαυροτεροις· αλλ' επιχω-] Ita Schmidius ex uno Palatino C. Alii omnes σαι και φαυροτεροις: Perbene: Hesychius enim diserte suo loco, φαυρος, κουφος: φαυρος, φαυλος, φλαυρος non differunt, credo, & φαυρος statuminat αφαυρος: Nam α, επιτασις est & nihil aliud: Colon est Anapæsticum: Et in hoc uno pro duobus Dactylis est Spondeus cum Dactylo: quod ineptulis displicuit, qui syllabas ubique quærebant pares: Inde mutatio plane inutilis: Ego redu-

duco; quod secretius est, eoque nec hic; nec ullibi, nisi indoles Auctoris obstet, carere volo. 498. Και το κλεεννοτατον] Hoc melius, quam Και το κλεινοτατον, quanquam Και το Spondeus esse potest: Aldus κλεεννοτατον. 499. Βατλου μεγαρον, δικαιαν] Plane invertitur Metrum, & pro Jonico a minore fit Jonicum a majore: Errore evidenti & certo: Quare recte Schmidius transposita voce scribendum monuit, Μεγαρον Βατλου: δικαιαν pro δικην optimum est: Interpres Antiquus cum suo δικαιᾶν πραπιδων vim infert Sermoni. 501. Κεινος γαρ εν παισι νεος] Lege, ne Metro Jambico fiat injuria, Κεινος γαρ εν παισιν νεος. 504. Ορφανιζει μεν κακαν Γλωσσαν Φαεννας οπος] Locus intricatior: Videamus paucis: Interpres Antiquus perperam exponit, χωριζει, αποχωριζει της ελευθεριου αυτου Φωνης την κακην και λοιδορον γλωσσαν, την κακογλωσσιαν: Nam ορφανιζειν est ορφανον ποιειν, & a χωριζειν & αποχωριζειν multum differt indole sua: *Privat linguam maledicam splendida voce: linguam maledicam reddit orbam voce splendida:* Hoc longe aliud, quam χωριζειν & αποχωριζειν της ελευθεριου Φωνης την κακην γλωσσαν: Nihil apertius, si animum vel leviter advertas: Cum eo igitur facere non possumus: Schmidius, quia perplexum est ορΦανιζει κακαν γλωσσαν Φαεννας οπος, acceptum ut naturaliter accipi debet, Hypallagen advocat, & ita scriptum putat figurate pro ορ-

Φανι-

φανιζει φαενναν οπα κακας γλωσσας: Quid dicam? In admittendis istis Hypallagis ego difficillimus sum, quia parum ab ineptiis absunt; & si res aliter transigi possit levi opella, id libens amplector: Accipe suspiciunculam meam: Locum mihi persuadeo leviter esse corruptum, & scripsisse ipsum Poëtam, Ορφανιζει μεν κακαν Γλωσσαν Φαεννα οπι: ορφανη ποιει γλωσσαν κακαν φαεννα οπι: *oculis & facie splendida orphanam reddit linguam maledicam:* Maledicentiam serena fronte contemnit & omni vi sua privat: οψ est facies, oculus: Et sic cum φαεννα hic optime accipitur: Sequitur enim egregie in istum sensum, Εμαθε δ' ὑβριζοντας μισειν: serena quidem fronte maledicos temnit, sed sic tamen contumeliosos odisse didicit probe, neque in contumeliis est lapis, sensuque honesto & generoso caret: Character revera insignis Viri boni, qui hic commemoratur perquam accommodate: Quare non modo verba, sed etiam ipsa sententia hac correctiuncula mea, si attendas, longe melior evadit: οπι pro *facie* & *oculis* rarius occurrit; & sic facile decipere potuit minus peritos. 510. Ευ νιν εγνωκε· θεραπων δε οἱ ου] Si Metricum sequaris, legendum est εγνωκεν pro εγνωκε, ut Colon sibi constet: Si me, εγνωκε satis bonum est, neque litera auxiliari indiget Metrum: Vide, quæ ad V. 303. hujus Odæ notavimus: εγνωκε, ὁ Δημοφιλος: Schmidius cum

cum Antiquo Interprete ineptit. 514.

Και Μαν κεινος Ατλας ουρανῳ Προσπαλαιει νυν γε, πατρῳ· ας &c.] Difficile eſt hoc Atlantis exemplum, neque ſatisfaciunt Interpretes: Visne ſuſpicionem? Legendum arbitror, Και Μαν κεινος Ατλας ουρανῳ Προσπαλαιοι νουν γε, πατρῳ- ας απο γας, απο τε κτεανων. παλαιος, παλαιοω, προσπαλαιοω: προσπαλαιοι ουρανῳ: Atlas ad cœlum, quod portat, veteraſcit, dum a patria & rebus ſuis abeſt; ſed νυν, non δεμας: Sic enim oneri ferendo eſſet impar: Nihil ſignificantius: Ipſum Ατλαντα, quanquam ατλας eſt, mordet abſentia a patria & domo: Vides? κεινος non improbum eſt, ſed forte, cum Pindarus ſcribebat, fuit κλεινος: κλεινος Ατλας: Id omnes fere exſpectent hic. Sequentia Λυσε δε Ζευς alio pertinent, & ſeparanda ſedulo.

ODE V.

Col. 1. Ο Πλουτος ευρυσθενης] Aſynartetum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Choriambicum Catalecticum Metrici non placet: Monuimus jam ſupra. 2. Οταν τις αρετᾳ κεκραμενον καθαρᾳ &c.] In his variarunt Libri, & alia εκδοσει uſus fuit Metricus antiquus, alia Triclinius recentior: Vide utriusque dinumerationem & dimenſionem: Ea, quam ſecutus fuit Metricus antiquus, incertior eſt,

quia

quia Triclinius ſuam nobis reliquit, alia non indicata: quæ tamen rejicula non fuit, ſi ipſum audiamus Triclinium in iſtis, δι' ἧς τα κωλα τοσαυτα εὑρων, ορθως διεχωρησα· μη πειθεσ τῳ παλαιῳ αντιγραφῳ, και αγαθῳ οντι. Faciam, quod poſſum, & probabiliter tibi indicabo ſcripturam, quam Metricus antiquus in menſurando expreſſit: Talis fuit mea opinione,

Οταν τις αρετᾳ κεκραμενον
Καθαρᾳ βροτησιος ανηρ, ποτμον
Αυτον αναγῃ πολυφιλον ἑπεσθαι.

Pro quinque Colis dedit Cola quatuor: Primum habuimus: Alia tria deſignant ea, quæ apud Metricum ſequuntur, ſed corrupta: περιοδικον ſecundum & tertium ſunt perſpicua: Et ex verbis Metrici apparet certo, quid ſit διπλυς ιαμβος in Periodo: Duo ſcilicet Jambi præcedunt, & duo Trochæi cum ſyllaba ſequuntur: Quare ubi talia legis, de Jambis præcedentibus cogitare debes; ſicuti de Trochæis præcedentibus cogitare debes, ubi legis διπλους τροχαιος: Hoc indubitatum: Sed an ideo περιοδικον dicendum eſt ιαμβικον, ut hic habemus? Vix ac ne vix puto; & natura obſtat: Nam Trochaicum eſt ſyllaba fortius, quam Jambicum: Quare ιαμβικον ab ineptulo adjectum eſſe puto, qui διπλυς ιαμβος non ſatis intelligebat; & ipſe Metricus ſcripſit, εστι δε διμετρον ὑπερκαταληκτον: περ. δικον ſcilicet: De Colo quarto Metricus, τρο-

χαϊκὸν μονόμετρον ὑπερκαταληκτον: Corrupte ſine dubio: Legendum τροχαϊκον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Tale eſt Colon, reſolutis Trochæis, ut vides: Atque hæc Metri diſcrepantia eſt ſola, quæ inter dimenſionem antiquam & Triclinianam intercedit: Alia enim ordine & numero conveniunt; & Colon ſextum Triclinii eſt Colon quintum Metrici antiqui: Videbimus porro in ſequentibus. Cola Triclinii quatuor ſunt: Primum, Οταν, eſt Aſynartetum Catalecticum, ut ordine primum: Secundum, Jambicum Dimetrum Hypercatalectum: Tertium, ſimile: Quartum, Monometrum Anapæſticum plenum, cum Proceleusmatico: Schmidius ſuo more. 6. Ω θεομοιρ' Αρκεσιλα] Haud dubie legendum, Ω θεομορ' Αρκεσιλα: Nam Colon eſt Pæonicum Dimetrum Acatalectum, ut ex oppoſitis conſtat: Metricus olim recte, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον: quod homines imperiti in Ιωνικον διμετρον mutarunt imperite. 7. Συ τοι νιν κλυτας] Recte Metricus, αντισπαστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον. 8. Αιώνος ακραν βαθμιδων] Jambicum Dimetrum Acatalectum Metrico: Dicemus ad Antiſtropham ſequentem. 9. Απο, συν ευδοξια] Metricus, ὁμοιον τῳ πρωτῳ: Recte: Sed ſic legendum, vel Απο, ξὺν ευδοξιᾳ, vel Απαι, συν ευδοξιᾳ: Prius eſt a Schmidio, poſterius a me, & præferendum puto hic.

10. Μεταπσσεαι, ἑκατι χρυ-] Jambicum Di-

Dimetrum Acatalectum: Scala Metrici mutilata est; Nam χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον, ὁμοιον τῳ πρωτῳ, ad Colon præcedens pertinet junctim, & mensura hujus Coli a me indicata excidit: Ex numero diverso confusio orta est: Vides statim. 11. σαρμαῖου Καςῖορος] Metricus, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον διακριτικον. ὁ εστι, παιων τεῖαρτος: Homines inepti mutarunt verba Metrici apta: Scribe, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον δια κρητικου. ὁ εστι, παιων τεταρτος: Duo Cretici sunt pro duobus Pæonibus: Et Creticus Metrico, vel ubique, vel saltem hic, Pæon quartus contractis duabus syllabis primis.

12. Ευδιαν, ὁς μετα χειμεριον] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: Errat: Nam Anapæstus in loco tertio Versus Trochaici stare non potest: Colon igitur est, vel Asynartetum ex Monometro Trochaico & Monometro Anapæstico, vel Dactylicum Hepthemimeres, cum Cretico pro Dactylo in principio. 13. Ομβρον, τεαν καῖαιθυσ-] Metricus, ιαμβικον, τριμετρον καταληκῖικον ὁ εστιν, ἑφθημιμερες: Male: Scribe, ut ipse scripserat, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Sequens tale, sed Trochaicum, ut recte scriptum ibi. 15. Σοφοι δ' ετι καλλιον] Colon hoc non refert Colon oppositum: Legendum, Σοφοι δε τοι καλλιον: appositissimum est τοι. 16. Φεροντι και ταν θεοσ- δοτον δυναμιν &c.] Aliter Metricus antiquus, & nisi fallor, ita,

 Φε-

Φεροντι και ταν θεοσδοτον
Δυναμιν· σε δ' ερχομενον εν δικα
Ολβος αμφινεμεται, ότι βασιλευς

Et hæc ſcriptura melior, ſi ipſam Syntaxin reſpicias & ordinem verborum: Nihil enim eſt, quod το μεν nectit in vulgatis.

22. Δ' οφθαλμος αιδοιεστατον] Colon Jambicum Dimetrum Acatalectum: Tale etiam eſſe poteſt Colon oppoſitum Strophæ primæ: Alia abludunt, & Choriambica ſunt Dimetra Acatalecta cum διποδια Jambica, ſi Colon Strophæ tertiæ excipias, quod Jambicum quoque eſt: An Jambica & Choriambica miſcuit Pindarus? Ea amiciſſima ſane ſunt, ut ex ipſa conjunctione apparet; & tamen iſtam συγχυσιν in Pindaro admittere non audeo, quia alia exempla hactenus mihi non ſuppetunt: Quare ſcribam hic cum ſyllabarum menſore Schmidio Δ' οφθαλμος αιδοιοτατον, Colon autem oppoſitum Strophæ primæ habebo pro Choriambico, prima in βαθμιδων liquidæ beneficio correpta: Sic Choriambica habemus paria: De Colo Strophæ tertiæ ibi: συγγενης οφθαλμος recte de vultu explicat Benedictus: Et vultu & animo rex erat Arceſilaus.

24. γνυμενον φρενι· μακαρ δε και] Colon Jambicum male habet: Scribendum eſt, Γερας τεαις τουτο μιγνυμενον φρεσιν· μακαρ δε και: Error ab illis, qui hic male Pæonicum quærebant, in Scala Metrici olim forte notatum: Sic enim φρεσιν in φρενι mutatum ei-

eique adjunctum τεᾳ pro τεαις: Periti vident. 28. Τονδε κωμον ανερων] Hanc pompam virorum, victoriam tibi nunciantium. 29. Απολλωνιον αθυρμα. Τω, μη] Metricus, αντισπαστικον διμετρον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, αντισπαστικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. 30. Μιν λαθετω, Κυρανᾳ, Γλυκυν αμφι &c] Locus difficilior paulo: Dicam paucis quod res est: Scribendum & distinguendum,

Τῳ μη
Νυν λαθετω, Κυρανᾳ,
Γλυκυν αμφι καπον
Αφροδιτας, αειδομενον,
Παντι μεν Θεον αιτιον υπερτιθεμεν,
Φιλειν δε Καρρωτον εξοχ' εταιρων·

Quare ne fugiat te, nunc Cyrenæ, dulcem circa hortum Veneris, celebratum, omni quidem rei Deum auctorem superponere, amare vero Carrhotum supra socios: τῳ ad θεοσδοτον δυναμιν & alia præcedentia respicit apte: σε omissum est: Inde tenebræ & bonorum Interpretum errores: Sic tamen centies Pindarus, & Poëtæ, quotquot sunt: μη λαθετω σε νυν αειδομενον, υπερτιθεμεν: υπερτιθεμεν est pro nomine substantivo, & absolute positum pro το υπερτιθεμεν: το υπερτιθεμεν θεον &c, μη λαθετω σε: Κυρανᾳ αειδομενον, a Cyrena & civibus Cyrenæ celebratum: αμφι καπον Αφροδιτας, locum, ubi κωμος & festivitas hæc peracta: Κυρανᾳ etiam cum καπον Αφροδιτας jungi posset, sed alterum signatius & Epinicio

cio convenientius: Lectio Σε λαθέτω ex interpretatione orta est, & fefellit Metricum antiquum, qui eam secutus, Colon habet pro Jambico Dimetro Catalectico, primam in λαθέτω producens Dorice, nec ut alibi factum, ad alia opposita mentem advertens; quæ Choriambica sunt Dimetra Catalectica cum διποδίᾳ Jambica in fine: quale est etiam Μιν λαθέτω, Κυρανᾳ, λαθέτω κοινως sumto. 32. Αφροδιτας αειδομενον] Metricus, περιοδικον, διπλυς τροχαιος, ακαταληκτον: Excidit διμετρον: περιοδικον διμετρον ακαταληκτον: Duo Trochæi & duo Jambi: Tribrachys est pro Jambo, ut Spondeus pro Trochæo.

34. Φιλειν δε Καρρωτον εξοχ' εταιρων] Metricus, περιοδικον, η λεγεται διπλυς ιαμβος. εστι δε τριμετρον καταληκτικον: Ita in hoc Colo est διπλους ιαμβος, ut non semel, sed bis adsit: Semel in principio, & semel etiam in fine: In principio est integer, in fine est accisus: Atque inde καταληκτικον: Nam διπλυς τροχαιος inter διπλυς ιαμβους interponitur: Res est perspicua: Et tale περιοδικον, περιοδικον διπλυν vocare solent Magistri: neque ad illud designandum revera sufficit διπλυς ιαμβος: Quare verba Metrici mutilata esse credo, & leviter corrupta: Perbene scripserit περιοδικον διπλυν, ὁ λεγεται διπλους ιαμβος· εστι δε &c. Periodicum διπλουν, quod διπλους ιαμβος dicitur, quia a Jambis incipit: Vides? 36. Αγων οψιμου θυγατερα Προ-] αντισπαστικον τριμετρον βραχυκα-

καταληκτον: Antiſpaſtus ſecundus eſt quinqueſyllabus. 37. φασιν, Βαττιδᾶν] Antiſpaſticum Dochmaicum: Metricus eſt turbatus, & quod adſcriptum Colo decimo Epodi, adſcribendum huic Colo; ut contra quod adſcriptum Colo huic, adſcribendum Colo decimo ſequenti: Hoc igitur ei αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit ſcilicet, ut in omnibus ante Schmidium legebatur, Φασιν, Βαττιαδαι, neque ad alia gemella reſpexit, quæ Dochmaicum aperte inculcant: Βαττιαδαι vulgatius: Atque inde error vulgaris. 38. Αφικετο δομος θεμισκεροντων] θεμισκεροντων vox eſt inepta: Haud dubie legendum θεμισκρεοντων: *cum juſtitia imperantium:* Nihil apertius: Sic etiam Aldus: Quod de Ditrochæo poſt Antiſpaſtum notat Metricus, jejunum eſt: Nam Ditrochæus eſt Antiſpaſtus bonus: Diximus etiam alibi.

39. Αλλ᾽ αρισθαρματον] Metricus, παιωνικον διμετρον ακαταληκτον: ex duobus Creticis.

40. Υδατι Κασταλιας] Metricus, αντισπαστικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Antiſpaſtorum differentiam in his nota: Cur autem de Ditrochæo hic etiam non locutus fuit Magiſter? 42. Φεβαλε τεαισι κομαις] Scribe, ut Aſynarteto Catalectico bene ſit, φεβαλε τεαισιν κομαις: Idque Choriambicum etiam Metrici requirit. 44. Ποδαρκεων δυωδεκα- δρομων τεμενος. Κατεκλασε &c.] Metricus

cus antiquus in suis invenit hic, ut ego suspicor.

Ποδαρκεων δωδεκαδρομων
Τεμενος· κατεκλασε γαρ εντεων
Ουδεν' αλλα κρεμαθ', ὁσα χεριαρᾳν

δωδεκα pro δυωδεκα aperte requirit Metrum: δυοδεκα etiam legi posset: Sed sic pro Trochæo adest Tribrachys: quem adhibere necessitas erat nulla: Ποδαρκεων δωδεκαδρομων est *equorum cursus duodecim conficientium:* Eleganter, ita absolute: Equi illi Arcesilai ποδαρκεις ipso quasi nomine: Ineptiunt Interpretes, qui ποδαρκεων participium putant a ποδαρκεω verbo, quod nullibi extat: Sic sententia etiam impedita est, & multum amittit de venustate sua: αρισθαρματον γερας ποδαρκεων δωδεκαδρομων: Hoc vere Pindaricum: δωδεκαδρομων τεμενος pro δωδεκαδρομων κατα τεμενος nunc etiam aptius: χεριαρης est a χερι & αρω, non a χερι & αρης, ut perperam existimat Schmidius: εντεων ουδεν in hac lectione melius, quam εντεων σθενος ουδεν in vulgata: Id oculati vident.

48. Τεκτονων δαιδαλματ' αγων] Colon Pæonicum Dimetrum Acatalectum esse debet; & tamen ita scriptum, esse non potest: Lege minima mutatione, Τεκτονων δαιδαλ' αγων: δαιδαλα idem, quod δαιδαλματα in eruditiorum ore: Vide Hesychium in Δαιδαλον, & Etymolog. M. in Δαιδαλος: Interpretatio irrepsit pro voce: Pes primus est Creticus; se-

ſecundus, Pæon primus: Sic Metrum optime habet. 49. Κρισαιον λοφον Αμειψεν εν κοιλοπεδον Ναπος Θεου] Κρισαιον λοφον regitur ab Αμειψεν, & recte Benedictus, *quum Criſæo colle prœterito pervenit ad Dei lucum:* Nam εν eſt pro ες: Schmidius balbutit.

51. τοσσ' εχει] Hæc vera lectio eſt: τοσσα per ſe ſubſiſtit, & his accuratius declarantur præcedentia: Ex τοσσ' male intellecto enatum eſt το σφ' εχει, ingratum ſane & coactum. 52. Κυπαρισσινον μελαθρον] Id hic perbene vertitur *Cypariſſina trabs:* κρεμαται præcedit, & a trabe pendebat currus: Vide Etymologicum M. in V. Μελαθρον, &c. Sic pulchre τεγει Παρνασσιω ſequitur, & *ædem* indicat *totam: in delubro Parnaſſio:* Interpretes nugantur, & de voce τεγει comminiſcuntur Græcis inaudita. 56, το, μονοδροπον φυτον] Colon hoc non poteſt eſſe Trochaicum Dimetrum Catalecticum, & ſine dubio indiget manu medica: An ſcribendum, το, το μονοδροπον φυτον? Sic Tribrachys eſt pro Trochæo, & Metrum ſibi conſtat, ſed languet ſane articulus ante μονοδροπον: Quare dubito, nec in eo acquieſco: Aliud incidit, quod melius certe, niſi me augurium fallat meum: Legendum forte, Παρνασσιω καθεσσαν- θ', οἱ μονοδροπον φυλον: *Lignum ex luco ſacro ſumtum:* quod οἱ, ſcilicet τεγει Παρνασσιω, ideo venuſte dicitur μονοδροπον:

Id enim ſumere licebat nemini, præterquam delubro, & delubri domino: Vides? Statua erat facta ex ligno, quod lucus ſacer ſubminiſtraverat, delubrique dominus conceſſerat Cretenſibus in uſum iſtum ſacrum: Quicquamne accommodatius? μονοδροπον, quod ut vulgo ponitur, parum congruum eſt, ſic etiam appoſitiſſimum hercule evadit. 58. Νοω τον ευεργεταν Υπαντιασαι &c.] Hic iterum diſcreparunt Libri: Antiquus Metricus invenit forte,

Νοω τον ευεργεταν τιην.
Αλεξιβιαδα, σε δ' ηὔχομοι
Θεαι Φλεγοντι. Μακαριος, ὃς εχεις

τιην pro τιειν Dorice: ηὔχομαι & Dactylus & Tribrachys eſſe poteſt, neque vel ευχομαι vel εὔχομαι requiritur: Θε in Θεαι patitur Synizeſin, & Θεαι Φλε Trochæus eſt: ηὔχομαι autem Θεαι pro Χαριτες accommodum certe, ut ſciunt, qui Pindarum norunt. 66. ποχοις, ὁλον διΦρον κομι-] Plerique Libri ποχοισιν, ὁλον διΦρον κομι-: Sic in loco ſecundo Jambici Anapæſtus etiam ſtaret pro Jambo. 74. εμπας τα και τα νεμων] Recte Benedictus explicat: Et ſic minus plene cum eo diſtinguendum poſt νεμων, ut cohæreant ſequentia. 85. Ακεσματ' ανδρεσσι και Γυναιξι &c.] Pro his habuit forte Metricus in Libris ſuis,

Ακεσ-

Αχεσματ' ανδρεσσι και γυναι-
ξι νεμει, πορεν τε κιθαριν Μοισαν
Οις αν εθελη, απολεμον αγαγων

τε κιθα est Tribrachys pro Trochæo: κιθαριν Μοισαν, *citharam Musarum*, perquam aptum est: Alias legere etiam potuisset, κιθαριν, Μοισαν Θ' οἱς αν εθελη &c. 92. Μανθηΐον τω και Λακε- δαιμονι, εν τ' Αργεϊ, και] Laborat utrumque Colon: Schmidius curavit prius; posterius neglexit, quod tamen longe gravius laborat altero: Dicam breviter: Copulæ fuerunt turbatæ, & inde in Libris confusio orta est, quæ utrique Colo inflixit vulnus: Scribendum,

Μανθηΐον· τω Λακεδαι-
μον' εν τε και Αργεϊ,
Ζαθεα τε Πυλω, ενασσεν αλ-

Sic & Metrum sibi constat, & verba apte copulantur: τε Πυλω est Anapæstus pro Jambo: Si ipsum Jambum velis, scribere potes & scribere debes Ζαθεα Πυλω τ' ενασσεν αλ-: Ego istam ακριβειαν rideo, & in Asynarteto præcedenti μονι εν etiam non improbo.

96. Το δ' ε- μον γαρυοιτ' απο Σπαρ- τας επηρατον κλεος] Signatius est γαρυοιτ', quam γαρυετ', & Metro necessarium: εμον Thebanos respicit, & Thebanus Thebanos celebrat: Similiter εμοι πατερες sequitur: Non male etiam quidam, Το δ' ε- μον, γαρυει τ' απο Σπαρ- τας επη-

επηρατον κλεος: Sic τ' non est το, sed τε: quod commode pro και haberi potest: το δ' εμον, και γαρυεν κλεος &c: Tibicinis loco vix ac ne vix esse potest: Nam γαρυην aderat, si sylla-ba fuisset producenda: Nisi ita scriptum fu-erit primo, & τε post inductum γαρυεν acces-serit: Innumera in istis Amanuensium sunt peccata: Το δ' εμον γαρυοιτ' tamen præferen-dum sine dubio, 100. Ικοντο Θηρανδε Φω-τες Αιγεϊδαι, εμοι &c.] Hæc ita legisse vi-detur Metricus,

Ικοντο Θηρανδε Αιγεϊδαι,
Εμοι πατερες, ου θεων ατερ·
Αλλα μοιρα τις αγε πολυθυτος,
Ενθεν &c.

μοιρα πολυθυτος explicatur in Scholiis: Ægidas scilicet in via sacrificantes invenerunt sibique sociarunt Lacones: Unde Ægidis illis Carnea Laconica: Pro Αλλα μοιρα τις α-γε πολυθυτος legere etiam potuit Metricus, Αλλα μοιρα τις αγεν ες ερανον: Sed alterum videtur accommodatius: Quanquam jus societa-tis etiam prodit ες ερανον. 103. Πολυθυτον ες ερανον] Pro uno Proceleusmatico hic duo sunt Proceleusmatici: Inepte Schmidius, Πολυθυτον ες εραν, etiam quod ad sensum at-tinet: Nam sic contra Scholiastem & ipsum Ephorum temere insurgit: ου θεων ατερ, αλλα μοιρα τις αγεν πολυθυτον ες ερανον non referendum est ad Θηρανδε, sed ad ὁθεν γεγενναμενοι: Nihil mani-

manifeſtius: Alterum jam ſæpius dictum; & hic dicendum, quo modo cum Laconibus in vitæ communionem venerint Ægidæ.

104. Ενθεν αναδεξαμενοι] Αιγεϊδαι ſcilicet a Lacedæmoniis, cum quibus vixerunt ſociati: Carnea ab ipſa illa vitæ communione.

106. ἐν δαιτι σεβι- ζομεν Κυρανας αγα- κτιμεναν πολιν] Hæc ego non intelligo, neque Interpretes expediunt: An Thebani celebrabant Cyrenam, & quidem in Carneis ſuis? Neque de Carneis Thebanorum conſtat, neque apparet, cur Cyrenam in illis celebraverint Thebani: Quin & præcedentia, non Thebanos, ſed Ægidas & Theræos exhibent: Ut brevis ſim, leve mendum ſubesſe puto, & ſcribendum, niſi egregie fallor,

Πολυθυτον ες ερανον· Ενθεν αναδεξαμενοι,
Απολλον, τεα Καρνεια, εν δαιτι σεβι- ζεμεν Κυρανας αγα- κτιμεναν πολιν·

Ægidæ, εμοι πατερες, cum Laconibus ſunt commixti: ενθεν αναδεξαμενοι σεβιζεμεν εν δαιτι, Απολλον, τεα Καρνεια καλα Κυρανας αγακτιμεναν πολιν: Sic omnia aptiſſime cohærent, & Poëtæ ſatisfaciunt ſcopo: Non modo cum Laconibus in Lacedæmone, ſed etiam cum Laconibus in urbe Cyrena, feſtum tuum celeberrimum, o Apollo, celebrant Ægidæ, patres mei: Thebis fuit φρατρια Αιγειδων: Talis forte & in inſula Thera, & in urbe Cyrena fuit: Attende: Sic magis adhuc Emphaticus eſt totus locus: Et probabiliter etiam dici poſſet,

set, ex illis Ægidis ortum fuisse Pindarum: Hoc subito mihi in mentem venit, & verissimum forte est. 108. κτιμεναν πολιν, εχοντι ταν] Vacillat Colon Jambicum: Appone fulcrum & scribe, κτιμεναν πολιν γ', εχοντι ταν. 113. Το δ' ελασιππον εθνος Ενδυκεως δεχονται Θυσιαισιν &c.] Το ελασιππον εθνος, Τους Τρωας Αντηνοριδας: Τρωες ιπποδαμοι, & κεντορες ιππων sunt notissimi ex Homero: δεχονται θυσιαισιν, ad sacra sua admittunt: ιχνεοντες σφε δωροφοροι, allicientes eos donis: Ipsi videlicet Cyrenæi, quos Battus advexit &c: Idque fecerunt, ut urbem novis istis copiis firmarent: Nihil apertius: Interpretes nugantur, & nemo deterius bono Schmidio: quem si audias, Antenoridæ excipiunt & sibi adjungunt Batti comites: Sic scilicet præcedere potuit eodem spiritu, Κυρανας αγακτιμεναν πολιν, εχοντι ταν χαλκοχαρμαι ξενοι Τρωες Αντηνοριδαι: Phy ineptiæ, ipsis pueris indignæ. 123. Εμμεν, ιπποκροτον] Comma delendum potius, ut hæc omnia arcte cohæreant, & πεδιαδα etiam sit adjectivum, ut indole sua revera est. 128. Εναιεν· ηρως δ' επειτα λαοσεβης &c] Metricus antiquus legit, si quid video,

Εναιεν· ἡρως δ' επειτα λα-
οσεβης. Ατερθε δε προ δωματων
Ετεροι αἰδα βασιλεες ἱεροι
Εντι.

βα-

βασιλῆες ἱεροὶ ἀΐδᾳ venuste & Pindarice dicuntur *reges mortui:* Ad ἥρως λαοσεβὴς attende: quod sic certe non deterius est in opposito.

134. Ῥανθεῖσαν, ὕμνων δ' ὑποχεῦ·] Ita legendum absque dubio: χαμαὶ respuit Metrum; & ipsa sententia magis etiam amat ὕμνων: Jungendum enim δρόσῳ μαλθακᾷ ὕμνων δ' ὑποχεύμασιν: δρόσῳ μαλθακᾷ καὶ ὑποχεύμασιν ὕμνων: ὑποχεύμασιν perquam appositum est ad δρόσῳ μαλθακᾷ. Minuit enim & temperat τὰ χεύματα, quæ pro δρόσῳ essent nimia: Vident periti: μεγάλαν ἀρετὰν est casus quartus, & pertinet præcipue ad laudes regum defunctorum, quæ ad ipsum Arcesilaum ab illis ortum demanabant naturaliter, & sic ei erant κοιναί: Interpretes non dicunt, quod debent. 135. μανιν, ακουοντι ποι] Colon etiam fulcro sustentandum, ne corruat: Scribe, μαθὼν γ', ἀκουόντι ποι. 142. Το καλλινίκον λυτη- ριον δαπαναι, μελος χαριεν &c.] Hæc ita legit Metricus antiquus, ut firmiter mihi persuadeo,

> Το καλλινικον λύτηριον
> Δαπαναν χαριεν. Ανδρα καιτον επ-
> αινεοντι· λεγομενον ερεω·
> Κρεσσονα &c.

μελος χαριεν ineptum est, & nunquam in animum inducam, ut ita de επινικιῳ suo locutum fuisse credam ipsum Vatem: Quare scriptura, quam secutus fuit Metricus, meliorem

rem fuisse, quam quæ nunc circumfertur; ex his ipsis mihi fere persuadeo: επαινεοντι absolute, etiam accommodatius, quam επαινεοντι συνετοι: Omnes laudabant Arcesilaum, & quod dicturus erat, erat το λεγομενον, quod omnes habebant in ore, instar Parœmiæ: Vides? 149. πτερος εν ορνιξιν αι- ετος επλετο· αγωνιας] Hæc Cola non satisfaciunt Metro: Scribe, Γλωσσαν τε θαρσος τε, ταυ-

πτερος δ' εν ορνιξιν αι- ετος γ' επλετο· αγωνιας. Illud addam: Ut nunc video, ετος επλετο· αγωνιας pro Antispastico Dimetro Hypercatalecto haberi potest, una cum aliis gemellis per totam Oden: Antispasti enim licite variant: Et sic nihil vel hic vel alibi mutandum in hoc Colo, si unum Πυλῳ τ' pro Πυλῳ in gratiam Syntaxeos excipias Stropha 3: Quod certe placet, & mensuram istam potiorem efficit. 159. Και το λοιπον, ω πλειστα Κρονιδαι μακαρες] Ita pessime editur: Nam ut nihil aliud dicam, sic Trochaicum Trimetrum Brachycatalectum aperte crurifragium patitur: Schmidius, syllabas numerans, ei consuluit: Sed quis αν ibi ferat? quis Κρονιαδαι probet? Vulgata scriptura, Και το λοιπον, ω Κρονιδαι μακαρες, improba est: Scribe, & proba erit, Και το λοιπον αει γε Κρονιδαι μακαρες: Error est pronus: Subaudiendum autem δυνασιν, quod præcedit, & hic repetendum απο κοινου: και το λοιπον αει διδοιτε επι εργοισιν αμφι τε βουλαις δυνασιν εχειν, Κρονιδαι μακαρες: Sen-

Sententia est perspicua & bona: Addam aliud: Libri forte discreparunt olim, & in quibusdam fuit, Και το λοιπὸν πλεισ7α Κρονιδαι μακαρες Διδοιτ', επ' &c. Inde illud Ms. γ: quod hic dederunt Editores in re Metrica talpæ: Junctum enim, quod probe separandum erat, & πλειστα correctio cum lectione prava perperam exhibita: πλειστα est pro adverbio, & verba accipienda, ut corrigens monui. 162. δα- μαλιζοι χρονον] *domet tempus* ejus: ver ei sit perpetuum: χρονος, ut ὡρα, pro vere & tempore maxime læto. 168. Γερας, επι Βατ7ȣ γενει] Male distinguitur post Γερας: Nam sine dubio επι pertinet ad δομεν, & Pindarus voluit, τουτὸ γερας επιδομεν Βατ7ου γενει: Illud addendum hic: In Admonitiuncula Triclinii de Metro Odæ; istud, ελεγε γαρ εν τῳ τελει της εξηγησεως, Γερας επι Βατ7ου γενει· Ιστεον ὁτι ουκ εχει την ποσοτητα των κωλων, indicat, ad Colon postremum ab Interprete Libri istius antiqui adscriptum fuisse, Ιστεον ὁτι ουκ εχει την ποσοτητα των κωλων, & Librum istum proinde non fuisse sanum in Colorum ποσοτητι: quam sic correxit Triclinius: Alia conditio fuit Libri, quem vidit & legit Metricus antiquus, tali vitio, ut jure credere possumus, non laborantem: quem si vidisset & legisset Triclinius, aut alium ei similem, ista opella ejus non fuisset necessaria: Atque hoc notandum

propter ea, quæ de lectione, quam Metricus probabiliter invenire potuit, diximus ad hanc Odam.

ODE VI.

ΕΙΔΟΣ ϛ. Metricus, Τȣ ϛ. ειδȣς ἡ ῳδὴ, μονοστροφος εστι κωλων εννεα: Nulla hic Epodus: Et ineptiunt ſtrenue, qui de ea cogitant.

Col. 2. Αρουραν, η Χαριτων αναπολιζομεν] Metricus, τριμετρον επιωνικον ακαταληκτον. αδηλον δε ποτερον εκ β. παιωνος, η α: Quid hic Pæon; & dubium de Pæone ſecundo vel primo? Verba Metrici ſunt corrupta, & legendum, αδηλον δε ποτερον εκ β. ιωνικȣ, ἢ ά: Duo ſunt Jonici, major & minor: Uter horum hic, incertum Metrico: Χαριτων αναπολιζομεν ſcilicet ita ſe habet, ut ad Jonicum a majore, & Jonicum a minore, æquo jure referri poſſit: Si Χαρι enim pro una ſyllaba longa ſumas, Χαριτων ανα eſt Jonicus a majore; ſi ανα contra ſumas pro una ſyllaba longa, Χαριτων ανα eſt Jonicus a minore: Et ſic incertum, qui ſumendus ex duobus: Sentis? Ita Metrici mens eſt aperta: Et commode inter duas Syzygias Jambicas ἑξασημους ſtat Jonicus reſolutus: Hactenus recte Magiſter: Sed qui iterum non examinavit omnes Strophas & Antiſtrophas: Si enim Stropham ſecundum examinaſſet rite, omne illud dubium

mox fuiſſet ſublatum: Colon enim ejus gemellum, Αγεις εφημοσυναν, ταν ποτ' εν ορεσι, Jonicum a minore habet verum absque διαλυσει, & ſic eundem Jonicum in aliis ſtabilit: Hoc perſpicuum eſt: αναπολιζομεν elegans eſt & appoſitum: πολος eſt terra aratro ſciſſa: Inde πολιζειν, & αναπολιζειν hic: Interpretes Linguæ ignorantia peccant: ἄρουραν ἑλικωπιδος &c, Poëſin deſignat haud dubie.

4. Es ναον πξοσοιχομενοι· Πυθιονικος] Syzygia Trochaica laborat in principio: Scribendum trajecta voce, Ναον ες προσοιχομενοι &c. Sed verbum: An forte να hic corripitur a ſequente vocali: Niſi memoria me fallat, in præcedentibus ita habuimus alicubi, idque in mentem mihi ſubrepit: Et alia ſane id genus non pauca, etiam in his ipſis Pindaricis: Quare dubito, & nihil potius muto: Atticum νεων revera minus convenit Noſtro: Et ſi νᾱ correptum a vocali placeat, νεων, quod in præcedentibus alicubi legi, etiam redonandum eſt Scribis, qui Idioma corruperunt ubique. 9. Απολλωνια τετειχισται ναπα] Metricus, αντισπαστικον τριμετρον καταληκτικον Πινδαρικον: Poſt Antiſpaſtum ſcilicet ſequuntur Trochæi; ſimiliter ut in Phalæciis poſt Antiſpaſtum ſequuntur Jambi: Απολλωνι eſt Antiſpaſtus verus: Hunc excipit Hepthemimetes Trochaicum, & quidem ita, ut ipſius

Antispasti ratio habeatur nulla, sed unius Metri Trochaici, quod in locis paribus promiscue & Spondeum & Trochæum admittit: Sicuti in hoc ipso Hepthemimeri ᾳ τετευχισται κατπᾳ, pes secundus est Spondeus, legitimus Trochaico, sed illegitimus Antispastico, quod Antispasti postremam requirit brevem, & sic palam Antispasticum turbat: Res est aperta, & sic apertum quoque, cur Metricus Colon hoc αντισπαστικον Πινδαρικον vocet: Id enim Pindaro domesticum & privum: In gemellis plura sunt, quæ Trochaicum Hepthemimeres habent purum, quam cum Spondeo commixtum: Ista variatio non peccat, ut nunc quisque videt, & a Metri Trochaici indole est: Quare nihil mutandum, ut bonus syllabarum mensor fecit, nihil horum intelligens: Illud addam ego: Irregulare est Colon hoc Pindaricum, & hoc uno loco forte occurrit: Si quis in eo admittendo esset difficilior, Antispasticum regulare facile haberi posset: Scribendum enim foret hic trajecta voce, Απολλωνιᾳ καπᾳ τετευχισται: In Antistropha vero postrema, Μελισσαν' αμειβεται ποιον τρητον, trajecta etiam voce: Aliæ Strophæ & Antistrophæ Antispastica legitima promunt: Nam ςαθμαν in Stropha tertia anceps est, & primam recte corripit: Et hæc sane facilis est mutatio: Quo factum, ut de Colo irregulari aliquando

do dubitaverim, & adhuc dubitem ipse.

13. Αξοι, παμφορῳ χεραδι τυπτομενος· φα-] Versus non modo in Syzygia Trochaica, sed etiam in Syzygia Choriambica, ægrotat: Scribe, Παμφορῳ αξοι χεραδι θρυπτομενον· φα-: ὀν ὑμνων θησαυρον παμφορῳ χεραδι ανεμος ουκ αξοι ες ἁλος μυχους, θρυπτομενον: *quem hymnorum thesaurum cum sordium colluvie vaga non ferat ventus fractum & comminutum in maris recessus*: Sic & Metrum, & sententia convalescit; apertissima nunc & convenientissima, ut vides, cum antea vel jejuna esset, vel nulla: Nam quid ανεμος τυπτομενος παμφορῳ χεραδι, si animum advertas? Ineptiæ hercule, & nihil aliud: αξοι, an αξει scribas, perinde est; utrumque in Libris: Syzygia Trochaica επτασημος, hic est pro Syzygia Trochaica εξασημῳ. 14. φα- ει δε προσωπον εν καθαρῳ] Huc sine dubio revocandum præcedens ὑμνων θησαυρος: εκεινος δε ὑμνων θησαυρος εν καθαρῳ φαει καλα προσωπον, απαγγελει &c: Si ad θησαυρος ὑμνων, & ετοιμος τετειχισται ολβιοισιν Εμμενιδαις, attendas, non est dubitandum, quin ex illa Xenocratis familia multi in Pythiis victores antea extiterint, idque illis ipsis indicare voluerit Pindarus.

15. Πατρι τεῳ, Θρασυβουλε, κοιναν τε γενεα Λογοισι &c.] Ego etiam Thrasybulum pro filio Xenocratis habeo: Sed sic dubito, an υἱος scriptum fuit Xenocrati: Perbene dici potest, Poëtam id scripsisse Thrasybulo, ut

 eum

eum de victoria patris blande & honorifice certiorem faceret, eademque opera sic & filium & patrem sibi obstringeret: Ad singula attende, & inprimis etiam ad illud πατρι τεῳ απαγγελει, in tempore futuro: Accedit κοιναν τε γενεᾳ: quod sic magis Emphaticum est post Θρασυβουλε; præsertim si τε pro και habeas, & vertas, ut hic vertendum est, *communem etiam generi*, tibique filio: Interpretes perperam accipiunt: Admissa autem hac suspicione mea, Inscriptio mutanda esset ad istum modum, & quidem non incommode ita: Θρασυβουλῳ Ακραγαντινῳ, πατερος Ξενοκρατους νικωντος αρματι. 17. αρματι νικαν] Ita legendum certo certius: In re clara verbis parco. 19. επιδεξια χειρος] Malo επι δεξια χειρος: Quid necesse Ellipsin adhibere, si oratio esse possit plena? 20. ταν ποτ' εν ορεσι] Tribrachys cum Jambo: Schmidius hic Metri imperitia Syntaxin corrupit turpiter. 22. ρας υιον ορφανιζομενῳ Πηλεϊδα πα-] Laborat Versus Epichoriambicus: Scribe, ne litera mutata, Φαντι μεγαλοσθενει Φιλυρας Υιον ορφανιζομενῳ Πηλήϊδα πα-: Φιλυρας est Tribrachys, qui Versum Jambicum recte claudit: Πηλήϊδα non deterius, quam Πηλεϊδα: Potest enim η a vocali sequente corripi: De ορφανιζομενῳ recte Benedictus: Poteratne de orbo cogitare Pindarus, præcepta Chironis de colendis parentibus Achilli data

data referens? Insulsissimi sunt, qui talia in chartam misellam conjiciunt: Quamplurima tamen id genus apud Interpretes: quæ sponte prætereo, ut stomacho consulam.

27. βιον πεπρωμενον] Elegans & Emphaticum est πεπρωμενον: *Filius ante diem patrios inquirit in annos.* 28. Εγενετο και προτερον] Εγενετο, Tribrachys est pro Jambo in Penthemimeri Jambico: Quis improbet? Bonus tamen Schmidius Εγεντο, ne syllabis se immorigerum præberet. 30. Πατρος, εναριμβροτον αμμει-] Colon hoc Jambicum decumbit vere: Legendum est mutatione nulla, Πατρος, εναριμβροτον αναμει-: Tribrachys iterum pro Jambo: Schmidius sibi habeat suum εναριμβροτων αμυ-: dignum hercule hominis ingenio. 37. απεριψεν] Id pro απεῤῥιψεν requirit Metrum Jambicum. 39. τοιο κομιδαν πατρος· εδο- κησε τε των παλαι, γενεα ὁπλοτεροισιν, Εργον &c.] Colon primum non habet numeros: Recte Schmidius, τοιο κομιδαν πατρος· εδοκη- σεν δε των παλαι &c. Copula requiritur: Et sic δε melius est, quam τε post μεν præcedens: Libri copulam male ignorant: Sic autem homo Tribrachyn admittit ipse pro Jambo, ut vides: Legi etiam potest non male, τοιο κομιδαν πατερος· εδοκησε δε των παλαι &c: Nam Dactylus non vitiat Syzygiam Trochaicam: Et ipsa omissio copulæ ab ista scriptione oriri potuit, Nasutulis Dactylum fugientibus. 46. Πα-

τρωῒ τ' επερχομενος, αγλαΐαν εδειξεν] Πατρωῒ est Tribrachys, & media, ut in ηρωϊ, &c, corripitur: Synizesin duriorem non sumo, ubi necessaria non est. 47. αδικον ουτε υπειροπλον ηβαν δρεπων σοφι-] Recte Απασαν omittunt Editores: Id enim Lex Metrica excludit, & sententia non desiderat: ουτε υ- non improbo, sed commode etiam legi posse aio, αδικον ουθ' υπερ: Nam sequens Colon ita perbene constitui potest, οπλον δρεπων ηβαν, σοφιαν: οπλον Spondeus est pro Dactylo, & pedes illi sunt amicissimi: Alias scribendum, περοπλον δρεπων ηβαν, σοφιαν, sumto Anapæsto pro Dactylo: Pessime Editores hic, πειροπλον ηβαν δρεπων, σοφι-: Nam Sic Colon Jambicum crurifragium patitur: Tu ex duobus aliis sume, quod placet. 49. αν δ' εν μυχοισι Πιεριδων. Τιν τ' Ελελιχθον] Lectio pessima: Recte Alii, Δ' εν μυχοισι Πιεριδων. Τιν τ' Ελελιχθον: Lex Metrica probat: δρεπων απο κοινε hic subaudiendum. 50. Ευρες θ' ος ιππιαν εσοδον, Μαλα αδοντι νοω, Ποσειδαν, προσερχεται] Ita Editores, audacter & imperite: Res est aperta, & ex apposita suspicione nostra adhuc apertior evadet: Scribendum puto, Οργας παλαι ος ιππειον εσοδον, μαλ' αδοντι νοω, Ποσειδαν, προσεχεται: De Neptuno, οργας παλαι ος ιππειον εσοδον, elegans est: Nam ab antiquo Deus ille Terræmotor rei equestri maximopere studuit: παλαι ος Tribrachys, Jambo recte opponitur: προσεχεται.

χεται τιν longe signatius est, quam προσερχέται τιν, & Metrum desiderat, quod sic una cum ipsa sententia, ope nostra sibi constat: Nam δον μαλ' ἀ in Versu Trochaico etiam pro Tribrache non peccat: Pessime Schmidius, Οργαις ὁλαις ες ἱππειον εισοδον Nam sic Tautologia pessima ingeritur, cum hoc ita positum ne hilum differat ab ἀδοντι vel μαλ' ἀδοντι νοῳ: Pueri vident, & ridiculus fuisset Pindarus, si ista copulasset una; Alia Schmidii omitto: Ea cum nostris conferre potes: Unde autem apparet Scholiastam legisse εὑρες in Libris suis? Idne ex interpretatione colligi potest, quæ in Scholiis liberrima sæpe est? Locum inspice, & simul ad ἱππειας εισοδους attende; nihil hercule incertius. 52. Γλυκεια δε Φρην, Και συμποταισιν &c.] Verba male habent & leviter corrupta sunt: Scribe, Γλυκεια δε Φρην Και συμποταισιν ὁμιλων, Μελισσαν αμειβεται τρητον πονον: Sic nihil aptius: πονον μελισσαν est ipsum mel, quod Pindarice dicitur τρητον, quia in foraminulis fit & reponitur: Aretii τριτον probabit nemo paulo oculatior.

ODE VII.

Col. 2. Προοίμιον Αλκμαιωιδαν] Metricus, Ιωνικον απο μειζονος, διμετρον ακαταληκτον: Scribere debuisset επιωνικον: Nam tale est proprie, quia pro Trochæis Jambi excipiunt Pæonem secundum hic pro Jonico a majore ad-

hibitum: Αλκμαινδαν pessime Editores pro Αλκμαιωνιδαν, quod in Libris plerisque est: Nam id ne Græcum quidem, si quid video; Αλκμαιωνιδαν est Spondeus cum Tribrache pro Spondeo cum Jambo: Id ineptulis displicuit, & inde barbarum illud Αλκμαινδαν. Si fulcrum apponeretur hic τω Προοιμιον, in Antistropha vero τω Ερεχθεος, Colon esset Jambicum Dimetrum Acatalectum: Sed nihil mutandum. 5. Τινα πατραν; τινα τ' οικον] Metricus, Φερεκρατειον, απο βραχειας αρξαμενον; Scribe απο βραχειων: Antispastus est quinquesyllabus, a tribus brevibus incipiens. 6. Ναιοντ' ονυμαξομαι] De voce Ναιοντ' multa habent Interpretes, sed id quod bonum est, non habent: Plerique Libri Ναιων: Scribendum est sine dubio mutatione pusilla, Τινα πατραν; τινα τ' οικον Μαιων ονυμαξομαι Επιφανεστερον Ελλαδι πυθεσθαι; Μαιων, *cupiens*, *quærens*: Nihil rotundius aut accommodatius: Et Ελλαδι πυθεσθαι copulandum certo certius. 7. Επιφανεστερον Ελλαδι πυθεσθαι] Trochaicum Dimetrum Hypercatalectum, cujus gemellum in Antistropha variat: Propter Schmidium & ejus sequaces verbo noto. 9. Ερεχθεος αστων, Απολ-] Schmidius ω Απολ-: Quo jure, apparet ex eo, quod ad Colon Strophicum scripsi. 17. Νεα δ' ευπραγια] Metricus, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Aut ineptit, aut aliter legit: Nam quod hic habemus, Jambicum Dimetrum Brachycatalectum efficere non po-

potest: Posterius credo, & legisse videtur trajectis vocibus, Ευπραγια δε νεα: Sic mensura indicata adest: Vulgata lectio plane inepta est, quod ad Metrum attinet: Si legeretur, Νεα δε ευπραγια, Colon esset Asynartetum Dimetrum Catalecticum, ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico: Et ita alii Libri, credo, olim. 20. Τα καλα εργα. Φαντι γε μαν] Metricus, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit igitur, Τα καλ' εργα. Φαντι γε μαν: Ut nunc legitur, Trochaicum est Hepthemimeres: Neque id malum. 21. Ουτω κεν ανδρι παρ μονιμαν Θαλλοισαν &c.] Recte παρ disjunctim: *in fortuna etiam stabili*, & licet vere sit felix.

ODE VIII.

Col, 1. Φιλοφρον Ησυχια, Δικας] Metricus, ομοιον τω· Τις σας παρηειρε φρενας: Jambicum scilicet Dimetrum Acatalectum: Recte, si Colon hoc spectes; sed male, si spectes alia opposita: Nisi in Antistropha 1. Τυ δε όποταν τις αμειλιχον: in Stropha 2. Επεσε δε ου Χαριτων έκας: in Stropha 3. Οποτε απ' Αργεος ηλυθον: in Antistropha 3. Ο δε γε καμων προτερα παθα: in Stropha 4. Τυ δε έκαταβολε, πανδοκον: in Antistropha 4. Κατα τινα άρμονιαν βλεπειν: in Stropha 5. Τετρασι δε εμπετες ύψοθεν: in Antistropha denique 5. Ο δε τι καλον νεον vel Ο δε τι νεον καλον λαχων, scribere velis: Nam Colon Antistrophæ 2. simile est huic, Τα

και

και εν ανδρασιν εμπρεπει: quanquam Aldina ibi etiam diſſidet, legens Τα δε εν ανδρασιν εμπρεπει: Et tot mutationes diſplicent fere, quamvis leves: Quare Colon videtur potius Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Pæone quarto & Pæone tertio; qui hic copulantur una: Et hoc rarius profecto eſt: Nam Pæones vulgo ſimiles copulari amant, Creticosque adſciſcunt, ſi per reſolutionem ſibi ſimiles fiant: Quare, ut dixi, hoc rarius profecto, non tamen improbandum: Exempla enim alia ſuppetunt, etiam apud ipſum Hephæſtionem: Visne aliud? Si Dactylicum ακεφαλον ſumere velis per totam Odam, Cola quotquot ſunt, Dactylica Trimetra erunt Acatalecta: Vide & judica: Aliquid horum verum eſt, & potuerunt revera hic diſcrepare Libri, ut Metricus dixerit, quod debebat. 2. μεγιστοπολι] μεγιστη πολει, vel μεγιστη πολιος: quod Interpretes habent, vocis indolem non exprimit ſatis. 3. Θυγατερ, βουλαν τε και πολεμων] Metricus, Το γ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium manifeſtum: Scribe, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Tale eſt Colon, & duæ breves poſt Trochæos ſunt Jonici dimidium: Si ιαμβικον rectum eſſet, ad Colon præcedens ſcripſiſſet Metricus, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον, & in Libris ſuis inveniſſet alio ordine, & hic & in ſequentibus, Ω μεγιστοπολι θυγατερ, Βουλαν τε και πολεμων: Sic enim & Tro-

Trochaicum Dimetrum Catalecticum & Jambicum Dimetrum Brachycatalectum adſunt: Sed facilior eſt altera mutatio, eamque præfero. 4. 5. Εχοισα κλαϊδας Υπερτατας, Πυθιονικον]. Colon quartum eſt Jambicum Dimetrum Brachycatalectum; quintum, Choriambicum Dimetrum Hypercatalectum: Sic apparet, Metrici Scalam & turbatam & mutilatam eſſe etiam hic: Scribe inverſo ordine, Το δ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον. Το ε, χοριαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον. 6. Τιμαν Αριστομενει] Metricus, Το ϛ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Vitium apertum: Scripſit ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον. 7. Δεκευ. Τυ γαρ το μαλθακον ερξαι] Metricus, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium etiam apertum: Scribe, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Pes quartus eſt Anapæſtus: Trajecta etiam eſt, ut vides, hujus & præcedentis Coli menſura, διμετρον male mutato in τριμετρον. 8. Τε, και παθειν ὁμως επιστασαι] Metricus, Το η, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Nihil falſius: Sed hic aliter legit ille: Scribe ad mentem ejus, Τε, και παθειν ὁμως: επιϛασαι dedit Colo ſequenti.

9. Καιρῳ συν ατρεκει] Metricus, Το θ, περιοδικον: Legit nempe, Επισ|ασαι καιρῳ συν ατρεκει: Sic Periodicum habemus, quod cæteroquin habere non poſſumus: Επις | ασαι | και | ρῳ συν | ατρεκει: Periodus eſt certa: Recurrunt enim Penthemimera Jambica & Trochaica, ſumto & capite & cauda pro initio:

Si

Si ταξιν vulgatam ſequamur, Colon octavum eſt Jambicum Trimetrum Brachycatalectum: Nonum, Jambicum Dimetrum Brachycatalectum: Videbimus in ſequentibus. 13. Υπαντιαξαισά] Alii Υπαντιαξασα: ι in fœminino non requiritur, niſi Dores id etiam corripuerint: Videndum. 17. Κερδος δε φιλτατον γ', εκοντος ει] In ταξει Metrici γ' exulat: Bonus Schmidius, quia hic κερδος, in oppoſito Strophæ ſcribebat Μεν pro Τε: Plura in his variant: Vide & numera. 20. ἐκαλογκρα- νος] Ita legendum, aut πολυκαρανος: Libri diſcreparunt: Poſterius pro Anapæſto præbet Tribrachyn in Jambico: quod bonus Schmidius *permutationem Dithyrambicam* vocat: Docte, Jupiter, & ingenioſe: In hoc ipſo Colo ſic etiam *Dithyrambice permutata* ſunt alia: Confer gemella: Metricus, τὸ β, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Male: Scribe τριμετρον καταληκτικον.

22. Ουδε μαν βασιλευς γιγαντων] Metricus, περιοδικον· η λεγεται διπλους τροχαιος· υπερκαταληκτον: Excidit διμετρον: περιοδικον διμετρον ὑπερκαταληκτον. 27. ραθεν εστεφανώμενον] Metricus, το θ, αναπαιστικον διμετρον καταληκτικον: Nihil ineptius: Corruptus eſt ab imperitis: αναπαιστικον forte fuit αντισπαστικον, & ad γλυκωνειον præcedens pertinuit: Colon hoc Trochaicum eſt Dimetrum Catalecticum, & ſic recte ſcribas amota voce, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον. 28. Υιον ποια

Παρ-

Παρνασιᾳ] Metricus, το ι, ιθυφαλικον: Non poterant ſtultius imperiti: Et recurrit ſtatim ιθυφαλικον ad Δωριει τε κωμῳ: Colon hoc eſt Jambicum Dimetrum Acatalectum: Scribe igitur in Græcis pro ιθυφαλικον peſſime geminato, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: ποι in ποιᾳ eſt commune propter vocalem, nec ποᾳ requiritur. 36. δεται νικαφοροις εν αεθλοις] An Spondeum in loco ſecundo Verſus Jambici hic adhibuit Pindarus? Non facile adducar ut credam? Quid igitur? Aut in νικαφοροις διχρονον ι corripuit, ut in Πισα fecit; aut ſcribendum δεται φερεσνικοις εν αεθλοις: φερεσβιος pro φερεβιος norunt omnes: Simile φερεσνικος pro φερενικος: quod ab imperitis male mutatum, vel ab interpretatione male expulſum, cum ipſum νικηφοροις ei adſcriptum eſſet: Tales errores in Libris ſunt innumeri. 39, Τα και εν ανδρασιν εμπρεπει] Τα Elliptice: *Quo nomine:* Hoc Emphaticum, alterum flacceſcit: Et ανδρασιν etiam cum Emphaſi accipiendum de viris vere viris: *inter ſtrenuos* 45. τεον χρεος, ω &c.] χρεος pro χρημα: idque καλων νεωτατον: ποτανον αμφι vel αμφιποτανον, vel ποτανον πανταχοσε, αμφι adverbialiter ſumto: μηχανᾳ & Poeſi Auctoris 48. Παλαισματεσσι γαρ ιχνευων μα-] ευ ante α recte corripitur: Supra Pyth. Od. 5. V. 116. habuimus ιχνεοντες: quod ſi genuinum ſit, præſtat tamen ιχνεων etiam hic: Cur enim verbum dubium ſumſerit Poëta, certo ſe ultro offerente?

51.

51. Οὐδὲ Κλυτομαχοιο νικαν] Periodicum Dimetrum Hypercatalectum requirit Οὐδὲ Κλειτομαχοιο νικαν: Nihil apertius aut facilius: Addam aliud: Colon etiam Trochaicum Dimetrum Acatalectum esse potest: Et sic Κλυτομαχοιο locum tuetur & licite variat: Κλειτομαχοιο præter Scholiastam habet etiam Aldus. 57. Υιυς Θηβαις, ηνιξατο] Certo certius legendum est, Θηβαις υιυς, ηνιξατο, ne Spondeus in loco secundo trucidet Jambum: Boni Editores hic nescio quid mussitant sibi: υἱους de filiis Amphiarai recte explicat Schmidius: Sequitur Οποτ᾽ Επιγονοι. 60. Δευτεραν ὁδον Ε- πιγονοι. Ωδ᾽ ειπε Μαρναμενων &c.] Ita distinguendum: Præcedit enim Παρμενοντας αιχμα, quod μαρναμενων φυα hic aperte requirit γενικως: Oculati vident statim. 64. σιν λημα Θειαομαι] Omnes Libri constanter Θεαομαι: Nihil mutandum: Colon enim est Jambicum, quod sic perbene variat: Epenthesis dura est, neque syllabæ sequentis indolem mutat; & Jonicum Θηεομαι nec Idiomati, nec sententiæ convenit: Quid *stupor*, quid *admiratio* hic, ubi videbat pater, quod exspectabat, & exspectare debebat propter ipsum illud, quod præmittit? 66. Αλκμαν᾽ επ᾽ ασπιδος νωμωντα, πρω-] Colon Jambicum requirit νεμοντα: Et ita scribendum, si hanc ταξιν vulgatam sequaris: Si enim Metricum audias, & hæc ita ordines, Αλκμαν᾽ επ᾽ ασπιδος

Νω-

Νωμωντα πρωτον εν Καδμυ πυλαις, nihil mutandum. 72. Δε οικοθεν αντια πραξει] Syzygia Jambica fulcro sustentanda est in Choriambico: Scribe Δε οικοθεν γ' αντια πραξει.

76. Λεω συν αβλαβει] Λεω Atticum: Hoc etiam a Nasutulis forte, qui Λαω Spondeum metuebant in Jambico propter gemella.

78. Τοιαυτα μεν δ' εφθεγξατ' Αμφιαρηος] δ' ineptit: Lege, Τοιαυτα μεν γ' εφθεγξατ': Nam tibicen requiritur, ne corruat Versus.

79. Χαιρων δε και αυτος] Spondeus in principio pro Jambo, ut in Epodo etiam sequente: Bonus Schmidius & Και & Δαι corripit: Quicquamne ineptius? Sed ita ille passim; & monere piget. 80. Αλκμανα στεφανοισι βαλλω] Ita scripsisse Pindarum, cras credam, non hodie: Nimia enim est licentia, similique usus non est alibi: Scribe meo periculo, Αλκμανα στεφεσσι βαλλω: Sic Periodicum optime habet, neque etiam Trochaico, si forte placeat, erit male: να enim ante στε sic quidem difficilius paulo brevis manet, sed manet tamen & manere potest: Nihil autem facilius hac correctione mea: Nam forma vocum, ut vides, mutatur modo leviter. 81. Ραινω δε και υμνω] Hæc & sequentia absque ullo dubio dicuntur ex persona Pindari, non ex persona Aristomenis: ραινω υμνω perspicuum est, & perspicua etiam sunt, quæ post επαγαγες αναξ leguntur: Alcman Thebis una cum patre Am-

phiarao videtur cultus: Sic optime etiam convenit γειτων ὁτι μοι cum aliis sequentibus: Pindaro Thebano vicinus erat Alcman, eique benigne aderat Thebis: Ægina nihil ad Alcmanem: Et sic certo certius de eo ita loqui non potuit Aristomenes: Pueri vident; & nescio qui talia legentes de persona Aristomenis cogitare possint: De profectione Pindari ad ædem Delphicam nihil scimus; sed id conditionem loci mutare non potest: Talia enim innumera in Libris antiquis: Quod de πενταεθλιυ sequitur, videbimus mox.

85. Υπαντιασ' ιοντι γαιας] Ita boni Editores in tenebris micantes: Omnes Libri Υπαντιασεν ιοντι γαιας: Colon debet esse Glyconium; & sic non male Schmidius syllabas numerans, Υπαντασεν ιοντι γας: Si minori opera Colon restitutum velis, scribe mecum Υπαντιασεν ιοντι γας: ὑπαντιασεν ab ὑπαντιαζω: Sic Antispastus quinquesyllabus respondet ad amussim Antispasto quadrisyllabo, & præter γαιας nihil mutatur. 86. Μαντευματων τε εφαψατο] Omnes ante Schmidium, Μαντευματων τ' εφαψατο: Jambicum est, sic licite varians: Ipse Schmidius ex Pal. C. Μαντευματων δε εφαψατο: Non improbo: Sic Anapæstus opponitur Spondeo in gemellis, & Colon Pindarice hiat: εφαψατο μαντευματων, *attigit vaticinia*, quæ ab ipso Apolline audivi: Emphasis elegans est in εφαψατο.

94. Δοσιν πενταεθλιου, συν ἑορταις &c.] Et Metrum,

trum, & ſententia laborat: Scribe, οικοι Δε προσθεν ἁρπαλεαν Πενταθλιῳ δοσιν συν ἑορταις Υμαις επαγάγες τ' αναξ. Paulo ante profectionem in feſtis Apollineis Pindarus egregie laudaverat Pentathlos: eoque nomine Apollinem celebrat: ἁρπαλεαν δοσιν, Poëſin avide arreptam ab omnibus: επαγαγες, quam ipſe Deus ei ſuggeſſerat: δοσιν πενταθλιῳ, appoſitum de iſta Poëſi: Ita accipe: Menda exigua & prava horum verborum interpretatio Ariſtomenis perſonam induxit vel præcipue: επαγαγες τ' Aldus perbene: Nam ſyllaba longa requiritur, & τε pro και eſt: προσθεν δε και επαγαγες: Schmidius non intellexit: ωναξ pro αναξ Editores hic: Peſſime: Nam ſic Colon Jambicum crurifragium patitur: Omnes alii recte αναξ. 97. Καλα τιν' ἁρμονιαν] Hoc flacceſcit, utut accipias: Scribendum ſuſpicor Κατα τιν ἁρμονιαν: τιν pro σοι & σου: βλεπειν κατα τιν ἁρμονιαν ὁσα αμφ' ἑκαστον νεομαι: *exigere ad harmoniam tuam*: Nihil accommodatius. 99. αδυμελει] Cum Emphaſi ad Δικα: ἁδυμελης ſcilicet κωμος non eſt, niſi δικα ei adſit & inſit.

101. οπιν αφθιτον] *curam illibatam*, non *curam immortalem*, ut perperam Interpretes: Nam ὑμετεραις τυχαις ſequitur: αφθιτον proprie eſt *incorruptum* γενικως, tranſlate vero ειδικως *immortale*: Sciunt omnes, ſi unum fungum non nominandum excipias: Pro Θεων δε οπιν Libri Θεων δ' ὀπιν: Si inte-

 grum

grum sumas, Tribrachys est pro Jambo; si mutilatum, tibicen est adhibendus, Θεων δ' οπιν γ' αφθιτον: Schmidius dedit Θεων οπιν δ' αφθιτον: Lectionem cum tibicine malo.

102. Ζειναρχις] Omnes ante Schmidium Ζεναρκες, recte cum Jambo in principio: Sed quid ipsum Ζεναρχες? Non dubito, quin Pindarus manu sua scripserit Ζεναρκει', υμετεραις: Sic filium Xenarcis habemus, ut decet: Ipse Poëta supra, Ος ευμενει νοῳ Ξεναρκειον εδεκτο Κιρραθεν &c. 103. Τυχαις. Ει γαρ τις εσλα πεπαται] Colon Jambicum ab imperitis pessime habitum est: Scribe, Τυχαις. Τις ει γαρ εσλα πεπαται: Hyperbaton leve seduxit bonos. 104. Μη ξυν μακρῳ πονῳ, πολλοις σοφος] Ne Spondeus stet in loco quarto Jambi, scribendum Μη ξυν μακρῳ πονῳ, σοφος πολλοις: Metricus hæc ita distinguebat, Μη ξυν μακρῳ πονῳ, Πολλοις σοφος δοκει πεδαφρων: Et sic Metro absque trajectione bene est.

111. Μετρῳ καταβαινει] Cum Schmidio lege καταβαινων: Sic verba apte cohærent, posito Commate post παρισχει pro puncto.

115. Νικαις τρισσαις, Ωριστομε-] Spondeus in loco secundo Jambici, cum certa pernicie Versus: Libri Νικαισι τρισσαις, Ωριστομε-: Credo eos discrepasse olim, & in quibusdam fuisse Νικαισι τρισσ', Ωριστομε-: in quibusdam Νικαις τριταις, Ωριστομε-: Utrumque bonum, sed non ejusdem sensus: Nam νικαισι τρισσα tres victorias in solis Junoniis; νικαις

τρι-

τριταις vero tres victorias, in unoquoque agone unam, designat: Et hæc differentia talis est, ut sine periculo subsistere possit, neque aberraturus sit, qui vel hoc vel illud sumserit: Elige igitur: Mihi fere placet magis Νικαισι τρισσ': τρισσα pro τρισσως norunt ipsi pueri. 118. κακα Φρονεων] κακα, non improbo: Nam ad Antagonistas referri potest, in quos irruebat Aristomenes animo adverso: Sed valde tamen dubito, an ipse Poëta non dederit καλα Φρονεων: Id longe enim honestius: Egregia volvens animo, & ipsam victoriam jam animo præcipiens: Attende. 120. Επαλπνος εν Πυθι- αδι χριθη] αλπνος & επαλπνος sunt Pindarica, & alibi non occurrunt in Libris, quos habemus: De Etymo videndum: Quæ Interpretes scribunt, non sunt unius assis: Visne, quod incidit? An ab αλφω αλφνος, ut a θαλπω θαλπνος? φ in π mutata sæpe: αλφνος, αλπνος: αλφνον, quod eximium & primum est in rebus humanis: ab αλφα: αλφη, τιμη: & αλφηται, εντιμοι: ab eodem αλφα, cui locus est primus in literis: Hoc probabilius certe, quam alia illa; εν Πυθιαδι, scilicet γη: neque *in Pythia* eorum reditus judicatus fuit jucundus, neque *in patria* talis certe fuit: Ita accipiendum, & ουδε μολοντων παρ ματερα ab aliis separandum, ut sic patrium commode opponatur extero & Πυθιαδι: Erunt, qui εορτη subaudient: εν Πυθιαδι εορτη: Sed id minus

arridet mihi. 123. Γλυκυς ωρσειν χαριν' κατα λαυgας] Huic Colo Jambico vulnus etiam inflictum est grave: Scribe trajecta voce, Ωgσειν γλυκυς χαριν' κατα λαυρας: Sic persanatum est: De *Dithyrambica* sua *permutatione* hic bonus Schmidius constanter.

124. Δ' εχθgων απαοgοι πτωσσοντι, συμ-] Hic etiam legendum, ne Spondeus Jambum in loco quarto deturpet, Δ' εχθρων απαοροι πτοεωντι vel πτοουντι, συμ-: πτοεω pro πτησσω παθητικως, ut alia id genus sunt sexcenta apud Lyricos & Tragicos: Metrico non oberat πτωσσοντι: Scribebat enim, Δ' εχθρων απαοροι Πτωσσοντι, συμφορα δεδαϊγμενοι: Quare ut hic tandem dicam, quod debeo, ταξις Metrici sumenda est; nisi Libri olim discrepaverint, & quidam habuerint, ut ego correxi: Sic enim utraque ταξις stare potest, & Metri αταξια orta est ex διττογραφια confusa: Ego Metrici ταξιν nunc unice probo, quia sic omnia sunt expedita & plana: illud εχθρων απαοροι Emphaticum est: *etiam ab inimicis remoti*: Non vident inimicos, & tamen metuentes ne eos forte visuri sint, trepidant artusque contrahunt in publico. 128. Εξ ελπιδος πελαται] Illud εξ ελπιδος pulchre cum nostro καλα φρονεων congruit. 130. 131. ρεαις, εχων κρεσσονα τερψιν Πλουτοιο. Εν δ' ολιγῳ] Ita legendum: Aldus, a quo hæc lectio, male Πλουτῳ: Nam sic mutilum est Colon Jambicum: Alii legunt, ρεαις, εχων κρεσσονα πλουτῳ

Me-

Μεριμναν. Εν δ' ολιγῳ: Perbene & Pindarice: μεριμνα id, quod alicui curæ eſt, ſtudium: Ita Pindarus loqui amat, idque dignius, quam τερψις: Quare ego iſtam ſcripturam potiorem duco: Parvam κωλων αταξιαν, quæ apud ita legentes eſt, facile emendavimus: Ea tamen cum voce μεριμναν minus intellecta, Interpretes in eligendo decepit. 133. Δη και πιτνει χαμαι, αποτροπῳ] Ita Schmidius ut Spondeum haberet in principio: Omnes ante eum, Δε και πιτνει &c. Rectius ad Syntaxin, nec ad Metrum male: Nemo dubitet nunc. 136. Σκιας οναρ ανθρωποι. Αλλ' όταν αιγλα] Appone fulcrum, ut Colon Jambicum ſuſtentes, Σκιας οναρ γ' ανθρωποι. Αλλ' όταν αιγλα. 138. Λαμπρον επεςι Φεγγος ανδρων] Metrum male habet, ſi Periodicum ſumas, & legendum, Λαμπρον ανδρων επεςι Φεγγος: Pro Syzygia Trochaica ἑξασημῳ eſt Syzygia Trochaica ἑπτασημος: Si Trochaicum præferas, Metrum ſibi conſtat, & in prima Syzygia hic eſt Dactylus & Trochæus pro Trochæo & Dactylo, vel Trochæo & Tribrache in aliis gemellis; Elige quod placet: Ego ſic Trochaicum malo, medicina indigens nulla. 142. Πολιν τανδε κομιζε, Διι] Non neceſſe, ut per Synizeſin Monoſyllabum facias Διι: Nam Tribrachys pro Jambo eſſe poteſt perbene: Nihil nunc in hac Oda, quod leges Metricas temerat: Sed quid illud Αρματι in Inſcriptione, ſi πα-

λη vicerit Ariſtomenes? Αριστομενει Αιγινητη Παλαιστη. Αρματι: Omnes alii Αρματι ignorant, idque in hac Editione eſt ſola: Unde petierunt Editores, & quid additamentum illud bellum? Non dicunt, & ego neſcio, neque in ipſa Oda quicquam de curru.

ODE IX.

Col. 2. Συν βαθυζωνοισιν αγγελλων Τελεσι-] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον καταληκτικον εις ιαμβον καταληγον: Imo τριμετρον ακαταληκτον, εις ιαμβον καταληγον: Et ita ſcribendum: Pro αγγελλων, quod ante Schmidium erat in una Commeliniana, Alii omnes αγγελων: Recte: Nam non neceſſe, ut Spondeus opponatur Spondeo in loco pari Verſus Trochaici; & συν βαθυζωνοισιν αγγελων Χαριτεσσι Pindaricum eſt ex aſſe: Bonus Schmidius erravit ſuo more, eumque ſequuntur Editores, ſed advocata Metrici auctoritate: quo nihil ineptius: Nam ille nihil, quod eo pertinere poteſt: * αγωνων, quod in Palat. C. erat, non reſpuit Metrum, ſed reſpuit ſententia, ſive ενεκα ſubaudias, ſive συν βαθυζωνοισιν αγωνων Χαριτεσσι jungas: Prima in αγων, ut notum, ab Euripide & Sophocle producitur.

9. Αρπασεν, ηνεγκε τε χρυσεω] Metricus, τριμετρον δακτυλικον ακαταληκτον: Legendum certo certius, Αρπασ', ενεγκε τε χρυσεω: Et ita recte etiam Schmidius, adjutus a Cod. Palat. C. Addit tamen de χρυσεω, quod plane

ne Schmidianum: Quia scilicet in aliis oppositis est Spondeus in fine, hic etiam χρυσεω in Dissyllabum contrahit, ac si Dactylus ibi stare non posset loco suo: Quicquamne inficetius? Dicam aliud: Dactylicum in duas syllabas desinens, ambiguum est, Catalecticum an Acatalectum sit, quia postrema est indifferens: Et sic in Stropha prima Dactylus adhibetur perquam accommode, ut de aliis constet certo, & ambiguum tollatur: Hoc sentiunt statim periti: Bonus ille præter syllabarum numerum in re Metrica intelligebat nihil ne minimum.

14. Ριζαν απειρυ τριταν] Metricus, Το ιδ, το αυτο τω γ: Nihil falsius: Scribe το αυτο τω ιγ. Colo scilicet præcedenti: τριταν rectius, quam τετατον: Cur enim Dactylus sumtus, Trochæo sese offerente? 16. Υπεδεκτο δ' αργυροπεζ' Αφροδιτα] Jambus non potest stare in loco secundo Anapæstici Dimetri: Scribendum igitur absque dubio, Υπεδεκτο δε αργυροπεζ' Αφροδιτα: Sic Anapæstus ibi. 17. Δαλιον ξεινον] Δαλιον ξενον etiam bonum est in Trochaico, cui Trochæus est pes domesticus semper & ubique.

24. Ος Λαπιθαων υπεροπλων] Alii rectissime Λαπιθαν: Id mutarunt Editores nostri, & quidem de Colo solliciti & incerti, cum uno Aldo. 30. νεια λεχει Κρειοισ' ετικτεν] Κρειοισ' etiam Aldus; idque arripuit Schmidius, ut Spondeum haberet Spondeo oppositum:

situm: Inepte, ubi Colon est Jambicum: Alii Κρεισσ': quod ego præfero propter soni asperitatem in Κρεισσ': Et sunt in oppositis, quæ etiam Jambum ibi habere possunt: Quanquam nihil tale necesse, ipseque Jambus se tuetur satis jure suo. 31. Γαιας θυγατηρ. Ο δε ταν ευωλενον] Metricus, Τοα, Πινδαρικον. εστι δε εγκωμιολογικον: Prima scilicet syllaba a principio ad finem translata: ας θυγατηρ' ο δε ταν ευωλενον γαι: Ita intelligendus Metricus: qui abstrusa sibi commentus est ut eruditior videretur: Colon est vel Anapæsticum Dimetrum Hypercatalectum in Disyllabum, vel Prosodiacum Trimetrum Acatalectum: Nihil planius aut perspicuum magis. 35. Ουτε δειπνων οικοριαν] Ita sine dubio legendum: Nam οικουριαν Colo Epichoriambico perniciem adfert: Interpretes οικοριαν pro οικουριαν positum censent: Pessime: Nam Aphæresis est plane insolita: Ego non dubito, quin οικοριαν sit ab οικος & ορος: οικοριαι, *domisedæ*, quibus domus est limes & terminus, quæque ea non exeunt: Vox elegans & Pindarica. 38. Φασγανῳ τε μαρναμενα] Syzygia Trochaica in his variat. 39. Κεραϊζεν αγριως] Metricus, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον ανακλωμενον: Tale est Colon hujus Epodi: Alia sunt Jonica recta cum Syzygia Trochaica accisa: Variatio est licita, & quam servare possumus: Alias scribendum hic cum fulcro, Κεραϊζεν γ' αγριως: Nam sic Colon hoc aliis est gemellum: Sume quod placet: Metricus hic etiam pri-

primam Epodum consideravit solam.

40. Θηρας η πολλαν τε και ἀσυχιον] Metricus, Το ι, Πινδαρικον· παρα τω πρωτον, Σαπφικον και ιαμβελεγος: Distinctio male habet: Scribe, Πινδαρικον παρα το πρωτον Σαπφικον, και ιαμβελεγος: πρωτον Σαπφικον vocat notissimum illud επιχοριαμβικον ενδεκασυλλαβον, ad quod Pindaricum hoc accedit: και ιαμβελεγος alterius mensuræ est index: Colon scilicet pro Jambelego a capite mutilo habebant etiam Magistri: Habuimus & diximus ad Olympia.

41. Βωσιν ειρανιν παρεχοισα πατρωαις] Metricus, ιαμβελεγος, μετατεθεικως την πρωτην επι την τελευταιαν συλλαβην: Corrupte: Legendum est facta transpositione, μετατεθεικως την τελευταιαν επι την πρωτην συλλαβην: Sic nihil apertius ad mentem Metrici. 44. Υπνον αναλισκοισα, ρεποντα προς αω] Dactylicum Pentametrum: Metricus, Το ιδ, ὁμοιον τω πρωτω: Aut aliter legit, aut corruptus est ab imperitis: Id quisque videt: Posterius credo.

45. Κιχε νιν λεοντι ποτ' ευρυφαρετρας] Scribe, ut Colo Anapæstico bene sit, Κιχε νιν τε λεοντι ποτ' ευρυφαρετρας: Schmidii λεοντι non probo: Plura alias. 53. Θαυμασον, οιον περ αταρβει] Dele illud περ, quod Colon Dactylicum enecat, & alii omnes ignorant: Unde Editores id arcessiverunt sibi?

59. Ποιας δ' αποσπασθεισα φυλλας] Durissimum est αποσπασθεισα, & vix sensum habere potest commodum: An ipse Pindarus non scripsit,

Ποιας

Ποιας δ' αποσπαςθεισα φυλλας? Scholiastes, απο ποιας δε φυσεως και γεννης αποσπαρθεισα και γεννηθεισα; Videtur legisse, ut ego conjicio: Quod sequitur, ἡ δε μεταφορα, απο των κλαδων των αποσπωμενων απὸ των φυτων, alterius est. 61, Γενεσθαι δ' αλλας απειραντου] Hæc cum præcedentibus recte alii jungunt. 64. Κειρειν] Recte: Sic & Aldus & Calliergus. 66. Αγανα χλιαρον γελασας] Αγανα χλια Jonicus est quinquesyllabus: Aldus Αγανα χλαρον γελασας: Probe, si istud Hesychii jungas, Χλαρον, ρυπαςον, λεπτον, τρυχαλεον, ωχρον: De eo alias accuratius: γελασας vulgo mediam corripit: Et sic præter Idioma etiam neglectum est Metrum: Scribe γελαξας. 68, Ευθυς απαμειβετο· Κρυπται] Ita perperam Cod. Ms. γ. quem secuti sunt Editores: Alii omnes recte, Ευθυς αμειβετο· Κρυπται: Colon Dactylicum est, ut cum Metrico monuimus.

73. Αιδεοντ' αμφανδον ἀ-] Ita legendum cum syllabarum mensore Schmidio: Nam αμφαδον, quod Alii habent, mediam corripit, & Colon Trochaicum subvertit: Pueri vident. 74. ἀ- δειας τυχειν τοπρωτον ἑυνας] *ab ipso concubitu incipere.* Omnis Emphasis est in τοπρωτον: τουτο, quod præcedit, vel Elliptice scriptum pro κατα τουτο, vel distinguendum, και εν τε Θεοις Τουτο, κανθρωποις ὁμως Αιδεοντ', αμφανδον ἀδειας τυχειν &c: τυτο, *hac*: scilicet ἀδειας τυχειν &c. 75. τον ου θεμιτον ψευδει θιγειν]

qui

qui mentiri & fallere non potes: cui fas non est aliquem mendacio attingere: Recte unus ex antiquis Interpretibus, και γαρ σε, ὃν ου θεμιτον ουδε δυνατον ψευσασθαι, παρετρεψεν ὁ προσηνης σου τροπος εξωταν με περι του Κυρηνης γενους, και της μιξεως· καιπερ ειδοτα ακριβως παντα: Alii balbutiunt, accipientes aliter: Sic singula apte cohærent. 86. Χώ, τι μελλει, χώτε πο- τ' εσσεται] Ita perbene Ang. Ms. γ: *quid & quando:* Nihil aptius: Schmidii Χώ, τι μελλει, χώποθεν Εσσεται, istas gratias non habet. 97. Δεξεται ευκλεια νυμφαν] Ita hic pessime etiam editum: Nam Colon Dactylicum aperte desiderat Δεξεται ευκλεα νυμφαν, quod habent Alii omnes.

99. ινα οἱ χθονος αισαν Αυτικα, συντελεσθειν Εννομον, δωρησεται] Tolle distinctionem post Αυτικα & Εννομον: Nam ista cohærent una: ινα δωρησεται αυτικα οἱ χθονος αισαν συντελεσθειν εννομον: αισαν est μεριδα: Ei partem terræ legitimam esse concedat secum: συντελεσθειν Emphasin habet, & communionem indicat: εννομον autem adjectivum, ut millies, pro adverbio est. 104. Τοθι παιδα τεξεται, ὃν κλυτος Ερμας] Colon Anapæsticum non habet numeros suos: Scribe, Τοθι παιδα γε τεξεται, vel Τοθι παιδα τε τεξεται, ὃν κλυτος Ερμας.

112. Ζηνα, και ἁγνον Απολλωνα] Sic Dactylico Trimetro Acatalecto iterum vis infertur: Lege, ut in omnibus aliis est, Ζηνα, και ἁγνον Απολλω- ν' ανδρασι &c. 116.

Τοισδ'

Τοιοδ' Αρισταιον καλειν] Τοιοδε pro επι τοιοδε scriptum putant: Non male: Præferendum tamen Τουσδ', leviter mutata litera: Nam id ανδρασι φιλοις apte respicit, & cum καλειν amice conspirat: Αγρεα και Νομιον Τουσδ' Αρισταιον καλειν: Vident omnes. 128. Υιος ευθαλλει συνεμιξε τυχᾳ] Ita Editores cum Schmidio: Alii ante eum Υιος ευθαλει συνεμιξε τυχᾳ: Non dicam Syzygiam Trochaicam ἑξασημον in his esse bonam & domesticam; sed dicam falli, qui mediam in ευθαλει hic corripiunt: Non est enim ab ευθαλης, sed ευθηλης, quod Dorice mutatum in ευθαλης: Sic εριθηλης, νεοθηλης, &c, nota sunt omnibus: Ne mutes igitur ευθαλει. 132. Δοξαν ιμερταν αγαγοντ' απο Δελφων] Dactylico fulcrum appone, ne corruat: Δοξαν γ' ιμερταν αγαγοντ' απο Δελφων. 141. Επραθε φασγανου ακμᾳ] Hic sapiunt Editores: Colon est, in cujus gemellis misere cæcutiunt: Vide modo præcedentia. 154. Αει μεμναται, τα νιν θρε-] Colon Jonicum laborat: Schmidius nihil monens, Αϊ μεμναται, τα νιν θρε-, edidit: Ubi αϊ invenit pro αει? αι est apud Hesychium suo loco; sed ita ut suspectum esse queat: Si extaret, quod Auctor Etymologici M. allegat in Αιελιοι, de forma ejus diversa melius judicari posset: Mihi legere in dubio non displiceat, Αναμεμναται, τα νιν θρε-: Id rotundum & certum: Nam si attendas, præcedens μη παραβαλλει, verbo-rum-

rumque Syntaxis αει certe non promittit.

156. Τοισι τελειων επευχα Κωμασομαι, τι παθων Εσλον] Hæc ipse Poëta de se dicit: Thebanus Herculem & Iphiclem Thebanos libenter celebraret, quoties ex voto aliquid ei eveniret: επ' ευχα rectius, quam επευχα. 158. Χαριτων κελαδενναν Μη με λιποι καθαρον Φεγγος] Hoc pendet ab eo, quod in principio dixit Poëta, Εθελω χαλκασπιδα Πυθιονικαν Συν βαθυζωνοισιν αγγελλων Τελεσικρατη Χαριτεσσι γεγωνειν, & post longam digressionem hic tandem vere ad rem accedit. 162. Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξαι] Ter in Ægina Nisique colle victoriam obtinuerat Telesicrates: Ad utrumque locum pertinet numerus, & in quo bis victor extiterat, definire accuratius noluit Poëta: τε post Αιγινα una cum γαρ, hæc nectit præcedentibus de victoria Pythia V. 125. & sic omnia apte cohærent. 163. Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγων] HæcTelesicratem respiciunt absque ullo dubio: Legendum igitur, vel Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξε, Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγων, vel Τρις δη πολιν τανδ' ευκλεϊξαι, Σιγαλον αμαχανιαν εργω φυγοντ'. Ουνεκεν ει &c: Qui aliter sentiunt, nugantur.

176. Υιοι ευχοντ', ω Τελεσικρατες, εμμεν] Hoc Colon Dactylicum etiam collabitur, & sustentandum est fulcro: Scribe, Υιον γ' ευχοντ', ω Τελεσικρατες, εμμεν: Υια Dactylus in Pindaro vix placet: Distinguenda sunt Idioma-

mata. 177. Εν Ολυμπιοισι τε, και βαθυκολπε] Metrum sibi requirit, vel Εν Ολυμπιαχοισι τε, vel Εν Ολυμπιοισι τε, και βαθυκολπε: Nihil certius. 178. εν τε και παντεσσ' επιχω- ριοις] Interpretes επιχωριοις de Libycis & Cyrenaicis intelligunt: Inepte, ubi ειδον præcedit, & Pindarum Libyam adiisse non constat aliunde: De Græcis igitur intellige, & illis, quæ stato tempore in Græcia agitabantur, ipsis Thebis non exclusis: Ad eas enim opportune referri potest vox in Vate Thebano: παντεσσ' επιχω- bonum est, neque malum πασιν γ' επι-: Fulcrum, ut monui plus semel, millies neglectum est ab imperitis scribis 179. Εμε δ' ουν τις, αοιδαν Διψαν ακειομενον, Πρασσει χρεος &c.] Locus aperte corruptus: Nam τις ita ἁπλως ineptit: Non improbo Schmidii suspicionem, sed scribere tamen malo: Εμε δ' ουν τις, αοιδαν Διψαν ακειομενον, Πρασσει χρεος αυτις εγειραι Και παλαιων δοξα τεων Προγονων: Sic nihil aptius: εμε δ' ουν, αοιδαν διψαν ακειομενον, πρασσει χρεος εγειραι και τις δοξα παλαιων τεων προγονων: Vident omnes: και aptum est, & aptum quoque τις δοξα: aptissimum vero αυτις εγειραι χρεος: χρεος hic est μελος σοι οφειλομενον: Id resuscitat & redordiri me facit gloria tuorum majorum: παλαιων sumsi, quia ita in plerisque est: Aldina παλαιαν δοξαν: quod si mutaretur in παλαια δοξα, signatius sane esset, quam παλαιων δοξα, quia in

in δοξα hic est sententiæ robur: Vide & judica. 185. Ιρασσαι προς πολιν Ανται-] Dactylicum hoc pessime habet: Scribendum sine dubio, Ιρασσαι πολιν Ανται-: προς, quod ab Interpretibus adscriptum, imperiti perperam in textum intruserunt: Poëta præpositionem noluit, quia & αμφι præcedit & μετα sequitur: Vident periti, & aperta res est. 192. Επλετο· χρυσοστεφανοιο δε ἡβας] Non malum hoc, sed melius, quod in plerisque aliis, Επλετο· χρυσοστεφανε δε οἱ ἡβας: Elegantiores sciunt. 199. Πριν μεσον αμαρ ἑλειν] Recte ἑλειν: ελθειν est explicatio, quæ irrepsit pro voce explicita absque dubio: Pindaricum ἑλειν, nec de Cretico hic cogitandum. 201. ἁπαντα χορον Εν τερμασιν αυτικ᾽ αγωνος] χορον ἁπαντα *virginum*: Sic recte Benedictus in Paraphrasi: Quid *proci* ad metas? 212. σθαι, ὁς πρωτος θορων] αν cum Versus dispendio ab operis omissum est: σθαι, ὁς αν πρωτος θορων Alii omnes. 213. Αμφι οἱ ψαυσειε πεπλοις] Vitium manifestum: Nam ita non loquuntur Græci: Scribe, Αμφι οἱ ψαυσειε πεπλοιν vel πεπλων: Nisi πεπλους malis, ut ψαυσειε cum casu quarto construxerit Pindarus. 220. Πολλα δε προσθεν πτερα δεξατο νικαν] Scribendum, ut Versus numeros habeat, Πολλα δε γε vel Πολλα δε τε προσθεν πτερα δεξατο νικαν: τε pro και positum malo: Πολλα δε και προσθεν &c: πτερα νικαν eleganter & Pindarice ipsi

στεφανα, ipsa φυλλα injecta esse possunt: Notissimum est illud Herodoti Mus. 4. initio de regione ultra Scythiam, και τουλεων, των βασιλήϊων, μιην μεγιστην ποιησαι, εν τον χρυσον φυλασσεσθαι· τα δε καθυπερθε προς βορεην λεγουσι ανεμον των ὑπεροικων της χωρης, ουκ οἱα τε ειναι ετι προσωτερω ουτε ὁραν, ουτε διεξιεναι, ὑπο πτερων κεχυμενων· πτερων γαρ και την γην και τον ηερα ειναι πλεον, και ταυτα ειναι τα αποκληΐοντα την οψιν: ubi similis Metaphora haud dubie de nivibus.

ODE X.

Col. 2. Μαχαιρα Θεσσαλια. Πατρος] Metricus, το β, διμετρον ιαμβικον ὑπερκαταληκτον, ατακτον: Colon non est Hypercatalectum, si legas, ut nunc legitur: Aliter haud dubie Metricus, ut constat certo certius ex mensura Coli sequentis, Δ' αμφοτεραις εξ ἑνος: ad quod ille, διμετρον Ιωνικον βραχυκαταληκτον: Legit scilicet, Μαχαιρα Θεσσαλια. Πατρος δ' αμφοτεραις εξ ἑνος: Sic Jambicum Dimetrum Hypercatalectum & Jonicum Dimetrum Brachycatalectum habes: ατακτον quid? Idne pertinet ad Colon secundum Antistrophæ sequentis? Haud puto: Aut ab inepto vox est, aut ex ακαταληκτον, quod ταξει vulgatæ adscriptum erat, forte enatum est mendum: In ταξει vulgata Colon primum est Jambicum Dimetrum Acatalectum; secundum, Cho-

Choriambicum vel Epichoriambicum Dimetrum Catalecticum: ἐξ ἑνὸς ſcilicet vel pars major Choriambi, vel pars major Ditrochæi eſſe poteſt: Et hanc τάξιν nunc, quia bona & recepta eſt, ſequemur, ut tamen alteram Metrici, ſi velis, tibi ſumere poſſis: Ex iſta diſcrepantia in Editionibus ante Schmidium fuit aliqua confuſio in Antiſtropha poſtrema; eaque apud Aldum etiam in Stropha 3. & 4. 4. Ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει] Metricus, σύνθετον ἐκ προσοδικοῦ καὶ ἰαμβικοῦ, πενθημιμερές: Colon ſimile habuimus Supra Pythiorum Od. 1. V. 6. ex indicio Magiſtri: Id vero ibi improbavimus, quia Proſodiaca ea ſunt indole, ut ſibi requirant pedes alternantes: Quare alterum hoc hic probare certe non poſſumus: Accedit, quod primo in Proſodiaco Dimetro hic nullibi ſit Jonicus, ſed pro Jonico ubique Pæon ſecundus: Dein; quod in Jambico Penthemimeri ne unus etiam ſit Jambus, ſed pro Jambis ubique Spondeus & Anapæſtus: Quæ omnia ambiguum inducunt nimium, & cum receptis regulis conciliari non poſſunt: De alia menſura igitur cogitandum: Colon mihi videtur Anapæſticum Trimetrum Catalecticum, cum Jambo in principio: Sic nihil apertius aut planius: Apud Metricum pro ἰαμβικοῦ, πενθημιμερές ſcribendum ἰαμβικοῦ,

P 2 ἑπτα-

πενθημιμερους. 7. Πέλινναιον απυει] Metricus, Το ζ, διμετρον χοριαμβικον βραχυκαταληκτον: Nihil falsius: χοριαμβικον ex modulo præcedentis Versiculi huc male translatum est, & ipse Metricus scripsit, credo, διμετρον αντισπαστικον καταληκτικον: Talis enim est hicce: απυει pro απυειν legendum sine dubio: Ellipsi enim non est locus. 8. Αλευα τε παιδες, Ιπποκλεᾳ] Antispasticum Trimetrum Brachycatalectum: Metricus, διμετρον δοχμαϊκον ακαταληκτον: Quid illud? Duo Dochmaica, nisi fallor, sumsit; quorum syllabas excurrentes posuit in fine, non ad ipsa Dochmaica applicuit; & sic idem dixit intricate & obscure, quod nos dicimus simpliciter & aperte. 9. Θελοντες αγαγειν επικωμιαν] Metricus, επιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Sic Pæonem secundum sumsit pro Jonico a majore, & reliqua pro Jambicis habuit: Quod nimis certe ambiguum est, nec mihi placet; præsertim ubi in sequentibus sunt, quæ istam mensuram plane respuunt: Quare ego Colon pro Antispastico Trimetro Brachycatalecto habeo, in quo post Antispastum sequuntur Jambica; & hic apposito fulcro scribo, Θελοντες γ' αγαγειν επικωμιαν.

10. Ανδρων κλυταν οπα] Bonus Schmidius Νεων pro Ανδρων, ut Jambum haberet Jambis oppositum. 12. Στρατῳ τ' Αμφικτυονων ὁ Παρ-] Laborat Versus Jambicus, & ita

ita ex Pindari calamo non exiit: Scribe transpositis vocibus, Αμφικτυονων στρατῳ θ' ὁ Παρ-: Nihil facilius: Quod Schmidius de mensura vocis Αμφικτυονων notat, plane redolet Prosodiam ejus novam: Ineptum vero & falsum, quod de Αφικτιονες scribit, ac si ita dicti fuissent primo, idque testaretur Pausanias Lib. 10. cap. 8. Nam nihil hercule, quod eo pertineat, ibi; nec ad αφικοιντο attendendum, sed ad παρα των προσοικουντων in istis Pausaniæ: Pueri vident, & ridiculus est homo, qui isto commento stabilire voluit inanias suas: Metricus hæc & sequentia, ut ad Stropham vidimus, aliter digessit. 18. μηδεσι] Hoc Metrum Antispasticum sibi desiderat certo. 19. τ' επραξε· το δε συγγενες εμβεβα-] ut Antispastus ante Jambica sit Antispastus, scribendum, τ' επραξεν· το δε συγγενες εμβεβα-. 22. Δις εν πολεμαδοκοις Αρεος ὁπλοις] Asynartetum, vel ex Jambico Dimetro Brachycatalecto & Dimetro Dactylico, vel ex Jambico Penthemimeri & Penthemimeri Anapæstico: πολεμαδοκοις, an πολεμοδοκοις scribas, perinde est: utrumque in Libris: Metricus, μητρωακον, τριμετρον αχαταληκτον: An Metrum hoc frequens in carminibus, quæ Deorum Matri accinebantur? Nescio: Illud scio, plane diversum esse a μητρωακῳ, cujus meminit Hephæstion in Enchiridio: In his Metricis multa inepta ab ineptis Magistellulis. 23.

 Εθηκα

Εθηκε και βαθυλειμωνα] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Corruptus eſt, & ſcribendum ſine dubio, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Ad Colon ſequens ſcribit, Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Legit ſcilicet, ut certo certius legendum eſt, Εθηκε και βαθυλειμωνʼ ὑπο Κιρρας αγων: Aliorum Epodorum gemella non aliter: Bonus Schmidius συν θηκε, ut Spondeum haberet pro Jambo in Jambico.

27. Εν ἁμεραις, αγανορα] Ita Editores: Omnes alii, & ipſe Schmidius, Εν ἁμεραις: Junge gemella & de Jambico cogita. 28. Πλουτον ανθειν σφισιν] Metricus, Παιωνικον διμετρον ακαταληκτον: ex Creticis pro Pæonibus: Schmidius ſuo more ridicule & inepte: Verbo moneo εν παροδω. 37. Κρατησας, τα μεγιστʼ αεθλων ἑλη] In Antiſpaſtico nihil mutandum: Qui Metricum antiquum ſequuntur, mutare debent; & ſyllabarum menſor Schmidius Κρατησε, τα μεγιστʼ αεθλων ἑλων: Vide ad Stropham. 38. Τολμα τε, και σθενει] Hic ut Jambum haberet pro Spondeo, Ineptulus ſcripſit Θρασει τε, και σθενει in Jambico: Notare pudet pigetque: Debeo tamen verbo. 39. Και ζωων ετι, νεαρον] νεαρον in Diſyllabum contrahi poteſt, vel τε νεα pro Tribrache haberi: Fors ipſe tamen Pindarus ſcripſit ναρον: νεαρος, νηρος, ναρος Dorice: Vide me ad Phrynichum in Νηρον ὑδωρ. 40. υἱον ιδη] Rectiſſime ιδη ad ἑλη præcedens: Schmidius inepte ιδων, quia Κρατησε ἑλων correxe-

rexerat; Vident omnes, qui oculis non lippiunt. 42. Ο χαλκεος ουρανος ϋπω αμβατος αυτοις] Sententiam corrupit Schmidius: Verissime Interpres antiquus; Homines sint licet felicissimi, nunquam Diis fieri possunt æquales, ipsoque Cœlo Deorum domicilio potiri: Res est apertissima ex præcedentibus & sequentibus: Mittamus eum, & conjecturam ejus ineptam: ουποτε verissimum, ut ipsa sententia: In Anapæstico pro Spondeo est Anapæstus, pes domesticus.

43. Οσαις δε βροτεον εθνος Αγλαϊας &c.] Elegans locus, sed male scriptus, & male intellectus: Scribe, Οσας δε βροτεον εθνος Αγλαϊας απτομεσθα, Περαινει προς εσχατον πλοον: εσχατος πλους est θανατος, & cymbam Charontis respicit: Omnis splendor humanus ad mortem & tenebras perducit splendidos illos: Nihil apertius aut accommodatius: απτομεσθα cum casu patrio construunt Græci, & ipsum περαινει sic commode ad αγλαϊας se refert: Οσας δε βροτε est Antispastus quinquesyllabus, & neque de Synizesi, neque de βροτον cogitandum hic. 47. Αν εύροις ες Υπερβορεων αγω-] Ita ridicule editum hic: Omnes alii constanter, Ευροις αν ες Υπερβορεων αγω-: Scribendum cum fulcro, ut Antispastus se prodat, Ευροις αν γ' ες Υπερβορεων αγω-: nisi malueris Ευροις αρ' ες Υπερβορεων αγω-: Prima in αρα est anceps, & utraque vocula quadrat: Bonus Schmidius primam in

in Ευροις corripit: quam productam probare debuisset serio, quia aliquatenus commendat Metrici dimensionem, & sic saltem Jonicus se exhibet semel: Sed in re Metrica Metricus ille erat revera puer. 48. να θαυμαστᾳν οδον] Lege, ut Colo Jambico bene sit, να θαυμασιαν οδον: θαυμασιος idem, quod θαυμαστος: Anapæstus est pro Jambo: θαυματαν non dixerunt Græci: Tantum abest, ut in Cœlum adscendere possint mortales, ut ad Hyperboreorum terram beatam ne quidem pervenire queant omni labore & industria sua: Ita hæc cum præcedentibus cohærent: Et inde digressio hæc Poëtæ: Interpretes non animadverterunt: Sed quid αγωνα Υπερβορεων? Certe αγων nec pro αθροισματι, nec pro θαλια accipi potest commode: Vix dubito, quin vox leviter corrupta sit, ipsque Pindarus scripserit, ες Υπερβορεων αλωνα θαυμασιαν οδον: αλων idem, quod αλως: quo nihil hic accommodatius. 55. ορων ὑβριν Ορθιᾶν κνωδαλων] Rectius legeretur ὑβριν Ορθιαν in casu quarto: Dicam, quod nemo hactenus dixit, & mihi perquam probabile: De ονοις hoc intelligendum αγριοις, qui οναγροι appellantur vulgo: Illi sese erigunt concinne, & motu, qui oculos oblectare possit: De mansuetis nihil insulsius: Videbimus distinctius alibi. 61. Δαφνᾳ τε χρυσεᾳ κο-] Hic prima in χρυσεᾳ certo certius corripitur. 75. σιωταις λιθινον θανατον φερων] Opti-

Optima lectio, si Antispastice metiaris mecum; pessima, si Epionice metiaris cum Metrico antiquo: Vident omnes, qui in his aliquid vident. 76. Εμοι δε θαυμασαι, Θεων &c.] ουδεν εμοι φαινεται απιστον εμμεν θαυμασαι: Græcismus notus: *ad admirandum*; ut sit admirationi: Vide quid hic bonus Schmidius Metri imperitia. 86. Οπ' αμφι Πηνεϊον γλυκει-] Ita nasutus syllabarum mensor, ut Anapæstus se opponeret Anapæsto: Alii omnes ante eum recte Πηνειον cum Spondeo, qui Anapæsto par. 88. Τον Ιπποκλεα ετι και μαλλον συν αοιδαις] Anapæsticum etiam bonum: Nam Ιπποκλεα postremam producit: Ιπποκλεεα, Ιπποκλεα: Et ista forma nominis mihi placet cum Aldo, qui Ιπποκλει in ipsa Inscriptione habet: Quare & Ιπποκλεϊ scribo in prima Stropha, & errore isto leviculo nomen immutatum esse suspicor: Syntaxis ibi turbata: Vide modo Interpretes antiquos & novos. 90. ητον εν αλιξιν θησε-] Imo αλιξι, ut Colon Epichoriambicum sit sanum: Et ita plerique Editi.

91. μεν, εν τε παλαιτεροις] Antispasticum ægrotat: Scribi posset, μεν, ενι τε παλαιτεροις: Nam Antispastus primas breves admittit lubens, & tres aliæ breves sunt pro Trochæo: Sed quia id paulo levius fortasse hic, malo, μεν, ειν τε παλαιτεροις: Sic nihil convenientius. 100. ανεϊ Θωρακος, ος περ] Hic recte ανεϊ pro ανει scriptum est, ne Chori-

riambus abesset. 103. Τετραορον, φιλεων φιλεοντ', αγων] Optimum etiam Antispasticum, & pessimum Epionicum: Τετραο est Tribrachys, neque necesse ut scribamus Τετρωρον: Nam Τετραορον φι est Antispastus quinquesyllabus vere bonus; Periti vident: Quare nunc Metricum antiquum plane valere jubeo cum suo Epionico, quod Colon hoc una cum Colo Epodi præcedentis aperte respuit: Et hominem nimis properantem hic etiam primam modo Stropham considerasse arbitror, aliis neglectis. 107. Αδελφεως τε επαινη-] Hic quoque Ineptulus Κἀδελφεως contra omnes Libros, ut pro Jambo haberet Spondeum in Jambico: Quid iterum in Inscriptione hujus Odæ, post διαυλοδρομῳ illud ἁρματι, quod aliæ Editiones ignorant?

ODE XI.

Col. 2. 3. Μεν Ολυμπιαδων αγυιατις, Ινω δε Λευκοθεα ποντιαν] Metricus, Το β, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. Το γ, αντισπαστικον διμετρον υπερκαταληκτον: Posterius ostendit, eum Cola hæc ita ordinasse,

Μεν Ολυμπιαδων αγυιατις, Ι-
νω δε Λευκοθεα ποντιαν

Sic Jonicum Trimetrum Brachycatalectum habemus cum Antispastico Dimetro Hypercatalecto: Μεν Ολυμπια est Jonicus quinquesylla-

ſyllabus, reſoluta poſtrema longa: Et ταξις hæc bona eſt; eamque ſecuti ſunt omnes ante Schmidium; qui hanc induxit primus: Nullo hercule jure, ut vides, & ex mera imperitia, quod Metricum non intelligeret: Tu reduc, quæ antiqua ſunt & bona.

4. Ομοθαλαμε Νηρηϊδων] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, τροχαϊκον διμετρον καταληκτικον.

5. Ιτε συν Ηρακλεος αριστογονῳ] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυ λελυμενον: Ineptit βραχυ, & a ſcribis ineptientibus eſt: Metricus dederat, τροχαϊκον διμετρον υπερκαταληκτον λελυμενον: Nihil apertius. 6. Ματρι παρα Μελιαν, χρυσεων] Metricus, εφθημιμερες δακτυλικον: Sic recte ſyllabarum menſor παρα ſcripſit pro παρ: Cæſura etiam eſt in aliis oppoſitis: Vix tamen dubito, quin Libri olim exhibuerint quidam, Ματερι παρ Μελιαν, χρυσεων. 8. 9. Θησαυρον, ον περιαλλ' ετιμασε Λοξιας] Metricus, Το η, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον. Το θ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Cola ita ordinata repperit in Libris ſuis,

Θησαυρον, ον περιαλλ' ε-
τιμασε Λοξιας.

Recte & vere: Nam ταξις vulgata peccat, ut in ſequentibus videbimus. 13. Νυν επινομον Ηρωϊδων] Ita Schmidius: Ante eum omnes, Νυν επινομον Ηρωϊδων: Dactylus in principio

cipio Trochaici non peccat. 17. Γας ομφαλον, κελαδητε α- κρα συν ἑσπερα] Cum Metrico ſcribe, Γας ομφαλον, κελαδητε Ακρα συν ἑσπερα. 20. Χαριν, αγωνι τε Κιρρας] Metricus, Φερεκρατειον, απο βραχειας αρξαμενον: Scribe απο βραχειων αρξαμενον: Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus, qui a Tribrache incipit: χαριν ſcriptum Elliptice pro κατα χαριν: & ἑπταπυλοισι Θηβαις αγωνι τε Κιρρας a κελαδητε pendet: οφρα κατα χαριν κελαδητε ἑπταπυλοισι Θηβαις αγωνι τε Κιρρας Θεμιν ἱεραν, Πυθωνα τε &c: Nihil aptius: Interpretes non bene.

21. Εν τῳ Θρασυδαιος εμνασεν ἑστιαν] Metricus, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον: De hoc Epionico ſummopere dubito, quia Trochæi ſtant ante Jambos: Aliud, de quo dubitari non poteſt, eſt apud Hephæſtionem pag. 46, & habuimus ſupra Od. 13. Olymp. V. 6. in Stropha: Colon ego habeo pro Aſynarteto, vel ex Penthemimeri Anapæſtico, & Jambico Dimetro Brachycatalecto; vel ex Jambico Dimetro Brachycatalecto, & Penthemimeri Trochaico. 22. Τριτος επι στεφανον πατρωαν βαλων] Metricus, περιοδος εξ ιαμβων και τροχαιων: Tres Trochæi præcedunt, & duo Jambi ſequuntur: Τριτος επι στεφανον πα ſunt Trochæi vel pro Trochæis habentur: τρωαν βαλων ſunt Jambi vel pro Jambis habentur: A capite numerans, habes tres Trochæos & duos Jambos; a cauda numerans, contra habes duos Trochæos

&

& tres Jambos: In eo converſio & περιοδος: Typos addam mere Trochaicos & Jambicos, ut res ſit apertior: -υ-υ-υ υ-υ-: Τριτος, an Τριτον ſcribas, perinde eſt: Utrumque in Libris. 23. Εν αφνεαις αρουραισι Πυλαδα νικων] Metricus, το αυτο: præcedenti: Hic tres Jambi præcedunt, & tres Trochæi ſequuntur: Εν αφνεαις αρου ſunt Jambi, ραισι Πυλαδα νικων ſunt Trochæi: Et horum περιοδος aperta, ſi Πυλαδα in meando & remeando pro Anapæſto habeas, ut debes: De Periodicis alibi forte plura: Metricus minus accurate, præſertim ad Colon præcedens, ubi præcedunt Trochæi: Sed ſcripſit forte ipſe, Το δ', περιοδος εκ τροχαιων και ιαμβων. Το ε, το αυτο εξ ιαμβων και τροχαιων: quod mutilarunt imperiti. 29. Οποτε Δαρδανιδα κοραν Πριαμου] Δαρδανιδα κοραν jungo cum Schmidio, quia commode Tribrachyn Tribrachi opponit in Verſu Trochaico: ſed ſi Δαρδανιδα Πριαμου cum aliis jungerem, Verſus ideo non ægrotaret: Sic enim in loco ſecundo Trochaici eſt Dactylus, in tertio Trochæus, & Metrum licite variat: Quod bonus ſyllabarum menſor videre non poterat. 30. Κασσανδραν πολιῳ χαλκῳ] Dactylicum Hepthemimeres, ut ad Stropham vidimus: Bonus Schmidius hic plane deſipit. 32. Ψυχᾳ, πορευ' Αχεροντος α- κταν παρ' ευσκιον] Cum Metrico ſcribendum, Ψυχᾳ, πορευ' Αχεροντος Ακταν παρ' ευσκιον. 37. Βαρυπαλαμον

ορσαι

ορσαι λοχον] Ita unus Ms. γ: Alii omnes constanter, Βαρυπαλαμον ορσαι χολον: Quos ego sequor: Nihil enim naturalius, quam ορσαι χολον, & nihil Pindaricum magis, quam χολον βαρυπαλαμον: Oculatiores vident statim.

38. Η ετερω λεχει δαμαλιζομεναν] Et hic licite variat Colon Trochaicum: Nam post Tribrachyn & Trochæum non peccant duo Dactyli: Id certum: Quid tamen strenuus syllabarum mensor? Scribit, acute scilicet & Emphatice, Η ετερω τινι δαμαλιζομεναν: Risum vix contineo. 39. Εννυχιοι παραγον κοιται] Schmidius recte Εννυχιοι pro Εννυχοι: Id enim Colon Dactylicum aperte requirit: Quid ille præterea? Pro παραγον scribit απαγον, quia in Stropha & Antistropha prima cæsuræ beneficio producitur syllaba brevis: Et hoc stultum adeo & puerile, ut nihil stultius aut puerilius excogitari posset; inprimis ubi in Stropha secunda Κασσανδραν πολιω χαλκω præcedit: Sed aliam ibi adhibebat sibi machinam: Ineptiarum tædet. 40. Το δη νεαις αλοχοις] Pæonicum male habet: Lege, το δε νεαις αλοχοις: Nihil paratius. 41. Εχθιστον αμπλακιον· κα- λυψαι τ' αμηχανον] Ita recte cum Metrico legitur hic. 46. Ο δε χαμηλα πνεων, αφαντον βρεμει] βρεμει hic durissimum est, utut πνεων præcedat: Id vident omnes, quibus aliquis est judicii usus: An ipse Pindarus forte scripsit, Ο δε χαμηλα πνεων, αφαντος βρομω? βρομω, κακολογια, φθονω,

τα, eleganter. 47. Θανε μεν αυτος ηρως Ατρεϊδας ικων] Ατρεϊδας pro Ατρειδας recte etiam Aldus: Θανεν pro Θανε desiderat quoque Metrum. 51. Τρωων ελυσσε δομυς] Apage illud ελυσσε, quod Aldus etiam habet: Perbene alii ελυσε: In re clara verbis parco: Schmidii ισυλε dignissimum est ipsa Morbonia. 52. τος. Ο δ' αρα γεροντα ξενον] Ita legendum, ut Trochaicum Dimetrum Catalecticum habeamus: τος. Ο δ' αρα ξενον γεροντα Trochaicum Dimetrum Acatalectum nobis obtruderet. 55. συν Αρει] *ferro.*

56. Πεφνεν τε μητερα, Θηκε τ' Αιγισθον εν φοναις] Hic iterum cum Metrico scribendum, Πεφνεν τε μητερα, Θηκε τ' Αιγισθον εν φοναις. Pro Πεφνεν τε μητερα Alii Επεφνε μητερα: Utrumque bonum haud dubie. 59. ειπορον τριοδον εδιναθην] Variat Jonicum: Nam post Jonicum quinquesyllabum hic pro Ditrochæo est ipse Jonicus quadrisyllabus: Et variatio altera etiam in his; quod pedes postremi dimidium in quibusdam sit Pyrrhichius, in quibusdam Trochæus: Hic Trochæum habes dimidium Ditrochæi; in Stropha prima τις I Pyrrhichium dimidium Jonici: Vident periti, & bonus Schmidius id non videns, forte mutavit ea de causa ordinem receptum. 62. ακατον εναλιαν] Alii εναλιαν: Tribrachys pro Dactylo: Recte sine dubio etiam hic. 63. Μοισα, το δε τεον, ει μισθω Συνεθευ &c.] Hæc pessime habita

habita sunt, & in illis nihil fere est boni: Dicam breviter: Scribendum est,

Μοισα, το δη τεον, ου μισθῳ
Τυ συνεθευ παρεχειν
Φωναν υπαργυρον, αλλ' αλ-
λα χρη ταρασσεμεν,
Η πατρι Πυθονικῳ
Το γε νυν, η Θρασυδαιῳ·
Των ευφροσυνατε &c.

το δη pro το δε, quia cæsuræ in Monosyllabis non est locus: ου μισθῳ: Musa Pindari non erat venalis, & hæc ipsa in medio civitatis gaudio civis cantabat civibus, privatus privatis: Tales enim Thrasydæus & pater: Pessimi Grammatici, qui ubique Pindari φιλαργυριαν crepant, pessime ου in ει mutarunt: Apparet etiam ex cohærentia loci, quæ sic optima: Nam post ου μισθῳ τυ συνεθευ appositissime sequitur nunc αλλ' αλλα χρη ταρασσεμεν: Id quisque videt: Et sic facile etiam restituitur Colon penultimum & ultimum Antistrophæ: Πυθονικῳ, νικωντι εν Πυθοι: Πυθωθεν, Πυθοθεν: Notum ex Stephano in Ethnicis: Et sic perbene Πυθονικῳ, τοπικως: Omnia nunc sunt aperta & plana. 70. Τα μεν αρμασι καλλινικοι παλαι] Scribendum, Τα μεν εν αρμασι καλλινικοι παλαι, cum Schmidio: Id Periodicum suggerit statim. 71. Ολυμπια τ' αγωνων πολυφατων εσχον] Schmidius Ολυμπιας αγωνων: Male ubi Πυθοι sequitur: Abundat copula

copula & ejicienda est: Ολυμπια αγωναν: Videbimus mox, unde enata sit. 72. Θοαν ακτινα συν ιπποις] An prima in ακτινα potest corripi? Haud puto: An igitur Spondeum in loco secundo Jambici hic posuit Pindarus? Neque illud puto: Legendum, Ακτινα θοαν συν ιπποις: Pedes gemelli variant: Hic Anapæstus est in loco secundo, quem Antithetica habent in tertio: Id Grammatistis misellis displicuit, & inde lepidum illud vulgatum.

73. Πυθοι τε γυμνον επι] Scribendum, Πυθοι δε γυμνον επι: Τα μεν præcedit, Πυθοι δε sequitur, & oppositio hic requiritur certa: Ab hoc autem τε, præcedens τε post Ολυμπια: γυμνον, an γυμνοι legas, parum vel nihil potius refert: Utrumque opponitur αγωσι συν ιπποις, & ea in his est Emphasis.

79. Τα μεσα μακροτερω συν] Haud dubie delendum συν, ab interprete profectum: Metrum clamat. 80. Ολβω τεθαλοτα, μεμφομ' &c.] Scribe, cum Metrico, Ολβω τεθαλοτα μεμφο- μ' αισαν τυραννιδων. 82. Ξυναισι δ' αμφ' αρεταις] αρεταις idem, quod αγαθοις hic: Græcus Interpres recte, αρεταις, ευτυχιαις: αρετη ab αρεω, αρεσκω est. 84. Ἵτα. Ειτις ακρον ελων, ησυχια] ησυχια Metro vim infert, & facit, ut syllaba male abundet in Colo Antispastico: Scribendum cum Schmidio ησυχα. 86. Απεφυγεν μελανος αν εσχατιαν] Plerique Libri, μελανος δ' αν εσχατιαν, & pro αν quidam etiam αν', quos

inter est Aldinus: Dicam verbo: Locus fuit διττογραφουμενος, & in quibusdam extitit, φθονεροι δ' αμυνοντ' ατα, Ει τις ακρον ἑλων, ἡσυχα Τε νεμομενος, αιναν ὑβριν Απεφυγεν, μελανος δ' αν' εσχατιαν Καλλιονα θανατυ εσχεν, Γλυκυτατα &c: in quibusdam vero, φθονεροι δ' αμυνοντ' ατα. Ει τις ακρον ἑλων, ἡσυχα Τε νεμομενος, αιναν ὑβριν Απεφυγεν, μελανος αν εσχατιαν Καλλιονα θανατυ εσχεν, Γλυκυτατα &c: Utrumque bonum: αν' in priori cum εσχεν copulandum, neque sic convenit αν: quod in posteriori contra ita convenit, ut & δ' excludat: Variat autem Metrum in priori, sed licite, ut vides; neque ideo præferendum est alterum: Tu sume, quod placet. 89. Ευωνυμον κτεανων &c.] Ordina, ut Metricus ordinavit: Ευωνυμον κτεανων κρατισταν χαριν πορων: Sic consona sunt gemella, quae nunc male discrepant: Jambicum Dimetrum Acatalectum cum Penthemimeri Trochaico vix commode haberi posset; alias ita etiam ordinare liceret: Vides, si singula consideres.

94. και Καστορος βιαν, Σε τε αναξ Πολυδευκες, υιοι Θεων] Mihi perquam suspectum est υιοι Θεων, ubi nihil præcedit, quo se commode referat υιοι: Nam unum Πολυδευκες vix sufficit duobus: Nonne legendum υιυς Θεων? Id aptissimum post Καστορος βιαν & Σε τε.

95. Το μεν παρ' αμαρ εδραισι Θεραπνας, το δ' ει-] Ægrotat Periodicum: Scribe, Το μεν παρ'

παρ' αμαρ ἑδραις Θεραπνας, το δε οι-: Pro Anapæsto est Spondeus; pro Trochæo Tribrachys in Trochaico: Et sic perbene variat Metrum: Nihil facilius.

ODE XII.

Col. 1. Αιτεω σε φιλαγλαε, καλ-] Metricus, περιοδος δωδεκασημος, εκ σπονδειυ, και πυρριχιυ, και τροχαιυ, και ιαμβυ: Nota Periodum ex quatuor pedibus Dissyllabis: Sed commentum est Magistri, & ipsum Colon habendum pro Prosodiaco Dimetro Acatalecto. 6. δματον κολωναν, ω ανα] ανα non placet pro ανασσα: Nam ubi exemplum istius συγχυσεως? Θεος pro Θεα occurrit sæpe: Legendum arbitror, donec huic loco accedant alia, δματον κολωναν, ω ανασσ- σ', ιλαος &c: Vitium est leve: Et sic etiam Schmidius. 8. Ανδρων τε συν ευμενεια] Metricus, εξ Ιωνικυ απο μειζονος και χοριαμβυ: Simile primo, secundo, quarto, quinto, & sequenti etiam nono: An ita diversimode ipse Magister? Haud puto; & hæc ex aliis interpolata a Compilatoribus: Nihil apertius.

11. Αυτον τε νιν &c.] In Metricis pro ὁμοιον τῳ, Ερασμονιδη χαριλα, scribendum Ερασμονιδη Χαριλαε: Exemplum notum ex Hephæstione; cujus meminit etiam Metricus ad Od. 9. Pyth. 15. ὑπο τ' α- πλατοις οφιων κεφαλαις] απλατοις pro απελαστοις: πλαω, απλητος, απλατος. 19. τριτον α- ὁσσει

 κα-

κασιγνηται μερος] Ineptiunt, qui αὔσεν pro κατεπολεμησεν positum censent: Quis ita locutus? An quia αὔτη sumitur pro μαχη, αὔω pro καταπολεμω sumi potest? Apage, apage nugas: Haud dubie legendum, Περσευς ὁπόte τριτον α- νυσεν κασιγνηταν μερος: ανυω pro occido sumitur plus semel: Eruditi sciunt, & nihil accommodatius. 21. Ειναλια Σεριφω] Σεριφω hic mediam corripit. 25. Λυγρον τ' εςανον Πολυδεκτα Θηκε, ματρος τ' &c.] εςανον male Interpres *convivium* vertit: ερανος hic *collatio* est, nec de convivio cogitandum: In nuptias Hippodamiæ Polydectes ab unoquoque petebat symbolam; & ea, quam conferret Perseus, caput erat formosissimæ Medusæ: Cum Græco Interprete jungere debes Apollodorum in Biblioth. Lib. 2. Cap. 4. qui & Pindarum & ejus Interpretem illustrat plane: Istam ερανε indictionem lugubrem fecit Perseus Polydectæ, una cum dura servitute & coacto conjugio Matris; quæ Filii virtutem in Polydectem acuerunt non immerito. 33. αυ- λαν τευχε] Aldus αυλων: quod ego malo.

38. εριχλαγκταν γοων, Ευςεν Θεος. Αλλα νιν &c.] Cum aliis distinguendum, ut verba apte cohæreant, εριχλαγκταν γοον. Ευρεν Θεος· αλλα νιν &c. 42. Ευκλεα λαοσσοων μναστηρ' αγωνων] Calliergus & alii rectius, Ευκλεα λαοσσοων μναστηρ' αγωνων: Pueri vident. 51. εκ δε τελευ- τασει νιν, ητοι σαμερον Δαιμων]

Lo-

Locus ineptus: Nam quod Schmidius dicit, Græcis auribus plane inauditum eſt: Neque Ellipſis, quam alii crepant, admitti poteſt ullo modo: Sic ſententia optima ex peſſima balbutie educi, & omnia, utut perplexa, facile expediri poſſunt: Dicam verbo, quod verum eſt certo certius: Legendum, εκ δε τελευ- τασει νιν ειτ' η σαμερον Δαιμων; *poſtea vel hodie:* Nihil aptius: Id videre non potuerunt oculati Critici. 55. Ουτος, ὁ και τιν' αελπτιᾳ βαλων] Variant numeri, & in hoc Colo Syzygia Jambica ἑξασημος eſt pro Syzygia Jambica ἑπτασημῳ in aliis. 56. το μεν δωσει, το δ' ουπω.] Malo ου πω, ut ocietur πω.

****

NOTAE
IN NEMEA.
ODE I.

Col. 1. Αμπνευμα σεμνον Αλφεου] Bonus Schmidius, ut Spondeum opponeret Spondeo, σεμνοι' vel σεμνου. 10. Εγκωμιον ζευξαι μελος] Metricus, ιαμβελεγος, διμετρον, ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Tale eſt Colon,

lon. 11. Αρχαι δε βεβληνται, Θεων Κεινου συν ανδρος δαιμονιαις αρεταις] In his sensus non est aptus: Legendum arbitror, Αρχαι δε βεβληνται Θεῳ, Κεινου συν ανδρος δαιμονιαις αρεταις: αρχαι Encomii, αρχαι victoriarum, debentur Deo simul & Viri illius eximii virtutibus divinis: Recte Scholiastes, εθος Πινδαρῳ θεοις αναπτειν τα ὁπωσουν τοις ανθρωποις εκπονουμενα: Pietatis laude floruit Vates, eamque hæc etiam servant: Præcedit Ζηνος Αιτναιου χαριν: Eo pertinet Θεῳ, quod in Θεων perperam mutatum ab imperitis, qui sensum non tenebant, & Iota adscriptum habebant pro litera affini: Plurimi inde errores, ut nemo nescit: Ζευς Αιτναιος ipse etiam Ζευς Νεμεαιος, & illi loco, non re diversi. 16. Εγειρε νυν αγλαΐαν τινα νασῳ] inepta lectio: Nam in Εγειρε νυν ισοδυναμια est nulla: Hoc vident omnes, qui Metrum Dactylicum vel leviter intelligunt. Alii constanter, Νυν εγειρ' αγλαΐαν τινα ιασῳ: In quo ισοδυναμια esse potest: Nam in Dactylicis aliquando admittitur Creticus: Quare ita variare potuit Lyricus, & nos ita legere possumus: Perperam Schmidius, Νυν εγερ' αγλαΐαν τινα νασῳ: Nam & sententia, & usus loquendi obstat.

19. αρι- στευοισαν ευκαρπου χθονος; &c.] αριστευοισαν Σικελιαν respicit, ορθωσειν Δια: Nihil apertius: Ad Σικελιαν πιειραν modo attende post ευκαρπου χθονος, quod terram frugiferam denotat γενικως. 25. Λαον ιππαιχμαν,

Δαμα

θαμα δη και Ολυμ-] Metricus, Σαπφικον ἑνδεκασυλλαβον: A Pindaro interpolatum, quale habuimus in Stropha & Antistropha: Πινδαρικον ex Σαπφικου rectius ibi: Lectio, quam sibi finxit Scholiastes, Λαον ἱππαιχμον θ᾽ ἁμα δη και Ολυμ- πιαδων &c. inepta certe non est: Et eam habet Aldus. 27. Χρυσεοισι μιχθεντα. Πολλων επεβαν] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον ακαταληκτον: Verba ejus sunt corrupta: Scribe, τροχαϊκον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Nihil apertius: Et sic puer videat legendum esse, Χρυσεοις μιχθεντα. Πολλων επεβαν. 28. Καιρον ου ψευδει βαλων] Recte *tempus non feriens mendacio:* βαλλειν καιρον, ut βαλλειν σκοπον: Hoc Pindaricum: καιρος tempus & opportunitas in tempore: Aldi λαβων non placet: Πολλων επεβαν Interpres Græcus perbene explicat γενικως. 34. Αελογχε δε μεμφομενοις εσ- λως ὑδωρ καπνῳ φερειν Αντιον] Locum hunc ego ita lego & intelligo: Λελογχε δε μεμφομενοις εσ- λος γ᾽, ὑδωρ καπνῳ φερειν Αντιον: Eo, quod εσλος est μεμφομενοις, λελογχε φερειν ὑδωρ καπνῳ αντιον, eorum fumum facile extinguit, & aquam semper habet oppositam eorum fumo: μεμφομενοις εσλος arcte cohæret: & καπνῳ pulchre respondet τῳ μεμφομενοις: μεμψις enim & μεμφεσθαι, καπνος est plerumque: εσλος fuit semper in Libris antiquis: Tibicen autem, ut millies, neglectus est ab imperitis Metri.

48. Καιναι γαρ ερχοντ᾽ ελπιδες Πολυπονοι.

των ανδρων] κοιναι ελπιδες, spes communes, quas vulgo fovent omnes: Illæ non placent mihi, sed privæ, quæ scilicet ad immortalitatem ducunt, & in virtutúm nos collocant vertice: Eo pertinent, quæ de Hercule scribit prolixius: Interpretes plurima dicunt, eo, quod verum est, pene omisso: κορυφαις αρεταν mox pessime vertitur *primitiis virtutum*, cum sit ipsum virtutum suprèmum: idque ab Ηρακλεος αντεχομαι non est divellendum: Quare Editiones primæ post Μεγαλαις recte distinguunt. 53. Ως επει σπλαγχνων υπο ματερος αυ-] Junge V. 73. Od. 6. Olymp. & quæ ibi noto. 55. Παις Διος ωδινα φευγων διδυμω] Colon Trochaicum male habet: Scribe addito fulcro, Παις Διος γ' ωδινα φευγων διδυμω. 57. Ως τ' ου λαθων χρυσοθρονον Ηραν, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα] Illud Ως τε post Ως επει convenire non potest, & cohærentiam loci plane corrumpit: Dicam paucis: Post Ως επει μολεν, aut legendum est, Ως γ' ου λαθων χρυσοθρονον Ηραν, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα: aut Ωπ' ου λαθων χρυσοθρονου Ηρας, κροκωτον σπαργανον εγκατεβα: In priori ὡς sumitur pro οὑτως: Ως επει ες αιγλαν Παις Διος συν κασιγνητω μολεν, οὑτως ου λαθων Ηραν &c: *Sic non latens Junonem &c:* In posteriori ωπα ου λαθων χρυσοθρονου Ηρας apertum est nec Interprete eget: Utroque modo verba optime cohærent, nec multum mutatur: Elige: Posterius haud dubie elegantius. 59. Αλλα Θεων βασιλεια] Colon Hypermetrum: Scri-

Scribe, Αλλα Θεων βασιλη: Hesychius apposiie ad hunc locum, Βασιλη, η βασιλεια, Σοφοκλης Ιφιγενεια: βασιλευς, βασιλεια, βασιλεα, βασιλη: βασιλεα γυνη: ut χυνειος, χυνεια, χυνεα, χυνη: λεοντειος, λεοντεια, λεοντεα, λεοντη: & alia id genus vulgo notissima: Αλλα ad ε λαθωνσε refert, & sic aptum est proprie. 69. Αγχομενοις δε, χρονος Ψυχας απεπνευσεν μελεων αφατων] Hoc plane Pindaricum est: χρονος απεπνευσεν αγχομενοις, & απεπνευσεν μελεων αφατων ψυχας: Nemo dubitet, qui paulo oculatior est in his: Sibi igitur habeat Benedictus illud, Αγχομενοι δε, χρονω Ψυχας απεπνευσαν μελεων αφατων: quod triviale est.

71. ατλαντον βελος] Longe rectius & significantius hic ατλαντον δεος: quod in omnibus Libris præter unum Ms. Angl. γ: Attende modo ad sequentia, quæ δει correptis, non βελει percussis conveniunt. 75. απο στρωμνας ομως, Αμυνεν υβριν κνωδαλων] Probo ομως, sed distinctonem non probo, & scribo, απο στρωμνας, ομως Αμυνεν υβριν κνωδαλων.

78. εδραμον αθροοι] Ita Editores: Alii omnes αθροοι εδραμον: Cur id mutatum? Non assequor. 80. Κολεου γυμνον Φασγανον τινασσων] Ita Ms. γ: quem Editores sunt secuti: Alii, Κολεου γυμνον εκτινασσων ξιφος: Utraque lectio peccat in Legem Pediam: Dicam, quod res est: Libri discreparunt hic; & in quibusdam fuit, Κολεου γυμνον τινασσων Φασγανον, in quibusdam vero, Κολεου γυμνον τινασσων εκ ξιφος: τινασσων εκ pro εκτινασσων,

quod ad κολεου se refert; neque pravum est, sed minus Emphaticum & minus rotundum, quam τινασσων φασγανον γυμνον κολεου: Id quisque videt, qui animum advertit: Quare hoc alteri haud dubie præferendum. 83. Πανθ' ὁμως· ευθυς δ' απημων καρδια] Syllabarum mensor κραδια: Non improbo, quia ita erratum sæpe: Alias Dactylus pro Tribrache non peccat hic in fine Trochaici.
96. Οσσους δ' εν ποντῳ θηρας αϊδροδικας] Jambelegus sine dubio requirit Οσσους δε ποντῳ.

97. Και τινα συν πλαγιῳ Ανδρων χορῳ στειχοντα, τον &c.] Locus jejunus & impeditus: Nam quid τινα, *aliquem?* Itane Pindarus? Haud credo: Certo certius Amanuenses hic fecerunt, quod solent: Nam νιν pro αυτῳ etiam non dicitur, & quod de αὐλιπλωσει scribunt Interpretes, gerræ sunt Siculæ: Legendum suspicor, Οσσους μεν εν χερσῳ κτανων, Οσσους δε ποντῳ θηρας αϊδροδικας, Χ' ὁντινα συν πλαγιῳ Ανδρων χορῳ στειχοντα· Τῳ εχθεςοτατον Φασε νιν δωσειν μορον. Χ' ὁντινα, *& quem*, indefinite: Id recte sequitur post Οσσους, & ejusdem indolis est: Singulus enim sumtus pro plurali: τῳ, illis daret Heros μορον εχθροτατον, quia homines hominibus erant perniciosi: Feræ mortem merebantur, sed nudam & simplicem, ut feræ & αϊδροδικαι: Illi mortem dirissimam, ut homines æquitatisque non ignari, quibus irata erat ipsa humanitas læsa: Sentis? Sic elegans est acumen

men in εχθροταῖον, & Emphasis Pindarica hic etiam sese exserit: Busirin & Antæum recte intelligunt antiqui Interpretes, illisque πλαγιος ανδρων χορος perbene convenit.

103. φαιδιμαν Γαια πεφυρσεσθαι κομαν] De coma Gigantum recte accipiunt, subaudito αυτων: Sed an hic sine Ellipsi non legeretur rectius, φαιδιμων Γαια πεφυρασθαι κομαν? Sic ambiguum abest, quod Græcum Interpretem fefellit. 105. Ενεπειν, αυτον μαν εν ειρη-] Aldus etiam Ενεπειν: Εννεπειν tamen Trochaicum non vitiaret. 106. νῳ τον ἁπαντα χρονον σχειν αει] Ita Editores ex uno Ms. Angl. Alii omnes constanter νῳ τον ἁπαντα χρονον σχερῳ: Utrumque Metro vim infert, & manu indiget medica: Dicam paucis, quod suspicor: Discrepantia hic etiam fuit in Libris, & quidam habuerunt, Ενεπειν, αυτον μαν εν ειρη- νῳ τον ἁπαντα χρονον σχειν αει Ησυχιαν, καματων Μεγαλων ποιναν λαχοντ' εξαιρετον· Ολβιοις εν δωμασι δεξαμενον Θαλεραν Ηβαν ακοιτιν, Και γαμον δαισαντα παρ Διϊ Κρονιδα, Σεμνον αινησειν δομον: quidam, Ενεπειν, αυτον μαν εν ειρη- νῳ τον ἁπαντα χρονον εχυρῳ Ησυχιαν, καματων Μεγαλων ποιναν λαχοντ' εξαιρετον, Ολβιοις εν δωμασι δεξαμενον Θαλεραν Ηβαν ακοιτιν, Και γαμον δαισαντα παρ Διϊ Κρονιδα, Σεμνον αινησειν δομον: In priori omnia pendent a σχειν, & post εξαιρετον paulo plenius distinguendum, quia sequentia sunt pro επεξηγησει: In posteriori omnia

omnia pendent ab αινησειν, & singula arctius cohærent, neque distinctione paulo majore separari possunt: Utraque Syntaxis est bona, & utraque scriptura satisfacit Metro: Cæsura enim syllabam brevem adjuvat: σχειν pro σχειν, Dorice: εχυρω idem, quod ασφαλει: Omnia sunt aperta & plana. 111. Και γαμον δαισαντα παρ Δϊι Κρονιδα] Dactylus est in quarto loco Trochaici pro Spondeo: Nihil aptius: De Synizesi non cogitandum.

112. Σεμνον αινησειν δομον] Illud Σεμνον δομον flaccessit post Ολβιοις εν δωμασι: An vitium subest? Ms. Angl. γ. habet γαμον pro δομον: quod deterius adhuc propter alterum γαμον magis vicinum: Quid si legamus Σεμνον αινησειν νομον? ut intelligamus fatorum leges, & æterna illa decreta, ad quorum normam omnia fiunt, ipseque Hercules post labores arduos immortalitatem fuerat nactus: σεμνον νομον κατ' εξοχην: Hoc Pindaricum hercule, & a scribis non intellectum ideoque corruptum.

ODE II.

Col. 2. Ραπτων επεων τα πολλ' αοιδοι αρχον-] Ita pessime Schmidius: Nam, ut alia mittam, Versus Jonici ex Jonico, Ditrochæo, & Molosso non dantur: Perbene omnes ante eum, Ραπτων επεων τα πολλ' αοιδοι: Sic Jonicum Trimetrum Brachycatalectum habemus bonum & qualem annotat etiam Metricus antiquus:

Cur mutaverit ordinem receptum, mox videbimus. 3. Ται Διος εκ προοιμι-] Colon hoc Choriambicum Dimetrum Catalecticum est bonum, sed quod probare non possumus propter alterum præcedens: Scribe igitur, ut omnes alii scribunt, qui Schmidium præcesserunt, Αρχονται Διος εκ προοιμι-: Et de hoc recte Metricus antiquus, Το γ, λογαοιδικον, αλκαϊκον: Nam ita legendum pro αλκμαϊκον: Sciunt omnes: Alcaica vulgo Dactylos habent ante Trochæos: Hic Spondeus est pro Dactylo, & eatenus Pindaricum hoc ab Alcaico discrepat, & pro Decasyllabo est Enneasyllabum. 5. Καλαβολαν ιεραν αγωνων] De ιεραν pro ιερων dubito cum aliis: Καταβολαν ιεραν junxerunt forte quidam. 6. Νικαφοριας δεδεκται πρω-] Sic etiam Schmidius; Quo jure, ex sequentibus apparebit: Alii omnes recte cum Metrico antiquo, Νικαφοριας δεδεκται: Ita restitue. 7. τον, Νεμεαισ] Cum aliis scribendum, misso Schmidio, Πρωτον, Νεμεαισ: Et de hoc Colo Metricus antiquus, Το ζ, ιωνικον πενθημιμερες: Perperam & inepte: Nam Cola gemella sunt Jonica Dimetra Brachycatalecta: Credo illud πενθημιμερες esse ab imperito, & ipsum Metricum indicasse veram Jonici mensuram. 10. Ειπερ καθ᾽ οδον νιν ευθυπομπης αιων Ταις &c.] Scribendum, Ειπερ καθ᾽ οδον νιν ευθυπομπος Αιων ταις μεγαλαις δεδωκεν: Schmidius ultimam in ευθυπομπος produxit, Editores pro eo dederunt

runt ευθυπομπης: Egregie ambo. 14. Καλλισ]ον αωτον· εν &c.] Scribe Καλλιστον αωτον· εν Πυ- θιοισι τε νικαν: Et hic Pæon secundus est pro Jonico, ut in sequentibus etiam: Recte, præsertim ubi in prima Ogdoade præcessit ipse Jonicus: Hoc tamen, & nihil aliud, hic adegit bonum Schmidium ad mutandum Versuum ordinem receptum: Quid ais? 17. Ορειαν γε Πελειαδων] Non illepide Crates Θερειαν γε Πελειαδων. 21. Δυνατος. Εν Τροία μαν Εκ]ωρ] Ita Schmidius pro εν Τροια, quod ante eum habent omnes; ut sic scilicet Dactylum opponeret Dactylo, cui par est Spondeus: Nihil ridiculum magis, præsertim si ad ipsam διαλυσιν attendas: μαν hic perperam operæ pro μεν: Colon est Trochaicum. 22. Αιαντος ακουσεν] Recte Schmidius adducit locum Homeri, ut ακουσεν explicet cum Emphasi: Præcedens θρεψαι ostendit, Timodemum in Salamine fuisse educatum, & qui locum ita interpretantur, verum perhibent. 26. Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμο- δημιδαι εξοχωτα-] Legendum, Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμοδημιδαι εξοχωτα-: Et hoc Colon posterius Schmidium mutare fecit ταξιν vulgatam in hisce primis: Si scilicet Τιμοδημιδαι εξοχωτα- jungas, gemella aperte discrepant in principio, & Alcaicum non potest habere locum propter ipsum Trochæum ante Dactylum: quod tamen bonus syllabarum men-

mensor non vidit, ipsa Metra non curans aut intelligens: Quid faciendum, ut tollamus incongruum illud? Dicam: Legendum, aut Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοις Τιμαδαμιδαι εξοχωτα-, aut Ευανορες. Οσσα δ' αμφ' αεθλοι- σιν Τιοδαμιδαι εξοχωτα-: Τιοδαμος & Τιμαδαμος idem, quod Τιμοδαμος: A τιμαω enim est nomen, & ipsum Τιοδαμος & Τιμαδαμος naturalius, quam Τιμοδαμος: Illorum unum cum parva mutatione sumsit Pindarus, ut Metro morem gereret: Talia etiam alibi, nihilque facilius. Incidit tamen aliud, quod melius adhuc, quia absque ulla mutatione omnem difficultatem plane tollit: Colon non est Logaoidicum Alcaicum, sed Antispasticum Dimetrum Hypercatalectum, cujus Antispasti variant licite, & in duobus primis a Spondeo incipiunt, in tribus vero sequentibus incipiunt a Trochæo: Sic omnia sunt expedita & plana: Id igitur sume, omisso altero. 29. Τα μεν ὑψιμεδοντι Παρνα-] Ita Editores pessime ex Ms. Angl: Nam sic Colon Trochaicum crurifragium patitur: Alii omnes recte, Παρα μεν ὑψιμεδοντι Παρνα-: Res est aperta: Τα μεν est ab imperito, qui ita scripsit, ut sic Scholastice sequeretur τα δε: Nisi Libri forte extiterint, qui legebant olim, Τα μεν εν ὑψιμεδοντι Παρνα-: Nam & Colon hoc pacto esset bonum, & apposite revera Τα μεν & τα δε ita sibi opponerentur, ut hæc prima victorias exteras, se-

sequentia domesticas commemorent: Attende: Hoc non deterius hercule altero, sed fere melius paulo: Aldina etiam Τα μεν υψιμεδοντι. 32. Αλλα Κορινθιων υπο Φωτων] Penultimam in Κορινθιων produxisse Pindarum, cras credam, non hodie: Legendum Αλλα Κορινθειων, vel Αλλα Κορινθιακων potius: Nisi interpretamentum irrepserit pro Authentico. 36. Μασσον' αριθμω.] Malo cum aliis Μασσον' αριθμω, casu patrio: Nam id Pindaricum magis. 40. Αδυμελει &c.] Quia in hac Oda sunt quinque Ogdoades, per Stropham & Antistropham eam non dimensus est Metricus: Si sex fuissent, id sine dubio fecisset: Junge Od. 5. Olympior. Od. 6. & 12. Pythior. Od. 2. 4. & 9. Nemeor. Od. 8. Isthmior. & quæ ad illa notat Metricus.

ODE III.

Col. 4, Ιερομηνια Νεμεαδι] Metricus, τροχαϊκον τριμετρον ακαταληκτον: Imo διμετρον: Et ita corrige. 6. 7. ναι. Υδατι γαρ μενοντ' επ' Ασωπιω Μελιγαρυων τεκτονες] Metricus, Το ϛ, ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. Το ζ, ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Ineptit Magister: Nam ita non cuduntur Jambica cum Dactylis in fine: Turbata est ταξις, & scribendum.

ναι. Υδατι γαρ μενοντ' επ' Ασωπιω μελιγαρυων τεκτονες

Co-

Colon prius est Jambicum Dimetrum Hypercatalectum; posterius, Pæonicum Trimetrum Acatalectum, cùm duobus Creticis: Hæc recepta & bona: Υδατι επ' Ασωπιω sine dubiò accipiendum de Asopo Æginæ, ubi præcedit Ιχεο Δωριδα νασον Αιγιναν: Musæ vocem ibi exspectabant juvenes in festo, quod propter victoriam Nemeam celebrabatur: ιερομηνια γενικως festum & dies festus.

9. Θεν οπα μαιομενοι] Metricus τροχαϊκον μονομετρον υπερκαταληκτον. Malo Pæonicum Dimetrum Catalecticum. 11. Αεθλονικια δε μαλιστ' αοιδαν] Metricus, Σαπφικον ενδεκασυλλαβον: Maluit igitur sine dubio, ut ego etiam malo, Αθλονικια: Nam cui bono syllaba duodecima, Synizesi tollenda? Pro Αεθλονικια Editiones antiquæ, etiam Aldina, ex Libris antiquis Αεθλονικιας: Non male, si πραγος repetas απο κοινου: Αθλονικιας δε πραγος μαλιστα φιλει &c: Qui de persona cogitarunt, errarunt haud dubie: Pessime autem Scholiastes Αθλονεικιδς aut Αθλονεικια: Id quisque videt ex adjunctis, quæ sequuntur.

15. Μηλιος αμας απο] *Meo consilio:* me id rogante, vocis αφθονιαν præbe juvenibus, ad Asopum Æginæ congregatis, ut Aristoclidem celebrent: Ego ipse cum illorum cantu cantum meum jungam: Εγω δ' εκεινων τε μιν οαροις &c, quod sequitur: Sic omnia apte cohærent, & locus non est discrepantibus Interpretum commentis. 19. Τι

μιν οαροις λυρα τε κοινωσομαι. Χαριεντα &c.] Scribe, Τε μιν οαροις λυρα τε κοινω- σομαι. χαριεντα δ' εξει πονον. 21. Χωρας αγαλμα] Urbs Ægina, non Ægina insula, ut pessime Paraphrastes: Ea ornamentum ac caput insulæ, in eaque natus Aristoclides: Res est aperta: Interpres Latinus cum Schmidio pessime etiam hic Aristoclidem intelligit: Cohærentia enim obstat: Vide modo sequentia. 23. Ωκησαν. Ων παλαιφατον αγοραν] Colon Jambicum Dimetrum Hypercatalectum male habet, & syllabam redundantem gerit: Legendum puto, Ωκησαν. αν πολυφατον αγοραν: Duo Tribraches pro Jambo & Tribrache. 25. Τεαν εμιανε κατ' αισαν] Scribendum. Εαν εμιανε κατ' αισαν: εαν pro τεαν non dicitur, & τεαν ineptum est, sive de Musa, sive de Ægina accipias: Nam quid Musa, ut ipsa victoria ei adscribi possit? Et quid etiam Ægina, ubi ad eam non diriguntur verba? Nugæ, nugæ: Εαν ad Aristoclidem refertur, & optimum est: In istis initialibus errores spissi, ut nemo nescit: Sed & scribi potest, Ουκ ελεγχεεσσιν Αριστοκλειδας Θ' εαν εμιανε κατ' αισαν: *etiam Aristoclides*, inclusis aliis, qui strenui quoque & boni: Hoc succurrit, & verissimum forte.

27. Παγκρατιυ στολω. Κα- ματωδεων δε πλαγαν] In his ordinandis discrepant Libri: Videamus: Cola hic sunt duo: quorum prius est Choriambicum Dimetrum Cata-

ta-

talecticum; posterius, Jambicum Dimetrum Catalecticum: Pro his duobus Colis alii Colon habent unum, Παγκρατιυ στολῳ. Καματωδεων δε πλαγαν: Et de eo Metricus, Το α, χοριαμβικον τετραμετρον ὑπερκαταληκτον: Nam pro τετραμετρον scribendum est τριμετρον: Syzygia prima est Choriambica, aliæ sunt Jambicæ. 29. 30. Ακος ὑγιηρον, εν Βαθυπεδιῳ Νεμεᾳ] Duo Jambica Dimetra Brachycatalecta: Pro quibus alii Colon hoc unum, Ακος ὑγιηρον, εν βαθυπεδιῳ Νεμεᾳ: Et de eo Metricus, Το β, ιαμβικον πεντασυλλαβον, και ιωνος τυ απο διαφορυ αρχης. ειτα παλιν ιωνος τυ απεμφαινοντος, δια την λυσιν και συλλαβην. δυναται και ὁλον ὡς ιαμβικον. παρακεχαραγμενον μεντοι, δια τον τελευταιον ποδα: Quæ depravata sunt aperte: Quid ιωνος? An ιων pro ιωνικος usurpavit Magister, & pedem ιωνικον vocavit ιωνα? Ita videtur; sed vix credo; quia aliter loqui solent Græci, & cum Græcis ipse Metricus: Imperitus igitur scriba ιωνος compendiarie exaratum, male intellexit; & inde τυ pro ὁ, aliaque istius Commatis sunt enata: Debuisset scribere ιωνικος; & sic casus primi adfuissent pro secundis: Ipse scilicet Metricus dedit, Το β, ιαμβικον πεντασυλλαβον· και ιωνικος ὁ απο διαφορυ αρχης· ειτα παλιν ιωνικος ὁ απεμφαινων δια την λυσιν, και συλλαβη. δυναται και ὁλον ὡς ιαμβικον· παρακεχαραγμενον μεντοι, δια τον τελευταιον ποδα: ιαμβικον πεντασυλλαβον est Ακος ὑγιη: Monometrum Jambicum

ex Tribrache & Jambo quinque syllabarum: Sequens Jonicus Pæon est, quem vulgo Magistri cum Jonico a majore confundunt, ideoque vocat ille ιωνικον απο διαφορε αρχης: Alter Jonicus, ὁ απέμφαινων δια την λυσιν, est πεδιῳ Νεμει: Ita enim se habet propter διαλυσιν, ut incertum sit, pro Jonico a minore, an Jonico a majore haberi debeat: Et hæc prima dimensio, perplexa & inepta: Altera Jambica, quæ sequitur, perspicua & bona: Illud παρακεχαραγμενον δια τον τελευταιον ποδα pertinet ad Trimetrum Jambicum, quod vulgo Jambo clauditur, non Tribrache: Et hæc observatiuncula Magistri ridicula est, ubi ut nihil aliud dicam, Jambica minora in hac Oda ipse Dactylo claudit: Ita sapiunt boni. 31. Το καλλινικον φερει] Metricus, διμετρον χοριαμβικον καταληκτικον: Post Syzygiam Jambicam posuit Choriambum mutilum: Ut plus semel dixi, mutila ista sunt incerta & nihil definiunt: Cur non sumsit Jambicum Dimetrum Brachycatalectum cum Dactylo, ut in Stropha? An sibi non constabat, aut non ejusdem etiam sunt hæc ipsa? Colon est Asynartetum Catalecticum ex Monometro Jambico & Monometro Trochaico. 32. 33. Ει δεων καλος, Ερδων τ' εοικοτα μορφᾳ] Colon prius est Antispasticum Dochmaicum, aut Monometrum Trochaicum Hypercatalectum; posterius, Jambicum Dimetrum Catalecticum:

Ista

Istá cogunt alii in unum Colon, Εἰ δὲ ὢν καλὸς, ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ: Et de eo Metricus, Το δ', δοκει αντισπαστικον ειναι: Recte: Et confirmatius debuisset loqui: Antispasticum enim Trimetrum Acatalectum est certum, cum Antispasto quinquesyllabo in fine, Spondeo in Dactylum resoluto. 34. Ανορεαις ὑπερταταις επεβα] Metricus, χοριαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Male: Scribendum est, ut ipse scripsit, χοριαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: επεβα est Tribrachys, & Syzygiæ Jambicæ dimidium. 36. Αβαταν ἁλα, κιονων] Glyconium, aut Anapæsticum Monometrum Hypercatalectum in Dissyllabum: Metricus, Το ζ, ιωνικον μονομετρον καταληκτικον δυο συλλαβων: quæ sensu carent & plane corrupta sunt: An ipse scripsit forsitan, αναπαιστικον μονομετρον ὑπερκαταληκτον δυο συλλαβων? Nihil propius succurrit aut verba promittunt. 37. Υπερ Ηρακλεος, περαν ευμαρες] Metricus, δακτυλικον τετραμετρον, παρα την εν αρχαις συλλαβην: Minus perite locutus est Magister: Pes primus est Pyrrichius; & sic de Metro Æolico monere debuisset, quod unum ex Dissyllabis admittit promiscue, ut notum: Creticum vero habuit pro Dactylo in loco tertio: Neque dimensio hæc rejicula est; sed melior certe Antispastica; ut Colon sit Antispasticum Trimetrum Catalecticum, cum Syzygia Jambica in medio, & Antispasto Ditrochæo acciso in fine.

41. μαστ δε θηρας ει πελαγει] Recte alii εν πελαγεϊ: Nam nisi dirimas, Colon Trochaicum stare non potest. 43. σε τεναγεων ροας, όπα πομπιμον Κατεβαινε &c.] Scribe, σε τεναγεων ροας, όπα πομπιμον κατεβαινε νοστου τελος: τεναγεων pertinet ad αβαταν άλα: ubi mare non est mare, sed τεναγος verum: eousque καταβαινει πομπιμον νοστου τελος: Si enim ulterius pergas, in cæno hærebis, neque redire poteris. 49. Επεται δε λογῳ δικας αωτος, εσλος αινειν] δικας αωτος pro δικη: Recte Benedictus, δικαιον εστι τους αγαθους επαινειν. 51. Ουδ' αλλοτριων ερωτες Ανδρι Φερειν κρεσσονες] αλλοτριων de viris dicitur, qui nec ejusdem patriæ, nec ejusdem sunt familiæ: Illorum studia non recte adferuntur, cum vir bonus laudatur: ερωτες αλλοτριων ουκ εισι κρεσσονες φερειν ανδρι: κρεσσονες Φερειν Græcismus est notus: ερωτες, studia, quibus animus se dat totum: Ita accipienda hæc.

56. σι δ' εν αρεταις γεγαθε Πηλευς αναξ, Υπεραλλον &c.] Lege, σι δ' εν αρεταις γεγαθε Πηλευς Αναξ, ὑπεραλλον αιχμαν ταμων: Pro σι δ' εν malim etiam σιν εν: Nam quid δ' revera hic? 59. Μονος ανευ στρατιας] Hoc novum, & dubito, an ita paratragoediatus fuerit Pindarus, qui in verbis erat tumidior, non in rebus ipsis: Vitium forte delitescit, & scribendum, Ος και Ιωλκον ειλεν, Μονος αγεστρατιᾳ: Solus exercitum ducens, & ab Heroum nemine adjutus: αγεστρατος notum est:

est: inde αγιστρατια: quod Pindaricum est, & una cum μονος Phrasin exhibet Pindaricam: Attende, & Scholia lege, ut αγεσρατος melius intelligas: exercitu, cujus dux erat solus, nec Jasonem, nec Tyndaridas habens socios. 62. Ιολα παρασlατας εων, επερεν] Cur Jolaum sumserit Pindarus pro Hercule, ego non adsequor, inprimis ubi indecore sequitur de expeditione contra Amazonas Επετο οι: An vitium irrepsit ibi, & legendum, Και ποτε χαλκοτοξων Αμαζονων μετ' αλκαν. Επετ' ηρω· ουδε &c? Sic per ηρωα perbene intelligitur Hercules; & hic Ιολα παρασlαlας εων scriptum pro συν Ιολα παραστατας εων, Ellipsi notissima: Non displicet hercule: Si legas, ut nos suspicamur, Metrum variat; Id displicuit Nasutulis, & inde interpolatio; præsertim si ηρωϊ in Libris eorum exaratum fuerit pro ηρω: Vide & judica. 66. ουδε μιν Ποτε φοβος &c] Pessime Schmidius μιν pro dativo habet: επαυσε μιν αλκαν Φρενων cum duobus accusativis, bene Græcum est: & talia plura in his Pindaricis. 75. Ξανθος δ' Αχιλευς, τα μεν με-] Recte Αχιλευς: Αχιλλευς Versum Jambicum enecat: τα pertinet ad μεγαλα εργα, & ista copulanda. 78. Μεγαλα εργα χερσι δαμιτα, Βραχυσιδαρον &c.] Post δαμιτα paulo plenius distinguendum: Sequentia enim ista εργα μεγαλα explicant novo spiritu: Sic Schmidii Ισον ανεμοις, μαχα λεοντεσσι δ' α-,

 etiam

etiam non requiritur: Apte enim Ισον τ' ανεμοις ad præcedens Βραχυσιδαρον se refert, & absque particula δε nectente verba procedunt: Μεγαλα εργα χερσι θαμινα· Βραχυσιδαρον ακοντα παλλων, Ισον τ' ανεμοις, μαχα λεοντεσσιν α-: Vident omnes. 80. Ισον τ' ανεμοις &c.] Mutato ordine scribendum, ut in præcedentibus, Ισον τ' ανεμοις, μαχα λεοντεσσιν αγροτεροις επρασσεν φονον: Ισον τ' ανεμοις licite variat, nec ea de causa aliquid cum Schmidio mutandum: Leonis & apri intelligendi sunt veri; sed tales tamen, quales Heros sexennis interimere poterat; non maximos & ferocissimos, sed medii generis, qui viro juveni conditionis communis incussissent metum: Bonum Schmidium & Rittershusium hic non injuria rident Editores: De Heroibus cogitandum, quales eos adumbrant, Homerus, Philostratus, alii: Hercules in cunis duos angues strangulaverat manuum nexibus. 85. Ολον δ' επειτ' αν Χρονον &c.] Hoc δε referendum ad superius μεν: τα μεν μενων: τα μεν εργα μεγαλα παις εν εξετης αθυρεν· επειτα δε ολον χρονον: Cohærentia loci est apta. 91. Λεγομενον δε τουτο προτερον Επος εχω] Perbene alii omnes τουτο προτερον: Quod sequitur, prius est tempore; ideoque fuisset præmittendum: Ita accipe: Præcedentia hac clausula non indigebant. 94. Και επειτ' εν Ασκληπιον] Illud εν probare non possum, & nugantur In-

Interpretes, qui jungunt vel cum τεγει, vel cum τραφε: Nihil evidentius; Ælius Dionysius επειτεν pro επειτα dixisse Jones, testatur apud Eustathium: quod si verum esset, nullo negotio scribi posset, και επειτεν Ασκληπιον: Sed dubito, ut ad Phrynichum subindicavi, qui ειτε & ειτεν barbarum censet: Quare ea conditione hactenus uti nolo: Dicam: Legendum, vel Τραφε λιθινῳ γ' Ιασον' ενδον τεγει, Και επειτα Ασκληπιον: vel Τραφε λιθινῳ τ' Ιασον' ενδον τεγει, Και επειτα γ' Ασκληπιον: Hiatus in Pindaro sunt sexcenti: Posterius tamen præstat fortasse; Pro λιθινῳ γ' Ιασον' Schmidii, omnes Editi λιθινῳ τ' Ιασον': quod sequenti γ' locum facit: Et τε post λιθινῳ sane aptum est, quia και adest statim: Ιασονα τε και Ασκληπιον: Pueri vident: επειτ' αν Schmidii peccat, quia αν non congruit hic; Scribendum vero mutata ταξει, Τραφε, λιθινῳ τ' Ιασον' ενδον Τεγει, και επειτα γ' Ασκληπιον. 99. τατον ατιταλλε γε αρμε-] Ita Editores: Schmidius, γοναν τε οἱ φερ- ταλαν ατιταλλεν εν αρμε-: Alii omnes, τατον ατιταλλεν, αρμε-: Nihil mutandum: Colon est Jambicum Dimetrum Catalecticum, quod sic licite variat: Metricus, Το ιβ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Corrupte, & scribendum, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: quod ad Stropham monere omisi: Illud addam: Si Jambum in principio volebat Schmidius, scribere poterat statim τατον γ', nec voces duas tentare

habebat necesse: Sic vides, quo ingenio fuit Criticus. 102. νιμων ριπαισι πεμφθεις] Si ad ριπαισι attendas, ταξις Aliorum melior est, quam ταξις hæc: In illa enim ριπαι Spondeus non peccat, quia stat in Jambici loco impari; in hac vero peccat, quia stat in loco pari: An primam in ριπαισι corripuit Pindarus? Videndum. 103. Υπο Τροϊαν, δορι-] Ita ineptus Schmidius cum sua διαλυσει contra Libros omnes, qui Υπο Τροιαν, δορι- legunt: Τροιαν est Jambus, & Υπο est Jambus, par Tribrachi: Pueri vident, & ridere debent. 107. Εγχεσφοροις] Ita Ms. Angl. & Aldus: Alii Εγχεσιμοροις; Res eodem redit: Si ταξιν hanc sumas, in Jambico Dactylus est pro Spondeo: Si alteram, in Antispastico est Antispastus quinquesyllabus pro Antispasto quadrisyllabo, quem alter quinquesyllabus excipit: In neutro, quod negotium facessat perito. 109. ξαιθ', οπως σφισι μη κοιρανος οπισω] Antispastus Ditrochæus mutilatus est in fine; & ille hic a Tribrache incipit per resolutionem: Nihil apertius: Bonus Schmidius nec rem, nec Metrici verba intelligens, duarum præcedentium Epodorum Cola mutavit, ut huic scilicet essent gemella: Colon Epodi postremæ par huic: Et sic duo hoc, duo illud servant æquo jure. 117. μα κελαδεων. Βοα δε νικαφορῳ Συν &c.] Scribe, μα κελαδεων· βοα δε νικα- φορῳ συν Αριστοκλειδα πρε-

πει

τει. 121. σεμνον αγλααισι μεμιμναις Πυθιον Θεαριον] Θεαριον pro Θεωριον: σεμνον eo ipso, quod Pythius ejus curam gerat: Ita intellige. 125. Εν παισι νεοισι, παις] Hoc referendum una cum sequentibus, ad ων τις Εξοχωτερος γενηται: in quibus quis excellentior existat, dum inter pueros est puer, inter viros est vir, inter senes est senex; & sic omnibus se accommodans, eaque quæ omnium sunt, agens, præcellit omnibus: γενικως hæc dicuntur, ut unum τις ostendit, & de ipso Aristoclide hic non cogitandum ειδικως: Quare major distinctio post γενηται, commutanda est cum alia minore. 126. τριτον Εν παλαιτεροισι &c.] Verba sunt impedita & male cohærent: Scribendum puto, Εν παισι νεοισι, παις· εν Δ' ανδρασιν, ανηρ· τριτον Τ' εν παλαιτεροισι Μερος· εκαστον οιον εχομεν Βροτεον εθνος: Sic cohærentia est apta. 130. σαρας αρετας μακρος αιων· φρονειν Δ' ενεπει &c.] ταξις hic primo mutanda, & scribendum. σαρας αρετας μακρος αιων· Φρονειν δ' ενεπει το παρκειμενον: Dein Jambico prospiciendum, ut habeat numeros: Vel cum Aldo igitur legendum σαρας αρετας ο μακρος αιων, vel cum aliis σαρας αρετας ο θνατος αιων: Utrumque bonum & perspicuum: Φρονειν το παρκειμενον hic revera est quarta virtus, quæ ad tres alias, cuique ætati proprias, tanquam primaria accedit. 132. Των ουκ απεστι] Scilicet Αριστοκλειδης, ος ταυδε νασον ευκλεϊ προσ-

προσεθηκε λογῳ: Hic demum generalia illa applicantur Ariſtoclidi: των, τεσσαρων αρετων: quo nomine hic dicuntur τα καθηκοντα.

136. πομ' αοιδιμον, Αιολισιν εν πνοαισιν αυλων] αοιδιμον Αιολισιν εν πνοαισιν αυλων jungendum ejecto Commate: ιερσα χιρναμενα eſt ipſum μελι: Fortaſſe tibiæ Æolicæ erant molliores & ſuaviores paulo, etiam Pindari ætate, quam Doricæ; eoque pertinent verba hæc: Cum Lyra aliter ſeſe res habebat, & ea tunc plane Dorica: De modis res eſt obſcura: Sublucet aliquid in illis, quæ hic illic apud Pindarum legimus, ſed nihil diſtincte ſcimus aut ſcire poſſumus: Alias in γαλακτι hic eſt ſimplicitas νομων Δωριων. 143. Κραγεται δε κολοιοι, ταπεινα νεμονται] Si hunc locum vidiſſet Petrus Burmannus, ex cerebello ejus Critico non evolaſſent barbari illi & ignoti κολιοι: Sed Pindarum non legebat, aut legere poterat ille Græcæ Linguæ Profeſſor; qui tamen de ſublimitate Pindarica Lugduni pro concione egit publice; De coloribus ſcilicet ita judicant cæci.

ODE IV.

ΕΙΔΟΣ Δ.] Ειδος hoc μονοστροφικον eſt: Nam omnes Periodi ſunt ſibi ſimiles: De Epodo igitur non cogitandum; & qui ejus menſuram ad Metrica adſcripſit, haud dubie Imperitus fuit recentior. Col. 2. Ποιων κα-

κεκριμενον] Metricus, διμέτρον αντισπαστικον βραχυκαταληκτον: Recte: Antifpaftus non uno modo variat: Vide gemella 4. Μοισαι θυγατερες αοιδαι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Jambi præcedunt, & Jonicus fequitur: Hic θυγατε Tribrachys eft pro Jambo, neque neceffe, ut cum Schmidio θυγατερες fcribas: Colon æque Jambicum Hepthemimeres, ac Epionicum Dimetrum Acatalectum effe poteft: Id verbo addo.

6. Ουδε θερμον υδωρ τοσσον] Metricus, περιοδος διπλυς τροχαιος η γλυκωνειον: Duo Trochæi præcedunt, & duo Jambi fequuntur: Inde Periodicum illud vel Afynartetum: quod etiam Antifpafticum Glyconium effe poteft: Pro τοσσον rectiffime alii τοσον. 8. 9. Γυια, τοσσον ευλογια φορ- μιζγι συναορος] Metricus, Το η, επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον. Το θ, Ιωνικον εφθημιμερες: In Libris fuis igitur invenit,

Γυια, τοσσον ευλογια
Φορμιζγι συναορος.

Sic enim Cola iftius menfuræ habemus: Et ita alii etiam Editores ante Schmidium, qui ordinem mutavit fuo arbitrio: Non video, quare: Nam fi Pæon fecundus pro Jonico ei difplicuit in Jonico, ridiculus eft certe, etiam propter ea, quæ fic ipfe menfuravit: Et tamen hoc, & nihil aliud invenio: Mittamus hominem, & reducamus ordinem an-

antiquum: Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum etiam Trochaicum Hepthemimeres esse potest; neque id deterius: Quid autem τοσσὸν post τοσον? An ita loquuntur Græci? Apage sordes; legendum Γυια, ἴσσον ευλογια. 10. Ρημα δ' εργματων χρονιω-] Metricus. τροχαϊκον επιτριτον, η επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον: Hic de Trochaico dicit, quod ego ad Col. 8. dixi modo.

11. τερον βιοτευει] Metricus, ιαμβικον πενθημιμερες επιωνικῳ διμετρῳ βραχειας της αρχουσης αδιαφορου ουσης: Depravate: Legendum, ιαμβικον πενθημιμερες, η ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, της αρχουσης αδιαφορου ουσης: βραχυκαταληκτον vix omittere potuit Magister, alias minori mutatione legi posset, διμετρον, βραχειας της αρχουσης αδιαφορου ουσης. 12. Ο, τι κε συν Χαριτων τυχᾳ] Metricus, περιοδος ιαμβικη απο Βακχειυ. η γλυκωνειον λελυμενον: Nihil ineptius: Scribe, περιοδος ιαμβικη απο διτροχαιυ vel β, τροχαιου· η γλυκωνειον λελυμενον: quod paulo ante est περιοδος διπλυς τροχαιος, hic est περιοδος ιαμβικη απο διτροχαιου: Et ibi Antispastus quadrisyllabus, hic Antispastus quinquesyllabus in Glyconio. 15. Τε Διϊ, και Νεμεᾳ] Antispastus hic etiam est quinquesyllabus, neque Διϊ Synizesin patitur. 16. Τιμασαρχου τε παλᾳ] Colon difficile: Nam in loco secundo Jambici stat Spondeus, qui stare ibi non potest ex Legis Pediæ jussu: Dicam tribus verbis: Aut coactus id fecit Pindarus,

darus, cum nomen proprium Versui aptare non poterat; aut scribendum Θεανδριδυ τε παλᾳ: Ex Theandridis Victor, ut dicitur infra: Recte igitur Θεανδριδυ pro Τιμασαρχυ: quod interpretamenti loco adscriptum, vitium facile potuit ingerere: Sume quod placet: Alterutrum haud dubie verum: Ego posterius mihi sumo. 19. Ευπυργον εδος, δικᾳ] Ηϋπυργον aperte sibi requirit Metrum.

29 Πεμψαντα, και λιπαραν] Male habet Πεμψαντα: Nam ad Υμνον non nisi inepte referri potest: Aliud autem restat nihil, quo sese referat: Dicam uno verbo: Legendum est, Θαμα κε τωδε μελει κλιθεις Υμνον κελαδησε καλλινικον, Κλεωναιυ τ' απ' αγωνος ορμον στεφανων Πεμψαντι, και λιπαραν Ευωνυμων &c: Sic nihil facilius aut apertius: ὑμνον κελαδησε πεμψαντι: scilicet Τιμασαρχῳ: De quo hic loquitur Poëta in tertia persona, ut præcedentia probant, & sequens illud, Καδμειοι νιν ουκ αεκοντες, aperte demonstrat: νιν, *illum*: Inquies; Σος πατηρ εθαλπετο præcedit: Fateor; sed Amanuensium ignavia, non Pindari industria: Scribe, ut ipse scripserat, Ος πατηρ εθαλπετο: *Ejus pater:* Sic singula sibi constant in his: Interpres antiquus explicat, ac si Πεμψαντος invenisset scriptum: Nam ad αγωνος participium refert: Quo nihil ineptius, sive Metrum, sive sententiam spectes. 31. Θηβαις τ' εν επταπυλοις] Durum est εν, & suspectum: An forte

forte scriptum primo, Θηβας τε ἑπταπυλου? Singulum etiam alibi in his: Mutarunt forte, qui hiatum metuebant perperam.

36. Αιγινας εκατι. Φιλοι-] Epichoriambicum laborat: Nam Syzygia Trochaica male incipit a Spondeo: Hoc quisque videt: An Pindarus mediam in Αιγινας corripuit: Dubito: neque juvat, si fecisset: Nam Versus 75. & 127. eodem modo cusi sunt: Quid igitur? De alio Epichoriambico hic cogitandum, quod Antispastum habet in principio, & ab Antispasto in Choriambum transit, ideoque Epichoriambicum dicitur ab ipso Antispasti Trochæo; simulque Antispasticum dici potest ab ipso Antispasto: Talia etiam alibi; longiorisque meminit Hephæstion pag. 46. Enchiridii: quod supra etiam habuimus alicubi: Sic omnis difficultas cessat statim, & Antispastus licite variat, nunc a Trochæo, nunc a Spondeo incipiens. 40. Ξυν ῳ ποτε Τρωϊαν] Ita omnes Libri: Bonus Schmidius iterum adest cum suo Τροϊαν: Τρωϊαν, scilicet γην, χωραν: Et ποτε Τρω vel Anapæstus vel Tribrachys esse potest: Ipsum Τροιαν, & Ξυν ῳ ποτε Τροιαν, etiam bonum esset: Vident periti. 49. Δις τοσσους. Απειρομαχας] Aldus τοσους pro τοσσους: Res eodem redit, ubi de Antispasto monuimus in hoc Colo Epichoriambico. 55. Ωραι τ' επειγομεναι] ὡραι, χρονος: Interpretis *Horæ* displicet: Nam ita vix loquuntur Vetustiores.

57. Νεμηνια θιγεμεν] Solœcum hoc, & ſcribendum ſine dubio Νεμηνιας vel Νεμηνιαν: Nam caſus quartus etiam cum θιγειν jungitur, ſed rarius: Schmidius cum ſuis exemplis ineptit: Oculati vident: Νουμηνιάς, quæ ſcilicet Como & feſtivitati erat præſtituta.

58. Εμπα και περ εχει βαθει- α ποντιας &c.] Veruntamen ab inſidiis, etiamſi inter eas & te videatur totum maris profundum interjectum, id eſt, etiamſi longiſſime abſint & revera appareant nullæ, ſedulo tibi cave: Schema Pindaricum eſt και περ εχει βαθεια ποντιας αλμα μεσσον: Interpretes non dicunt, quod debent: Εμπα ſecunda correpta nota.

61. σφοδρα δοξομεν Δαϊων ὑπερτεροι &c] Si id facias, tibique caveas prout decet, in luce ambulabimus, & adverſariis omnibus longe erimus ſuperiores: Ad digne cantandum ſe animumque ſuum incitat Vates: Sunt hæc omnia Ethica & generalia; nimiſque naſuti ſunt Grammatici, qui in his ſimilibusque continuo de Simonide & Bacchylide cogitant: ſed recondita ſcilicet amant illi, ut eruditiores videantur ubique.

73. Λυδια συν ἁρμονια] Ad Æolicam pertinet in Pindaro. 75. Οινωνα τε, και Κυπρῳ· Ενθα Τευκρος απαρχει] Ita peſſime omnes: Nam Cola trucidantur duo eodem ictu: Tu ſcribe, ut ſcripſerat Auctor, Οινωνα τε, και Κυπρῳ· εν- θα Τευκρος απαρχει: Sic utrique bene eſt: Οινωνα τε optimum in

Antispastico: Schmidius perperam & imperite Οινοπα: Ita insula dicitur nullibi: απαρχει, idem, quod αρχει: απο in compositis, sæpe vel intendit, vel simplicis indolem sequitur: Alias επαρχει legerem, quod tritum usu. 79. Εν δ' Ευξεινω πελαγει] Spondeus pro Jambo in principio Jambici: Vide etiam alia: δ' abesse non potest, & Schmidii ineptias rideo, quas commemorare piget.

80. Φαεινας Αχιλλευς] Antispasticum hic revera mavult Αχιλευς. 86. Δωδωναθεν αρχομενοι, προς] Hic etiam temeratur Epichoriambicum Trochaicum Epitrito quarto: idemque vitium infra in Colo 112: Quare de hoc Colo octavo Strophæ dico, quod de Colo decimo Epodi dixi; non est Epichoriambicum Trochaicum, sed Epichoriambicum Antispasticum: Sic nihil etiam remanet, quod morari potest: Et Καδμειοι νιν V. 34. una cum Ηρωας τ' ε V. 47. etiam pro Antispastis, non pro Ditrochæis sunt habenda: Aldi Δωδοναθεν ab operis est, credo.

88. λατρειαν Ιαωλκον Πολεμια χειρι &c.] Perinde est, λατρειαν, an λατριαν legas: Nam & Spondeus in Jambico non peccat, & Diphthongus ante vocalem recte corripitur: Ipsum λατρειαν vel adjectivum, vel substantivum esse potest: λατρευς, λατρεια, ut ιερευς, ιερεια, &c: Ιαωλκον πολεμια χειρι προστραπων, pro τραπων πολεμια χειρι προς Ιαωλκον: *hostili manu ad Jolcum conversus:* Jolcum

cum adortus: χερι pro χειρι Metrum requirit sibi aperte: Et sic recte Plantin. & Commelin. 93. δολιαις Τεχναισι χρησαμενος] Optimum χρησαμενος: *usus* ut jure id facere posset, *technis dolosis Acasti uxoris*, vel *passus technas dolosas ab Acasti uxore*: Utrumque aptum, posterius autem elegantius Græce: χρησθαι τυχη, χρησθαι νιφετω, & alia id genus multa, ignorat nemo in Græcis paulo versatior: Bonus Schmidius δολιαις Τεχναισι χρησαμενης: Quo jure, vides. 95. Τα Δαιδαλω δε μαχαιρα] Ita legendum; & recte exponitur in Paraphrasi Latina & Scholiis: εκ λοχου illustrationis gratia accedit: Schmidii δαιδαλα non est unius assis: Sic enim sententia est nulla: Fallor, aut Δαιδαλου μαχαιρα fuit olim inter Paroemiaca: Ad loci indolem attende. 101. Πυρ δε παγκρατες, θρασεο-] Sic Metrum sibi constat; quod alii temerant legentes Πυρ δε παγκρατες, θρασυ-; sed Linguæ genio fit contumelia: Nam θρασεομαχαν ista forma non dicitur: An scriptum primo, Πυρ δε παγκρατες, θρασυνομαχαν τε λεοντων? θρασυνος idem, quod θρασυς; θρασυνος ex Homero notissimum est ipsis pueris: Non displicet: Alias legendum, Πυρ δε παγκρατες γε, θρασυ-: Schmidii παγκρατες τε non convenit propter τε mox geminatum. 104. Τε δεινοταταν σχασαις οδοντων] Pæon secundus pro Jonico, ut sæpe.

107. Ειδεν δ' ευκυκλον εδραν] Colon Jambi-

bicum ægrotat: Scribe, Ειδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν: εὔκυ Tribrachys eſt pro Jambo. 111. ἐξεφα- ναν ες γενος αυτῳ] Ita Editores poſt Aldum & Calliergum, qui ex Libris ſuis dederunt, ες γενας αυτῳ: Unam literam muta, & ſcribe ἐξεφα- ναν ες γερας αυτῳ, habebis lectionem elegantiſſimam, quæ ab ipſo Pindaro haud dubie eſt: Oculati vident ſtatim. 112. Γαδειρων το προς ζοφον] Γαδειρων primam corripere ſolet: Et ſic magis adhuc vitiat Γαδειρων το Epichoriambicum Trochaicum, cum contra convenientisſimum ſit Antiſpaſtico. 114. Αυτις Ευρωπαν ποτι χερ-] Illud Ευρωπαν ſtare non poteſt in Epichoriambico Antiſpaſtico: Legendum eſt, Αυτις ευρωπαν ποτι χερ- σον εντεα ναος: ευρωπος idem, quod ευρυοπος: ευρυοπον, quod lata facie eſt, magnum: & χερσος ευρυοπη, terra, quæ late extenditur, & late patet: Elegans Epithetum Europæ, ad quam remeare volebat Vates cymba ſua: De nomine proprio hic non cogitandum: Ipſa tamen Ευρωπη, ἡ ευρυοπη, ut Eruditi ſciunt: Multæ ſunt voces, quæ mutilantur ſyllaba: Inter eas hæc ευρωπη pro ευρυοπη: Et olim non modo ευρυς, ſed etiam ευρος in uſu, ut ex ευραι & ευρος apparet: Sic autem mutilatio vel exigua vel nulla: ευρυοπος, ευρωπος, ευροπος: Aperta res eſt; & facillime hic labi potuerunt ſcribæ.

121. Ολυμπια τε, και Ισθμοι, Νεμεα τε συνθεμενος] Optime συνθεμενος: Nam ordo

do verborum est: καρυξ ετοιμος αεξιγυιων αεθλων Ολυμπια τε, και Ισθμοι, Νεμεα τε, εβαν, συνθεμενος, scilicet αυτυς: Nihil apertius aut planius: εν omissum est, ut sæpe: Apage, apage illud συνθεμενοις: quod invito Pindaro hic substituunt quidam. 125. Πατραν νιν αχυομεν, &c.] Πατραν νιν cave, jungas: Ita enim non loquuntur Græci: Distinguendum, Πα- τραν, νιν αχυομεν, &c: πατραν quod attinet, eam audimus &c: Sic Græcismus est elegans. 127. Τιμασαρχε, τεαν επινι-] Male olet σαν in Pindaro, & τεαν Synizesin patitur, ut Versui bene sit. 129. Προπολον εμμεναι] *Vacare, addictam esse*, ut sacerdotes vacant & addicti sunt sacris: Emphatica est locutio; & προπολοι dicuntur sacerdotes, prophetæ, æditui: Vide Hesychium, alios. 130. Ματρωϊ μ' ετι Καλλικλει κελευεις] Colon Jonicum desiderat Ματρωι vel Ματρω potius. 138. Κεινος αμφ' Αχεροντι Ναιεταων &c.] Hæc pendent a superioribus, Ει δε τοι Ματρω μ' ετι &c, & sententiam absolvunt suspensam: ει δε τοι κελευεις με Καλλικλει σταλαν θεμεν, Παριου λιθου λευκοτεραν, κεινος αμφ' Αχεροντι ναιεταων &c: O χρυσος cum aliis adjunctis interponitur propter ipsum illud σταλαν Παριου λιθου λευκοτεραν, ut sic Hymni præstantiam magis adhuc amplificet: Periti vident, & ridere debent Interpretes, qui subaudiunt, quæ subaudiri non possunt. 142. Ιν' εν αγωνι βαρυκτυπε]

Ubi in certamine: γλωσσαι κελαδητιν, ἀλλ' σταλαι, ευρετω, ινα εν αγωνι &c: Voculan ινα non intellexerunt Interpretes: Stelæ ponebantur, ubi res geſtæ erant egregie. 143. Θαλησε Κορινθιοις σελινοις] Θαλησε ne tangas: Pæon ſecundus iterum eſt pro Jonico a majore.

146. Ο σος αειεεται, παι] Colon aperte mendoſum: Scribendum eſt, vel Ο σος γ' αειεε παλαι, vel Ο σος γ' αεισατο, παι: *quem* εθελων *& lubens cecinit:* Sic ſententia etiam apta eſt: Recteque ſequitur Αλλοισι δ' ἅλικες αλλοι: σος revera non eſt Doricum: An Idioma neglectum Jambico etiam nocuit, & ipſe Pindarus ſcripſit Ο τεος, Tribrache poſito pro Jambo? Sic ſine fulcro ſtaret Colon. 148. Τα δ' αυτος αν τις τυχη] Hoc Colon etiam podagroſum eſt: Scribe, Τα δ' αυτος αν τυχε τις: τυχε pro ετυχε: Τα & a τυχε & a φασθαι pendet: τυγχανειν cum caſu quarto ſatis notum eſt: Bonum Schmidium non moror. 151. Οιον αινεων κε Μελησι- αν, εριδα στρεφοι] Inepta eſt ſententia, ubi ſequentia jungis, quæ ipſum Meleſiam laudatorem haud dubie deſiderant: eoque tendunt etiam præcedentia: Scribendum igitur, Οιον αινεων κε Μελησι- ας, εριδα στρεφοι· Ρηματα &c: Quemadmodum Meleſias laudans, contentionem certe averterit, & reprehenſoribus os occluſerit, dum in eo, quod dicit, eſt inſuperabilis, &c: Meleſias ille κλαπτης certantium, & ſic poſt ipſos certantes,

tes, enarrando & laudando maxime idoneus: Apertum eſt acumen, & Emphaſis ſententiæ certa. 155. Μαλθακα μεν φρονεων ισλοις] Non peccat Μαλθακα in Monometro Trochaico, ſed quia Μαλακα erat ad manum, per me licet, ita legatur.

ODE V.

Col. 2. 3. μ', ὡς τ' ελινυσσοντα μ' εργαζεσθαι αγαλματ' επ' αυτας βαθμιδος] Metricus, Το β, διμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον. Το γ, εγκωμιολογικον παρα την τελευταιαν συλλαβην: Invenit igitur in Libris ſuis,

> μ', ὡς τ' ελινυσσοντα μ' εργαζεσθαι αγαλματ' επ' αυτας βαθμιδος

Recte: Nam & Trochaicum ſic melius ſe habet, & Colon alterum, quod nunc paulo impeditius eſt, & vel Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum, vel Aſynartetum ex Monometro Anapæſtico & Monometro Jambico eſſe deberet, ſeſe aperit ſtatim: In Plantiniana & Commeliniana eſt ordo Metrici, ſi hanc Stropham primam excipias: Schmidius Metricum non intelligebat, & in ipſo Metro cæcutiens, quod deterius eſt, ſumſit: Pro ελινυσσοντα apud Schmidium eſt ελινυσοντα: Non improbo; ſed malo, ut menſura ſit certior, ελιννυσοντα.
5. Ολκαδος, εν τ' ακατῳ] Colon mutilum, ut apparet ex ſequentibus Strophis & Antiſtrophis: Metricus etiam diſerte, εγκωμιολογικον:

 Nam

Nam quod ad marginem Ed. Brubacch. legitur, πενθημιμεςες δακτυλικον, a Recentiore scriptum est: Schmidius supplet, γλυκει' αοιδα: Parum scite, si ad επι πασας Ολλαδος, εν τ' ακατῳ attendas: Ita maluerim ego γλυκεια Φαμα, vel γλυκεια Μοισα: Sed nihil tentandum in plane amissis, quæ ope ingenii restitui non possunt. 6. Στοιχ' απ' Αιγινας] Recte Schmidius cum Commelino Στειχ' απ' Αιγινας: Στοιχω non dicunt Græci. 7. λοισ' ὁτι Λαμπωνος υἱος] Metricus, το ζ, τε αυτο: scilicet præcedenti: ἡ δε τι, εμηκυνθη, ὡς καταληξασα: Cras credam, non hodie: Scribendum sine dubio, vel λοισ', οτι γε Λαμπωνος υἱος, vel λοισα, ὁτι Λαμπωνος υἱος: Anapæstus pro Spondeo est, idque displicuit ineptulis, qui secretiora didicerant. 9. Νικη Νεμειοις παγκρατιε στεφανον] Ita Schmidius pro Νεμεοις & Νεμιοις, quod in Libris invenerunt Editores: Non abjicio, sed minus probo, quia Antiqui Νεμειος a Νεμεα Elidis minus probarunt ipsi: Vide Stephanum Byzantinum in Νεμεα, & ibi Interpretes: Ipse Pindarus igitur fortasse scripsit, Νικη Νεμεοισι, Anapæstum in Jambelego opponens Jambo.

10. Ουτω γενυς Φαινεν τερειναι Ματερ' οιναιθας Οπωραν] Pro φαινεν rectius legeretur Φανεν: Φανεν pro εφανεν & εφηνεν, Dorice: Reliqua impedita sunt, & vix dubito, quin ipse Pindarus scripserit, τερειναν Ματερ' οιναιθαν οπωρας; οιναιθαν, quæ οπωραν gignit, & ex qua na-

nascitur οπωρα: Nihil planius. 12. Ex δε Κρονου και Ζηνος ή-] Ineptissimus Schmidius, Ex δε Κρονου Διος τε ή-: Junge alia gemella.

13. ρωας αιχματας φυτευθεντας, Και απο &c.] Scribe mutata ταξει, ρωας αιχματας Φυτευθεν- τας, και απο χρυσεων Νηρηΐδων: Et sic similiter in sequentibus. 19. μον πατερος Ελλανιυ] Anapæstus hic etiam est pro Spondeo in Euripideo Trochaico, & nihil mutandum. 20. Σταντες, πιτναντ' ες αιθερα χειρας άμα] Verba male cohærent, neque juvat πιτναν τ' ες αιθερα, quod habent quidam: Nam copula ista difficultatem tollere non potest: Dicam verbo: Legendum est, Ταν ποτ' ευανδρον τε, και ναυ- σι κλυταν θεσσαιτο, παρ βω- μον πατερος Ελλανιου Σταντες, πιτναντες αιθερι χειρας άμα, Ενδαΐδος αριγνωτες &c: Sic nihil aptius: Erunt qui malent Σταντες, πιτναντες τ' αιθερι: Sed alterum magis Pindaricum: πιτναντες αιθερι paulo secretius; & inde error forte. 23. Ο τας θεα, τον Ψαμαθεια] Optime Ο τας θεα ad βια Φωκα, & Dijambus ante Choriambum etiam optimus in Choriambico: Vide tamen, quid bonus Schmidius ex imperitia Metri: Nauseam mihi creat hominis stupor. 24. Τικτ' επι ρηγμινι ποντυ] Colon Trochaicum male habet: Scribendum, aut Τικτεν επι ρηγμινι ποντου, aut Τικτ' επιρρηγμινι ποντου: Talia habemus plura in gratiam Metri, ut Eruditi sciunt; Prius etiam Anapæstum

habet pro Spondeo. 29. Δαιμων αποινωσας ελασεν. Στασομαι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Corrupte: Scribe, επιωνικον τριμετρον ακαταληκτον: αποινωσας communiter ultimam producit, ſed Dorice corripit: Legendum igitur αποινωσαις: quod hic etiam mutarunt imperiti: Verbo repeto propter Jonicum: Libri olim diſcreparunt, & pro αποινωσας exhibuerunt quidam απ' Οινωνας: quod ſine dubio vidit & explicuit Scholiaſtes: Deterior eſt lectio illa: Nam ελασεν minus venuſtum eſt exulante αποινωσας, & απ' Οινωνας omni lenocinio caret poſt ευκλεα νασον: Ne mutemus igitur χρυσεα χαλκειοις. 31. Φαινοισα προσωπον αλαθει' ατρεκης] Metricus, επιχοριαμβικον τριμετρον ακαταληκτον, δια την εν αρχῃ τε τροχαιε συζυγιαν. και εστι Σαπφικον, πλεοναζον μιᾳ συλλαβῃ κατα τον ιαμβον εξηλλαγμενον: Quæ ſunt recentioris & ineptientis: Nam Syzygia Trochaica in hac Epodo prava, in duabus vero ſequentibus peſſima vel nulla potius eſt; & ſic nec Epichoriambicum, nec Sapphicum locum habere poteſt: Vident omnes, & nugis immorari nolo: Dicam, quod dicere debuiſſet homo, ſi rem Metricam intellexiſſet: Colon eſt Proſodiacum Trimetrum Acatalectum. 32. Και το σιγᾳν, πολλακις εστι σοφω-] Metricus, ιαμβελεγος, λειπεισης της αρχης: De iſta menſura diximus ad Od. 11. Olymp. Verbo id in memoriam tibi revoco: Tacere ſæpe eſt ſumma ſapientia: το σιγᾳν πολλακις εστι σοφωτατον νοησαι

και ανθρωπων: Ita Pindarus pro σοφωτατον εστι νοημα ανθρωπων: νοησαι a σοφωταΐον pendet, & σοφωτατον νοησαι ανθρωπων proprie est *sapientissimum, quod cogitare possunt homines:* Moneo propter Interpretes, qui non intelligunt satis. 40. χαλκει- νοις αειδει Παλιῳ] Non displicet Ellipsis, hic tamen legendum forte, αειδει 'ν Παλιῳ. 42. εν δε μεσσαις] μεσαις requirit Jambelegus: Nam de Cretico hic cogitare nolo: Alias εν δε Μοισαις, quod plerique Editi habent, non mutarem. 45. Αγεῖτο παντοιων νομων] Hoc ἀγειτο, & sequens ὑμνησαν commendat certe Schmidii αειδειν V. 41. Idque non modo probo, sed sic etiam αειδ' εν Παλιῳ commode legi posse aio: Benedictus in Paraphrasi recte de hymno nuptiali explicat: νομοι haud dubie sunt modi Musici hoc loco. 49. Κρηθηϊς Ιππολυτα] Hippolyte Crethei filia: Inepte aut depravate Scholiastes ad Od. præced. Ιππολυτη θυγατηρ γεγονε Κρηθηϊς Ακαστου γαμετη: Vide locum. 50. Ηθελε, ξυνευνα Μαγνη-] An ultimam in ξυνευνα corripuit Pindarus? Vix credo: Nam ξυνευνος masculum prohibet sane, quo minus ξυνευνη fœmininum corripi possit: Quid igitur? Suspicor ipsum Pindarum scripsisse Ηθελε, συνευνα γε Μαγνη-: quod cum licite in Trochaico variat, ferre tamen non potuerunt nasutuli, & ab illis interpolatum est ita, ut nunc vulgo legitur: Bonus Schmidius, ut syllabas æquales haberet, hic ξυν etiam producebat: Vide & observa ipse:

Omnes

Omnes ejus ineptias notare nec possum nec volo, quia nimis sunt frequentes, & nimis etiam sunt ineptæ. 51. πεισαισ' ακοιται] πεισαισα pro πεισασα: Ita alibi etiam Libri; qui tamen non ubique consentiunt: Inde colligere licet; ut in masculis participiis ultimam, ita in participiis foemininis penultimam corripuisse Dores: Sic litera inserta convenit, & insertionis ratio patet.

53. συνεπαξε λογον] Aldus συνεπλεξε λογον: utrumque bonum & discreparunt Libri.

55. Κεινος εν λεκτροις Ακαστου Ευνας] Ευνας & λεκτροις ego non video, qui copulari possint: Idem enim significant, & alterum alteri officit: Εδρας ineptum est, & ineptientibus concedendum: Nam επειρα νυμφειας εδρας neque Pindarus, neque alius quisquam dixerit lingua pura: Aliud delitescit: Nam nullus ego dubito, quin vitium subsit: Visne suspicionem meam? Legendum puto, Ως κρα νυμφειας επειρα Κεινος εν θελκτροις Ακαστου Ευνας: θελκτρον idem, quod θελκτηριον: Et εν θελκτροις pro θελκτροις scriptum Pleonasmo notissimo: Sic nihil accommodatius: Error autem proclivis, ut vides. 56. Ευνας. Το δ' εναντιον εσχεν] Colon Choriambicum ægrotat in Syzygia Jambica; Scribe, Ευνας· το δε εναντιον εσχεν: Tribrachys est pro Jambo.

62. Δεισας. Ο δ' ευ φρασθη] Ita Calliergus: Aldus & alii Ο δ' εφρασθη: quod ego malo: Δεισας mutandum in Δεισαις: Scis, quare;

re; & monere non necesse. 75. Παντων. Τυ δ', Αιγινᾳ Θεας, Ευθυμενες] Hic Amphimacrum pro Dactylo positum esse suspicor, quia Θεꙋ nimis fere ambiguum est, ubi & articulus abest, & Ευθυμενες interponitur; nisi νᾳ Θεας pro Spondeo potius sit habendum: Vide & judica: Αιγινᾳ cum Ποικιλων εφαυσας ὑμνων copulandum est: Victores sacri vincebant patriæ, & victoria sua illustrabant patriam; eoque pertinebant ipsi Hymni illis cantati: Res est nota, neque aliter Pindarus: Sic igitur Euthymenes Ægineta victor etiam Æginam victoria sua reddiderat illustrem: Interpretes, qui Αιγινᾳ explicant εν Αιγινᾳ, nugantur pessime: Haud dubie in Isthmo Isthmia vicerat Euthymenes, & quidem plus semel fortasse: Nam ideo Isthmi & Isthmiorum meminit Pindarus ante hæc: Unus ex Antiquis Interpretibus recte ibi, διαλι δ' ωνομασε νυν τον Ισθμον; ὁτι οικειος τις ην τꙋ Πυθεου, εις ὁν ἀυτη ἡ ῳδη γεγραπται, Ευθυμενης· ὁς ενικησεν Ισθμια: Alii ineptiunt. 78. Ηται μεταϊξαντα, και Νυν τεος ματρως &c.] Locus difficilis: Sed perbene legi potest, Ηται μεταϊξ αντα, και Νυν τεος ματρως αγαλλει κεινος ὁμοσπορον εθνος Πυθεας: ματρως, ὁ κατα μητερα συγγενης: Senior vero Euthymenes Pythea, & senior etiam victoria Euthymenis victoria Pytheæ: Ideo Euthymenis μεταϊξ Pytheas: καταϊξ, πολυαϊξ, &c, novimus: Simile μεταϊξ: αντα vel cum μεταϊξ, vel cum

και

και νυν copulari poteſt: Prius, quia arridet magis, ſumſimus: κεινος Πυθεας Emphaticum eſt: Et ſententia & Metrum optime habent: ἱμοσπορον ἐθνος ſunt Æginetæ: Id verbo addo.

81. Α Νεμεα μεν αρηρεν] Α Νεμεα, hæc ipſa; quæ hymno huic occaſionem præbuit: Pro μεν peſſime ſcribitur μιν: Nullibi enim pro αυτῳ eſt: Sic tamen bonus Schmidius, etiam ſupra. 87. Ισθι· γλυκειαν τοι Μεναν-δρου] Hic oratio ſe ad Pytheam convertit: Præcedentia dicuntur Euthymeni: γλυκειαν τοι omnes Libri rectiſſime: Unus tamen Schmidius γλυκεια τη, ne τυχᾳ ſequens, credo, ſit ſine articulo: phy ineptiæ! 90. Τεκτον᾽ αεθλη]αισιν εμεν] Aldus αθληταισιν rectius: Nam cui bono Synizeſis, vel Dactylus aut Anapæſtus hic in Trochaico? εμμεν pro εμεν legendum eſſe, puer Trochaicum metiens videt. 92. Μηκετι ριγει. Διδε] τι in Μηκετι produci non poteſt, & Colon Euripideum laborat podagra: Scribendum eſt, vel Μηδε τοι ριγει. Διδε, vel Μη κε τοι ριγει. Διδε.

97. Νικαντ᾽ αρεταν· προθυροισι δ᾽ Αιακου] Proſodiacum ſibi requirit προθυροισιν δ᾽ Αιακου.

98. Ανθεα ποιαεν]α Φερειν στεφανω-] Recte Ανθεα, ſive noſtrum Aſynartetum, ſive aliorum Epichoriambicum vel Jambelegum ſumas: Nam Dactylus pro Trochæo in Aſynarteto & Epichoriambico; Anapæſtus pro Jambo in Jambelego adhiberi poteſt: Quin & ποια in Trochaico Trochæus eſſe po-

potest propter vocalem sequentem: Vident periti: Bonus Schmidius αυθι: Nonne perquam acute & lepide: στεφανωματα appositio est ad Ανθεα ποιαεντα. 99. ματα, συν ξανθαις Χαρισιν] Metricus in Scala, και ἡ τελευταια αποδοσις το, χαρισιν εξετεινεν: Credidit Poëtam mediam in χαρισιν produxisse, & sic scripsit, suspicor, χαρῖσιν: An recte? Vix ac ne vix puto: Usus enim certissimus obstat: Schmidius Χαρισσιν, ut θεμισσιν habemus in Pythiis Od. 4: Id melius certe: Epenthesis tamen rara: Commode legi posset hic, ματα, συν ξανθαισι Χαρισιν, vel ματα, συν ξανθαις Χαριτεσι: Tribrachys pro Trochæo adhibetur perbene: Et sic θεμιδεσι in Pythiis etiam scribi posset: Multa in Pindaro a Nasutulis sunt mutata, ut syllabarum numerus esset æqualis.

ODE VI.

Col. 1. Εν ανδρων, εν Θεων γενος· εκ] Metricus, ιαμβικον ακαταληκτον. εν γαρ τη δευτερα χωρα εστιν ὁ σπονδειος. πολυ δε τουτο παρα τοις Δωρικοις: Non dubito, quin scribendum sit παρα τοις Λυρικοις: Raro tamen ita Pindarus, qui in Metro fuit castigatior: Pro ιαμβικον ακαταληκτον scripserat etiam Metricus ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον. 3, Ματρος αμφοτεροι] Metricus, τροχαϊκον πενθημιμερες, η Ιωνικον διμετρον βραχυκαταληκτον, απο τροχαϊκης συζυγιας:

ζυγιας: Trochaicum bonum eſt; de Jonico ineptit: an ex τεϱει apparere poteſt Colon eſſe Jonicum? Si aliud Metrum quæſiviſſet, ſumere debuiſſet Antiſpaſticum Dimetrum Brachycatalectum: Periti vident. 4. Διειργει δε πασα κεκριμενα] Metricus, διπλη πεϱιοδος, η καλειται τροχαϊκη απο ιαμβικης: Tres Trochæi ſtant inter duos Jambos, eosque habes, ſive ab initio ſive a fine numeres: Inde πεϱιοδος, & περιοδος τροχαϊκη, quæ a Jambis incipit: Ita Magiſter cum aliis naſutulis: Ego Colon, miſſo acumine iſto, Antiſpaſticum Trimetrum Brachycatalectum eſſe aio: quod ſimplicius utique & commodius.

6. Ο δε χαλκεος ασφαλες αιει εδος] Metricus, ιαμβελεγος, λειπων τη πεμπτη συλλαβη· η αναπαιστικον: Aptum eſt Anapæſticum Dimetrum Acatalectum; alterum, ineptum etiam Naſutulorum commentum: Quinta ſyllaba Jambelegi eſt, quæ Penthemimeres efficit Jambicum, & hic ſexta eſſet propter Anapæſtum pro Jambo vel Spondeo. 8. Εμπαν, η μεγαν νοον, η-] Metricus, επιχοριαμβικον, εξ αντισπαστου και χοϱιαμβȣ, αδιαφορον παρα την αϱχην: Illud αδιαφορον Antiſpaſti in his metiens videbis: quanquam leve eſt revera: An forte Αει pro Αιει invenit Magiſter in Antiſtropha tertia? 12. Νυκτας, αμμε ποτμος αν-] Metricus, Ιωνικον διμετρον, απο τροχαϊκης συζυγιας: Hoc recentioris & ineptientis eſt: quod vix bonum in Stropha hac,

hac, pessimum vero in plerisque aliis: Dicam verbo: Colon est Antispasticum Dimetrum Catalecticum, cujus Antispasti in primo pede variant: Nihil apertius. 13. τιν' εγραψε δραμειν ποτι σταθμαν] Metricus, αντισπαςικον τριμετρον βραχυκαταληκτον. ὁ εστι &c: Recte & vere: Sic habemus modum, ad quem redigenda sunt alia sequentia: Videbimus in progressu: Illud non prætereundum: In ipsa verborum Syntaxi non placet μετα νυκτας: quod *post noctes*, non *quoad noctes* significat, & hic incongruum est: Vitium irrepsit, & scribendum suspicor, vel κατα νυκτας, vel μετα νυκτος: Prius perspicuum est; posterius paulo obscurius: μετα scilicet sic sumitur adverbialiter, & νυκτος per se subsistit subaudita præpositione: Utrumque εφαμεριαν respicit αντιθετικως; sed ipsa illa αντιθεσις venustior in μετα νυκτος, quam in κατα νυκτας: quia noctem diserte post diem ponit, & singulum excipit εφαμεριαν singulum: *neque post noctu:* Attende; fallor, aut posterius in Pindaro placebit tibi. 14. Τεκμαιρει δε και νυν Αλκιμιδας] Certo certius legendum ob Metrum, Τεκμαιρει και νυν Αλκιμιδας: νυν & longum & breve esse potest: Quare νῦν fere præferendum propter Emphasin: Aldus, Τεκμαιρει δε νιν Αλκιμιδας: Sic legi etiam posset, Τεκμαιρει νυν δε Αλκιμιδας: Et discreparunt forte Libri antiqui, ipseque error ex discrepantia annotata. 15. Το συγγε-

νες ιδειν Αγχι καρποφοροις &c.] Distinguendum est plene post ιδειν, & Αγχι καρποφοροις cum aliis adjunctis ad sequentia pertinet, quæ comparationem illam referunt in Alcimidæ familia: Sic autem post εμαρψαν pro puncto collocandum est Comma, ut ηλθε τοι recte sequatur, & præcedentia apte nectat: αγχι καρποφοροις αρουραισιν &c, ηλθε τοι Νεμεας &c: Sic omnia cohærent, ut debent: Interpretes balbutiunt: το συγγενες ιδειν, ημων προς το θειον. 25. 26. Αισαν, νυν πεφαντ' ουκ &c.] Colon utrumque male habet: Scribe ad modum, quem in Stropha diximus,

Αισαν, νυν πεφαντ' ουκ α-
μοιρος αμφι παλα κυναγετας,

Syllaba locum mutavit perperam. 27. Ιχνεσιν εν Πραξιδαμαν-] Choriambicum Dimetrum Acatalectum purum: In Metricis ακαταληκτον bonum est. 28. τος εον ποδα νεμων] Jambicum Penthemimeres aut Antispasticum Dimetrum Catalecticum. 29. Πατροπατορος ομαιμιου] Colon Trochaicum Dimetrum Catalecticum, ex Dactylo, Tribrache, Trochæo & syllaba: In Epodo postrema Metrum licite variat, & pro Dactylo & Tribrache sunt duo Dactyli: Bonus Metricus, Το γ, η τελευταια αποδοσις, αναγκαζει δακτυλικον γενεσθαι το κωλον: Inepte plane: Nam Πατροπατωρος legisse non videtur contra usum receptum. 34. Στεφανωσαμενος, Νεμεα

μέσα δὲ τρεῖς] Recte Metricus, ἀναπαιστικὸν διμέτρον δισυλλαβον: quod ad marg. Ed. Brubacch. additur, ἢ καὶ διμετρον χοριαμβικὸν, longe ineptissimum est. 35. Ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα] Metricus, ἰαμβικὸν διμετρον ακαταληκτὸν ἀλκμαϊκὸν· ὁ γαρ τεταρτος πους, σπονδεῖος. Nota ἀλκμαϊκὸν ἀτακτον, si verum perhibeat Magister: Qua de re dubito: Colon enim Antispasticum Dimetrum Acatalectum esse potest correpta postrema, neque necesse ut a legitimis ad illegitima transeamus.

36. 37. Ος ὑπέρτατος Ἀγησιμαχῳ Υἱέων γένετο] Colon prius est Antispasticum Trimetrum Brachycatalectum; posterius, Anapæsticum Monometrum: Metricus est corruptus, & aliter scriptum invenit in Libris suis: Το ιζ τροχαϊκὸν διμέτρον ακαταληκτον. Τὸ ια, δακτυλικὸν πενθημιμερές: Vix dubito, quin pro ιαμβικὸν διμετρον irrepserit τροχαϊκὸν διμέτρον: Sic enim apparet statim, quid dimensus fuerit: Discreparunt scilicet Libri, & in quibusdam fuit,

Ος ὑπέρτατος γ᾽ Ἀγησιμα-
χῳ υἱέων γένετο.

Sic Jambicum Dimetrum Acatalectum & Dactylicum Penthemimeres adsunt. 38. Ἐπεί οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι] Ἐπεὶ οἱ sine dubio scribendum cum Schmidio & Benedicto, ut οἱ τρεῖς cohæreat: De οἵ τε πονων Ἐγεύσαντο mox videbimus: Apparet ex personarum alterna-

 tione,

tione, & cohærentia loci: Hæc enim non ſunt referenda ad proxime præcedentia, ſed ad caput ſententiæ, & primum illud, Αγχι καρποφοροις Αρουραισιν &c: Tres illi, Ageſimachus, Praxidamas & Alcidamas; qui poſt tres quieſcentes fuerunt ſtrenuiſſimi, & ut αρουραι αναπαυσαμεναι, εμαρψαν σθενος: Nihil apertius, ſi attendas: Veriſſime igitur Schmidius & Benedictus οἱ ſcribunt in caſu primo, & οἱ τρεις ita accipiunt: Sequens οἱ τε accipi non poteſt, ut illi putant, ſi indolem Sermonis ſpectemus, & aliud haud dubie requiritur: Lego, Επει οἱ τρεις αεθλοφοροι Προς ακρον αρετας Ηλθον, ῳ τε πονων Εγευσαντο: αρετας ακρον, ῳ και πονων εγευσαντο: ad virtutis ſummum, quo & labores ſubierunt & exantlarunt: Sic nihil rotundius. 43. Απεφανατο πυγμαχια] Et Verſus, & ſententia mutila eſt in Libris: πλεοναν non male additum. 46. πων τυχεν αντα σκοπου] Recte τυχεν pro τυχειν: Idioma fuit neglectum: Aldus etiam πων τυχειν αντα σκοπου. 47. Ωτ' απο τοξυ ιει-] ῳτε pro εφ' ῳτε: *quamobrem:* Doriſmus hic nullus. 48. σ' ευθυν επι τουτον αγε] Colon Proſodiacum fulcro indiget: Scribe, σ' ευθυν γ' επι τουτον αγε: Bonus Schmidius non audiendus. 49. 50. Μοισα, ουρον επεων ευκλεα. Παροιχομεναν γαρ ανερων] Hæc etiam corrigenda, ut numeros habeant: Scribe,

Μοισ'

Μοισ', ουρον επεων ευκλε-
α. παροιχομενων γαρ ανερων,

Coli prioris Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus.

51. Αοιδοι και λογιοι τα καλα] λογιοι Anapæſtus pro Spondeo vel Jambo: Mirum, non ſcripſiſſe Pindarum, ubi Spondeus in loco ſecundo præcedebat, Αοιδαι και λογοι τα καλα, quod ſe ſcribenti offerebat ſtatim: An forte ita ſcripſit ipſe? 52. Σφιν εργα εκομισαν] Recte Aldus, Σφιν εργ' εκομισαν: Nam Penthemimeres eſt Jambicum, quod Doricum εκομιξαν etiam non reſpuit. 62. 63. Ταυτας αιμα πατρας, χρυσα- λακατα &c.] Hæc ita legenda, tranſpoſita etiam ſyllaba,

Ταυτας αἱμα πατρας, χρυ-
σαλακατα ποτε Καλλιας ἁδων

Antiſpaſtus Coli poſterioris eſt quinqueſyllabus, Spondeo in Dactylum reſoluto: χρυσαλακατα eſt a χρυσαλακατης: quod nota: Sed ſcribere forte præſtat χρυσαλακατας, a χρυσαλακατος terminatione vulgari. 66. Εσπεριος ομαδῳ φλεγεν] Ad Heſperum ſtellam alludit Εσπεριος, ut φλεγεν oſtendit. 67. Ποντε τε γεφυρ' αχαμαν- τος εν &c.] Ita legendum eſt cum omnibus Libris: Scholiaſtæ γεφυρα Κρεοντι- δαν εν &c, Verſum enecat, & ad ipſos corvos ablegandum eſt. 73. 74. τ' ερεψ' αστικοις Φλιουντος ὑπ' ω- γυγιοις ορεσιν] Metrum Antiſpaſticum & Anapæſticum ſic

 recte

præsertim in singulorum causa: Talia in his Odis plura, sicuti in Comœdia, & Poëmatibus, quæ tempori accommodata sunt privatosque tangunt: In dubio & hic & alibi Interpretes antiquos sequi possumus; si non ineptiunt palam, ut sæpe faciunt.

109. Ταχος δι' αλμας ισον ειποι-] In Jambico Alcaico est Dactylus pro Spondeo; In Antispastico Antispastus quinquesyllabus pro Antispasto quadrisyllabo, resoluto Spondeo: Sume quod placet: Propter ipsum Dactylum ego etiam Antispasticum malo.

110. 111. μι Μελησιαν, χερων τε και ι- σχυος ανιοχον] Metricus legit, μι Μελησιαν, χερων τε και Ισχυος ανιοχον: Colon postremum in ταξει vulgata etiam pro Anapæstico Dimetro Brachycatalecto haberi potest: Id verbo addo.

ODE VII.

Col. 1. Ελειθυια, παρεδρος Μοιραν βαθυφρονων]. Metricus, αντισπαστικον τριμετρον ὑπερκαταληκτον: Recte: Legendum igitur trajecta voce, Ελειθυια, Μοιραν παρεδρος βαθυφρονων: Dijambus sive Syzygia Jambica stat inter duos Antispastos: Ειλειθυια Metro non deterius, quam Ελειθυια, quia in Antispasticis variatio est solemnis. 2. Παι μεγαλοσθενεος, ακουσον] Metricus, εγκωμιολογικον, λειπον τῳ εσχατῳ ιαμβῳ: Commentum nasutulorum: Colon Anapæsticum est Dimetrum Catalecticum;

cum: Dactyli & Anapæsti miscentur ubique. 3. Ηρας, γενετειρα τεκνων. Ανευ σεθεν] Metricus, επιωνικον, οπερ αντιπαθει τω ιαμβω: Ineptiæ: Et deterius adhuc illud Ed. Brubacch. η χοριαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Nihil evidentius: Colon est Asynartetum ex Penthemimeri Anapæstico, & Jambico Dimetro Brachycatalecto: Periti vident statim. 4. Ου φαος, ου μελαιναν δρακεντες ευφροναν] Metricus, περιοδος δευτερα. και ἡ μεν πρωτη αποδοσις εστι μεσος ιαμβος. ἡ δε δευτερα, διπλους τροχαιος. λειπει. Illud λειπει est scribæ, qui eo indicavit locum in Libro suo esse mutilum: Quid igitur post διπλους τροχαιος scripserit Metricus, ignoramus: μεσος ιαμβος est corruptum, & pro eo legendum μεσος διϊαμβος: Nam ita Colon dimensus est Magister: Ου φα | ος, ȣ | μελαι | ναν δρα | κεντες | ευφρονων: Unus Trochæus stat in principio; eum excipiunt duo Jambi; tum sequuntur duo Trochæi: Hactenus Metrica; reliquum deerat: Et parum refert: Nam Periodicum est ineptum ab ipso initio propter unum Trochæum: Sed plura de Periodicis Magistri, quæ eorum ineptias redolent: Dicamus quod res est, uno verbo: Colon est Antispasticum Trimetrum Hypercatalectum, cum Choriambo in principio pro Dijambo: Id quisque intelligit, nec Interprete eget. 5. Τεαν αδελφεαν ελαχομεν] Metricus, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον. ὁ τριτος πȣς, δακτυλος συναλειφομενος: Talis Dactylus in una hac Stropha φεαν ελα: Pro καταληκτι-

χον scribendum ακαταληκ]ον. 7. Αναπνεομεν δ' ουκ απαντες επι ισα] Metricus, Ανακρεοντειον, εκ δευτερου πενθημιμερους, και ιαμβικης συλλαβης καταληκτικον: Duo Penthemimera Jambica sumit, & post illa unam syllabam brevem Jambicam: Quis talem dimensionem probet? Dicam: Colon est Asynartetum, vel ex Penthemimeri Jambico & Jambico Dimetro Brachycatalecto; vel ex Monometro Jambico & Dimetro Trochaico Catalectico: δευτερου πενθημιμερους scriptum pro διπλου πενθημιμερους, ut paulo ante περιοδος δευτερα pro περιοδος διπλη: neque id mutandum.

8. Ειργει δε ποτμω ζυγον ·Θ' ἕτερον ἕτερα.] Nulla hic difficultas: Scribendum sine dubio, Ειργει δε ποτμω ζυγον Θ' ἕτερον ἕτερα: quæ ita ordinanda, ἕτερα δε ειργει ποτμω ζυγον ἕτερον: & vertenda, *alia vero arcent sortis stateram aliam:* quo fit, ut non eodem vergat, sed alio atque alio sese demittat: Sententia est Emphatica, & totum acumen in ειργει; quod *arcens* stateram in locum alium atque alium propellit: Viri Eruditi ridiculi sunt, qui in istis potuerunt cæcutire: Commode hoc post Αναπνεομεν δ' ουκ άπαντες επι ισα sequitur, rationemque aperit, quare ουκ αναπνεομεν παντες επι ισα: Alia enim atque alia sunt, quæ sortis stateram propellunt alio atque alio: Idque eo majori discrimine, quo ipsa sortis statera etiam alia atque alia est: ἕτερα ἕτερον: Pindaricum hoc, si quid aliud: Θ' pro και est, & sic apprime con-

convenit: Et verba, & sententia plana est, neque scrupulus remanet: Apage, apage Editorum ἑτέρα, quod dignum Morbonia.

10. Και παις ὁ Θεαριωνος αρετα κριθεις] Colon simile Colo tertio: Discrimen in eo, quod Jambicum hic a Dactylo incipiat.

12. γυιης μετα πενταεθλοις] Metricus, ιαμβικον πενθημιμερες: Vitium apertum: Scribendum haud dubie ἑφθημιμερες. 20. Εργοις δε καλοις εσο- πτρον ισαμεν ἑνι συν τροπῳ] Languidum & effoetum est ἑνι συν τροπῳ: Scribendum suspicor, Εργοις δε καλοις εσο- πτρον ισαμεν ἑν ισον τροπῳ: *speculum unum æquale ingenio*, scilicet *operibus præclaris*: ισον εργοις καλοις τροπῳ: τροπον non convenisset ita propter ισον: Et sic ἑν ισοτροπον scripsisset Auctor: Lectio est vere Pindarica, quam corruperunt insiceti. 23. Εὑρηται τις αποινα μοχθων] Colon Jonicum aperte requirit Εὑρη pro Εὑρηται. 25. Σοφοι δε μελλοντα τριταιον ανεμον] Metricus, χοριαμβικον, και ιαμβος, και συλλαβη: In Ed. Brubacch. διμετρον recte additur: Cur tamen Magister Choriambicum a Jambo & syllaba separavit, & non rotunde scripsit, χοριαμβικον τριμετρον καταληκτικον? Choriambus stat inter Jambos, & ον ανεμον Jambus est resolutus cum syllaba: Nisi ipsum Choriambum resolutum malis: qui non deterior certe. 26. Εμαθον, ουδ᾽ ὑπο κερδει βαλον] Metricus, Ιωνικον διμετρον ακαταληκτον. ἡ πρωτη συζυγια τροχαιος. ειτα Ιωνικη: Coacte & male: Vide modo alia sequentia:

Co-

Colon eſt Antiſpaſticum Dimetrum Hypercatalectum, & Antiſpaſtus primus eſt quinqueſyllabus: Pro τροχαιος Metricus vel διτροχαιος vel τροχαϊκη ſcripſiſſe videtur. 29. Εγω δε πλεον ελπομαι Λογον &c.] Ita omnes Libri: Schmidius πλεον' ελπομαι: Non accedo: Eruditius enim eſt πλεον, & melius cum η παθειν convenit: ελπομαι λογον Οδυσσεος γενεσθαι πλεον η παθειν δια τον αδυεπη Ομηρον: Periti vident. 30. Λογον Οδυσσεος, η παθειν] Metricus, τροχαϊκον διμετρον ακαταληκτον: In Ed. Brubacch. ακαταληκτον recte mutatur in καταληκτικον: Recteque additur ibi, η και περιοδος: Colon enim Aſynartetum vel Periodicum eſſe poteſt, ex Monometro Trochaico & Monometro Jambico. 31. Δια τον αδυεπη γενεσθ' Ομηρον] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Cum Ed. Brubacch. legendum τριμετρον pro διμετρον. 32. Επει ψευδεεσσιν οι ποτανα γε μαχανα] Ita Editores poſt Schmidium: Ipſe Schmidius, Επει ψευδεσιν οι ποτανα γε μαχανα: Libri omnes ante eum, Επει ψευδεεσσιν οι ποτανα μαχανα: Recte: Nam pro Syzygia Jambica eſt Antiſpaſtus εσσιν οι πο, pes domeſticus, qui ſemper primas agit: Bonus Schmidius ſyllabas modo numerans, id animadvertere non potuit: Ne literam igitur muta. 36. Εαν αλαθειαν ειδεμεν] ἑαν *ſuam quisque*: Refertur ad ὁμιλος ανδρων ὁ πλειστος, & bonum eſt absque dubio: ἑαν pro εουσαν non dixerunt Græci, & ſic ειταν ſcribendum eſſet: Sed quid ne-

necesse? ιδιμεν pro ειδιμεν Schmidius, ut Dactylum haberet: Si ειδιμεν retineas, Anapæstus est pro Dactylo: Nam Diphthongus ante vocalem corripi potest: & Jambico non deterius hercule est. 45. Κυμ' Αΐδα, πεσε δ' αδοκητον • Εν και δοκεοντα] Αΐδα pro Αΐδαο requirit Metrum: Εν pro Ες ponitur: εμπεσε δοκεοντα dubito, an dixerint ipsi Dores: Et sic recte etiam Schmidius: qui suaviter tamen nugatur, cum πεδα pro μετα præmittit, & legit, Αλλα κοινον γαρ ερχεται Κυμ' Αΐδαο πεδ' αδοκητον, Εν και δοκεοντα: Id vident omnes, qui in his aliquid vident: Deceptus est ab Aldo, qui edidit, αλλα κοινον γαρ ερχεται Κυμ' Αΐδαο πεσ' αδοκητον Εν και δοκεοντα: Corrupte sine dubio: An Libri quidam legerunt forte olim, Αλλα κοινον γαρ ερπετον Κυμ' Αΐδαο πεσ' αδοκητον Εν και δοκεοντα, & ab ista lectione annotata est Aldinum? Elegans profecto & Pindaricum esset ερπετον, *reptile*, & sic fluctus Orci *adrepens* diceretur egregie: Sciunt Eruditi: qui de hac suspicione mea cogitent: αδοκητον, *non exspectantem*, notandum ενεργητικως: Nisi forte scribendum sit, Εν κα'δοκεοντα, id est, και αδοκεοντα: Sic enim Emphatice παθητικον ενεργητικῳ apponeretur: Hesychius suo loco, Αδοκει, αδοκητως διακειμενος: Hoc non rejiculum certe. 48. Βιαθοων. Τοι γαρ μεγαν] Hic Spondeus est pro Dactylo, ut in Stropha præcedenti pro Dactylo est Anapæstus:

Ver-

Verbo noto propter Schmidium. 50. Εμολε χθονος' εν Πυθιοις δε δαπεδοις] Colon Asynartetum requirit, Εμολε χθονος' εν Πυθιοισι δε δαπεδοις: Εμολε manere poteſt, ubi de Jambico ex aliis conſtat: Sic enim Anapæſti duo ambiguum inducere non poſſunt: Sententia eſt aperta, & Εμολε certo certius Neoptolemum reſpicit. 52. Νεοπτολεμος επει πραθεν] Νεοπτολεμος in ſcanſione eſt pro Νοπτολεμος, ut in Menandreis νεοττιν pro νοττον, &c. Et ſic Trochæum hic habemus pro Tribrache: Mirum, quod bonus Schmidius non ſcripſerit Νεοπτολεμος. 55. τοδ' εις Εφυραν πλαχθεντες] Spondeus in loco tertio Jambi: Oculatiſſimus Schmidius inter πλαχθεντες, & πλαγχθεντες, quod in aliis eſt, diſtinguit lepide. 57. αει] Ita plerique: Aliorum αα Metrum Antiſpaſticum non reſpuit.

59. Θεοι, κτεατ' αναγων Τρω-] Pherecratium cum Antiſpaſto quinqueſyllabo: Nihil apertius: Anapæſticum Monometrum Hypercatalectum, cujus meminit Metricus, ſic ad Colon hoc pertinere non poteſt: Talia plura in Metricis, ut noſti. 60. ιαθεν, ακροθινιων θ'.] Legendum, ne injuria fiat Glyconio, ιαθεν γ' ακροθινιων: θ' ſine dubio male abundat, & poſt ακροθινιων diſtinguendum eſt puncto ſublimi. 63. Βαρυνθει περισσα δε Δελφοι ξεναγεται] Hic etiam tranſpoſita vocula ſcribendum, Βαρυνθεν δε περισσα Δελφοι ξεναγεται: Junge V. 1. Odæ.

71.

71. Τρια επεα διαρκεσει] τρια επεα sunt verba sequentis Versiculi sola. 72. Ου ψευδις ὁ μαρτυς εργμασιν επιστατει]. Recte ψευδις: ψευδης non ferebat Metrum: ad ψευδις pertinet ψευδιστερος & ψευδιστατος: μαρτυς optimum; μαντις pessimum. 74. Θρασυ μοι τοδ' ειπειν, Φαεινναις αρεταις &c.] Distingue Θρασυ μοι τοδ', ειπειν Φαεινναις αρεταις &c: Nam ordo verborum est, Αιγινα, Θρασυ μοι τοδε, ειπειν ὁδον κυριαν λογων οικοθεν φαεινναις αρεταις τεων Διος τ' εκγονων: *Hoc, dicere* scilicet: Dicere encomia &c, arduum mihi: Ea tamen dicere ego & possim & velim; nisi satietas prohiberet, quæ in omnibus, etiam suavissimis, inest: Sententia est apta & plana: Interpretes balbutiunt, & faciunt, ut Pindarus una cum illis balbutiat. 76. Αλλα αναπαυσις] γαρ post Αλλα hic male ab operis est omissum.

88. Συνεσις ουκ αποβλεπει Φρενων] Elegans est αποβλεπει, si απο proprie & naturaliter intelligatur: *ab, seorsim, in aliam partem:* Mentis prudentia alio non spectat tibi egregia tentanti: favet tibi & te respicit prudentia mentis: αποβλεπει αραμενω, sic optimum cum casu tertio: Et Metrum etiam τω αποβλεπει non adversum: Antispastus enim licite variat, & a Pyrrichio recte incipit: Qui id non animadvertebant, pro αποβλεπει scripserunt αποβλαπτει, quod in Aldina est, & bonus Schmidius eadem de causa arripuit: Quid tamen αποβλαπτει in Pindaro eruditio-

ri,

ri, & αποβλαπτει αραμενῳ? Sic saltem scribere debuissent Correctores belli αραμενον, ut simia eorum scribit: Illud addam verbo, quia commode incidit: αποβλεπτειν est apud Etymologum: αβλεπτειν apud eundem Etymologum, Hesychium, Suidam: Quare incertum, an post αραμενῳ, αποβλαπτει in Libris invenerit Aldus; & probabilius certe αποβλαπτει pro αποβλεπτει esse ab operis.

90. Υδατος ὡτε] Scribe saltem ὡτε: Sic ὡστε rectius sequitur mox V. 104. Ita variare non solent eruditiores Poëtæ: Amanuenses novimus, qui in istis sibi non constant.

94. Αχαιος ου μεμψεται μ', ανηρ] Pertinet ad superius illud, Ινα χρεων νιν ὑπερ, μαχας Ελασεν αντιτυχοντ' ανηρ μαχαιρα: Et recte unus ex antiquis Interpretibus hic, ου μεμψοιτο αν ουν με Αχαιος ανηρ, επι το δοκειν μικρολογον παρεστακεναι τον Νεοπτολεμον, ὁτι ειπον αυτον περι χρεων μεμαχησθαι, και δια τουτο απολωλεναι: Alii longinqua arcessunt perperam. 97. Ομματι δερκομαι λαμπρον, ουχ ὑπερβαλλων] Ut Antispastus sit Antispastus, scribendum haud dubie ὑπερβαλων. 103. Ευξενιδα πατραθε Σωγενες, απομνυω] In Anapæstico Penthemimeri hic est Dactylus pro Spondeo: Ευξενιδα πατραθε.

106. ὁς εξεπεμψας παλαισματων] εξεπεμψας Syntaxis requirit, non Antispastus: Vident periti, & Schmidium non moror.

109. Ει πονος ην, το τερπνον πλεον πεδερχεται] Quo labor est major, eo tibi aliisque viris præ-

præſtantibus voluptas eſt major. 110.
Εα με, νικωντι γε χαριν Ει τιπερ αν αερθεις &c.] Hæc & ſequentia, ita diſtinguenda & accipienda ſunt: Εα με, Σωγενες, νικωντι γε χαριν Ει τιπερ αν αερθεις Ανεκραγον: *Me relinque mihi, ſi in laudando fuerim nimius:* Ea res mea eſt, non tua: ανεκραγον χαριν cohæret: Ου τραχυς ειμι καταθεμεν: *In ſolvendo, quod debeo, non ſum aſper*, ſed benignus, & potius plus tribuo, quam minus: Ειρειν στεφανους ελαφρον: *Corollas nectere facile eſt ac leve*; idque ſpectatores etiam faciunt φυλλοβολουντες: Αναβαλλεο, Σωγενες: *Exſpecta, Sogenes:* Aliud tibi in poſterum parat Muſa: Nempe Μοισα τοι κολλᾳ χρυσον, εν τε λευκον ελεφανθ' ἁμα, Και λειριον ανθεμον ποντιας ὑφελοισ' εερσας: preticiſſima conglutinat; & quæ præſtantia ſua alia longe ſuperant: λειριον ανθεμον ποντιας εερσας ſine dubio eſt Coralium: quod flos eſt maris, & ſub aquis marinis naſcitur: quæ aqua marina hic Pindarice dicitur ποντια εερσα, propter ipſum etiam florem λειριον: Et appoſitum plane ὑφελοισα, quod florem ſub aquis latentem educit & extrahit: Aperta res eſt, & nugantur, qui de rore marino coronario explicant: Quid ille ad aurum & ebur? Sententia eſt perſpicua: De Metro aliquid addendum: Colon Choriambicum, Ει τιπερ αν αερθεις, non eſt ſanum: Schmidius male, Ει τιπερ αν γ' αερθεις, ubi γε præcedit: Scribendum, Ει τιπερ αντ' αερθεις: αντ' pro αντα optimum,

mum, five cum αερθεις, five cum Ανεκραϛον jungas: In Euripideo, Φρον. αναβαλλεο. Μουσα τοι, non peccat αναβαλλεο, & locum tueri poteſt: Variatio enim eſt licita: Κολλα χρυσον, εν τε &c: Notandum χρυσον, quod hic prima vice habemus correpta prima: χρυσεος ea menſura habuimus alibi. 119. Πολυφατον υμνων θροον δονει] Hic demum animum ſuum alloquitur Poëta: Πολυφατον υ Antiſpaſtus poteſt eſſe bonus, cum Pyrrichio in parte prima; ſed quia Πολυφατων habet Aldus, per me licet, ita legatur; vel quod fere Pindaricum magis, Πολυφατον γ' υμνων: fulcrum, ut millies, excidit. 121. Πρεπει δαπεδον αν το-] Pherecratium certo certius deſiderat, Δαπεδον πρεπει αν το-: Niſi primam in δαπεδον aliquando produxerint Dores, ut poterant ſane, ſi ad δα pro γα reſpiciebant: Cogitandum: Id etiam ſuſpicati ſumus in Æſchylo: Et eo admiſſo, Colon 50. hujus Odæ, Εμολε χθονος· εν Πυθιοις δε δαπεδοις, recte etiam ſe haberet: αν δαπεδον τοδε de Ægina intelligendum: Ibi cantata Oda. 122. δε γαρυεμεν θευμερα] Glyconium cum Syzygia Jambica επτασημω: Tale etiam illud Epodi poſtremæ: θευμερα leviter corruptum eſt, & ſcribendum θευμορα: Heſychius, Θεομορος, σωφρων: Perbene ad locum hunc: Nam Ηſυχη præcedit: θεομορος & θευμορος idem, ut ipſi pueri ſciunt: Metricus ipſum θευμορα hic invenit: Inde enim eſt illud in Scala, η

μια

μιᾶ ἀπόδοσις ἀντὶ τῆς ἰαμβικῆς συζυγίας τὴν χοριαμβικὴν ὡς σύγγενῆ: θεῷ in unam syllabam brevem contraxit, & sic Choriambicum habuit: Apertum est Magistri commentum.

125. Εμᾶ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ] Æacum Thebis præfuisse, non apparet aliunde; neque hic ipse locus indicat, si scribatur, ut scriptum fuisse suspicor olim; Τεᾷ μὲν πολιάρχον εὐωνύμᾳ πατρᾷ: Præcedit δαπέδον αν τόδε de Ægina; & sic Τεᾷ εὐωνύμῳ πάτρᾳ recte sequitur; ad Sogenem se referens, nihilque est, quod Pindaro vitio verti potest: Inspice Scholia. 126. Ηρακλεῖς, σεῦ δὲ προπρεώνα Μεν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'] Post πατρᾳ distinguendum paulo plenius, ut aptior sit personarum distinctio: προπρεώνα vox est μονήρης, quæ hodie non occurrit alibi: Metrum jubet πρέω in Monosyllabum contrahere: Et sic mihi fit perquam probabile; legendum esse nunc; & lectum fuisse olim προπρεωνὰ: Nam & Metrum sic rotundius est, & vocabuli intellectus apertior: πρῶν, προπρων: Ita Portus non improbabiliter profecto.

131. Ει δ' αὐτὸ καὶ Θεὸς αν ἔχοι] αὐτο: scilicet φιλῆσαι νοῳ ἀτενεῖ γείτονα: si illud habeat Deus, neque mortalem sibi vicinum despiciat.

133: τὰς ὃς ἐδαμάσσας, εὐτυχῶς] Ita pessime Aldus & Calliergus contra Metrum Trochaicum: Alii recte ἐδαμάσας. 134. Ναίειν, πατρὶ Σωγένης] Cum hoc Ναίειν jungendum est Εν: Εθέλει ἐνναίειν τὶν πατρὶ Σωγένης: tibi

bi adhabitare, tibi inhabitare. 135. Θυμον, προγονων ευχλη-] Metrum Jonicum εὔχλη- vel leviter attendenti fuggerit ftatim.

138. Εν τεμενεσι δομον εχει τε-] Imo τεμενεσσι, ut in Anapæftico Dactylus fibi appofitum habeat Dactylum. 139. οις, αμφοτερας ιων χερος. Ω μακαρ] Ne in Jambico fit Trochæus, legendum χειρος: Hinc apparet, cur Herculis in Ægina meminerit Poëta: Qui id non animadvertebant fatis, de Hercule Thebano cogitabant, & fic Τεα mutabant in Εμα, ac fi Pindarus Thebanus de Hercule Thebano loqueretur. 141. Δυνασαι δε βροτοισιν αλκαν &c.] βροτοι hic funt Αιγινηται, non omnes in genere mortales.

146. Ηβα λιπαρω τε γηρα διαπλεκοις] γηρα in Jambico hic eft pro Dactylo in aliis oppofitis. 149. Γερας τοπερ νυν, και αρειον οπισθεν] ον οπισθ Anapæftus in Choriambico non peccat, fed quia ον οπι Tribrachys aliis accuratius refpondet, οπιθεν præferatur, per me licet. 152. χυσαι επεσσι. Ταυτα] Scribe, ut Pherecratium habeat numeros, χυσαι επεσι. Ταυτα: Antifpaftus eft quinquefyllabus. 153. Δε τρις τετρακις τ' αμπολειν] Syzygia Jambica ἑπτασημος, ut ad Epodum 4. jam indicavimus. 155. μαψιλακας] Ita Schmidius cum Commelino: Aldus, Calliergus, & alii μαψυλακας: Non male: ὑλαω, ὑλακη, μαψυλακας: Vox eft Analogica, & ita forte Pindarus manu fua.

ODE

ODE VIII.

Col. 1. Ωρα ποτνια, καρυξ] Metricus, ἡμισυ επȣς καταληκτικον: Recte; & vere etiam Ed. Brubacch. η Φερεκρατειον. 4. σα βλεφαροις, τον μεν ἁμεροις Αναγκας] Epichoriambicum Trimetrum Acatalectum, propter Trochæos pro Jambis: Eodem pertinet Metrici, η χοριαμβικον τριμετρον, ταις εναντιαις κατακλειομενον: Alterum, εγκωμιολογικον, μιᾳ πλεοναζον εν αρχῃ τȣ πενθημιμερȣς ιαμβικȣ, ipso inepto ineptius est; ἁμεροις Αναγκας Χερσι Scholiastes antiquus & Benedictus recte exponunt: αναγκη est in omni amore, & ea ad amandum adiguntur omnes: sed ipsa illa αναγκη duplex est: una ἁμερος, altera βιαιος: ἁμερος ad amores probos ducit blande; βιαιος ad amores improbos rapit violente: Nihil apertius aut convenientius: Apage igitur putidissimum illud Schmidii αναγκας, quod ego nescio ubi adverbialiter invenerit: Quid etiam ejus ἁμειροις pro ἁμεροις? Metrum Trochaicum considera, & ride hominis stultitiam diducto ore. 5. Χερσι βασταζεις, ἑτερον δ' ἑτεραις] Colon Asynartetum, vel ex Monometro Trochaico & Penthemimeri Dactylico, vel ex Penthemimeri Trochaico & Monometro Anapæstico: Diximus ad Od. 11. Olymp. 6. Αγαπατα δε, καιρου μη πλαναθεν-] Metricus, λογαοιδικον αρχεβουλειον, η επιωνικον απ' ελαττονος, αταχτον δια των

σπονδειον: De Epionico ineptit: Nam & Pæonem tertium male pro Jonico habet, & αταξιαν in Jambico admittit, quam fugere debemus omnibus modis: Cur ipsum Jambicum Dimetrum Hypercatalectum non sumsit bonus? An duo Anapæsti id prohibebant? Mihi certe illa mensura non displicet magis, quam altera Archebulea: Vel eam igitur sume, vel Jambicam. 22. Ικετας Αιακου σεμνων γουνα-] Metricus, Ιωνικον τριμετρον βραχυκαταληκτον ταις εναντιαις καταχλεισθεν, ατακτον, Αλκμαϊκῳ ζηλῳ: Hic etiam cum Epionico suo αταχτῳ adest Magister: Non accedo: Colon est Antispasticum Dimetrum Hypercatalectum, cum Antispasto quinquesyllabo in principio: Pro γουνατων enim legendum est γονατων: Neque aliter legisse credo ipsum Magistrum. 27. Και πατρος Μεγα Νεμειον αγαλμα] Ita legendum est, aut Και πατρος Μεγαλο Νεμειον αγαλμα, ut Schmidius conjicit: Nam alias Colon non habet numeros suos: Νεμεαιον tamen nitidius, quam Νεμειον; ipsumque Νεμειον de Nemea Elidis vix ferunt antiqui Grammatici: Verbo indicavi etiam supra. 32. 33. Ισταμαι δη ποσσι κυφοις, αμπνεων Τε πριν τι φαμεν. Πολλα γαρ πολλα λελε-] Utrumque Colon laborat: Recte scribi potest, ne litera mutata, & puncto apposito uno, Ισταμαι δη ποσσι κυφοις, αμπνεων τε Πριν τι φαμεν. Πολλα γαρ πολλᾳ λελεκται: πολλᾳ Elliptice, ut ᾗ, ταυτη,

τῃ, & alia id genus: ὁδῳ, σπουδῃ, opportune subaudiri poteſt hic: τε poſt αμπνεων pro και eſt, ut ſæpe: Sententia hic incipit nova, quæ viam ſequentibus ſternit; in quibus nihil novum, ſed omnia antiqua, de invidia & maledicentia virtutibusque oppoſitis: Interpretes nugantur, & cohærentiam non videntes, hæc perquam inepte ad Cinyræ hiſtoriam referunt. 34. κ]αι. Νεαρα δε εξευροντα δομεναι] Colon Aſynartetum mutilum eſt, κται ad Colon præcedens translato: Scribendum ſuſpicor plane, Δη· νεαρα δε εξευροντα δομεν: Tribrachys eſt pro Trochæo, Spondeus pro Dactylo vel Anapæſto: Nihil facilius: Et vocula excidit ipſa Colorum confuſione. 35. Βασανῳ ες ελε[γχον, ἁπας κινδυ- νος οψον φθονεροισιν] Locus paulo difficilior: Dicam paucis, quod verum eſt, niſi memet egregie fallam: Scribendum, Ες ελεγχον, ἁπας κινδυνος, οψον Δε λογω vel λογῳ φθονεροισιν: Sic nihil accommodatius aut apertius: Error ex eo, quod in Βασανῳ ες ελεγχον variarunt Libri antiqui, & quidam Ες ελεγχον, quidam Βασανον γ' ες exhibuerunt ſcriptum: Iſta enim diverſitas annotata involavit in contextum: Ες ελε[γχον ſine dubio melius, quam alterum: ἁπας κινδυνος, *periculoſiſſimum*; *periculum totum*: λογω & λογῳ dedi, ut eligeres: Mihi prius arridet: Ab iſto λογω nunc Απτεται, Κεινος, & alia ſequentia commode pendent: Aliorum commenta

tangere nolo. 41. Η τιν' αγλωσσον μεν, ητορ δ' αλκιμον] Benedictus μιν pro τιν: Perperam, ut aperte probat κατεχει sequens: Sententia est & esse debet generalior.
42. θα κατεχει λυγρω νεικει' μεγιστον] Haud dubie scribendum cum Schmidio λυγρω εν νεικει: Id enim & Versus, & sententia requirit, ut quisque videt statim. 50. Ελκεα ρηξαν, πολεμιζομενοι] An α in Ελκεα producitur a ρ sequenti? Cras credam, non hodie: Ελκε' ερρηξαν sine dubio scripsit ipse Pindarus.
51. Υπ' αλεξιμβροτω λογχᾳ] Pendet ab ερρηξαν: πολεμιζομενοι ελκεα ερρηξαν υπ' αλεξιμβροτῳ λογχᾳ: Qui aliter accipiunt, nugantur.
52. Αμφ' Αχιλλει νεοκτονῳ] Vitium apertum in Choriambico: Et legendum Αχιλει pro Αχιλλει. 53. Αλλων τε μοχθων πολυφθοροισιν εν] θων πολυ debet esse Dactylus: quod tamen adjunctum φθ prohibet: Scribendum est, ne syllabarum mensura temeretur, Αλλων τε μοχθων πολυθροοισιν εν: Epithetum non deterius altero. 54. Εχθρα δ' αρα παρφασις ην Και παλαι] Emphasis est in Και παλαι: Sic certe nova non dicebat Pindarus: παρφασις, ut παρφαμεν V. 120. Od. 7. Olymp. Vide ibi. 58. αφαντων κυδος αντεινει σαθρον] αντεινει pro ανατεινει: Optime: Benedictus αντεχει: Languide & effoete: Res & comparatio probant. 59. Ειη μη ποτε μοι τοιουτον ηθος, Ζευ &c.] Locus egregius, qui optimi Pindari indolem prodit opti-

optimam: Si futilissimi Grammatici ejus Energiam recte pensitassent, tot abjectis & sordidis explicatiunculis memoriam Auctoris non commaculassent in Notis suis.

68. Αυξονται δ' αρεται χλω-] Ita Editores cum Schmidio: Omnes ante eum, Αυξεται δ' αρετα χλω-: Dicam: Libri discreparunt, & in quibusdam fuit, Αυξονται δ' αρεται, χλω- ραις εερσαις ὡς ὁτε δενδρον αναϊσ- σει, σοφοις ανδρων αερθεισαι 'ν δικαιοις: in aliis vero, Αυξεται δ' αρετα, χλω- ραις εερσαις ὡς ὁτε δενδρον αναϊσ- σει, σοφοις ανδρων αερθεισ' εν δικαιοις: Prius vidit Metricus, qui Colon Dactylicum vocat, posterius alter, qui Pherecratium esse dicit: Tale enim est, quod omnes antiquiores Editi habent; & Antispastus variat suo more: Schmidius pluralem substituens, αιρεθεισ' male retinuit, ut vides: χλωραις εερσαις jungendum cum ὡς ὁτε δενδρον αϊσσει: Scripsi vero, ut Colon illud se recte habeat, ὡς ὁτε δενδρον αναϊσσει: Elegantius & signatius haud dubie, quam Schmidius, cui syllabas numeranti placebat ὡς ὁτε δενδρεον αϊσσει. 71. Τε, προς ὑγρον αιθερα. Χρειαι δε παντοι-] Legendum, ne Choriambus Choriambus esse desinat, Τε, προς ὑγραν αιθερα, vel Τε, προς ὑγρον γ' αιθερα. 73. Ὑπερωτατα] Nota pro ὑπερτατα: ὑπερος fuisse olim in usu, hinc recte colligitur: Ὑπερος, Ὑπεριδης, est apud Etymologum in V. 74. εν ομμασι θεσθαι Πιστιν] *in oculis gerere fidem*, id est, amicum fidum:

πιστον φιλον: Pendet a præcedentibus, & γενικως dicitur: Interpretes perperam.

79. Σευ δε πατρα, Χαριαδαις τε λαβρον] Si Asynartetum sumas cum Penthemimeri Dactylico, prima in Χαριαδαις longa esse debet; & sic Χαριαδαις vel Dorice pro Χηριαδαις dictum est, vel interposita litera scribendum Χαιριαδαις: Videndum, an alibi Χαριαδων fiat mentio. 81. καλλι ποδων ευωνυμων] Choriambicum cum Syzygia Jambica επτασημω: In aliis est Syzygia Jambica εξασημος: De corripienda Diphthongo non necesse, ut cogitemus. 82. Δις δη δυοιν] Ut supra, Δεινια δισσων σταδιων Και πατρος: δισσων σταδιων patris, & δισσων σταδιων filii; non δισσων σταδιων patris & filii simul: Apparet manifesto ex his, quæ patri δις δυοιν tribuunt soli.

83. Επαοιδαις δ' ανηρ νοσυνον και τις καματον Θηκεν] Ineptum est επαοιδαις: Sine dubio cum omnibus Editis ante Schmidium scribendum επ' αοιδαις: Pueri vident, si vel leviter ad verborum cohærentiam attendant: Illud addam: Si επαοιδαις in Libris esset, id non intelligerem, ut vulgo intelligunt, sed pro επωδῳ sumerem, eo quod adcantatur καματῳ & suavitate sua το οδυνηρον ex eo eximit: εργον præcedens est res læta, quam auget κομπος: καματος hoc res difficilis, cujus molestiam tollit επωδος: Utrumque ad numeros Poëticos pertinet naturales & receptos: ῳδη, επᾳδος: αοιδη, επαοιδη: επωδος, το επᾳδομενον

μενοι στροφη και αντιστροφη: Ineptum ſic etiam fit aptum. 86. Δη παλαι] Iterum cum Emphaſi, ne nova vel dixiſſe, vel feciſſe videatur: Et ſic manet Pindarus in eo, quod dixerat, Νεαρα δε εξευροντα δομεν &c.

ODE IX,

Col. 5. Ξεινων νενικανται θυραι] Ineptum eſt νενικανται, & menti Poëtæ adverſum: Si fores debuiſſent vinci ab hoſpitibus, non fuiſſent indole ſua hoſpitales: Res eſt aperta, & Dithyrambicum hic tollere non poteſt σχηματος ineptias: Non dubito, quin ſcribendum ſit, Εν θ' αναπεπταμεναι Ξεινων μεμυκαντι θυραι: ubi hoſpitum fores continuo cum aperiuntur, boant: Αυτομαται δε πυλαι μυκον ουρανου, ἁς εχον Ωραι, notiſſimum eſt ex Iliade: Alia prætereo. 7. Δωμ'. Αλλ' επεων γλυκυν ὑμνον πρασσετε] Metricus, εγκωμιολογικον, μετατεθεισης της πρωτης επι την εσχατην: Ineptit Magiſter: Diximus ad V. 1. Epod. 1. Od. 9. Pyth. 10. αυδαν μανυει] vocem lætam victoriæ indicat: ſe victorem eſſe adnunciat. 16. Θεσπεσια δ' επεων

Καυχας αοιδα προσφορος] Θεσπεσια αοιδα επεων καυχας, pro επεων καυχωμενων: Hoc aptum & Pindaricum: Qui προσφορος καυχας jungunt, ineptiunt: Et ſic cum Benedicto legendum eſſet καυχαις: Sed minus placet, & ſententia ſic minus apta. 19. Φορμιγγ', ανα δ' αυλον επ' αυταν ορσωμεν] Metrum Anapæſticum,

cum, & Prosodiacum ορσομεν desiderat: idque sententia etiam amat propter praecedens Κωμασομεν & πρασσετε. 31. και δειναν στασιν Πα]ριων οικων, απο τ' Αργεος] Ut τε conveniat, distingue, και δειναι στασιν, Πατριων οικων απο τ' Αργεος, 37. Ανδροδαμαντ' ΕριΦυλαν Ορκιον ὡς ὁτε πιστον Δοντες] Recte Ανδροδαμαν cum copula: ὡς ὁτε pessime divellit Benedictus: ὡς ὁτε δενδρον habuimus Od. praeced. &c: Δοντες, Ταλαου παιδες, suadente Adrasto: Et sic recte Benedictus in Paraphrasi. 43. 44. Αγαγον ανδρων στρατον, αισιαν ε κα- τ' ορνιχων ὁδον. Ουδε Κρονιων] Locus mutilus & turbatus, quem sine Libris restituere non possumus: Legendum donec illi auxilium ferant,

Ανδρων αγαγον στρα]ον . . . αισιαν
Ου κατ' ορνιχων ὁδον· ουδε Κρονιων,

Post στρα]ον excidit vocula duarum syllabarum, quam conjectando quaerere nolo, quia ipsa vestigia desunt: Επ]απυλους Θηβας bonum est, & in Dactylico Penthemimeri pro Dactylo recte adhibetur Spondeus: Moneo propter Schmidii ineptias: Alias facillima etiam mutatione scribi posset, Επ]απυλες αγαγον Θηβας ανερων στρα]ον. 53. γλυκυν Νοστον ερυσαμενοι] Ineptum est ερυσαμενοι, & hic locum habere non potest: Scribe ocyus meo periculo, γλυκυν Νοσ]ον ερυξαμενοι: ερυκω, impedio: *dulcem reditum sibi impedientes*;

tes: Emphaticum est ερυξαμενοι forma media, & σπευδεν ὁμιλος &c. pulchre excipit. 57. ὁ δ' Αμφιαρηϊ] Cur non scripsit Pindarus Αμφιαρα, ut Μενελα? Αμφιαρηος casu primo habemus in Pythiis, Αμφιαρηον V. 30. hic: An Αμφιαρηος pro Αμφιαραος dixerunt Dores? Sic Αμφιαρη ab Αμφιαρης etiam aptius esset ad Idioma, quam Αμφιαρα ab Αμφιαρας: Sed hæc incerta sunt propter Amanuensium inertiam, & in Dialectis hodie sumus pueri. 66. Ει δυνατον Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων &c.] Locus mendosus: Nam ει δυνατον Κρονιων cum αναβαλλομαι non potest una consistere: Dicam: Legendum vel mutata distinctione, Εν γαρ Δαιμονιοισι φοβοις Φευγοντι και παιδες Θεων, Ει δυνατον. Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων ταυταν θανατου περι και ζωας, αναβαλλομαι ὡς Πορσιστα: vel mutata scriptura, Ει δυνατον, Κρονιων, Πειραν μεν αγανορα Φοινικοστολων Εγχεων ταυταν θανατου περι και ζωας αναβαλλεο ὡς Πορσιστα: πειραν &c, αναβαλλομαι ὡς πορσιστα, *ablego quam longissime*, ut nec repetendam, nec metuendam, quia strenue Phoenices sunt repressi ab Ætnæis: Hoc bonum: Neque deterius alterum, Κρονιων αναβαλλεο ὡς πορσιστα, quod sese explicat & Interprete non eget: Elige: Prius audacius, & sic præferendum forte hic: De θεσπεσια αοιδα επεων καυχας, quod supra habuimus, cogita: Si Jupiter Ætnæis concederet,

deret, quod sequitur; Phoenices & eorum impetum contemnere possent: Connexio ενιοιας audaciam juvat: Attende. 78. Απιστον ειπ'] Prout mores sunt & hodie vivitur: Elegans & Emphaticum. 80. Χρομιῳ κεν] Χρομιῳ δη: *Chromio certe.*
89. Παυροι δε βουλευσαι, φονε Παρποδιυ νεφελαν &c.] Ordo verborum est, Παυροι δε δυνατοι βυλευσαι τρεψαι φονυ παςποδιυ νεφελαν χερσι και ψυχᾳ ποτι δυσμενεων ανδρων στιχας: Pauci consilium capere & suggerere possunt, quo nubem praesentis caedis & mente & manu vertant in hostium aciem: βουλευσαι τρεψαι arcte cohaeret, & post βουλευσαι sententiae robur est in χερσι και ψυχᾳ: Nihil apertius: Si Interpretes sequaris, Graeca balbutiunt. 97. ΕνϑʼΑρειας πορον ανθρω- ποι καλεοισι] Locus ambiguus: Aut scribendum Ενϑα Ρειας πορον, aut Ενϑʼ αρειας πορον: Marti locus hic nullus: Abhorret enim Αρειας ista forma: αρειας πορος etiam minus accommodum, quam Ρειας πορος, si rationem consulas: sed ea in nominibus propriis non ubique observatur: Videndum, an alibi mentio fiat loci.
106. αιων ἁμερα] Adjective ἁμερα: Eustathius Jonicum dixit: Quo jure, vides: Sed ita Grammatici centies: Ea de re distinctius forte alias. 111. ουκ ετʼ εστι πορσω Θνατον ετι σκιπιας Αλλας &c.] Locus sine dubio corruptus: Nam ετι ita geminare non potuit Poëta: Scribe, ουκ εξεστι aut ουκ ενεστι
πορ-

πορσω Θηλον ετι σκοπιας &c. 125. Πεμψαν θεμιπλεκίοις αμφι] Sine ullo dubio legendum, Πεμψαν θεμιπλεκτοις ἁμα: Nam Colon est Jambicum. 128. Ευχομαι ταυταν αρέταν κελαδησαι] In κωμῳ futuro: Initium Odæ, Κωμασομεν παρ᾽ Απολλωνος &c. 129. ὑπερ Πολλων τε τιμαλφειν λογοις Νικαν, ακοντιζων &c] τιμαλφειν est τιμαν, & τιμαλφειν νικαν cohæret: νικαν casu patrio ineptit plane: Et ὑπερ πολλων non est ὑπερ πολλων νικων, sed ὑπερ πολλων αδοντων και κελαδουντων: In Como futuro plures laudarent Chromium: eos cantans Pindarus cantu suo vincere optat: Ad Syntaxin verborum attende; res est perspicua.

ODE X.

Col. 1. Δαναου πολιν αγλαο-] Metricus, αναπαιστικον μονομετρον καταληκτικον δισυλλαβον: Imo ὑπερκαταληκτον δισυλλαβον: Et ita corrigendum. 3. Αργος, Ηρας δωμα θεοπρεπες, ὑ-] Metricus, ιαμβελεγος λειπων μιᾳ· η περιοδος εν αρχῃ: Scribe trajectis vocibus, λειπων μιᾳ εν αρχῃ· η περιοδος: Periodicum a Trochæis incipiens, & in Jambos desinens: Nos Colon metimur aliter, ut supra diximus 6. Μακρα μεν τα Περσεως αμ-] Colon Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Pro Περσεως sine dubio scribendum est Περσεος, ut Choriambus adsit: Syzygia Trochaica in Antitheticis variat, & nunc ἑξασημος, nunc ἑπτασημ-

σημὸς est: Ineptissime bonus Schmidius hic τυ Περσέος: An ita Pindarus? an ita Græci? Metricus perquam imperite, περιοδος τροχαϊκη· επιτριτος η χοριαμβος δια την αποδοσιν: Tales Periodi non dantur, & quid Epitritus cum Choriambo? 8. Πολλα δ' Αιγυπτῳ κατῳκισθεν αστη] Metricus, ιαμβελεγος, μετατιθεμενης της τελευταιας επι την ἀρχην: Colon est aperte corruptum: Scis, quo modo id metiamur: Scribendum est, Πολλα δ' Αιγυπτῳ καλα ωκισεν αςη Ταις Επαφυ παλαμαις: ωκισεν; Αργος, quod præcedit, & hic commode subauditur: Erunt, quibus absque Ellipsi placebit, Πολλα δ' Αιγυπτῳ καλα ωκισαν αςη Αἱ Επαφυ παλαμαι: Ego, quod posui, malo. 11. Ψαφον εν κολεῳ κατασχοισα ξιφος] Metricus, το αυτο. το δε κολεῳ, αντι του κολῳ κατα συνιζησιν: Nugatur: εν κολε Dactylus est bonus in Trochaico. 17. Καὶ γυναιξιν καλλικομοισιν αριστευει] Αργος, ut paulo ante ωκισεν. 19. Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων] Colo deest syllaba: Non male Schmidius eas numerans, Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων, τυτον κατεφανε λογον: Potes etiam legere, Ζευς επ' Αλκμαναν Δανααν τε μολων, τον- δε καλεφανε λογον: Locum primum & cæsuram nosti. 23. 24. Θρεψεν δε αιχμαν Αμφιτρυωνος. Ο δ' ολβῳ φερτατος] Metricus, Το α, επιχοριαμβικον διμετρον ακαταληκτον. Το β, Ιωνικον διμετρον καταληκτικον: In suis invenit absque dubio,

Θρεψε

Θρέψε δ' αἰχμαν Ἀμφιτρυω-
νος· ὁ δ' ολβῳ φεϱτατος

Idque probo: Ut vulgo ordinantur hæc, non nisi mutando plura, ad Leges Metricas adaptari possunt: Eum sequemur in Antitheticis. 26. Επει και εν χαλκεοις ὁπλοις] Metricus, Το δ', ὁμοιον τῳ β. το δε χαλκεοις, αντι του χαλκοις κατα συνιζησιν: Legit certo certius, Επει εν χαλκεοις ὁπλοις. 27. Τηλεβοας εναρεν, οἱ] Metricus, δακτυλικον τριμετρον καἰαληκτικον: ρεν, οἱ cæsura, aut olim cum fulcro scriptum, εναρεν γ', οἱ; quo pertinere potest εναρεν τοι, quod Aldus & Calliergus habent: εναροντι ex eo fingit Rittershusius; nulla necessitate & minus bene: Nam εναρεν ad Ικετο peraccommodum est, & personam Amphitryonis apte demonstrat ante οἱ, quod sic commode sequitur: Periti vident: Distinguendum autem paulo plenius post γενεαν, ut Επει apertius ad sequentia sese referat.

31. Ηϱακλεος. Οὐ κατ' Ολυμπον] Metricus, αναπαιστικον Αριστοφανειον, ἡμισυ ακροτελευτου: Versus Aristophanei dimidium & pars postrema: ἡμισυ, ακροτελευτον, vel ακροτελευτιον: Ita scripsisse videtur Magister. 32. Αλοχος Ηβα, Τελεια] Colon Pæonicum Dimetrum Hypercatalectum ex Pæone quarto, Cretico & syllaba. 33. Παρα ματερι βαινοι-] Anapæsticum Monometrum Hypercatalectum. 34. σ' εστι, καλλιστα Θεων]

X Euri-

Euripideum Trochaicum. 39. ευχορδον εγειρε λυραν] Animum ſuum alloquitur, non Muſam. 42. Δαμον οτρυνει ποτι θυσιαν Η-] Colon non habet numeros ſuos: Schmidius non inepte, Δαμον οτρυνει ποτι ταν θυσιαν Η-: Articulum tamen non amat alterum ſine articulo ſequens: Et potuiſſet certe melius afferre: Scribendum ſuſpicor, Δαμον οτρυνει ποτι βουθυσιαν Η- ρας, αεθλων τε κρισιν: Eo nihil convenientius: Centum enim boves in iſta feſtivitate mactabantur Jovis conjugi: Antiqui Interpretes hic ubique.

45. ευφορων λαθαν πονων] Alii Libri, teſte Scholiaſta, ευφρονων: Utrumque bonum, ſi ειδικως referas ad Thiæum: ευφρονων, *exhilarantium*, propter victoriam & victoriæ præmia: ευφορων, *portatu facilium*, quia non magno labore vicerat luctator ſtrenuus: Simile habuimus Od. 7. Nemeor. V. 107. & ſeq. Poſterius tamen malo cum pleriſque Libris: Schmidius hic ineptit ſuo more. 46. Εκρατησε δε, και ποθ' Ελ- λανα στρατον &c.] Locus non recte intelligitur, & non recte ſcribitur: Dicam verbo: Εκρατησε δε και ποθ' Ελλανα στρατον Πυθωνι cohæret, & ποθ' ſcriptum pro ποτε: Sequentia copulat τε poſt τυχα, & legendum proinde Μοισαισιν εδωκ' αροσαι pro Μοισαισι τ' εδωκ' αροσαι: Nihil apertius, ſi verba in ordinem Syntacticum cogas, prout decet: De victoria Pythica nihil in ſequentibus; Iſthmica & Nemea ibi referuntur

runtur solæ: Apte, si distinguas, ut ego distinguo: Alias Poëta balbutit: αγοσαι δε στεφανῳ, nimis Dithyrambicum est, & talia ego probare non possum. 51. Τρις δε και σεμνοις δαπεδοις Εν Αδραστειῳ νομῳ] Non deterius legeretur, Τρις δε και σεμνοις δαπεδοις Εν Αδραστειω νομω, ut Dorismus observatus sit in Libris vetustis: εν σεμνοις δαπεδοις Αδραστειω νομω. 53. των μαν εραται] Ita legendum, aut των μεν γ' εραται, ne Versus ægrotet: Scholiastes non bene ad initium Odæ, των γε μαν εραται. 57. Γνωτ' αειδω Θεῳ τε, Χ' ὡς τις αμιλλαται περι] Male habent utraque Cola: Haud dubie legendum,

Γνωτ' αειδω Θεῳ τε, και ὁς
Τις αμιλλαται περι

Sic utraque convalescunt: Θεῳ patitur Synizesin, & Θεῳ τε και ὁς Choriambus est bonus: Metricum sequimur, ut nosti. 59. αεθλων κορυφαις] Recte scribunt αεθλων κορυφας. 67. εν αγγεων Ερκεσιν παμποικιλοις] De thecis, in quibus vasa figulina oleo repleta ponebantur, recte intelligunt Schmidius & Benedictus: Necessariæ erant illæ thecæ, ut figulina tuto in pompa transferri possent; eæque, ne decus abesset, extrorsum varie erant pictæ & exornatæ, symbolis forte, quæ ad ipsam victoriam pertinebant: Hoc fluit ex istis, quæ hic habemus, si rite accipiantur: Interpretes antiqui nugantur. 69.

Επεται δε Θειαιε μα- τρωων πολυγνωτον γενος υ-μετερων Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τυν-δαριδαισι θαμακις] In his omnes cæcutiunt: Diſtingue, Επεται δε Θειαιε μα- τρωων πο-λυγνωτον γενος ὑμέτερων, Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τυνδαριδαισι θαμακις: & verte, *Ordine vero ſequitur*, poſt te commemoratum, *Maternorum veſtrorum genus illuſtre, honos certaminum verus Gratiis & Tyndaridis ſæpe:* ευαγων τιμα appoſitio eſt ad γενος ματρωων ὑμετερων, & qui egregie certaverant ſæpe in publicis Græciæ certaminibus, dicuntur ευαγων τιμα perquam Emphatice: non τιμηεντες, ſed ipſa τιμη, & τιμη ευαγων: Quibus vero fuerant τιμη & τιμη ευαγων? Χαριτεσσι τε και Τυνδαριδαις: Gratiis & Dioſcuris; quia non robuſte modo, ſed etiam venuſte certaverant, & corporis robori animi lepores adjunxerant omnigenos: De Gratiis apertum eſt; de Tyndaridis ſequitur Epodo tertia: Locus eſt elegantiſſimus nunc & facillimus: De Metro monere reſtat: Τυνδαριδαισι θαμακις a gemellis ſuis plane divertit: Scribendum eſt, vel Ευαγων τιμα Χαριτεσσι θ' ἁμα Και Τυνδαριδαις θαμακις, vel Ευαγων τιμα Χαριτεσσι τε και Τοις Τυνδαριδαις θαμακις: Τοις poſt Χαριτεσσι ἁπλως, ſi ita ſcripſit Poëta, ſibi petiit Metrum. 73. Αξιωθειην κεν, εων Θρασυκλου &c.] In prima perſona hæc commode dicuntur: Pueri vident & ridiculi ſunt Interpretes. 78. τοιο θαλησεν· Κορινθου τ'

ευ

εν μυχοις] θαλησεν primam producere potest: nam θηλεω pro θαλλω omnes norunt: pro eo Dores θαλεω: Schmidius θαλλησεν a θαλλεω: Si eum sequi velis, per me licet: Res est exigui momenti. 89. θηκεν, δρομω Συν ποδων, χερων τε νικασαι σθενει] Συν δρομῳ jungunt vulgo: Minus bene: Jungendum est δρομῳ νικασαι, & Συν adverbialiter accipiendum: θηκεν νικασαι δρομῳ ποδων συν χειρων τε σθενει: χερων, an χειρων legas, perinde est: Schmidii ineptias non curo, quæ hic iterum spissæ. 91. 92. Καστορος δ' ελθοντος επι Ξειναν παρα Παμφανη] Scribendum est, ut Metro satisfiat,

Καστορος δ' ελθοντος επι
Ξενιαν παρ Παμφαη,

Sic cum Metrico Epichoriambicum & Jonicum habemus: Pro Παμφανη alii omnes Παμφαη: quod ab operis forte mutatum.

95. Εϝγενες εμμεν αθλη-] Colon Dactylicum Trimetrum Catalecticum mutilatum est syllaba: Recte alii Εϝγενες εμμεν αεθλη-: Qui αθλη- scribebat, εμμεναι scribere debuisset una: Pueri vident; & εμμεν præstat. 97. Ευρυχωρε ταμιαι Σπαρτας] Syllabarum mensor recte Ευρυχορε: De Amphimacro enim cogitare nolo. 101. Και Μαν Θεων πιστον γενος] Ad præcedens ανδρων δικαιων Περικαδομενοι pertinet. 105. Διι νεμονται, ταν δ' ὑπο κευθεσι γαιας] De sepulchro accipe,

in

in quo alternis diebus erant fratres, ut alternis diebus erant in cœlo: Paraphrasis non dicit, quod Pindarus dicit: Διϊ νε est Tribrachys pro Spondeo, & Synizesis non requiritur. 106. ας, εν γυαλοισι Θεραπνας] Colon Prosodiacum legere jubet, ας, εν γυαλοις Θεραπνας: Nihil evidentius. 112. Τον γαρ Ιδας, αμφι βουσιν πως χολω- θεις] Languet πώς, quod *aliquo modo*, non *forte*, significat hic: An vitium subest, & legendum αμφι βουσιν πας χολωθεις? *iratus totus*, *iratus toto corpore & toto animo:* Non displicet, & Pindari labia respirat: Non absimiliter habuimus Od. 8. præced. απας κινδυνος οψον Φθονεροισι: Alia prætereo, neque ignota est locutionis indoles: βουσιν absolute hic sunt *boves*, non *puellæ*. 113. θεις, ετρωσεν χαλκεας λογχας αιχμα] Vitium manifestum in Versu Trochaico: Lege, θεις, ετρωσεν χαλκεας λογχας ακμα: Ita alibi etiam erratum, & hic in Pindaro errorem similem sustulimus supra. 114. Απο Ταϋγετου πεδαυγαζων] πεδαυγαζων aut ποταυγαζων scribendum: utrumque haud dubie in Libris antiquis. 116. Ημενον] Id melius, quam Ημενος, propter Τον γαρ Ιδας præcedens, & αυτικα γαρ Ηλθε Λυδας παις sequens: Ad loci cohærentiam attende. 119. και μεγα εργου εμησαντ' ωκεως] Certo certius legendum est, και μεγα ερ- γον εμησαντ' ωκεως: Qui dubitat, Helleboro indiget. 124.

τα σταθεν τυμβῳ σχεδον πατρωῳ] Syllaba deest Colo Trochaico, & scribendum σχεδον πατρωιῳ cum Schmidio. 125. 126. Ενθεν ἁρπαξαντες αγαλ- μα Αϊδα, ξεϛον πετρον] Hic habemus Metrum a Magistro indicatum, si cum aliis scribas, μ' Αϊδα, ξεστον πετρον: Pueri vident. 129. Ουδ' ανεσχασαν. Εφορμα-] Amphimacer pro Dactylo, Ουδ' ανεσχ: neque displicet: Sed σχασαν εφ Dactylus esse non potest: An scribendum, Ουδ' ανεσχαξαν. Εφορμα-, ut Dorismus sit neglectus? Hoc verissimum mihi videtur, neque de alia scriptura cogito. 134. Αμα̃ δε καιοντ' ερημοι] Αμα Pyrrichius esse debet, & hic non circumflectendum. 135. Χαλεπα δ' ερις, ανθρω- ποις ὁμιλειν κρεσσονων] ὁμιλειν ανθρωποις κρεσσονων, & ὁμιλειν κρεσσοσιν ανθρωπων, differunt ne hilum; & sicuti κρεσσοσιν ανθρωπων est *præstantioribus ex hominibus*, ita ανθρωποις κρεσσονων est *hominibus ex præstantioribus*: Ordo verborum mutatur; ipsa sententia non mutatur: & unum vulgatius, alterum secretius paulo: Hoc certum, si attendas, missis Interpretibus: Aliud est, quod mihi arridet minus in hoc loco: Non cum solis hominibus, sed cum Deorum etiam patre, lis fuit Apharetidis; & sic γνωμικον hic languet sane, neque convenit rei: Quare de scriptura dubito, & Pindarum dedisse suspicor, Χαλεπα δ' ερις ανθρω- ποις, ὁμιλειν κρεσσοσιν: Sic enim illud κρεσσοσιν ita opponitur alteri

ανθρωποις, ut & homines præstantiores, & ipsos Deos includere possit, atque ita se referre ipso γενικῳ suo ad negotium præsens: Hoc quisque videt: Scribi etiam posset eodem sensu, Χαλεπα δ' ερις, ανθρωπων ομιλειν κρεσσοσιν: sed minus apposite & minus perspicue, quia junctum ανθρωπων κρεσσοσιν revera γενικον tollit, & vel solos homines, vel solos Deos exhibet, utrosque separans: Quare alterum longe præferendum; Si Pindarus voluisset, quod Interpretes putant, ανθρωπων ομιλειν κρεσσοσιν scribere potuisset plane, neque id remotius, quam quod circumfertur nunc: Ex quo etiam colligo, aliud voluisse Poëtam, & quidem id ipsum, quod commendamus. 139. ασθματι δε Φρισσοντ' αναπνοας κιχεν] Colon Prosodiacum laborat, & quidem misere: Legendum puto trajecta voce, Φρισσοντα κιχεν αναπνοας: Choriambus quinquesyllabus est pro Choriambo quadrisyllabo: Nihil apertius: De ipsa sententia dubito, an sic recte habeat: Nam φρισσειν est horrescere, & non dicit, quod hic dicendum erat: Scis, quid Pindarum scripsisse suspicor? Dicam: ασθματι δε Φρασσοντα κιχεν αναπνοας: φρασσειν, obstruere, claudere: Id appositissimum hic: κιχεν ασθματι Φρασσοντα αναπνοας: invenit ipso Asthmate spiritum sibi intercludentem, id est, animam non redituram efflantem: Ita ipsa mors adumbratur, quam ασθμα φραττον τας αναπνοας præcedit:

dit: Hoc elegans & naturale. 141. Θερμα δε τεγγων δακρυα στοναχαις] δη pro δε sine dubio requirit Metrum. 144. Εσσεται πενθεων; και μοι θανατον συν] Ita non male plerique: Nam Spondeus pro Dactylo vel Anapæsto esse potest: Aldus και εμοι θανατον: Sic ipse Dactylus vel Anapæstus adest: Neque id deterius sane. 146. φιλων τατωμενω φωτι] Rectius legeretur, φιλω τατωμενω φωτι: Id fratrem hic designat commode, & facit ut aptius sequatur, Παυροι δ' εν πονω πιστοι &c. Idioma facile decepit imperitos & festinantes. 152. Σπερμα θνατον, ματρι τεα πελασσαις] Recte Aldus πελασαις: Id enim requirit Asynartetum, ut sibi bene sit: Nisi in Dactylico Amphimacrum sumas pro Dactylo: Quanquam sic πελαξαις pro πελασσαις scripsisset ipse Pindarus: Multa in his, quæ minus certa sunt propter Idioma neglectum: Ea de re alias forte plura: Ad aliorum enim Poëtarum etiam pertinet scripta. 153. Εσταξ' ηρως. Αλλ' αγε των-] Scribe ob Versum, Σταξεν ηρως. 157. Αυτος Ουλυμπον εθελεις] Colon mutilum, quod ego restituere non conabor absque Libris antiquis. 159. 160. Εστι σοι μεν τουτων λαχος. Ει δε κασιγνητου περι] Scribendum, ut tandem in hac Epodo postrema Metrum etiam sibi constet,

Εστι σοι μεν τετο λαχος·
Κασιγνητε δ' ει περι

Et ſic Metricus invenit in Libris ſuis, ſi Scalam ſequamur: Omnes, qui extant hodie, ſunt turbati. 161. Μαργασθαι, παῖδων δε νοεις] Veriſſime Aldus Μαρνασαι: Nam Colon Epichoriambicum eſt. 170. Χαλκεομιτρα Καστορος] Ita omnes Libri uno ore: Schmidius tamen Χαλκομίτρα: Nihil ſtultius unquam vidi, ubi homo συνιζησεις ubique crepat, & χαλκεομιτρας uſu receptum eſt: Sed ita ſyllabarum paritatem aliquando amabat bonus, bellum ſibi indicens ipſe.

ODE XI.

Col. 1. Παι Ρεας, άγε Πρυτανεια λελογχας, Εστια] Metricus, Πινδαρικον. εστι δε ιαμβελεγος, λειπων τη αρχη. και παλιν ιαμβικον πενθημιμερες, λειπον τω τελει, ὁ καλειται αμφιλειπες. επει και εν αρχη και εν τω τελει λειπει. Ita Naſutuli, qui ſapere volebant ſupra vulgus: Colon eſt Aſynartetum ex Trochaico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Dimetro Acatalecto: Nihil facilius aut ſimplicius: Illud Πρυτανεια λελογχας non intellexit Schmidius: Recte Interpres antiquus: Res eſt nota in hac Literarum luce. 2. Ζηνος ὑψιστε κασιγνητα και ὁμοθρονε Ηρας.] Metricus, συνθεσις απο διμετρου τροχαιε, και ἡμισεος επους: Hoc probo: συνθεσιν vocat, quod nos cum aliis vocamus ασυναρτη-

γαρτητον: Aldus Colon hoc distinguit in duo Cola, & habet,

Ζηνος υψιστε κασιγνητα
Και ομοθρονου Ηρας,

ut prius sit Trochaicum Dimetrum Hypercatalectum; posterius, Anapæsticum Penthemimeres: Neque id improbare possum: Imo mihi placet magis, si ad Colorum numerum attendo, qui in Strophis & Epodis est: Septem enim ad novem videntur melius congruere, quam sex; & quo Strophicorum numerus ad Epodicorum numerum propius accedit, eo convenientior videtur ordo: Non negligemus igitur in sequentibus Aldinam ταξιν. 3. Ευ μεν Αρισταγοραν δεξαι τεον ες θαλαμον] Metricus, επος παρα συλλαβην: Malo Prosodiacum Tetrametrum Catalecticum: Periti vident. 5. Οι σε γεραιροντες ορ-] Metricus, χοριαμβικον διμετρον καταληκτικον: Apte: Alterum, η πενθημιμερες δακτυλικον πλειοναζον μια συλλαβη, ineptit plane. 6. θαν φυλασσοισι Τενεδον] Cum Aldo scribe φυλασσοισιν: Nam Colon est Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Et sic recte Metricus. 8. Πολλα δε κνισσα. Λυρα δε σφιν βρεμεται και αοιδα] Aldus duobus Colis,

Πολλα δε κνισσα. λυρα δε σφιν
Βρεμεται, και αοιδα,

Eo,

Eo, quo diximus, Metro. 9. Και Ξενιω Διος ασκειται θεμις αενναοις] Lege αεναοις, ut Prosodiaco bene sit: αεναοις vix primam producere potest: Eadem est ratio Dactylici. 11. Δυωδεκαμηνον πτερα.] Scribendum vel Δωδεκαμηνον, vel Δυοδεκαμηνον: Posterius resolvit Choriambum, & quadrisyllabum quinquesyllabum efficit. 12. σαι, συν αστρωτω κεαδια] Ita recte Aldus: Omnes alii male καρδια: Nam sic Choriambicum perit.

17. Μορφα παραμευσεται αλλων] Metricus, Ιωνικον διμετρον υπερκαταληκτον: Tale potest esse Colon hoc Epodi primæ; sed talia esse non possunt Cola Epodorum sequentium: Errat igitur Metricus, & Colon est Prosodiacum Dimetrum Hypercatalectum; παραμευσεται αλλων mihi perquam suspectum est ista Syntaxi: Scriptum videtur olim αλλως pro αλλως Dorice, indeque enatum αλλων. 19. στευων επεδειξεν βιαν] Jonicum Dimetrum Acatalectum purum. 20. Θνατα μεμνασθω περιστελλων μελη] Metricus, Το η, ὁμοιον τῳ πρωτῳ της στροφης: Nihil falsius; sed scribæ loquuntur: Ipse Metricus dederat, ὁμοιον τῳ τεταρτῳ της στροφης: quod, ut hoc, Trochaicum est Trimetrum Catalecticum. 23. Και μελιγδουποισι δαιδαλθεντα μελιζεμεν αοιδαις] Aldus iterum,

Και μελιγδουποισι δαιδαλθεν-
τα μελιζεμεν αοιδαις.

Me-

Metricus in Scala ad hoc Colon respiciens, ἡ δε αποδοσις το, αοιδαις, ωδαις ποιει: quod durissimum certe est, neque probare possum: Ipse Pindarus scripsit, opinor, μελιζεν αοιδαις: In Libris quibusdam forte fuit μελιζεμεν ωδαις, & ex ista discrepantia annotata, quod nunc circumfertur vulgo: δαιδαλθεντα ad Αρκεσιλαν referendum, de quo præcedit: De filio Aristagora sequitur: Ad cohærentiam verborum attende; nihil certius: Interpretes tamen aliter. 27. Και μεγαλαυχει παγκρατιῳ] μεγαυχει legendum esse puer videat numerans. 29. Εσχον εν Πυθωνι πειρασθαι και Ολυμπιᾳ αεθλων] Hic mutilus fuit Codex, ex quo Aldus Pindarum edidit: Nam a γονεων ad Ναι μα transit, relicto tamen spatio duorum στιχων: Quare dubitandum non est, quin in illo Codice Cola iterum fuerint duo ad hunc modum,

Εσχον εν Πυθωνι πειρασθαι
Και Ολυμπιᾳ αεθλων.

30. Ναι μα γαρ ορκον] *Per ipsam jurisjurandi religionem:* Ita optime Schmidius; & notandum. 36. Κωμασας, ανδησαμενος τε χομαν εμπορφυρεοις] Rectissime Aldus & Calliergus, χομαν εν πορφυρεοις: Pleonasmum ipsi pueri tenent: εμπορφυροις, ne scilicet syllaba abundaret, est a mellitissimo Schmidio.

38. Τον μεν κενοφρονες αυχαι] Scholiastæ κενεοφρονες Colon Prosodiacum aperte sibi requirit.

rit. 43. Συμβαλειν λιαν ευμαρες ην, το, τε Πεισανδρυ παλαι] Aut αν in λιαν corripuit Pindarus, aut legendum est Συμβαλειν μαν ευμαρες ην, ut Versu bene sit: Tertium non datur: Id animadvertunt statim periti: Et malo posterius, quia lapsus est facilis, & sic nihil novatur: Schmidius in λιαν Synizesin adhibet: Nonne egregie, præsertim si ad præcedentia attendas? 44. Αἰμ' απὸ Σπαρτας· Αμυκλαθεν γαρ εβα συν Ορεστᾳ] Aldus eodem tenore,

Αἰμ' απο Σπαρτας· Αμυκλαθεν
Γαρ εβα συν Ορεστᾳ.

45. Αιολεων ςρατιαν χαλκεντεων δευρ' αναγων] Schmidius syllabas numerans χαλκεντεα: Dicam: Si Prosodiacum sumas, ita necessario legendum: si Dactylicum, εντεων Spondeus est bonus, qui Dactylo recte opponitur: Et sic apparet, quo jure homo vocem mutavit: Si propter mutationem istam leviculam Metricum sequi malis, per me licet, id facias: Vitio enim revera caret ejus dimensio.

49. Αμφεροντ' αλλασσομεναι γενεαις ανδρων σθενος] αμφεροντ' ενεργητικως accipio: αμφεροντι σθενος, αλλασσομεναι γενεαις ανδρων: Sic accommodatius est sequens de arboribus & arvis.

50. Εν σχερῳ δ' ουτ' ων μελαιναι καρποι εδωκαν αρουραι] Aldus hic etiam duobus Colis,

Εν

Εν σχερῷ δ' ουτ' ων μελαιναι καρ-
πον εδωκαν αρουραι·

εν σχερῷ rectum eſt, & ita legendum: εν χερῷ peccat: σχεω, σχερος, ut κρατεω, κρατερος; οχλεω, οχληρος; οδυναω, οδυνηρος; ισχυω, ισχυρος, & alia id genus multa, quæ in ρος deſinunt: σχερον, continuum, perpetuum, εχομενον: εν σχερῳ, continuo, perpetuo, εχομενως: Heſychius, Σχερον, κυμα ετοιμον, Αμεριας: Diſtinguendum, Σχερον κυμα, ετοιμον, Αμεριας: σχερον eſt adjectivum, & σχερον κυμα Ameriæ κυμα ετοιμον, quod ordine continuo volvitur & ſic ετοιμον eſt naviganti: Idem Heſychius, Σχερος, ακτη, αιγιαλος: ubi σχερος etiam cum ακτη copulandum eſt adjective: Nam σχερος ακτη alicubi αιγιαλος, vel quia continua, vel quia firma eſt mari, idque inhibet ac repellit: Homeri επισχερω notum eſt vulgo: Pro eo etiam malim επι σχερῳ, ut vocis indoles ſit manifeſtior: επισχερῳ junctum ut alia, & ſic litera ſubſcripta neglecta uſu: Heſychius, Ισχερω, εξης: Id eodem pertinet: ισχω, ισχεω, ισχερος: ισχερῳ pro εν ισχερῳ: Supra habuimus in hor. Nemeor. Od. I. V. 106. να τον απαντα χρονον σχερῷ: Pro eo, ſi præpoſitionis μεταθεσις tibi non diſpliceat, legere etiam potes, να τον απαντα χρονον σχερῷ εν. 51. Δενδρεατ' ουκ εθελει πασαις ετεων περιοδοις] Abundat ſyllaba: Schmidius eam reſecans, πασαις ετεων περοδοις ſcri-

scribit: Nihil ineptius: Quis ita locutus unquam? Aut ριο contrahendum in unam syllabam, aut legendum πασαις ετεων παροδοις, vel πασαις ετεων προοδοις, nisi tertium adhuc præferas, πασαις ετεων προσοδοις: quod duobus aliis revera non deterius: Et unum illorum videtur certe sumendum: Nam durissima est Synizesis; quanquam similes non desunt, etiam apud Hephæstionem in Enchiridio. 52. Ανθος ευωδες φερειν, πλουτω ισον] πλουτω ισον, *eadem copia*, *iisdem divitiis:* Locutio est Pindarica, & Comma post φερειν tollendum: Nam ανθος ευωδες πλουτω ισον cohæret. 54. Θνατον ουτω σθενος αγει] Colon ægrotat, & non nisi difficulter curari potest: Credo, vocem pro voce irrepsisse, & olim fuisse in Libris, Θνατον ουτω ισχυν αγει: Θνατον ισχυν, ut alia id genus plura: Θνατον non tulisset Metrum: σθενος præcessit, & in eadem voce hæsisse Pindarum minus probabile: Sic tamen ab imperitis potuit hoc pro illo scribi, accedente generis discrimine: Levius & facilius medicamen non suppetit mihi: Nam σθεινος pro σθενος scripsisse Poëtam, ut Metro satisfaceret literam interponens, vix verisimile est profecto: Quanquam in στεινος pro στενος, aliisque gemellis id factum non semel: Sed eorum exempla, non hujus: Vide tamen & judica: Ego nihil statuo.

NO-

NOTAE IN ISTHMIA.

ODE I.

Col. 3. Θασομαι. Μη μοι κρανaα νεμεσσαι] Metricus, postquam Jambelegum dixerat, addit, γεγενηται δε και παρα τω Σαπφοι ον συσ̓ειλαν την παρατελευτον, πλεονασαν μιαν συλλαβην: Et hæc alia est metiendi ratio: Sapphicum cum penultima correpta est, Θασομαι· μη μοι κρανaα νεμεσα: νεμε Pyrrhichius est pro Jambo; & hoc est συσ̓ειλαν την παρατελεὐον: σαι syllaba accedens explicat πλεονασαν μιαν συλλαβην, vel ut legendum potius, πλεονασαν μια συλλαβη. 5. Κεδνων τοκεων αγαθοις] Aldus τοκηων: Recte etiam ad Metrum.

6. Ειξον ω 'πολλωνιας. Αμφοτεραν τοι χαριτων] Metricus, Πινδαρικον. εκ Σαπφικȣ πλεονασαν χοριαμβω. και συστειλαν την παρατελευτον: In Colo tertio una syllaba redundat: in hoc syllabæ redundant quatuor, quæ Choriambum constituunt: Ita Magister: Quod dixi ad Colon primum Odæ præcedentis, hic etiam dico: Ita Nasutuli suo acumine; quod plumbeum revera: Colon est Asynartetum ex Trochaico Dimetro Brachycatalecto & Choriambico Dimetro Acatalecto: Nihil planius aut facilius: Pro αμφοτεραν vel αμφοτεραν

τιρον Aldus ἀμφοτέροις: quod ex αμφοτεραιν τιρον forte natum. 16. Φριξαν κυνες] Metricus, ιαμβικον μονομετρον, καταληκτικον, δυο συλλαβαις: Illud καταληκτικον, δυο συλλαβαις huc non pertinet, & referendum ad præcedens, η πενταμετρον καταληκτικον δακτυλικον: Multa in his corrupta & turbata. 17. 18. Αλλ' εγω Ηροδοτῳ τευχων Το μεν ἁρματι τεθριππῳ γερας] Colon primum eſt vel Dactylicum Hepthemimeres, vel Proſodiacum Dimetrum Hypercatalectum: Alterum, vel Anapæſticum Dimetrum Catalecticum, vel Jambicum Dimetrum Acatalectum: Metricus, Το γ, δακτυλικον τριμετρον, ακαταληκτον. Το δ, δακτυλικον τετραμετρον βουκολικον: Ex quibus apparet, eum in Libris ſuis hæc ita inveniſſe diſpoſita,

Αλλ' εγω Ηροδοτῳ τευ-
χων το μεν ἁρμαλι τεθριππῳ γερας,

Idque rotundius mihi videtur, & non negligemus in ſequentibus. 19. Ανα τ' αλλοτριαις ε] Metricus, δακτυλικον, πενθημιμερες: Vitium manifeſtum: Scribendum δακτυλικον τριμετρον: quod ab imperito mutatum: Pro Ανα τ' rectius legeretur Ανα δ', ad μεν præcedens.

20. Χερσι νωμασαντ, εθελω] Metricus, τροχαϊκον, η επιτριτος: Locus eſt vel corruptus vel mutilus, & ſcribendum vel τροχαϊκον επιτριτον, vel τροχαϊκον, η επιτριτος συν χοριαμβῳ: Prius Trochaicum Hepthemimeres deſignat; poſterius, Epichoriambicum Dimetrum Acata-

catalectum cum Syzygia Trochaica ἑπτασημῳ seu Epitrito secundo. 21. Η Καστορειῳ η Ιολαυ εναρ·] Metricus, ιαμβελεγος: Ineptit bonus: Vide modo Antithetica, quæ pessime neglexit: Colon est Epionicum Trimetrum Acatalectum, cum Syzygia Jambica ἑπτασημῳ. 24. λαται Λακεδαιμονι και Θη-] Metricus, προσοδικον ενδεκασημον, ενδεον συλλαβη, του Αρχιλοχειυ. η τυ, Ερασμονιδη χαριλαε: Verba sunt male distincta: Distingue, προσοδικον ενδεκασημον ενδεον, συλλαβη τυ Αρχιλοχειυ, η τυ, Ερασμονιδη χαριλαε: προσοδικον ενδεον est λαται Λακεδαιμονι και, quia Pæon secundus est pro Jonico: Θη est syllaba accedens ex Archilocheo; & ista syllaba fit ipsum Archilocheum: συλλαβη igitur pro συν συλλαβη: In Antitheticis est ipse Jonicus, & sic πληρες ibi προσοδικον δωδεκασημον cum syllaba: Variatio licita, & alibi jam observata. 26. Εν τ' αεθλοισι θιγον πλεισ]ων αγωνων] πλειστοι αγωνες εν αεθλοις, *certamina, in quibus præmia proponuntur, plurima:* certamina in præmiis, certamina cum præmiis, certamina *præmiata*; venia sit verbo: Interpretes non intelligunt: Similiter ἱππους εν πτεροισιν pro ἱππυς πτερωτυς habuimus in Od. 1. Olymp.
31. Εν τε γυμνοισι σταδιοις] Cursus haud dubie intelligendi sine armis: Nam armati sequuntur per oppositionem. 34. Και λιθινοις ὁποτε δισκοις ιεν] Colon habet numeros suos: Nam Encomiologicum est, ut Metricus mo-
Y 2 net,

net, & postrema in ὁποτε non peccat, quia sylla-ba est ad Penthemimeres Dactylicum pertinens: Periti sciunt, & nihil certius: Colon etiam Prosodiacum Trimetrum Catalecticum esse potest: Istam mensuram si præferres, ὁποτε manere non posset, & in ὁποτ' αν transire deberet: Id perspicuum: Sed de Prosodiaco non necesse ut cogitemus; & sic nihil mutandum: Syntaxeos & ipsius sententiæ alia est ratio; eaque laborat, & mutationem certe desiderat: Ut brevis sim, scribendum opinor plane, Οἷα τε, χερσιν ακοντιζοντες αιχμας Και λιθινους ὁπολε δισκους ἱεν! Οἷα τε pro Οἷα τε ην, Ellipsi nota & vulgari: Sic verba sunt manifesta plane. 39. παρ' Ευρωλα] Recte: Male quidam παρ' Ευρωτᾳ: Διρκας τε και Ευρωτα cohæret, & pendet a παρα ρεεθροισι. 42. Τυνδαριδας δ', εν Αχαιοις ὑ- ψιπεδον Θεραπνας οικεων ἑδος] Cum Metrico malo,

Τυνδαριδας δ', εν Αχαιοις
Υψιπεδον Θεραπνας οικεων ἑδος.

46. Ογχηστιαισιν τ' αϊονεσσιν περι-] αϊονεσσιν requirit Metrum Epionicum; Aldus & alii male αϊονεσσι: Sic Jambelegus exit, quem sequentes Epodi non admittunt. 51. Ορχομενοιο τε πατρωαν αρουραν] Adsentior illis, qui Aesopodorum Herodoti patrem, Orchomenium fuisse scribunt: Id enim πατρωαν αρουραν confirmat aperte: Civis factus Thebis, ge-

genuit Herodotum, qui sic Thebanus.

52. ερειδομενον ναυαγιαις] ναυαγιαις recte tuentur Editores Angli: Ita Pindarus pro ναυαγιοις reconditius & Pindarice. 58. Ει δ' αρετα κατακειται πασαν οργαν Αμφοτερον &c.] Locus, quem non intelligunt Interpretes: Dicam tribus verbis: κατακειται est *prostat, proposita est, exposita est:* Et verba vertenda, *Si vero virtus in omni eo, quod quis appetit, & sumtibus simul & laboribus exposita sit*; ut comparari possit, si quis & hos & illos adhibeat; *oportet certe eum, qui virtutem sic invenerit sibique comparaverit, laudare* &c. δαπαναις τε και πονοις est dandi casus, qui verbo κατακειται apponitur eo sensu, quo præmium dicitur κατακεισθαι αθλουντι: Sic nihil accommodatius aut planius. 62. Κουφα δοσις ανδρι σοφω] Alii δοτις: quod ego nescio, an adeo rejiculum sit, præsertim in Lingua Dorica: Videndum.

67. Μηλοβοτα τ', αροτα τ', ορνιχω &c.] Rectius Metricus,

> Μηλοδοτα τ', αροτα τ', ορ-
> νιλοχω τε, και ον ποντος τρεφει.

71. Ος δ' αμφ' αεθλοις, η πολεμιζων, αρη-] Illud πολεμιζων Jambelegum ablegat longe, & Epionicum sibi requirit plane: Et sic ενδον νεμει etiam in Epodo postrema. 73. Ευ αγορηθεις κερδος υ-] Ita omnes pessime: Nam sic Colon Jambicum crurifragium patitur: Scribe

 jun-

junctim, Ευαγορηθεις χεροος ὑ-: ευηγορεω, commune: Inde Doricum Ευαγορηθεις: Nihil apertius.

86. Ηροδοτῳ εποςεν ἱπποις] *Herodoto dedit equis:* ἱπποις, ut ἁρματι, est pro instrumento: Et hoc longe signatius, quam Ηροδοτῳ επορεν ἱπποις. 88. Υμνος. Η μαν πολλακι και το σεσωπαμενον ευ-] σεσωπαμενον pro σεσιωπαμενον dixisse Græcos, cras credam, non hodie: Non est dubitandum, quin legi debeat σεσιωπαμενον, quod patitur Synizesin in syllaba secunda & tertia: Simile exemplum in Versu Menandreo; aliaque id genus extiterunt plura, in Libris etiam deperditis haud dubie: Si περιοδοις Od. Nemeor. præced. retinere velis, exemplum ibi quoque aliud: Erunt, qui pro σεσιωπαμενον scripturi sunt σεσιγαμενον: sed illorum audaciam non sequar abjecta Synizesi, & contemto omnium Librorum consensu, quos constanter exhibuisse σεσιωπαμενον, probat ipsa detractio literæ, a nasutis Grammaticis facta: Supra in Olymp. Od. 13. V. 130. pro Διασιγασομαι αυτῳ μονον, Aldus, ut vidimus, legit Διασωπασομαι οἱ μονον εγω: Ibi a barbatulis & verbum & alia adjuncta videntur audacissime mutata, ne syllabæ paulo liberius discreparent: Inde enim interpolationes haud dubie violentæ in Pindaro: Hic nihil, quod misellorum audaciam provocabat: Verbo noto, ne exemplo isto abutantur Critici inficeti: quorum seges est & fuit semper læta. 92. Πιεριδων,

ετι και Πυθο- θεν, &c.] Scribe ad mentem Metrici,

> Πιεριδων, ετι και Πυ-
> θωθεν, Ολυμπιαδων τ' εξαιρετοις

Πυθοθεν & Πυθωθεν utrumque dicitur: συστολην respuit Metrum ita digestum.. 94. Αλφεου ερνεσι] Illud ερνεσι non magis pertinet ad Αλφεου, quam ad Πυθωθεν: χειρα φραξαι εξαιρετοις ερνεσι Πυθωθεν, Ολυμπιαδων τ' Αλφεου: Ita cohærent verba.

ODE II.

Col. 1. Οι μεν παλαι, ω Θρασυβουλε] Metricus, προσοδιακον καταληκτικον: Vitium manifestum: Scribe προσοδιακον υπερκαταληκτον: Dimetrum enim est tale, & το, διμετρον etiam excidit forte. 2. Φωτες, οι χρυσαμπυκων] Ita Schmidius: Alii ante eum, Φωτες, οσοι χρυσαμπυκων: Ineptit more suo. 3. 4. Ες διφρον Μοισαν εβαινον, Κλυτᾳ φορμιγγι συναντομενοι] Metricus, Το γ, τροχαϊκον εφθημιμερες. Το δ, Πινδαρικον εκ Σαπφικου: Legit & invenit in Libris suis,

> Ες διφρον Μοισαν εβαι-
> νον, κλυτᾳ φορμιγγι συναντομενοι,

Sic enim mensuram istam habemus, bonam & in Pindaro obviam: Libri nostri variant, & nunc hanc, nunc illam, quæ in hac Editione est, exhibent: Ea vero est a Schmidio,

 qui

qui Metricum non intelligens, pro antiqua sumsit novam: Sic Colon primum est Trochaicum Dimetrum Acatalectum: Alterum, Anapæsticum Dimetrum Acatalectum cum Jambo in principio: Nos antiquam reducemus ubique.

9. Α Μοισα γαρ ȣ φιλοκερδης Πω τοτ' ην, ȣδ' &c.] Quid videtur? Nonne calumniatores sunt pessimi, qui optimo & generosissimo Vati φιλοκερδιαν sordidam exprobrare audent, hæcce legentes contra inimicos vitio isto inquinatos data opera haud dubie scripta? Pro Πω τοτ' ην hic etiam cum Dactylo quidam Πω τοτε ων. 15. Νυν εφιητι δε τ' Ωργειου φυλαξαι] Ita Schmidius correxit syllabas numerans: Scribere etiam potes, ut Encomiologico bene sit, Νυν δ' εφιητι γε τ' Ωεγειȣ φυλαξαι, vel Νυν δ' εφιητι τω Αργειου φυλαξαι: τω pro τȣ: Idioma sæpe decepit scribas, & ubique neglectum est varie. 18. Ος φα, κτεανων θ' αμα λειφθε και φιλων] Illud λειφθε est a Schmidio: Omnes Libri ante eum constanter λειφθεις. Non poterat ineptius: Nam ut nihil aliud dicam, Syntaxin perdidit, ut Metro succurreret, quod sanum & intemeratum est: Dicam verbo: Colon est Asynartetum ex Anapæstico Dimetro Brachycatalecto, & Monometro Jambico: quod promiscue & Dijambum & Epitritum tertium admittit: Hic Epitritum tertium habemus; in duobus aliis oppositis habemus Dijambum; vel in secundo saltem: Nam tertium am-

ambiguum est: Nihil evidentius aut certius: Ne tangas igitur λειφθεις, & mutata distinctione scribe, Χρηματα, χρηματ' ανηρ, Ος φα, κτεανων θ' αμα λειφθεις και φιλων. Ος φα λειφθεις pendet a τ' Ωργειυ, ipsaque Parœmia; & pessime illa divelluntur σ]ιγμη τελεια: Pueri vident: Metricus Colon Πινδαρικον vocat: Quale scilicet sibi confinxerat Pythior. Od. 1. V. 6. & 31. Ego ejusmodi Prosodiaca non probo; & monui ibi. 19. Εσσι γαρ ων σοφος, εκ αγνωτ' αειδω] Hæc vitio contrario pessime copulantur cum sequentibus; Distinguendum est τελεως post αειδω: Et hæc cum Emphasi Thrasybulo dicit, cui non ignota erat Musa illa venalis, ut sic acrius adversarios & eorum sordes insectaretur: Nihil apertius, aut convenientius: Vide tamen, quid boni Interpretes, quorum me miseret pudetque: Mox novo plane spiritu ad rem accedit, & animo exultante canit, Ισθμιαν ιπποισι νικαν, Ταν Ξενοκρατει Ποσειδαων &c: Et in his error est scripturæ, quem olfacere possunt omnes, qui nares modo admovent propius paulo: Scribe, & scribe ocyus, Ισθμια δ' ιπποισι νικα· Ταν Ξενοκρατει Ποσειδαων οπασαις, Δωριαν &c. *Isthmia est victoria currulis, quam ego celebro; quam præbuit Neptunus Xenocrati!* Locus est elegans, & vere Pindaricus: αγνωτ' est αγνωτα, non αγνωτι: Metricus Colon istud Πραξιλλειον vocat: In quo pro tribus Dactylis sic sunt duo

Dactyli cum Spondeo: Poteſt etiam eſſe Encomiologicum, neque id deterius. 23. Πεμπειν αναδεισθαι σελινων] Ita Schmidius, ut in Trochaico haberet Anapæſtum Anapæſto oppoſitum: Ride: Libri omnes ante eum ανδεισθαι. 26. Εν Κρισᾳ δ' ευρυσθενης ειδ' Απολλων &c.] Scribendum cum Metrico,

Εν Κρισᾳ δ' ευρυσθενης
Ειδ' Απολλων μιν, πορε τ' αγλαΐαν.

28. Και τοθι κλειναις &c.] τοθι hic ſine dubio de tempore dicitur: Ita & ποθι ſumitur aliquando. 33. Νωμε πασαις ἀναις] Ita Schmidius, quem Editores ſunt ſecuti: In aliis antea Νωμᾳ & Νωμα: quæ Metro Trochaico vim inferunt: Non aſpernarer Νωμε, ſi ſcirem Græcos ita locutos: Quod neſcio ſane, & vix credo: Quid neceſſe, ad adeo incerta recurrere, ubi aliud certum ſe offert ſtatim: Scribe, & ſcribe meo periculo, Νειμε πασαις ἀναις: A νεμω eſt νειμε, ut ipſi pueri ſciunt; & χειρα νειμε πασαις ἀναις longe ſyncerius, quam χειρα νωμε vel νωμᾳ πασαις ἀναις: Id ſciunt etiam ipſi pueri: Per Nicomachum victoriam Athenis curru reportaverat Xenocrates. 34. Ον τε και καρυκες ὡραν Αιεγνων, &c.] Scribe, ut in Libris ſuis ſcriptum vidit Metricus,

Ον τε και καρυκες ὡ-
ραν ανεγνων, σπονδοφοροι Κρονιδα

On

Ον τε, Ξενοκρατην. 42. ἰν' αθανατοις Αινησιδαμυ Παιδες εν τιμαις εμιχθεν] αθανάτοις etiam *diis* exponi poteſt, poſitum abſolute: Horatii *Dis miſcent ſuperis* quis ignorat? 44. Και γαρ ουκ αγνωτες ὑμιν εντι δομοι Ουτε κωμων &c.] αγνωτες eſt *ignaræ*, & αγνωτες κωμων arcte cohæret: Vide Benedictum, qui hæc, & ſequentia, Ου γαρ παγος &c, recte explicat. 49. Ει τις ευδοξων ες ανδρων Αγοι τιμας &c.] Scribe iterum cum Metrico,

Ει τις ευδοξων ες αν-
δρων αγοι τιμας Ελικωνιαδων.

55. Ιπποτροφιας τε νομιζων Εν Πανελλανων νομῳ] Equos alere inſtituens eo, quo omnes Græci *ſolent*, *modo:* Optimum eſt νομιζων, ut ſciunt omnes, qui Græce ſciunt: Apage, apage Schmidii κομιζων. 57. Και θεων δαιτας προσεπτυ- χτο πασας· ουδεποτε ξενιαν] Antiqua ταξει hic etiam ſcribendum,

Και θεων δαιτας προσε-
πτυχτο πασας· ουδεποτε ξενιαν

Pro ξενιαν Aldus & Calliergus ξενιοις: quod cum εμπνευσαις cohæreat: Non inepta eſt lectio; præſtat tamen ξενιαν ad αμφι τραπεζαν: ουδεποτε ασυνδελως, non diſplicet, ſed ubi ad præcedentia attendo, non deterius hic ſcripſiſſet Poëta κ' ουδεποτε, cum copula: An excidit forte? 65. Μηθ' αρελαν ποτε σιγαλω πα-

πατρωαν] Recte σιγατω de Thrasybulo, non σιγασον; quia sequitur mox, Ταυτα Νικασιππ' απονειμον, ὁταν &c. 67. Ουκ ελινυσσοντας αυτους ειργασαμην] Hic etiam, ut Nemeor. Od. 5., malo ελιννυσοντας: Schmidius facit, quod solet. 69. Ξεινον εμον ηθαιον ελθης] ηθαιος pro ηθειος Dores, ut testatur Etymologici M. Auctor: Frustra igitur hic verba perdunt Interpretes: ηθειος commune, ab ηθος etiam deduco, non a θειος præposito η: Plura alibi.

ODE III.

Col. 3. Η σθενει πλουτου, κατεχει] Metricus, τροχαϊκον επιτριτον: sive εφθημιμερες cum Dactylo in loco tertio: Colon etiam potest esse Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum. 4. Φρασιν αιανη χορον] Metricus, ανακλωμενον Ιωνικον, διμετρον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe διμετρον καταληκτικον. 8. οπιζομενων] σε: ad Ζευ præcedens. 14. Χαριτεσσι βασταισαι] Pessime Schmidius contra Libros omnes, Χαριτεσσιν βασταισαι: Sic ανακλασις est nulla: Eam non intellexit bonus. 18. τα δε κοι- λα λεοντος &c.] τα δε pro καλα τα δε: *similiter, eodem modo*, Et distinguendum paulo plenius post στεφανους: Nam καρυξε aliam constructionem inducit, & non potest arcte cum præcedentibus copulari: Id vident omnes: Locus est paulo intricatior, & scribendum fere suspicor,

cor, Εστι δε και διδυμων αεθλων Μελισσῳ Μοιρα, προς ευφροσυναν τρεψαι γλυκειαν Ητορ' εν βασσαισιν Ισθμȣ Δεξαμενος στεφανους ταδε, κοι- λα λεοντος εν βαθυστερ- νȣ ναπα, κα-ρυξε Θηβαν Ιπποδρομια κρατεων. Nunc Iſthmia vincens, antea Nemea vicerat Meliſſus: ταδε, τονδε χρονον, *nunc, hoc tempore:* Verba & verborum ſtructura commode ſatis indicant victoriarum & temporis ſucceſſionem: Si legeretur, Ητορ' εν βασσαισιν Ισθμȣ Δεξαμενος στεφανους, ταδε κοι- λα λεοντος εν &c, Nemea viciſſet nunc poſt Iſthmia, & Oda non ad hanc, ſed ad Nemeorum claſſem pertineret: quod opportunum minus & conveniens in Odarum, qui nunc obtinet, ordine. 22. Ανδρων δ' αρεταν] Metricus μονομετρον Ιωνικον, η αναπαιστικον: Recte: Utrumque Monometrum; ſed Anapæſticum ακαταληκτον, Jonicum ὑπερκαταληκτον: Moneo rudiores. 23. Συμφυτον ου κατελεγχει] Metricus, διμετρον δακτυλικον ακαταληκτον: Imo τριμετρον: Et ita corrige. 26. Και μαλρο-θεν Λαβδακιδαισι] Metricus, ὁμοιον τῳ, Ερασμονιδη χαριλαε: Certo certius igitur legendum, Και ματρoθε Λαβδακιδαισι: Pueri vident: μακροθε a ſcribis eſt, non ab ipſo Poëta.

27. πλουτου διεστι- χον τετραοριαν πονοις] Divites evaſiſſe Meliſſi majores quadrigarum certaminibus, hæc dicunt: Quo jure, ego non adſequor: Niſi ἡνιοχοι fuerint, qui quadrigas pro aliis agitabant, eoque pecuniam ſibi

sibi comparaverant plurimam: Quod tamen minus honorificum, & minus etiam probabile: Scripturæ mendum forte delitescit, & legendum est, Και μαθροθε Λαβδακιδαισι Συννομοι, πλουτῳ διεστιχον τετραοριαν πονους: *divitiis suis perambularunt quadrigarum labores:* Sic ἱπποτροφους habemus, & divitiæ, ad ἱπποτροφιαν necessariæ, abesse non possunt: Hoc autem egregium, & vel inprimis memorandum: Quid ais? Vitium pronum est, & ex Idiomate originem ducit, quo millies seducti sunt scribæ: Ipsum διεστιχον πονους etiam magis tibi placebit, credo, quam διεστιχον πλουτον vel πλουτου: τραορι vel Dactylus est vel Tribrachys.

ODE IV.

Col. 1. Εστι μοι Θεων εκατι] Ineptissime ineptissimus Schmidius, Εστι μοι των Θεων εκατι: Nam Spondeus & Trochæus licite variant: Ita hic ubique miser: Verbo repeto, ne decipiantur rudiores. 4. Γαρ εφανη Ισθμιοις] Colon Jonicum ανακλωμενον requirit, Γαρ εφανας Ισθμιοις: Nam media in εφανες sine dubio corripitur: Schmidius suo more ineptiens, Γας εφανας εν Ισθμιοις: Sic ανακλασις non modo tollitur, sed etiam Jonicus quinquesyllabus inducitur cum Ditrochæo acciso: Quid faciebat, eum nescivisse credo ipsum; Aldina hic longe aliam lectionem habet:

bet: Legit enim, Γαρ εφανες αρετας Ευφροσυναισι κλυταις ὑμνων διωκειν: Encomiologicum bonum est, sed Jonicum pravum: An in Libris quibusdam fuit Γαρ εφανες αρ' αρετας? αρα primam habet ancipitem, & sic post Jonicum quinquesyllabum sequitur Jonici pars major, neque hic ανακλασις fuit in Libris istis: Non displicet suspicio: Et in ανακλασει variant etiam sequentia Antithetica: Videbimus progredientes. 14. Κελαδεννας τ' ορφανοι] Hic pro Jonico ανακλωμενῳ est Jonicum rectum cum Ditrochæo. 16. Φθιμεναν τε φωτων] Perperam ζωων hic omissum est ante τε, idque Latina etiam Versio ignorat. 19. Ανορεαις Δ', εσχα̃λαισιν οικοθεν στα- λαισιν ἁπτονθ' Ηρακλειαις] εσχαταισιν non male etiam cum ανορεαις jungi potest: ἁπτεσθαι hic non est *tangere*, sed *jungi*, *necti*: Et Pindarica est locutio. 21. Και μηκετι μακροτεραν Σπευδειν αρεταν] Subaudiendum εστι: μηκετι μακροτεραν αρεταν σπευδειν εστι: σπευδειν pro σπευδε vix placet hic, ubi verborum Syntaxis est generalior: Sed an ipse Poëta forte scripsit, Και μη κ' ενι μακροτεραν Σπευδειν αρεταν? ενι, ενεστι, ut pueri sciunt: Vide; ego nihil affirmo. 31. Χθων ατε, φοινικιοισιν ανθησαν ροδοις] Colon in Libris corruptum, & corruptum etiam hic: Nam ἇτε Jambum trucidat: Scribendum autumo, Χθων ἅτε, φοινικιοισιν ανθησεν ροδοις: ανθησεν melius, quam ανθησαν, ubi μακαριαι εστιαν præ-

præcedit: φ'τι aptum & bonum: Aldus ω'τι quod bonum quoque, & noſtro gemellum: νικωι haud dubie eſt Anapæſtus. 35. Προ Κορινθου τειχεων] Jonicum etiam rectum cum Ditrochæo. 36. θαυμαςον υμνον] *admirandam victoriam hymno celebrandam:* Metonymia eſt, quam recte Paraphraſis exprimit. 40. Χρωτα λαμπει, Αωσφορος θα-] Alii recte Εωσφορος: Sic Colon Trochaicum ſtat ſuo talo: Nam λαμπει Ε Dactylus eſt interventu vocalis: ει corripere propter ſequens Α, ipſum Α propter ſequens ω; aut Αω in unam ſyllabam contrahere; remedia ſunt, quæ non arrident mihi. 45. Σικυωνος, ωπασεν] Jonicum ανακλωμενον: Vide quid bonus Schmidius muſſitet, ανακλασιν non intelligens. 49. δαπανα Χαιρον ιππων] Ut Od. præced. ſcripſimus, πλουτω διεστιχον τέτραοριαν πονους: in hac ιπποτροφοι τ' εγενοντο etiam præcedit: παναγυριων ξυναν hic accipio de certaminibus extra ludos publicos & receptos; cum Græci, quotquot vellent, convenirent die ab ιπποτροφοις indicto, ut & τετραοριας ſuas oſtentarent, & illis certarent inter ſe: Attende; ſic verba Poëtæ Emphaſin habent. 51. αγνωστοι σιωπαι] αγνωστοι ſilentia auget & efficit ſumma: Phraſin Pindaricam nota. 55. Τωνδε γαρ διδοι τελος] Hæc ego non intelligo: neque διδοι ad τυχας referri poteſt: Nam id ne προσωπον quidem habet: Dicam uno verbo, quod verum ſuſpicor

ſpicor plane: Scripſerat Pindarus, Τωνδε γαρ διχοι τελος: διχος, διχοω, διχοι, *anceps eſt:* τωνδε, μαρναμενων, τελος γαρ διχοι: Sententia eſt perſpicua, & τελος repetitum ſic non offendit: Pro Τωνδε plerique Των τε: quod non deterius, præſertim ſi μαρναμενων de veris militibus accipias, quos ſequentia aperte deſignant: De ipſis Cleonymidis etiam præceſſit, Χαλκέῳ τ' Αρει ἁδον, & quatuor eorum uno die in bello perierant, ut ibi vidimus: Aldus Των τε γαρ και των διδοι τελος: και των interpretatur των τε, & interpretatio in contextum irrepſit: Talia plura apud Aldum.

62. ὁσοι Τρωανδ' εβαν] An Dores revera Τρωαν pro Τροιαν? Videndum: Si ita ſit, id reponendum ubique. 64. κε δι' ανθρωπων, ὁς αυτου] Scribe, ne Colon Trochaicum claudicet, κεν δι' ανθρωπων, ὁς αυτου.

66. Κατα ραβδον εφρασεν] Jonicum iterum ανακλωμενον: Nam prima in εφρασεν hic longa eſt: Benedictus id ignorans, ſuum ραπτων Metro etiam credidit neceſſarium: Optimum vero ραβδον, & pretii quantivis: Ordo enim verborum eſt, ὁς αυτου (Αιαντος) ορθωσαις πασαν αρεταν εφρασεν λοιποις αθυρειν κατα ραβδον θεσπεσιων επεων, ut ipſi ραψωδοι intelligantur plane, & ραβδος ad illos, non ad ipſum Homerum pertineat: Vident periti, & hanc expoſitionem veriſſimam ſequentur unice.

76. Στεφανωμ' επαξιον] ανακλωμενον etiam Jonicum: De Pancratio dubitant Interpre-

 tes

tes, futurum intelligatur, an præteritum: Post hæc sequuntur, quæ ad luctam & corporis spectant robur; idque Melisso adscribit Poëta, exiguo licet, & adspectu nequaquam robusto: Addit autem in Ludis Herculeis, qui ισχυος quoque erant εργον, bis virum vicisse Melissum: Quid igitur? Nonne ea, & hæc altera pars hymni, de Pancratio recte intelligi possunt, ut præteritum celebraverit Poëta? Certe id improbabile non videtur mihi: Quod si λευκωθεις καρα in Epodo postrema, de canis accipias, ut accipiendum sane est naturaliter, Melissus jam fuit senior, cum hæc pepigit Pindarus, & sic de futuro ejus Pancratio spes erat minor, præteritumque sese commendat magis: Vide & judica: Multa in his sunt, ut jam indicavi supra, quæ hodie scire non possumus, & ego bonis Grammaticis relinquo; qui nunquam me oblectant magis, quam cum de ambiguis plane & incertis corrugata fronte & attracto naso disputant adseverate & confidenter: Illud addam: Si verum sit, quod suspicor, Aldus in principio Odæ rectius legit, Γαρ εφανες αρ' αρετας Ευφροσυναισι χλυταις υμνων διωκειν, quam alii, Γαρ εφανες Ισθμιοις, Υμετερας αρετας υμνῳ διωκειν: Nam sic Ισθμιοις nimis coarctat Poëtæ scopum: Id perspicuum. 77. Ερνεϊ Τελεσιαδα. Τολμα γαρ εικως] In Encomiologico Proceleusmaticus est pro Dactylo: Τελεσια: Nota.

ta. 78. θηραν λεοντων] θηραν pro θηρων, ex Idiomate, si vera sit lectio. 80. Αιετυ ἀπ' αναπιτναμενα Ρομβον ισχει] Nota: Videndum, quid alii ea de re. 86. Συμπεσειν δ' αιχμα βαρυς] Perquam suspectum est αιχμα, quia de viribus corporis agitur, & de certamine, in quo locus non est αιχμη: Scripserit Poëta, Συμπεσειν δ' ακμα βαρυς: *corporis vigore:* Corpus non est grande, sed vegetum, & quod mensuræ deest, supplet vigor: Attende; hoc convenientissimum hic: Voces illæ ab Amanuensium fungis sæpe sunt commutatæ. 88. Θηβαν απο Καδμηϊαν] Recte bonus Schmidius Καδμεΐαν: Aldus & Calliergus Καδμειϊαν: Minus bene; nisi ita Dores. 97. Αλος εξευρων θεναρ] Jonicum rectum cum Ditrochæo: θεναρ est πλατος ὑποκοιλον, quod & γαιας & ἁλος regit: In ipsa terra sunt plura subcava, quam excelsa. 98. Ναυτιλιαισι τε πορθμον ἁμερωσαις] De freto Herculeo accipe κατ' ἐξοχην: Schmidius in gratiam Versus πορθμυς: Penthemimeres Jambicum ubique Dijambum & Epitritum tertium promiscue admittit: Id pueri sciunt, quibus se deridendum præbuit syllabarum ille mensor. 105. νεοδματα στεφανωματα βωμων] Post δαιτα πορσυνοντες, στεφανωματα βωμων sine dubio sunt coronamenta & ornamenta ararum. 108. Εμπυρα χαλκοαραν οκτω θανοντων] χαλκοαραν vox est paulo difficilior: Qui eam deducunt ab

αιρεσθαι & χαλκος, balbutiunt ſtrenue: Nam & adjectiva inde ita non formantur Græce, & ſic θανοντων inepte accederet: Aliud requiritur: An ab αρω & χαλκος eſt, ut fortes denotet, quibus æs & arma conveniunt? Hoc verba non reſpuunt, ſed reſpuit puerorum interfectorum ætas, cui Epithetum non convenit: Dicam: Scribendum autumo, χαλκοαρων οκτω θανοντων, ut χαλκοαρος habeamus, & χαλκοαρων eos denotet, qui ferro ſunt devoti, ab αρα & χαλκος; ſimiliter ut εναρος dicitur ὁ αραις ενοχος: Sic χαλκοαρων commode ad θανοντων accedit, & fatum, quo perierunt miſeri, indicat: qui perierunt ferro devoti, ferro deſtinati: Quid ais? Hoc bonum haud dubie ſententiæ: quin & Metro: Nam χαλκοαρης ab αρω, pro Dactylo ingereret Amphimacrum; quo non indigemus ſumto χαλκοαρων ab αρα, quia ejus prima eſt anceps: Error autem pronus, ubi in iſta terminatione caſus patrii ſibi non conſtarunt ſæpe ſcribæ. 109. Τυς Μεγαρα τεκεν οἱ Κρεοντις υἱους] Recte Κρεοντις: Nec Schmidii Κρειοντις ſumendum hic. 115. ων αεθλων τερμα] Procul omni dubio ſcribendum, ων τερμ' αεθλων: Puer videat. 118. Μυρτοις ὁδ' ανηρ, διπλοαν Νικαν ανεφανατο, &c.] Revera ſignatius eſt, Μυρτοις ὁδ', ανηρ διπλοαν, & ita diſtinguendum. 120. Την τριταν προσθεν, κυβερνατηρος οιακοστροφυ Γνωμα πεπιθων πολυβυλω] κυβερνατηρ οια-

κο-

κοστροφος haud dubie pertinet ad agones Thebis celebratos, in quibus bis vir, semel puer vicerat Melissus, quique ισχυος erant εργον, & lucta ac Pancratio constabant præcipue: Sic autem apparet, οιακοστροφον Metaphorice dici de eo, cui negotii cura commissa est, eamque dirigit animo & consilio suo; ut proinde κυβερνατηρ οιακοστροφος hic alius sit nullus, quam αλειπτης, cujus cura & arte tres illas victorias obtinuerat Melissus Thebis: Interpretes, qui aliter accipiunt, hercule sunt ridiculi: Pro πολυβουλω alii πολυβουλῳ: quod magis placet, ne γνωμα sit sine Epitheto.

123. Συν Ορσεᾳ δε νιν Κωμαζομαι, τερπναν &c.] Ορσεας ipse ille κυβερνατης οιακοστροφος, quem una cum Melisso nunc celebrat Lyricus post tres victorias Thebanas: Quod si rite perpendas, eo ipso confirmatur suspicio, quam ad V. 75. de Melissi Pancratio & Pindari scopo in hac hymni parte postrema attulimus.

ODE V.

Col. 6. Δια τεαν ω 'νασσα τιμαν] Σεο γ' εκατι similiter præcessit: Propter splendorem Matris Apollinis honoratur aurum, cujus splendor splendorem Solis imitatur, & sic splendorem gignit, qualem genuit Thia: Thia Solis splendorem genuit; aurum splendorem gignit, qui Solis splendorem refert: Et Thia igitur, & aurum pro splendoris ma-

tre haberi possunt; Et propter Thiam honoratur aurum, quod nisi Thia antea genuisset splendorem Solis, gignere non potuisset splendorem Solis splendori similem: Sententia & εννοια est Pindarica: Interpretes balbutiunt; inprimis qui de Chymicis hic cogitant. 7. 8. Ωκυδινατοις εν ἁμιλλαισι θαυμασται πελονται] ναες θαυμασται πελονται, ἱπποι θαυμασται πελονται, δια τεαν τιμαν, ω ανασσα: *& naves existunt admirabiles, & equæ existunt admirabiles, propter tuum, o regina, honorem:* hoc ad unum splendorem Thiæ referendum est, & Prosaice valet, *& equæ, & naves, si elegantia sua splendeant, admirationem cient:* Aurum honoratur propter splendorem suum: Naves contendentes in mari; equæ certantes in terra; celebrantur itidem propter splendorem suum, & nihil est, quod laudabile videatur cuiquam, nisi splendore suo conspicuum sit, & ejus elegantia afficiat sensus; Splendor est, quem laudat Poëta, varius pro varia rerum, quæ splendent, indole: Aliter splendet Sol & aurum: aliter splendent naves contendentes in mari; aliter splendent equi certantes in terra: aliter splendent coronæ, quas reportarunt certantes manuum robore & pedum velocitate: aliter splendent alia, quæ inter homines plurimi fiunt; & splendor hoc loco id, quod elegans maxime in unaquaque re, ut honos

&

& pretium ab eo pendeat: Talia cum hic enumerentur quatuor, aurum, naves, equi, coronæ; aliaque enumerari potuiſſent plurima; concludit mox Vates egregius, Δύο δέ τοι ζωας αωτον Μουνα &c: quæ plane ſunt egregia: Iſta antea commemorata ſplendent, & inter homines plurimi fiunt: Sed nihil eſt, quod ſplendeat magis, & pluris fieri debet, quam junctum illud, ευ πασχοντα, λογον εσλον ακουειν: Quid ais? Nonne ineptiſſimi ſunt Interpretes, qui ſententiam adeo egregiam corruperunt ignavia & imperitia ſua? Antiqui ex his etiam eliciebant & probabant Poëtæ φιλαργυριαν: Homines belli! ἵπποι εν ἅρμασιν ωκυδινατοις εν ἁμιλλαισι, oppoſiti ναεσσιν εριζομεναις εν ποντῳ, aperte indicant, Naumachiam aliquando a Græcis fuiſſe inſtitutam, ut qui vinceret nave, præmium auferret, ſicuti præmium auferebat, qui vicerat curru: Nihil indubitatius: Hoc tamen notandum; neſcio enim, an alibi ejus rei mentio: ἵπποι εν ἁρμασι, ut αγωνες εν αεθλοις, &c: Metricus de Colo 7. τροχαϊκον επιτριτον: vel Hepthemimeres Trochaicum eſt, vel Epichoriambicum Dimetrum Acatalectum: Indicavimus etiam ſupra. 9. Εν τ' αγωνιοις αεθλοισι ποθεινον] Peſſime Benedictus, Εν δ' αγωνιοις: Nectuntur, non opponuntur hæc præcedentibus: Res eſt aperta jam. 10. Κλεος επραξεν, ὃν τιν' αθροοι &c.] κλεος hic ſplendor una cum coronis, quæ ſplendent: επραξεν

ξειν antiqui Interpretes ad ναες & ιπποι pessime referunt: οντινα respicit verbum, & splendoris hic titulus alius. 13. Κρινεται δ' αλλα δια δαιμονας ανδρων] *Hominum fortitudo judicatur per deos:* δια δαιμονας malo, quam δια δαιμονα, ut aperta magis sit sententia: Et ita etiam Aldus. 15. Μουνα ποιμαινοντι τον αλ- πνιστον] Ita sine dubio legendum: ανελπιστον & versus, & sententia respuit: De voce egimus ad Pythior. Od. 8. neque aliud melius adhuc mihi in mentem venit.

20. Θνατα θνατοισι πρεπει] Metricus, πενθημιμερες δακτυλικον: Amphimacrum sumsit pro Dactylo, ut vides: Neque displicet: Erunt, qui Colon habebunt pro Trochaico Dimetro Brachycatalecto: Et illi etiam non errabunt. 23. Πυθεα τε, παγκρατιυ] Alii Πυθεα: Longe rectius ad αμφοιν: *ambobus, & Pythea* scilicet. 26. Συν χαρισιν δ' εμολον] Metricus, Το, ι, πενθημιμερες: Excidit δακτυλικον. 30. Μη φθονει κομπον τον εοικοτ' &c.] Ita perperam scribitur: Nam nihil est, quo φθονει referri potest: Scribe Μη φθονεῖ: πολις ευνομος, quod & τετραπται regit.

37. Διος εκατι προσβαλλον σεβιζομενοι] Colon Trochaicum certo certius προσβαλον requirit in loco tertio. 39. Οινειδαι] Ita Schmidius pro Οινειδαι: quod in omnibus ante eum male extat: Καδμειιαν habuimus Od. præced. apud Calliergum & Aldum: Sic & Οινειιδαι habere potuissent hic; Vide, quid noto ibi.

ſibi. 43. κεὸς τ' επ' Ευρωτα ρεεθροις] Dores Πολυδευκευς pro Πολυδευκεος: Sic Synizeſi non erat opus: Verbo moneo in tranſitu.

44. Αλλ' εν Οινωνᾳ μεγαλητορες οργαι Αιακε, παιδων τε &c.] Si ad hæc attendas, & ſtudium, quo Pindarus Æginam proſequebatur, rectius & decentius legeretur paulo ſuperius, ' Τανδ' ες ευνομον πολιν. Ει δε τετριπ]ται Θεοδοτων εργων κελευθος αν καθαρα, Μη φθονε͂ι κομπον &c: An ita forte ſcripſerat ipſe Poëta? Vide, ego nihil adſevero. 51. Μεμνονα χαλκοαραν] Hic χαλκοαραν habes ενεργητικως a χαλκοαρης, χαλκοαρων παθητικως a χαλκοαρος, reſtituimus Oda præced. 52. Τις αρ' εσλον Τηλεφον] Ita haud dubie legendum, ut Colon ſit Jonicum. 59. περι κεινων] Recte; & ita etiam Aldus: περι κεινον ad πυργον, ineptit.

60. Κελαδησαι' Και νυν εν αρει] Anapæſtus in principio Colon Trochaicum vitiat: Cum ſyllabarum menſore Schmidio ſcribe, Κελαδημεν' Και νυν &c. 64. Αναριθμων ανδρων χαλαζαεντι φονῳ] Refero ad ορθωθεισα ναυταις, & hoſtium cædem intelligo, qua liberata eſt Salamis: Præcedens Εν πολυφθορῳ Διος ομβρῳ dictum de calamitate publica, qua Salamis & tota Græcia laborabat, quæque tempeſtas erat magna: Appoſitio, quam Interpretes ponunt, nimis quæſita eſt, nec Pindari ingenium ſapit: Illa ſeparata bona ſunt. 67. Εν δ' ερατεινῳ Μελιτι, και τοιαιδε τιμαι Καλλινικον χαρμ' αγαπαζοιτ]

εν ερατεινῳ μελιτι copulandum cum καλλινικον χαρμα, & ſcriptum pro μελιτοειν, ſimile ἱπποις εν ἁρμασι, αγωνες εν αεθλοις, aliisque id genus, quæ floridius dicta, non intelligunt Interpretes e trivio. 70. Μαρνασθω τις ερδων] Obſerva illud ερδων adjectum, quod intendit, & quidem egregie. 73. ουδ' ὁποσαι δαπαναι Ελπιδων, εκνισ' οπιν] Locus leviter corruptus, & ſic ſenſu bono orbatus: Dicam paucis, quod res eſt: Scribendum, Ου τοι τετυφλωται μακρος Μοχθος ανδρων· ουδ' ὁποσαι δαπαναι Ελπιδων, εκνισ' οπις: neque ſumtus, quos fecerunt ingentes *ſpebus ſuis*, ut victorias reportarent, abraſit aut vellicavit vindicta: οπις, inimicorum odium, lingua maledica: Sic poſt μακρος μοχθος aptiſſime ſequuntur eodem tenore δαπαναι, & εκνισε eleganter opponitur τῳ τετυφλωται. 75. Αινεω και Πυθεαν εν γυιοδαμαις, Φυλακιδᾳ πλαγαν δρομον &c.] Quid Pytheas unctor hic, ubi de Pythea victore præceſſit? Nugæ, nugæ: Diſtinguendum haud dubie, Αινεω και Πυθεαν εν γυιοδαμαις Φυλακιδᾳ, πλαγαν δρομον ευθυπορησαι, Χερσι δεξιον, νοῳ αντιπαλον: Pytheam laudo una cum Phylacida: συν omiſſum eſt, & Φυλακιδᾳ ſcriptum pro συν Φυλακιδᾳ: Sic recte antea dixit Lyricus, Συν χαρισιν δ' εμολον Λαμπωνος υἱοις, & hic facit, quod facere obſtrictus erat: γυιοδαμαι ſunt Pancratiaſtæ, quos inter clarus etiam Pytheas, quem χερσι δεξιον, νοῳ αντιπαλον vocat cum Emphaſi,

ſic

ſic ut nomen poſterius ſit pro Epitheto egregio: αντιπαλος, ut ανηρ: vere αντιπαλος, vere ανηρ: Eruditi ſciunt: Et nihil certius hac expoſitione noſtra. 78. Λαμβανε οἱ στεφανον· Φερε &c.] Non præconi, ſed ſibi ipſi hæc dicit Pindarus: Res eſt certa ex uno Συμπεμψον.

ODE VI.

Col. 2. Δευτερον κρατηρα μοισεων μελεων] Et mihi placet μοισειων μελεων, quod & ſono & ſenſu acceptius: De Metro Interpretes imperite, ut ſolent: Colon eſt τροχαϊκον εις ιαμβον καταληγον, ut recte monet Metricus.

5. Μεν πρωτον ω Ζευ τιν, αωτον] Metricus, ιαμβος διμετρος ὑπερκαταληκτος: τιν igitur hic producitur: Supra Nem. Od. 10. V. 55. aperte corripitur: Alia prætereo: Niſi anceps fuerit vocula, ſcribendum hic, Μεν πρωτον ω Ζευ τιν γ', αωτον, appoſito fulcro: Bono Schmidio placebat τεϊν. 8. Νηρηΐδεσσι] Ita plerique: Schmidius cum Aldo Νηρεϊδεσσι: Sic ſcilicet Metro Dactylico proſpicit: Nihil ridiculum magis. 9. κοντα, παιδων ὁπλοτατȣ] Metricus, τροχαϊκον, επιτριτος: Potius τροχαϊκον επιτριτον, ut alibi: Ego Epichoriambicum fere præfero. 10. Φυλακιδα νικωντος. Ειη δε τριτον] Metricus, τριμετρον τροχαϊκον ακαταληκτον: Vitium apertum: Scribe τριμετρον τροχαϊκον καταληκτικον: Bonus Schmidius ſtolide τριτατον, ut fingeret Colon

lon suum. 12. πιω, Αιγιναν κατα-] Jonicum Dimetrum Catalecticum cum Ditrochæo: Metricus id Βακχειακον vocat: quo jure, nescio. 23. Ο Κλεονικε παις. Εγω δ' υψιθρονον] Schmidius Metri imperitia, Ο Κλεονικε παις. Εγω δ' υψιθρονον αυ, contra omnes Libros & ipsius etiam Coli tenorem: Non monebimus porro in sequentibus. 25. νεπω, σπεσθαι κλυταισιν] Colon ægrotat misere: Legendum, νεπω, εσπεσθαι κλυταις: Sic convalescit statim: Schmidii ποτι- ενεπω, credo, probabunt pauci: Laxum enim & ingratum est: Si Idiomatis rationem habere velis, recte scribas, Κλωθω κασιγνητας τε πολιν- vel ποτενεπω, εσπεσθαι κλυταις: De eo restituendo nunc vero non sumus soliciti. 26. Ανδρος φιλυ Μοιρας εφετμαις] Illud Μοιρας nectendum cum εσπεσθαι, & quidem arcte: προσεννεπω Κλωθω κασιγνητας τε, εσπεσθαι Μοιρας κλυταις εφετμαις φιλυ ανδρος: *sequi ut Parcas*: Conditio earum indicatur, & ipsum illud nomen hic Emphasin præbet τω εσπεσθαι: sequerentur qua Parcæ & vero Parcarum jure: Phrasis est Pindarica, & Hyperbaton, de quo Interpretes, plane ridiculum est & ineptum: εφετμαι sunt ευχαι, ab εφιεμαι, *peto*, *cupio*: εντολαι non conveniunt: nisi intelligeres eas, quas pater dabat filiis suis: Attende; hoc non incongruum foret.

27. Υμμε τ' ω χρυσαρματοι Αιακιδαι] Metricus, το α, εκ Σαπφικυ τυ ια, Πινδαρικον. ητοι, κοινη εστι:

ἐστι: τȣ ια, *Hendecasyllabi:* Pro ητοι scribe ἡ τοι: *Syllaba* τοι in χρυσαρματοι. 30. Ραινεμεν ευλογιαις] Metricus, Το δ, πενθημιμερες: δακτυλικον excidit. 32. Τετμηνθ' ἑκατομπεδοι εν σχερῳ κελευθοι] Metricus, Το ϛ, παρα το Αρχιλοχειον, ερασμονιδη χαριλαε. εστι δε συγκειμενον περιττευοντος μιᾳ συλλαβῃ, και ιθυφαλλικȣ μεμειωμενου του ιθυφαλλικου ἑνι τροχαιῳ: Mutilus est locus, & scribendum haud dubie, εστι δε συγκειμενον εκ προσοδιακου περιττευοντος μιᾳ συλλαβῃ, και ιθυφαλλικου, μεμειωμενου &c: In ερασμονιδη χαριλαε abundat syllaba, ut notum: Colon est simile Colo 18. Od. 2. Isthmior. & Col. 6. & 31. Od. 1. Pythior. Nam una modo syllaba hoc excedit illa: Dixi quid de mensura eorum sentiam: De hujus mensura idem dico: Colon non est Prosodiacum, sed Asynartetum, ex Anapæstico Dimetro Brachycatalecto & Jambico Penthemimeri: κελευθοι ἑκατομπεδοι, *via lata centum pedes:* πεζα, πεδη, πεδον, πȣς, ejusdem omnia sunt originis: Grammatici balbutiunt: Alibi ea de re distinctius: εν σχερῳ, *certo & continuo ordine.* 35. παλιγγλωσσος πολις] *contralinguis urbs.* 36. Ατις ου Πηλεος αὔει κλεος] Colon Asynartetum ex Monometro Trochaico & Dimetro Dactylico: Pro Πηλεος plerique Πηλεως: Πηλεως per Synizesin est Dactylus cum duabus syllabis sequentibus; Πηλεος cum iisdem est Proceleusmaticus. 37. Ηρωος, ευδαιμονος γαμβρου

βρου Θεων] Asynartetum ex Monometro Jambico & Hepthemimeri Trochaico: Metricus est mutilus, & mensura Coli præcedentis apud eum excidit; hoc autem Sapphicum vocat: quo jure, ego ignoro: Nihil enim in eo, quod ad Sapphicum accedit: Colon præcedens, si Syzygiam mediam Choriambice metiaris, ad Sapphicum Hendecasyllabum producta postrema accedit proxime, eoque brevius est syllaba: Quare Amanuenses forte errarunt, & Sapphicum suum non ad Colon undecimum, sed Colon decimum adscripsit Magister, ut mensura proinde hujus undecimi exciderit. 41. Προφρονα συμμαχον ες Τροιαν] In Dactylico pes tertius est Spondeus pro Dactylo: Bonus Schmidius hic etiam ες Τροΐαν, ut Dactylum haberet.

42. Ηρωσι μοχθον, Λαομεδοντι-] Synizesis του Λαο difficilior est: Malo igitur vel Anapæstum in quarto loco Jambi, vel Λαμεδοντι-.

47. Τ' εθνεα, και τον βουβολαν, ωρεϊ ισον] Duo Tribraches pro duobus Trochæis sunt in hoc Colo: Vident Tyrones, & moneo propter Schmidii imperitiam. 51. Αλλ' Αιακιδαν καλεων Ες πλοον, κηρυξε παντων δαινυμενων] Ab Αλλα hic incipit sententia plane nova: Id certum: παντων durum est & coactum: Mallem scripsisset Pindarus, Αλλ' Αιακιδαν καλεων Ες πλοον κηρυξεν αστων δαινυμενων: cum tota civitas epularetur publice, & una cum civibus in epulis esset Telamon: Nunc παν-

των

των ita intelligendum, si sit ab ipso Poëta.

60. Ο δ' αντεινας ουρανῳ χειρας αμαχυς] Metrum Trochaicum certo certius requirit Ο δ' ανατεινας ουρανῳ &c: Nihil evidentius.

61. Αυδασε τοιουτον τ' επος' ει] Malo τοιουτον γ' επος statuminandæ syllabæ: Ab Aldo est τοιουτον τ' επος hoc: Alii τοιουτον τι επος: quod ipse Versus respuit: Apud Metricum, quod supra monere omisi, pro ιαμβικεν τριμετρον legendum ιαμβικον διμετρον. 67. Μοιριδιον τελεσαι] Hesychius suo loco, Τελεσαι, δουναι.

69. Ωσπερ τοδε δερμα με νυν περιπλαναται] Signatius esset, Ωσπερ τοδε δερμ', ὁ με νυν περιπλαναται: sed sic in Ajace non relinquitur illud vulnerabile laterum, quod pellis Leonina in Hercule tegere non poterat propter pharetram: Et eo respiciens, hæc studio ita adornavit ipse Pindarus: Moneo, ut locum melius intelligas. 77. Και νιν ορνιχος φανεντος Κεκλετ' επωνυμον ευρυβιαν Αιαντα] Imperativus sine dubio requiritur, & legendum Κεκλευ: καλεω, κλεω, κλητωρ, &c: Hesychius, Κεκλεο, καλεσον: Et Κεκλει, καλει, κελευει: κλεω, κεκλεω, ut δοω, διδοω, & alia id genus sexcenta, quæ eruditi tenent: Illud επωνυμον ορνιχος Αιαντα notes: Etymon enim exhibet, quod ipse Pindarus probavit & eruditione sua non indignum credidit: αω, αετος: αω, αας: & inserto ι, αιετος, αιας: A velocitate nomen avi, quæ fertur venti & flaminis instar. 81. Ως αρα ειπων, αυτι-

τικα] Jambus eſt bonus: Nam prima in αρα eſt anceps, & hic recte producitur: Pueri ſciunt & Schmidius riſum meretur. 82. Εζετ'] *Conſedit* apud & inter convivas: παντων δαινυμενων præceſſit. 83. σας ἀγησασασθαι αρετας] ἀγησασθαι non poteſt primam corripere, & Metrum Trochaicum temeratur palam: Scribe σας διαγησασθ' αρετας: vel σας τοι ἀγησάσθ' αρετας: aut etiam σας αφαγησασθ' αρετας: Quod proxime accedit, præſtat. 84. Φυλακιδα γαρ ηλθον Μοισα ταμιας] Non dubito, quin ipſe Pindarus ſcripſerit, Φυλακιδα γαρ ηλθον, ω Μοισα, ταμιας: το κλητικον eſt in Scholiis Græcis: Sic Colon Trochaicum habet numeros ſuos, & σα ταμι Trochæus etiam eſt reſolutus. 87. Ειρησεται πυ] Aldus Ειρησεται πα: quod non deterius. 90. Αγλαοι παιδες τε και ματρωες. Αν δ' αγαγον ες Φαος οἱ-] Et mihi placet ματρως de uno Euthemene: τρως Αν Spondeus eſt, quem in Dactylico nemo mutet ſanus: Schmidius tamen, τρως. ανα δ' αγαγον, ne ſibi fieret diſſimilis. 92. αν μοιραν ὑμνων! ταν Ψαλυχια- δαν δε πατραν] Schmidius Ψαλυχι- δαν δε πατραν: Quo jure? Tenuitne menſuram vocis, & certo ſcivit λυ in Ψαλυχιαδαν eſſe longam? Ne credas: Dicam: Bonus Tribrachyn pro Jambo noluit in Jambico, ideoque ab omnibus Libris fecit ſeceſſionem arbitrio ſuo: Sic ſcilicet ſe Schmidium probabat iterum vere. 101. Ξυνον αεθλει κοσμον

μον ἐω προσαγων] ἀσ]ει διουλλαβως & mihi placet, Metrumque Asynartetum poscit. 102. Και ξεινων ευεργεσιαις αγαπαται] Colon Trochaicum non potest esse absque ξενων: Pueri vident. 106. Φαιης κε νιν ανδρ' εν αθληταισιν εμμεν] Colon Asynartetum mutilum est: Recte Schmidius syllabas ad digitos exigens, φαιης κε νιν ανδρ' εν αεθληταισιν εμμεν: In Penthemimeri Jambico hic est Syzygia Jambica επ]ασημος pro ἐξασημω: Id male habuit bonum numerando adsuetum, & Metri peritos non morabitur. 108. Χαλκοδαμαντ' ακοναν] τε pro copula haberi potest, ut χαλκοδαμαν sit a χαλκοδαμος: idque malo: Similiter Ανδροδαμαντ' habuimus in Nem. Od. 9.

Ibid. Πισω σφε Διρκας Αγνον υδωρ]. πισω cum geminis accusativis nota: Talia apud Pindarum plura: Indicavimus alicubi contra eos, qui mutabant: σφε haud dubie est αυτες. 111. τειλαν παρ' ευτειχεσι Καδμε πυλαις] ut Colo Asynarteto bene sit, scribendum, τειλαν παρ' ευτειχεσιν Καδμε πυλαις.

ODE VII.

Col. 2. Καλων επιχωριων μαλισ]α θυμον τεον] Metricus, Το β, Ιωνικον τετραμετρον, ιαμβικῳ κα]αληλειομενον, βραχυκαταληκτον: Quis talem mensuram probet? Unus modo Jonicus est in Versu, & ille sæpius Pæon secundus, quam ipse Jonicus: Sic autem & Trochæos plures sequatur unus Jambus? Hæc sane non

placent mihi, & Grammaticorum etiam videntur commenta: Versum esse puto Jambicum Trimetrum Hypercatalectum, cum Trochæo vel uno, vel uno & dimidio: Sic habemus oppositum Trochaico Trimetro, cum Jambo in fine, quem Stesichoreum vocare solent Magistri: Id longe facilius certe & decentius. 3. Ευφρανας; η ξα χαλκοκροτου παρεδρον] Metricus, Το γ, εκ πενθημιμερους ιαμβικου και διμετρου τροχαϊκου καταληκτικον: Non dubito, quin ipse Magister scripserit, εκ πενθημιμερους ιαμβικου και τροχαικου διμετρου βραχυκαταληκτου: Tale est Asynartetum: quod tamen rectissime etiam pro Jambico Trimetro Catalectico haberi potest: Periti vident, & hoc alteri non postponent. 5. Αντειλας Διονυσον; η] Metricus, δακτυλικον τριμετρον καταληκτικον. ἡ τελευταια βραχεια: Vitium manifestum: Scribe, δακτυλικον τριμετρον ακαταληκτον: Potest etiam esse Antispasticum Glyconium: idque ego malo. 8. Τον Φερτατον Θεων] Metricus, Το γ, ιαμβικον διμετρον ὑπερκαταληκτον: Illud ὑπερκαταληκτον etiam est ab imperitis: Ipse Magister scripsit ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον, vel potius ιαμβικον διμετρον, το αυτο, quia Colon Jambicum ejusdem mensuræ præcedit. 11. Η ὁτ' αμφι Τειρεσιαο πυκιναις βουλαις] Si Jambicum sumas mecum, Colon non male se habet: Discrepat enim ab Antitheticis, sed licite: Si vero Asynartetum cum Metrico præferas,

ras, ægrotat, & legendum eſt facta trajectione vocis, Η ὅτ' ἀμφὶ πυκιναῖς Τειρεσιαο βουλαῖς: Periti vident, & Schmidii inanias non curo: Eadem trajectione Jambicum etiam proxime ad gemella accederet; neque discrepantia in illis remaneret ulla, ſi pro πυκιναῖς legeretur πυκναῖς: Sed ita ακριβολογειν ſolent naſutuli, non homines cordati: Η ὅτ' & hic & Colo ſequenti vel in Monoſyllabum coaleſcit, vel, quod ego malo, duæ ſunt breves, quæ in Jambico & Aſynarteto Anapæſtum efficiunt, in Jonico vero Jonicum quinqueſyllabum per reſolutionem. 13. Η Σπαρτων ακαμαντολογχαν] ενεκα, quod ſubaudiendum. 17. Μυριων εταρων, ες Αργος ιππιον] Ita Schmidius pro εταιρων, εις, quod omnes Editi ante eum habent: εις requiritur neceſſario, εταιρων manere poteſt, nec Jambicum reſpuit poſt Antiſpaſtum.

18. Η Δωριδ' αποικιαν ηνικα ορθω] Metricus, παλιαμβικον τριμετρον ακαταληκτον: Sumſit duo Jambica Penthemimera ex Spondeo & Anapæſto; quæ ſic *recurrunt:* Id tamen durius, & duo Anapæſtica Penthemimera ego malo, propter ipſam Jamborum abſentiam: Duo Penthemimera Jambica efficiunt Trimetrum Brachycatalectum; & ſic apud Metricum pro τριμετρον ακαταληκτον ſcribendum eſt τριμετρον βραχυκαταληκτον: Aldus pro ηνικα ορθω habet minus bene ουνεκα ορθω. 23. Αλλα παλαια γαρ ευδει] Metricus, δακτυλικον τριμε-

 τρον

τρον ακαταληκτον] Nihil ineptius: nisi aliter legerit: quod vix puto: Colon est Epichoriambicum Dimetrum, cum Trochæis pro Jambis: Res est aperta. 24. Χαρις, αμναμονες δε βροτοι] Metricus, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Jambus postremus est resolutus in Tribrachyn. 27. Κωμαζ' επειτ' αρ' αδυμελει συν ὑμνῳ] Ita recte Aldus: & recte etiam legeretur, Κωμαζ' επειτα ἀδυμελει συν ὑμνῳ: Alii pessime Κωμαζ' επειτ' εν ἀδυμελει συν ὑμνῳ: Nam εν non potest esse locus: Scis unde enata sit lectio illa? Pro επειτα, quod revera in Libris fuisse suspicor, scripserunt quidam επειτεν: id separatum ab imperitis: De ειτεν & επειτεν pro ειτα & επειτα nos supra etiam verbum. 32. ουκ αισχιον φυας] φυας hic referendum potius ad corpus, quam ad animum: Ad Antithesin attende. 34. Ματρωϊ θ' ὁμωνυμῳ δεδωκε κοινον θαλος] Bonus Schmidius, ut syllabam brevem haberet in principio, pro Ματρωϊ legit Πατρωϊ: Poteratne imperitius, & inconsideratius, ubi ματρωα notum expellit πατρωϊ ignotissimo? 36. Τιμα δ' αγαθοισιν αντικειται] αγαθοισιν de factis & rebus intelligo: Sic αντικειται aptius est, & aptius etiam sequitur Ιστω γαρ &c. 37. ὁς τις εν Ταυτᾳ νεφελᾳ χάλαζαν αἱματος προς Φιλας Πατρας αμυνεται, Λοιγον αμυνων εναντιῳ στρατῳ Αστων, γενᾳ &c.] Locus difficilis & corruptus, tam quod ad sensum, quam quod ad Metrum attinet: Dicam tribus verbis,

bis: Scribendum suspicor, ὅς τις ἐν ... Ταυ-τα νεφελα χαλα- ζᾶν αἱματος προ Φιλας Πατρας αμειρεται, Λοιγον αρ᾽ αμυνων εναντιῳ στρατῳ Αστων, γενεᾳ &c: νεφελα χαλαζᾶν apte dicitur: Missilia in bello, sunt grandines, & eorum multitudo nubem efficit: περι φιλας πατρας, *pro chara patria:* αμειρεται αἱματος, *privatur sanguine*; sanguinem effundit: Sequitur Ζωων τ᾽ απο και θανων: Sic sanguinis effusio intelligenda duplex: Una, quæ mortem infert; altera, quæ post vulnera atrocissima vitam continuat: Nihil appositum magis: αρ᾽ producitur, & facit, ut Λοιγον αρ᾽ α Antispastus sit bonus: μυνων εναν est Syzygia Jambica ἑπτασημος, ut in Epodo prima, si εταιρων cum omnibus Libris retineas: Et plana sunt omnia: Si pro Λοιγον αμυνων legere velis Λοιγον εξαμυνων, ita legere etiam potes. 42. γενεᾳ μεγιστον κλεος αυξων] Ιστω αυξων optimum est alibi; sed nescio an optimum sit hic, quia tot participia concurrunt: αμυνων, αυξων, ζωων, θανων: An ipse Poëta scripsit ea de causa, γενεᾳ μεγιστον κλεος αυξειν, Ζωων τ᾽ απο και θανων? 57. Οτι τερπνον εφαμερον διωκων] *quod omnia læta cupiens: quod læta quotidie cupiens:* Pertinet ad superius Ετλαν δε πενθος ου φατον. Αλλα &c: Sic sententia est appositissima: *Ne mihi invideant Dii, quod læta omnia mibi velim.* 58. Εκαλος επειμι γηρας, ες τε τον μορσιμον Αιωνα] Dele Comma post γηρας:

 Tran-

Tranquillus sector senectutem ad ipsum fatale tempus, id est mortem: διώκων, ἕπομαι Emphatice sese respiciunt. 60. Δαίμων δ' αἴστος. Τα μακρα δ' ει τις] Pessima lectio: Legendum haud dubie, jubente Versu, Δαίμων δ' αἶσος. Τα μακρα δ' ει τις: Et hoc sensui etiam longe conducibilius: Morimur omnes pariter; sed non æqualis est nostrum uniuscujusque sors: αἶσος opponitur τῳ ὁμως, & Antithesis est elegans & aperta. Quod ego sector, non est nimium: Vitam enim lætam mihi tranquillus opto; & nihil aliud: Quare Deos id mihi non invisuros esse auguror: At qui magna ipsumque Coelum cogitant, conditionis humanæ sunt ignari, & Bellerophontis exemplum lugubre sibi proponere debent: Omnia sunt concinna & perspicua: Interpretes garruli nugantur. 67. Το δε παρ δικαν Γλυκυ πικροτατα μενει τελευτα] Ita scribe, ejecto Commate post γλυκυ: Notissima est Græcis locutio: Læta sectabatur Pindarus, sed justa & proba; non injusta & improba, quorum finis est poena: Id præcedentibus provide addit, & voluptatem istam honestam commode etiam explicant sequentia: Poëta fuit pientissimus, cujus Gnomæ animum meum afficiunt ipsa illa lubentia & voluptate, quam sibi a Diis precabatur Vir optimus. 69. Αμμιν δ' α χρυσεα κομα] χρυσεα hic recte corripitur: Et sic Colon etiam Antispasticum Glyconium

esse

esse potest: Simile habuimus antea non longe ab his: Addam aliud: V. 45. & 46. Schmidius bis αινειων reposuit pro αινεων, ut in Libris est, ne Metrum Dactylicum claudicaret: Id etiam non necesse, si Antispasticum sumas: Nam Αινεων Με Antispastus est bonus: Colon autem Jonicum sequens absque ullo dubio a Pæone secundo incipere potest: Vide igitur & judica. 72. Θεα και Πυθοι στεφανον] Colon Epionicum est mutilum: Scribe, Θεα και Πυθοθεν στεφανον: quo scilicet caput Strepsiadæ cingam, ut nunc illud cinxi στεφανῳ Ισθμοθεν: Præcessit, Αλλα νυν μοι Γαιαοχος ευδιαν οπασσεν Εκ χειμωνος. Αεισομαι, Χαιταν στεφανοισιν ἁρμοζων: Eo sese referunt hæc: Bonus Schmidius Πυθοῖ: Vides, quanto melius sit ipsum etiam Πυθοθεν sententiæ.

ODE VIII.

Col. 1. Κλεανδρῳ τις αλικιᾳ τε λυτρον] Metricus, Το α, Φαλαικειον: Ineptit homo: Nam sic Choriambus excipere non deberet Antispastum: Res est nota: Recte scriptum ad marg. Ed. Brubacch. Ηφαιστιων δε Πινδαρικον ονομαζει, συνισταμενον εξ αντισπαστε, χοριαμβε, και ιαμβικης καταληξιδος. εν τῃ τριτῃ μεντοι αποδοσει, αντι χοριαμβε μολοσσος κειται: Vide Hephæstionem pag. 46. Enchiridii: De εν τῃ τριτῃ &c, videbimus postea. 4. Παρα προθυρον ιων, αγειρετω] Metricus, Το δ, ιαμβικοι

και διμετρον βραχυκαταληκτον: Apertum est vitium scripturæ: Lege ιαμβικον τριμετρον βραχυκαταληκτον: Pedes omnes non sunt sibi consoni, & quidam variant licite: Singulos confer: Schmidius ineptit suo more. 5. Κωμον, Ισθμιαδος τε νικας] Metricus, Το ε, απο εννεασυλλαβου Σαπφικου πλεοναζον του γλυκωνιου μια συλλαβη: quæ male cohærent: Recte Marg. Brubacch. εννεασυλλαβον Σαπφικον πλεοναζον &c: & additur commode ουτω και Ηφαιστιων: Vide Enchiridion p. 33. τις αγειρετω κωμον, qui celebret Cleandrum ad ædes patris Telesarchi accedens: Victor præbebat epulas, & læti Comum agebant victoris socii & amici: Nihil notius: ω νεοι igitur sunt juvenes, qui cum Cleandro juvene vivebant amice: De juvenibus Poëtis ridicule cogitant Interpretes: Ad Comum & Comi lætitiam accedebant Poëtæ cum hymnis, & accedebat ipsa Musa Pindarica. 7. Αεθλων ότι κρατος] Metricus, Το ζ, τροχαϊκον απο ιαμβικου καταληκτικον: διμετρον videtur excidisse: διμετρον τροχαϊκον απο ιαμβικου καταληκτικον: Tale Trochaicum a Jambo incipiens ego non probabo, nisi aliud Metrum deficiat plane: quod certe non deficit hic: Colon enim Antispasticum Dimetrum Catalecticum est, cujus Antispastus secundus postrema producta Ditrochæus est mutilus: Et sic igitur metior, neglecto Magistro: Post Νεμεα vulgo distinguitur plenius: Ego post

Ἀποινα plenius distinguere malo: Κωμον Ισθμιαδος τε νικας Ἀποινα' και Νεμεα Αεθλων ὁτι κρατος Εξευρε: Sic oratio est magis rotunda, & præsentis Isthmiacæ disertior fit mentio. 13. Δε πενθεων λυθεντες] Metricus, Το ιγ, ιαμβικον διμετρον καταληκτικον: Ineptum hoc: Et ineptum etiam, quod in Ed. Brubacch. additur, Εν ταις αποδοσεσι δε και αντισπαστικον, η τροχαϊκον εξ ιαμβου ἡμιολιου: Nam ita variare non potuit Pindarus: Dicam verbo: Colon est Antispasticum Dimetrum Brachycatalectum in omnibus διαιρεσεσι, & Antispastus ubique variat licite: Hic Antispastus est verus & proprie dictus: Nam πενθεων Synizesin patitur: In aliis, ubi necesse, verbo etiam indicabimus. 17. σαμενοι δ' απρηκτων κακων] Metricus, Το ιζ, επιωνικον διμετρον ακαταληκτον: Recte: Videbimus in sequentibus. 18. Γλυκυ τι δαμωσομεθα] Metricus, τροχαϊκον διμετρον βραχυκαταληκτον: Recte: Duo Trochæi sunt resoluti: Brubacchii η και παιωνικον ineptit. 19. Και μετα πονον. Επειδη] Metricus, ιαμβικον διμετρον ακαταληκτον. η νον μακρα: Nihil ineptius: Et ita sine dubio stipes aliquis recentior: Rectius Editio Brubachii in marg. ιαμβικον διμετρον βραχυκαταληκτον: Id tamen etiam durius revera, & ambiguum: Nam ad Trochaicum æque ac Jambicum accedit: Ego non dubito quin Colon sit Antispasticum Dimetrum Catalecticum: Και μετα πονον hic

Antiſpaſtus eſt quinqueſyllabus: De aliis in διαιρεσεσι ſequentibus, 20. Τον ὑπερ κεφαλας] Metricus, Το κ, δακτυλικον πενθημιμερες: Libri variarunt olim & nunc variant: Quidam ſyllabam δη a Colo præcedenti ad Colon hoc tranſponunt, & ſic δη τον ὑπερ κεφαλας Dactylicum eſt Penthemimeres: quos ſecutus proinde eſt Metricus: Qui δη Colo præcedenti relinquunt, Colon hoc pro Anapæſtico Monometro Acatalecto habere debent: Et tale Metrum in hac Editione ubique: quod mihi nequaquam diſplicet: Sic Colon præcedens eſt Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum: quod alias δη tranſpoſito, Antiſpaſticum eſt Dimetrum Brachycatalectum: Elige Lector, quod cupis, & in ſequentibus ubique modo vel de Antiſpaſtico Dimetro Brachycatalecto & Dactylico Penthemimeri, vel de Antiſpaſtico Dimetro Catalectico & Anapæſtico Monometro Acatalecto cogita: Poſterius nos ſecuti ſumus in his.

23. αλλ' εμοι δειμα μεν παροιχομενων Καρτεραν επαυσε μεριμναν] Pindarum novi, ſed δειμα παροιχομενων vix probare poſſum, & lubens cum Benedicto ſcribo, δειμα μεν παροιχομενον: Sequens, Το δε προ ποδος &c, ab his pendet: Apparet ex μεν, δε. 26. Το δε προ ποδος, αρειον αιει] Scribe, ne numeri deſint, vel αρηϊον γ', vel αρειον εστ' αιει: το προ ποδος, quod præſens eſt: futurum enim incertum: Id volunt ſequentia.

29. Ελισσων βιοτυ πορον] Colon Antiſpaſticum Dimetrum Catalecticum requirit aperte, Ελισσων βιου πορον, ut Schmidius etiam ſcripſit ſyllabas numerans. 36. Αιγινα χαριτων ατον] Αιγινα mediam producere ſolet: Et ſic Antiſpaſtus variat. 39. το θυγατερες, Ασωπιδων] Ita Libri omnes: Schmidius θυγατρες: Utrumque bonum: Nam quod ille neſcivit, ανακλασις eſt in hoc Jonico ab ipſa Syzygia Jambica, quæ επτασημος eſt pro εξασημῳ; & ſic utroque modo ſupplet, quod Jonico deeſt: γατερες cum tempore uno in A ſequenti, Jonicum efficit a minore; & γατρες cum A ſequenti, Jonicum etiam efficit ſimilem: Periti vident, nihilque apertius. 40. Θ' ὁπλοταται, Ζηνι θ' ἁ-] Haud dubie ſcribendum, ut Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum numeros habeat, Θ' ὁπλοταται, Ζηνι τε ἁ-: Θ' ante ὁπλοταται abundat male & delendum eſt, niſi ad γενοντο pertineat & totam Pericopen: οὑνεκα γενοντο τε πατρος διδυμαι θυγατερες, Ασωπιδων ὁπλοταται, Ζηνι τε ἁδον βασιληϊ: Sed & γ' ὁπλοταται pro Θ' ὁπλοταται ſcriptum eſſe potuit: Nam iſtæ voculæ confunduntur ſæpe. 41. δον βασιληϊ. O ταν μεν] Antiſpaſtus etiam quinqueſyllabus: η ante ι corripitur. 57. το, πινυτοι τε θυμον] Antiſpaſtus quinqueſyllabus: oppoſiti ſunt quadriſyllabi in præcedentibus.

61. T' ερισας Ποσειδαν γαμῳ] Hic etiam eſt ανακλασις in Jonico a Syzygia Jambica:

εϱισας participium eſt pro verbo, neque ſic θελων incommode ſequitur: Talia enim plura apud probatiſſimos: Quare non neceſſe, ut vel εϱισαν, θελων ἑκατεϱος, vel εϱισας, θελον ἑκατεϱος ſcribas. 63. λων ἑκατεϱος ἑαν εμ-] Antiſpaſtus iterum quinqueſyllabus.

64. μεν᾽ ερως γαρ εσχεν] Ut Anapæſtus ſequatur Anapæſtum, pro εσχεν haud dubie ſcribendum eſt εχεν. 67. Επει θεσφατων ηκουσαν Ειπε] Ad hanc αποδοσιν pertinet illud Metrici apud Brubach. εν τη τεταϱτη αποδοσει, αντι χοϱιαμβου μολοσσος κειται: Nam ita ſcribendum eſſe hæc ipſa probant, in quibus Moloſſus ille eſt: Perperam haud dubie: Nam talem licentiam nemo probabit, rei Metricæ gnarus: Locus eſt corruptus: Fallor, aut ſcribendum, Επει θεσφατων ακοησαν. Ειπε: ακουω, ακοη, ακοαω, ακοαζω: ab ακοαω eſt ακοησαν & ακοασαν: quod non intellexerunt ſcribæ: ακοησομαι ab eodem ακοαω eſt: Id extra dubium, quicquid Grammatici crepant: Rariora autem illa ſunt reducenda, ubi id commode fieri poteſt, ut ſic Lingua ditior evadat.

70. τεϱον γονον αναχτα πατϱος τεχειν] Verſus Jambicus claudicat: Fulcrum appone & ſcribe, τεϱον γονον γ᾽ αναχτα πατϱος τεχειν. 73. Διωξει χειϱι, τϱιο-] Recte ſyllabarum menſor χεϱι: Pueri vident. 75. Διι μισγομεναν] Antiſpaſtus a Pyrrichio incipiens: In aliis a Trochæo incipit: Variatio eſt licita: Schmidius Ζηνι: Audacter & imperite: Διος ſequitur,

tur, ut vides. 79. Δε λεχεων τυχουσα] Antispastus quinquesyllabus, & nulla hic Synizesis. 82. Χειρας εναλιγκιον] Χερας Colon Jambicum mavult absque dubio. 83. Στεροπαισι τ' ακμαν ποδων] Hic etiam ανακλασις est in Jonico a Syzygia Jambica επτασημω, neque necesse ut Στεροπαισιν τ' ακμαν ποδων scribas. 84. Το μεν εμον, Πηλει Θεο-] In aliis Πηλεϊ: Πηλει Θεω non improbo: Pro Tribrache enim Dactylus esse potest in Colo Trochaico: sed quia in aliis διαιρεσεσι Tribrachys est, isque facile haberi potest, magis etiam arridet mihi Πηλεϊ Θευ-: Sic Idiomatis etiam ratio habetur: Το μεν εμον, *sententia quidem mea.* 85. μοιρον οπασαι γαμου Αι-] Colon Antispasticum ægrotat: Vox loco mota est, & ipse Pindarus scripsit, μοιρον γαμου οπασαι Αι-: Antispastus hic etiam est quinquesyllabus, ut vides: Το μεν εμον οπασαι optimum: Schmidius ineptit. 87. Τε ευσεβεστατον φασ' Ιαωλ-] An φασ' corripuit Pindarus? Vix ac ne vix credo: Legendum, vel Τε ευσεβεστατον φαν Ιαωλ-, ut præteritum tempus sit pro tempore præsenti: vel trajecta voce, Τε φασιν ευσεβεστατον Ιωλ-: Utrumque bonum: Posterius tamen præfero. 88. κου τραπειν πεδιον] Ita Editores cum Benedicto: Nihil absurdius, sive verba, sive sententiam spectes: πεδιον Ιαωλκου τραπειν non potest intelligi, ut illi putant, de urbe expugnata, sed ipsum solum eversum & conversum ex-

 pri-

primit perabsurde: Quid autem urbis expugnatio sola hoc loco? Eane probabat Pelei ευσεβειαν? Nugæ, nugæ; Longe aliter locuta fuisset Themis, si innocentiam illam Pelei habuisset in animo: Id certum & dubii expers: Alii omnes, uno Librorum consensu, κυ τραφεν πεδον: quod optimum est, si notam temporis mutes, & pro τραφεν scribas τρεφειν: Nam præteritum hoc ab indole loci plane abhorret: quem piissimum alit Jolci solum: Nihil planius aut facilius. 89. αφθιτον αντρον] antrum incorruptum, intemeratum, purum, nulla vitiorum labe commaculatum: Ad ευσεβεστατον hoc commode accedit: *immortale antrum* hic ineptit palam: Junge V. 101. Od. 8. Pyth. 101. επ. Επεων δε καρπος] Antispastus iterum quinquesyllabus. 105. Νεαν ανεδειξαν σοφων] Male habet Colon Epionicum: Non male Schmidius syllabas numerans, Νεαραν εδειξαν σοφων: Præfero tamen trajecta voce, Ανεδειξαν νεαν σοφων: Et sic in Jonico non est ανακλασις a Syzygia Iambica; quæ εξασημος, ut vides. 106. Στοματ' απειροις αρε-] Ut Trochaicum Dimetrum Brachycatalectum habeat numeros, legendum haud dubie Στομαθ' απειροισιν αρε-: Eo pertinet Aldinum στομασ' πειροισιν αρε-. 107. ταν Αχιλλεος' ο και Μυ-] Antispastus quinquesyllabus sibi requirit Αχιλεος. 111. Ατρεαδαισι] Recte ab Ατρευς: Benedicti Ατρειδαισι non indigemus: Et alterum ejus Α-

τρευ-

τρέιδασι Metro vim inferret: Verbo noto propter rudiores. 112. Ελωαν τ' ελυσατο, Τρώϊας] Bonus Schmidius hic etiam Τροϊας: An credidit, ω ante ι corripi non posse? 114. Ρυσ͂ο ποτ' εκ μαχας εναριμβροτυ] Schmidius Metrum curans suo more, sententiam corrupit; quæ male ambigua est, si εκ tollas, & μαχας εναριμβροτυ εργον jungas: Cave igitur mutes, & post εναριμβροτυ distingue sedulo. 123. Τι ριζαν προφαινε] Antispastum hic habemus quadrisyllabum in Antispastico. 127. Θ' Ελικωνιαι παρθενοι] Hic iterum in Jonico est ανακλασις a Syzygia Jambica ἐπίλασημῳ. 128. 129. Εσταν, επι θρηνον τε πολυφαμον εχευαν. Εδοξεν] Utrumque Colon manu medica indiget: Scribe, Εσαν, επι θροον τε πολυφαμον εχευαν. Εδοξεν: Εσαν ε Tribrachys est, quem hic malo, quam Dactylum Εσταν ε, quia duo alii pedes etiam non sunt Trochæi: Appositissimum autem παρα ταφον εσαν οἱ: πι θροον Anapæstus est pro Spondeo: Et θροος idem, quod θρηνος: θρεω, θροος, θρηνος: Eadem origo utrique voci; & pro voce irrepsit interpretamentum vocis: φαμον εχευαν est Antispastus quinquesyllabus, & Diphtongus ante vocalem corripitur. 133. Το και νυν φερει λογον] Hoc ita ad præcedentia referendum, ut sequentia etiam vel præcipue respiciat: Eadem enim ratio nunc impellebat Poëtam ad laudandum Nicoclem, qui mortuus quoque re bene gesta: Imperite Schmidius mutata

tata distinctione & adversante particula, Εσσνται δε: Sententiæ nexum non vidit: Tu scribe, ut alii omnes ante Schmidium, Το και νυν φερει λογον, εσσυλαι τε Μοισαιον &c. 136. Γεραραι τε μιν᾽ ὁς Ισθμιον αν απο] Colon Jambicum patitur crurifragium: Scribendum est, Γερασαι τε μιν γ᾽, ὁς Ισθμιον αρ᾽ απο: γεραζω idem, quod γεραιρω: Ισθμιον pro Ισθμιον στεφανον non displicet: Fors tamen aptius subaudiri potest γερας, ex ipso γερασαι, quod præcedit: Ita enim Auctores plus semel, ut Eruditi sciunt: αν flaccescit misere: Pro eo αρ᾽ sumsi; quod certum & planum: Schmidii αν ambiguum est, quia ipsi περικλυτες sunt ambigui. 137. Δωριων ελαχε σελινων] Scribe in gratiam Versus, Δωριων ελαχεν σελινων. 142. Τον μεν ου κατελεγχει κριθε γενεα Πατραδελφεε] Nicocles & Cleander fuerunt patrueles, sed ita, ut ætate longe provectior fuerit Nicocles mortuus Cleandro: Sententia probat. 145. λικων τω ῆς αϐρον] Hic etiam est Antispastus quadrisyllabus in Antispastico. 149. καθοε τ᾽ αγων συν τυχᾳ] ανακλασις iterum in Jonico a Syzygia Jambica: Primam in αγων producere non necesse. 151. τας πριν εδεκτο τον αιτιν] Antispastum quinquesyllabum cum Dactylo in principio, hic sumo: Erunt, qui scribent, τας πριν δεκτο: sed nulla necessitas: νεοτας sunt νεοι, qui in Epidauro antea exceperant Cleandrum, ut nunc illos in Ægina eum excipere volebat Pindarus.

152. Αγαθῳ παρεχει] παρεχει est impersonale: *bono licet:* jure potest bonus: Interpretes non bene.

FINIS.

